

Giới thiệu Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert

Thân làm hắc bang tiểu đầu mục Hách Soái ở trong tranh đấu bị người đâm chết, sau khi sống lại dĩ nhiên ngoài ý muốn thu được mang theo thủy tinh cung thuộc tính [cảnh thần hệ thống].

Còn đồ biến thành cảnh sát?

Vì vậy, hắn trở thành trong cảnh sát mặt nhất hỗn đản, bại hoại, không làm việc đảng hoàng, không theo sáo lộ cảnh sát.

Toàn bộ hệ thống công an đối với hắn nhưc đầu không thôi.

Nhìn hắn như thế nào lũ phá kỳ án, treo lên đánh ác Phi, trở thành Hoa Hạ lợi hại nhất cảnh sát.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Côn đồ trọng sinh làm cảnh sát

"Thảo ~~~ lão tử đây là ở đâu? "

Hách Soái bỗng nhiên giật mình, phát hiện mình đang ngồi ở hơn một người bên trong phòng làm việc.

"Không đúng! Lão tử không phải là chết sao? "

Hách Soái là một cái hắc Sáp Hội tiểu đầu mục, vừa mới nhớ rõ ràng chính mình cùng thường ngày, đang mang theo nhất bang côn đồ tiểu đệ ở quán bar Trần Trường Từ, kết quả một tiểu đệ trêu chọc một kẻ có tiền Đại thiếu gia qing~ phụ, Hách Soái xuất đầu giữ gìn tiểu đệ, song phương xung đột, cuối cùng Hách Soái lại bị có Tiền đại thiếu gia tam lưu bảo tiêu một cái thất thủ đâm rách phần bụng chảy thật nhiều Từ, cuối cùng chết.

"Hiện tại làm sao sẽ lại đã tỉnh lại? Hơn nữa còn là ở địa phương xa lạ? "

Trong sát na, vô số tin tức như như hồng thủy trào ~ru Hách Soái Viêm Hoàng.

"Lão tử trọng sinh đến một người khác trên người? "

"Lão tử còn là một sơi (cảnh sát)? "

Tiếp thu hết ký ức sau đó, Hách Soái tại chỗ ngốc ~ ép.

Tìm một điện thoại di động, đối với mình vô khuôn mặt trước gương, Hách Soái bị hình tự sướng bên trong người kia cho đẹp trai về mặt máu mũi!

Tị nhược huyền đàm, mày kiếm mắt sáng, như đao khắc vậy khuôn mặt khuếch thần thái phấn chấn!

Quá hắn sao đẹp trai! !

Trước khi chết Hách Soái cũng là một đại soái ca, được xưng nam thiên thành phố hắc Sáp Hội đệ nhất đẹp trai, thể nhưng cùng trước mắt chính mình trọng sinh thân thể so với, vẫn là kém một chút.

Mà ở trước bàn, một cái đẹp trai tiêu tử cảnh sát, ăn mặc cảnh phục, khí khái anh hùng hùng hực, tăng thêm mị lực.

"Quả thực liền tuần lại đây Ngô Ngạn Tổ, đẹp trai hơn Bành Vũ Ngạn. . . "

Bởi vậy, cái này trọng sinh thành cảnh sát, dường như cũng không phải khó khăn như vậy tiếp thu.

Đẹp trai, chính là chính nghĩa! Liền là chân lý!

Đang ở Hách Soái chậm rãi tiếp thu trọng sinh sự thật thời điểm, lúc này, não hải xuất hiện một thanh âm.

"Keng~~ phát động điều kiện thành lập, [cảnh thần hệ thống khởi động]. . . 1%. . . 50%. . . 99%. . . "

"Keng~~ khởi động thành công. . . "

"Giới thiệu: Bôn hệ thống từ vũ trụ cảnh thần -- dự ngân kiểm về công nguyên trải qua 22222 năm mở rộng hoàn thành, cuối cùng lại bởi vì thời không

bạo tặc, cuốn vào chảy loạn, bị kí chủ đoạt được. . . Căn cứ hệ thống tư liệu biểu hiện, cảnh thần dư ngân kiểm làm toàn bộ vũ trụ liên minh có mị lực nhất nam nhân, ở phạm tội tâm lý học, cổ võ, nghệ thuật, y học, ngôn ngữ, tán gái, hậu cung. . . Các loại rất nhiều lĩnh vực, cũng có khắc sâu tạo nghệ (Khái khái. . . Đường như xâm nhập vào cái gì kỳ kỳ quái quái đồ đạc. . .). "

"Chỉ cần có thể đi qua cảnh sát chức nghiệp, thu được chính nghĩa giá trị, là được từ trong hệ thống thu được các loại đạo cụ. . . "

"Kí chủ: Hách Soái, nam, 21 tuổi. . "

"Trước mặt chính nghĩa giá trị: 0. "

"Keng. . . Thu được tân thủ đại lễ bao. . . Mờ ra gói quà lớn, thu được [súng ống đại sư], [đánh nhau kịch liệt chuyên gia] lưỡng hạng kỹ năng. . . "

Hách Soái nhân trực tiếp tròn.

"Ta ~ làm, thứ tốt a, ha ha ha ~ "

Hách Soái kinh hi cười to.

Lúc này, phòng làm việc điện thoại vẫn vang lên không ngừng, trang giấy văn kiện khắp nơi bay loạn, hơn mười ăn mặc cảnh phục, hoặc là chính trang áo sơ mi người đang ở bên trong đại sảnh thật nhanh chạy động lầy, tất cả đều là một bộ bề đầu sứt trán đáng dáp, phảng phất xảy ra đại sự gì tình.

Kết quả Hách Soái như thế cười ha ha, những người khác trong nháy mắt bị hấp dẫn lực chú ý đến bên này.

Toàn bộ nam cảnh sát nhất thời nộ nguyệt hấn một cái, ở nửa giờ sau, khu đông thành phát sinh án mạng, tất cả mọi người vội vàng thành chó, kết quả Hách Soái hỗn tiểu tử này vẫn ngồi ở chỗ kia không giúp một tay, ở cộng thêm cái này Hách Soái từ bị điều đến nơi đây sau đó, cả cảnh sát phân cục nữ hoa khôi cảnh sát chúng ta, từng cái giống như là mê gái một cái vậy, vậy ở nơi này Hách Soái trước mặt, để cho bọn họ những thứ này nam cảnh sát chúng ta ăn vị.

Một người đáng dáp có điểm âm lệ cảnh sát thâm niên nhìn xem Hách Soái, trực tiếp té thư mắng to:

"Hách Soái, vừa mới đã xảy ra án mạng, ngươi vẫn còn có tâm tình cười! "

Hách Soái bản thân liền là cái tính xấu, dù sao cũng là hắc chất đầu mục, trong ngày thường thích đá đá sát sát, còn có bạo nổ thô tục, cho nên trực tiếp bạo tính khí trở về đổi.

"Thảo, lão tử cười làm sao vậy? Án mạng làm sao vậy? Lão tử muốn cười liền cười, từ lão đầu quân được! "

Chu vi này đang chuẩn bị bọn cảnh sát, toàn bộ đều ngăn ở tại chỗ, dùng ánh mắt bất khả tư nghị nhìn xem Hách Soái. Ở bót cảnh sát loại địa phương này, nói lão tử lão tử, hơn nữa còn là một cái mới cảnh sát, hơn nữa còn là hướng về phía một cái cảnh sát thâm niên rộng to hơn, còn nể từ lão đầu.

cảnh sát thâm niên suýt chút nữa tức điên phổi, hấn gọi Ngô Kiến Quốc, 60 niên đại ra đòi lão đồng chí, bản thân là lão tư cách cảnh sát, thường ngày thích cạy già lên mặt, hơn nữa bản thân cũng là đội phó, kết quả ngày hôm nay lại bị mắng 'Từ lão đầu'. Khi hấn đang muốn mắng lên lúc --

Đúng lúc này, một cái mặt chữ quốc trung niên nhân đi đến, hô:

"Chú ý, chú ý, đều qua đây tập trung một cái! Ta hiện tại cho đại gia giảng thuật một lần [bầm thây án kiện] tình tiết vụ án, chờ xuống ngựa trên muốn triển khai hành động, mọi người chú ý nghe! "

Người đến là tổ trọng án đội ba đội trưởng, tên là Trương Quốc An.

Một cái cảnh viên rất nhanh đánh mở một cái máy chiếu hình, máy chiếu hình trên đầu đặt một cái ppt, bên trong viết một ít văn tự, còn có dán cân nhắc tám hình.

Những người khác nhao nhao kéo cái ghế, ngồi bạch bản trước mặt chăm chú nghe.

Hách Soái vẫn chính là một Đại lão to, đá đá sát sát, lúc này nghe được nói [bầm thây án kiện] gì gì đó, bản năng hiếu kỳ, kim lòng không đậu nói rằng: "Người nào bạn thân lợi hại như vậy a, ta chém người có thể, thể nhưng bầm thây liền thật là ác tâm a !? "

Bên cạnh một cái cảnh thất thư ký nhỏ mê muội quái dị nhìn xem Hách Soái, còn tưởng rằng Hách Soái bị hóa điên, dĩ nhiên nói ra những lời này. Bất quá, người đẹp trai chính là chính nghĩa, mê muội rất ôn nhu nhắc nhở Hách Soái nhanh lên tha ghế đi bàng thính.

Hách Soái nhìn thoáng qua tiểu mê muội, ân, tuy là đáng dáp không tính là rất đẹp, nhưng coi như thuận mắt, mang một ít tiểu tàn nhang, nụ cười rất thuần khiết thật, cùng tiểu muội nhà bên giống nhau, so với này xem chán rồi dạ tổng hội xinh đẹp tục đám công chúa bọn họ muốn tốt hơn nhiều.

"Sáng hôm nay 8 điểm 15 lúc, chúng ta khu đông thành Hạ Hạt Thạch Giác đồn công an nhận được công trường nhân viên thi công báo nguy, xưng bọn họ ở công trường đào móng thời điểm, trong lúc vô ý moi ra một cái bài người cảnh tay, còn có một lỗ tai rồi, bầm điện thoại báo cảnh sát. "

"Đồn công an cảnh sát nhân dân đi đến hiện trường sau đó, cũng không dám coi thường vọng động, trực tiếp hướng về phía trước liên lạc chúng ta trong

khu hình cảnh đội. . . "

PPT mặt trên, thật phát hình từng cái bấm máy ảnh chụp, nhìn thấy mà giật mình.

Rất nhiều cảnh sát mầy nhú lại lấy, bấm máy án kiện, tình tiết ác liệt, tuyệt đối là đại án!

Hách Soái ở một bên, nhìn xem ppt lên viết thi thể ảnh chụp, một hồi buồn nôn, hẳn là hắc Sáp Hội đầu mục, thể nhưng chưa từng thấy qua ác tâm như vậy thi thể.

Bất quá, trong lòng hẳn cũng cảm giác té bào ở kích động, ở hưng phấn.

Án mạng, cỡ nào quen thuộc từ a, hiện tại tại chính mình từ hắc Sáp Hội biến thành sọi, chẳng lẽ có thể lấy phi thường chánh nghĩa hình tượng đi tham dự loại sự tình này?

Trước đây hẳn vai trò nhưng là lớn phần phái a, hiện tại lập tức trở nên quang minh chính nghĩa đứng lên.

Tốt!

Rất bá đạo!

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Bấm máy án kiện, lão tài xế đưa xe

"Đội hình cảnh đội viên môn chạy tới sau, tổ chức các công nhân quay chung quanh cánh tay triển khai đào móc, nửa giờ sau, lại đào móc ra một cánh tay, hai cái đùi, một bộ thân người, một cái đầu lâu, bởi vì lấp thời gian quá dài, thi thể đã nghiêm trọng hư thối, người chết diện mạo không còn cách nào nhận rõ, hiện nay duy nhất có thể xác định là người chết hệ nữ tính... "

Đội trưởng Trương Quốc An uy nghiêm, bén nhọn thanh âm ở phòng làm việc quanh quẩn, hiển nhiên cực kỳ phẫn nộ.

Đúng lúc này, Hách Soái đột nhiên quát to một tiếng.

"Không đúng, hôm nay là 5 tháng 20 ngày 13 điểm, nói cách khác ta vừa mới chết! "

Sau đó thông suốt đứng lên, đập lộn mào phía sau ngăn cản cái ghế của mình, phi vọt ra phòng làm việc, để lại một đồng mờ mịt mòng mòng bức, không giải thích được đồng sự.

Gian phòng nhiệt độ nhất thời lạnh hơn mười độ, mọi người nhìn xem đội trưởng Trương Quốc An, chỉ thấy lúc này Trương Quốc An trên mặt của tái nhợt một mảnh, hiển nhiên là bị phát cáu.

Thình thịch ~

Trương Quốc An trực tiếp té trong tay kích quang bút, lửa giận ngút trời: "Cái này Hách Soái chuyện gì xảy ra? Không biết bây giờ phát sinh án mạng, thời gian là trọng yếu đường nào sao? Hẳn như thế đi ra ngoài, còn có kỷ luật hay không rồi! "

Lúc này, đội phó Ngô Kiến Quốc vậy có điểm Âm thanh âm vang lên: "Ai nha, Hách Soái niên kỷ còn nhỏ, hơn nữa còn là vừa tới không đến một tuần, khó tránh khỏi buông tuồng một điểm. "

Lời này nghe là nói tốt, nhưng thực tế lại là nói mát, nỗ lực lên thêm hỏa.

Trương Quốc An quả nhiên giận quá rồi, đối với Hách Soái cảm quan kém hơn, nộ rên một tiếng: "Tuổi còn nhỏ? Tuổi còn nhỏ vậy còn tới tổ trọng án làm cái gì? Còn không bằng trở về ăn no chờ chết được rồi. "

Ngô Kiến Quốc ngậm miệng không nói, cười tủm tỉm.

Chu vi nam cảnh sát trong lòng cũng là cười nhạt, nhưng lại nữ cảnh sát muốn thay Hách Soái giải thích nói tốt, nhưng nhìn đội trưởng tâm tình không tốt, cho nên cũng không dám.

...

Hách Soái có thể không biết mình bị đầu óc nhỏ Ngô Kiến Quốc lên nhãn được, cho đội trưởng Trương Quốc An lưu lại một phi thường hư ảnh tượng.

Lúc này Hách Soái phát hiện 'Chính mình chết' chuyện, vượt thuận thời gian, phát hiện từ 'Chết' đến 'Trọng sinh một người khác trên người', hai người thời gian trước sau bất quá là chênh lệch 3 phút, nói cách khác nếu như chính mình có thể chạy về quán bar đi, có thể còn giải bắt được cái kia đem chính mình giết chết tam lưu bảo tiêu, còn có tung giết người chính là cái kia đại thiếu gia.

Quầy rượu vị trí cách khu công an phường không đến 10 km đường, chỉ cần đi đúng lúc, có thể liền giải bắt được giết chết 'Chính mình' hung thủ.

Hơn nữa, Hách Soái nghĩ tới một vấn đề, cái quầy rượu này địa phương sở tại, thuộc về khu đông thành công an phường phạm vi quản hạt, dĩ nhiên không có nhận được báo nguy?

Ý vị này, 'Chính mình' bị đâm chết, một cái án mạng, lại bị đề xướng.

"Lẽ nào cái kia hay là đại thiếu gia, có một quyền thế rất mạnh bối cảnh thế lực? Ngay cả ông chủ quầy rượu đều có thể trấn áp? "

Hách Soái chạy vội ra khu công an phường cửa, vừa vận chứng kiến một chiếc xe taxi ở trước cửa đường cái chạy như bay tới, Hách Soái không nói hai lời bay thẳng chạy vội đi ra ngoài, thẳng tắp ngăn ở trước xe taxi vào phương hướng 5 mét bên ngoài.

Sát -- thanh âm chói tai.

Tài xế xe taxi sợ đến tè ra quần, vội vã cứng rần phanh xe, khó khăn lắm đang nhẹ nhàng dừng phải Hách Soái sau đó mới ngừng lại được.

"Cảnh sát! Xe đỗ! Ta muốn ngồi xe! " Hách Soái dùng cái kia hắc Sáp Hội đầu mục hung ác độc địa mặt, đối với tài xế hung ác nói.

Tài xế suýt chút nữa khóc: "Vị này cảnh sát lớn ~ gia, ta đây còn có hành khách a. "

Bên trong xe có một đôi tình lữ, mới vừa dừng ngay suýt chút nữa đem bọn họ cho làm lại nhiều lần phé đi, lúc này tự nhiên là trợn mắt trừng mắt Hách Soái, bất quá khi manh manh nữ sinh chứng kiến Hách Soái mặt của sau đó, tức giận biến mất, sau đó trong lòng muốn, oa, dĩ nhiên là cảnh sát, thật là đẹp trai a, vội vã như vậy, nói vậy nhất định là có đại án.

nam bằng hữu vốn là trong lòng nổi giận, nhìn nhìn lại bạn gái của mình hoa si dạng tử, càng thêm ăn phi dấm chua rồi.

Hách Soái trong lòng gấp gấp, cho nên cũng không có gì hay tính khí, trực tiếp trừng mắt một cái cái này đôi tình nhân: "Cảnh sát phá án, việc gấp, các người xuống xe. "

Manh manh nữ xem Hách Soái tư thế hiển ngang bộ dạng, càng thêm mê gái rồi, không để ý nam bằng hữu muốn đổi Hách Soái động tác, trực tiếp mềm giọng nói: "Cảnh sát ca ca, chúng ta để cho người, phá án trọng yếu. "

Sau đó liền kéo nam bằng hữu xuống xe, đem xe taxi nhường cho Hách Soái.

(nam bằng hữu ngửa mặt lên trời rơi lệ: Suất ca gì gì đó, ghét nhất rồi.)

Hách Soái lạnh lùng nghiêm nghị nghiêm mặt ngồi trên xe, không để ý cái này đôi tình nhân: "Tài xế, dùng sức tốc độ nhanh nhất đi việt quất quán bar, có án tử, nhanh lên một chút. "

Tài xế xe taxi nhãn tình sáng lên: "Thực sự tận lực nhanh? Không sợ vi phạm luật lệ? "

Hách Soái: "Lời nói nhảm, nhanh lên một chút. "

Tài xế cười hắc hắc: "Được rồi, làm cho người xem một chút lão tài xế thực lực, ồ! "

Tài xế này quả nhiên là lão tài xế, một chiếc thấp xúng bồng chục ngàn không tới phá Santana xe taxi, dám bị lão tài xế chơi ra 120 mã tốc độ, còn có trôi đi chuyển biến, một đường xông nhiều cái đèn đỏ, vi phạm luật lệ rồi hơn mười lần siêu tốc hành sự.

Không đến 7 phút, xe taxi liền đi tới việt quất bên ngoài quán rượu.

"Thế nào? Cảnh sát lớn ~ gia, ta đây lão tài xế ồ a !? " lão tài xế dương dương đắc ý nói.

"Àn, tạm được. " Hách Soái không thể không bội phục lão tài xế thực lực, là một nhân tài, suy nghĩ một chút, "Điện thoại di động của người bao nhiêu, có việc ta tìm người, có chào người chỗ. "

Tài xế xe taxi nhưng là được xưng không gì không biết không gì làm không được, có đôi khi đi qua bọn họ có thể nghe được không ít tin tức, hơn nữa xe này kỹ năng, có thể về sau sẽ là một tốt trợ thủ.

Tài xế vui vẻ: "Ta đây số 1231XXXX. "

Hách Soái tồn hạ dây số, xuống xe taxi, hướng bên trong quán rượu đi tới.

Tài xế nóng nảy: "Ai, cảnh sát lớn ~ gia, xe taxi phí còn không có cho đâu... "

Thật nam nhân chưa bao giờ quay đầu xem bạo tạc, Hách Soái cũng là như vậy, một bên đi xa vừa nói ra một câu nhân gian chân lý:

"Hiệp trợ cảnh sát phá án, là được Dân ủng tẩn nghĩa vụ... "

"Thảo! Vô si! " tài xế tức giận đến mắt tròn trắng, trực tiếp cho Hách Soái so với rồi một cái ngón giữa thật to.

...

Hách Soái một thân cảnh phục, tự nhiên là không gì sánh được bắt mắt.

Đã xảy ra án mạng không lâu viết quán bar lúc này thần hồn nát thần tính, lão bản trực tiếp phái tâm phúc ở cửa thông khí.

tâm phúc chứng kiến Hách Soái đi tới, nhất thời có điểm hoảng loạn, gọi điện thoại cho lão bản.

"Lão bản, tiểu tâm, có cảnh sát tới! "

Hách Soái đi tới cửa, nhìn xem cái này tâm phúc, nhếch miệng âm u cười: "Tắm tã, hầu tử, hư hồng a, dĩ nhiên thủ vệ xem gió a ~ ~ "

Hầu tử tròn mắt đều tròn lên, nhân thần hoảng loạn.

"Cảnh sát này làm sao biết ta? "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Phản hồi báo thù

"Cái gì? Lại có cảnh sát tới? "

Lão bản Lam Vũ nghe được điện thoại sau đó, thất kinh

Lão bản Lam Vũ cái này cảm thấy phiền phức lớn rồi, bên này chết một cái người, bên kia tới một cảnh sát, chẳng lẽ là có người báo cảnh sát? Không đúng, rõ ràng đã xử lý tốt a, cảm kích cũng không có nhiều người, đều đã bị đại thiếu gia tìm một khoản đồng tiền lớn cho mua được rồi, đại gia làm bộ không biết, hơn nữa người chết Hách Soái là thủ hạ của hắn, bản thân liền là cái hắc Sáp Hội tiểu đầu mục, bình thường không ai quản cái loại này, chỉ cần Trảm thi Đại Hải liền vạn sự đại cát, thân nhân cũng chỉ biết cho rằng là lúc nào bị cừu gia đối chết, mà sẽ không thái quá truy cứu.

Cho rằng sự tình xử lý xong, không nghĩ tới dĩ nhiên tới một cảnh sát!

Lam Vũ nổi giận mắg: "Hầu tử, ngươi làm sao không có ngăn lại hắn! "

Hầu tử áp a áp ứng nói: "Người cảnh sát kia dĩ nhiên nhận ra ta, ta trong lúc nhất thời loạn điệu rồi. "

"Cái gì? Nhận ra người? " Lam Vũ lấy làm kinh hãi, lẽ nào người cảnh sát này ở quán bar có nội gián?

Lam Vũ người đồ mồ hôi lạnh, bất chấp phê bình hầu tử, vội vã phân phó người nhanh lên xử lý còn chưa kịp dời đi thi thể, mặt khác gọi điện thoại, làm cho gây chuyện đại thiếu gia mau rồi đi.

Lúc này dưới lầu, Hách Soái vừa tiến vào quán bar, kịch liệtDJ liền kích thích Hách Soái kích động trong lòng đứng lên, mùi vị quen thuộc, quen thuộc phối phương, bất quá lúc này Hách Soái căn bản không tâm tình đihigh!, bước nhanh lướt qua này chút đối với hắn quảng tới dụ ~ hoặc ~ câu ~ dẫn động tác mỹ nữ, những mỹ nữ này còn tưởng rằng Hách Soái là chơi chế phục dụ ~ hoặc, cũng không biết hắn là thật cảnh sát.

Hách Soái quen thuộc, rất nhanh đi tới đi lầu hai cửa thang lầu.

Lúc này, cửa thang lầu đang có 4 5 cái Âu phục trắng hán thủ ở nơi nào, mới vừa thu được điện thoại của lão bản, để cho bọn họ ngăn lại lầu xuống cảnh sát.

"Thật ngại quá, vị tiên sinh này, nơi đây không cho phép đi vào. "

Vài cái trắng hán tốt lắm quán triệt lão bản ý chỉ, nhất tề chắn Hách Soái trước mặt, mặt lộ vẻ cười nhạt.

"Yêu ~ có thể a, mấy người các ngươi biết lão tử là người nào không? Lão tử là cảnh sát! Cho ta trọn to hai mắt nhìn, lão tử là cảnh sát! Còn dám lan ta, có tin ta hay không bóp vỡ các ngươi trứng! "

Chúng tay chân kinh ngạc, trước mắt người lính cảnh sát này đáng đáp ánh mặt trời chính phái, nhưng lại ăn mặc cảnh phục, kết quả lời nói ra lại đáng về lưu manh, bên trái một ngum lão tử, bên phải một ngum trứng, theo chân bọn họ những thứ này hắc Sáp Hội giống nhau như đúc thố tục.

Bất quá bọn hán cũng không sợ, như trước chắn cửa thang lầu.

Một người trong đó kỳ quái: "Vị này cảnh sát tiểu tử, không muốn như thế xông, nơi này chính là tư nhân nơi, ngươi có hay không lệnh khám xét a, không có mà nói. . . "

"Đi ngươi sao lệnh khám xét! Lão tử nhận được báo án, các ngươi nơi đây chết người đi được, nếu như không muốn bị liên lụy, nhanh lên cho cút ngay! " Hách Soái quát lạnh.

"Người chết? Ha ha, khôi hài! " một người trong đó còn đồ cười nhạt không tin.

"Đi ngươi sao! Lão tử bắt kẻ ngươi có tin hay không! " Hách Soái biết thời gian cấp bách, nào có công phu cùng những người này mò mẫm, trực tiếp một cước hung hăng đá ra.

Thình thịch ~

Gần nhất tay chân dĩ nhiên trực tiếp bị Hách Soái đập bay, đụng phải 2 mét có hơn trên hàng rào.

Cái khác tay chân trực tiếp nổi giận: "Các huynh đệ, đánh hán! "

Hách Soái hét lớn: "Ai dám! Lão tử là cảnh sát, nếu ai dám di chuyển chính là đánh lên cảnh sát tội, phải ngồi tù! "

[cảnh sát] oai danh, nhất thời làm cho này tay chân ủy thủ ủy cước đứng lên.

Kết quả trong đó đánh tay lại cười nhạt: "Hanh, không phải sợ, đánh lên cảnh sát không cần ngồi tù, tối đa bắt quá tạm giam mười lăm ngày mà thôi. Các huynh đệ, đánh hán! "

Hách Soái sừng sốt một chút, tức giận đến không được, trước kia lâu la tiểu đệ không phải nói đánh lên cảnh sát là phải ngồi tù sao? Làm sao chỉ có xử phạt a?

Quên đi, nếu cảnh sát không uy hiếp được bọn họ, liền trực tiếp động thủ đi.

Không nói hai lời, trực tiếp chôn người đầu tiên xông quyền, đem một người trong đó đánh cho xong buồn bức mới ngã xuống đất.

"Đánh nằm úp sấp tờ giấy này! " những thứ này tay chân từng cái cầm côn cảnh sát, hung tợn vọt tới.

"Đi chết đi, các ngươi những thứ này làm đủ trò xấu ác ôn! " Hách Soái tả xung hữu đột, hệ thống ban cho [đánh nhau kịch liệt chuyên gia] kỹ năng, làm cho hán ở đối diện với mấy cái này còn đồ trong chiến đấu thành thạo, hơn nữa hán đột nhiên có điểm hưởng thụ loại này cảnh sát đại biểu chánh nghĩa thân phận, đánh người còn có để ý, siêu thoải mái, cực kỳ thoải mái, không phải giống như trước mình làm người xấu thời điểm, mỗi lần chém người đều sợ bị cảnh sát bắt.

Cước bộ sở đến ở chỗ, huy quyền niềm vui tràn trề đem các loại tay chân từng cái đánh ghé vào dưới chân.

Chu vi này lãng nam lãng nữ môn, lúc này đã đình chỉ thân thể đông đưa, khiếp sợ nhìn xem cái kia đẹp trai cảnh sát khươi một cáiN trắng hán, còn đánh cho nghiền ép.

Từng cái mê muội điên cuồng thét chói tai, hô to 'Cực giỏi! Thật là đẹp trai!', cũng tồn ngay đại.

"Ha ha ~ nằm xuống cho ta a ! " Hách Soái nhặt lên một cái không biết là nơi nào khai ra bình rượu, trực tiếp hung hăng đập đến cuối cùng một cái đánh trên đầu, thình thịch ~ rượu dính tay chân đầu đầy.

Người cuối cùng tay chân, KO!

Đã thông!

Hách Soái ở đoàn người cuồng nhiệt chú mục dưới, hung tợn mang những thứ này còn đồ thân thể, đi lên thang lầu, đi tới lầu hai, lầu hai có một cái hành

lang, đại khái 30 thước chiều dài, hai bên là các loại ghế lô.

Nguyên lai Hách Soái là chết ở lầu hai một cái tư nhân bên trong bao sương, cùng người thiếu gia kia, bảo tiêu nổi lên va chạm, sau đó bị ngoài ý muốn đâm chết.

Hách Soái bước nhanh chạy về phía cái túi xách kia sương, sau đó phát hiện đã trói chặt rồi.

Thình thịch ~

Một cước bạo lực phá vỡ gỗ thiết môn, lộ ra bên trong.

Hách Soái đi vào.

Nhìn chung quanh một vòng, phát hiện đồ vật bên trong đã thu thập, mình thì ra thân thể thi thể không có, vết máu trên đất cũng mất, bị lau đến khi sạch sẽ.

Đúng lúc này, Hách Soái đột nhiên nghe đến bên ngoài quen thuộc tiếng chó sủa.

"Là tiểu hắc? "

Hách Soái lập tức liền nhận ra thanh âm này là mình nuôi thật lâu con chó kia, hắc sĩ kỳ, khác hắc Sáp Hội thích nuôi cái loại này hung mãnh cầu, thế nhưng Hách Soái thích nuôi loại đàn độn máy bay chiến đấu -- hắc sĩ kỳ.

Sau đó có xe cộ chuyển biến trời đi thẳng xe thanh âm chói tai.

Hách Soái nhân thân đông lại một cái, đoạt môn chạy vội ra.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cái gì? Hắc phá án?

Hắc sĩ kỳ, loại đàn độn đùa so với trong máy bay chiến đấu.

Mà Hách Soái lại thích vô cùng hắc sĩ kỳ, khi đó Hách Soái (hắc Sáp Hội phiên bản) có giang hồ đại lão một dạng cô độc, rút ra cô độc yên, uống cô độc rượu, quá cô độc sinh hoạt, mà loại đàn độn hắc sĩ kỳ có thể mang đến cho hắc không ít sung sướng.

Làm Hách Soái vọt tới quán bar phía sau ban công thời điểm, liền thấy một chiếc xe đang vội vã đi, mà phía sau vẫn hắc sĩ kỳ đang ở điên cuồng đuổi theo lấy.

"Chẳng lẽ là thi thể của ta ở trong chiếc xe này? "

Hách Soái không nói hai lời, trực tiếp từ sân thượng nhảy xuống, một cái tiêu chuẩn Parkour giảm xóc tư thế tan mất va chạm xung lượng, thân thể này có lẽ là bị hệ thống sửa đổi qua, cho nên có vẻ có dư thừa thể lực còn có lực lượng cường đại.

Một bên điên cuồng đuổi theo, một bên làm lấy điện thoại, gọi vừa mới xe taxi lão tài xế điện thoại.

"Uy, lão tài xế sao? Ta là cái kia đẹp trai đến kinh thiên động địa suất ca cảnh sát, nhanh lên đi vòng qua quán bar cửa sau cái kia lối đi bộ chờ ta. . . "

"Là người cái này tiểu hỗn đản, lần trước người cũng không cho ta tiền, ta không phải năm người! " lão tài xế tuôn ra hắc oán niệm.

"Thảo, nhanh lên, nếu không... Lão tử đốt xe người! "

"ma bức, người rốt cuộc là cảnh sát vẫn là hắc Sáp Hội đại ca a, như thế hỗn đản? "

"Nhanh lên! "

"Ta chỉ có không đi năm người, thua thiệt chết ta! "

Không đến 20 giây, một chiếc xe taxi chọi ra như hoa một dạng trôi đi, dừng ở Hách Soái trước mặt, lão tài xế đầu đưa ra ngoài: "Không có thời gian giải thích, ta là lão tài xế, mau lên xe! "

Hách Soái nuốt chút nữa một đầu ngã xuống đất, không nghĩ tới cái này lão tài xế còn là một đầu đồ cao thủ.

Hách Soái nhanh chóng lên xe: "Phía trước có một chiếc BMW, bảng số xe thủy **D- 73. . . "

Lão tài xế: "Thảo, đây không phải là thủy đồ ăn Lệ đích sang sao? Tại sao là bảng số xe? "

Đang khi nói chuyện, lão tài xế nhanh chóng khởi động tàn phá xe taxi, chạy vội hướng xa xa chiếc kia Passat, tốc độ trực tiếp ào tới 110 mã, quả thực Nguru Nguru Nguru. . .

"Nói, người truy xe này để làm chi? " lão tài xế hiếu kỳ hỏi.

"Quán bar có người bị giết, thi thể thì ở phía trước bảo mã xa thượng. . . " Hách Soái hoàn toàn không có gì vâng theo bảo mật điều lệ ý tưởng.

"Con bà nó, chọi lớn như vậy? Khá lắm! " tài xế kinh hi kêu to.

Lão tài xế chính là lão tài xế, nghe được sát nhân a, thi thể a gì gì đó, dĩ nhiên không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, chân ga dẫm đến mạnh hơn.

Phía trước xe BMW, Lam Vũ hai cái tâm phúc tiểu đệ Hầu Từ, Hồ Từ, lái xe, chờ Hách Soái (hắc Sáp Hội phiên bản) thi thể ra bên ngoài hành sử, nguyên bản bọn họ không nhanh không chậm, kết quả một người trong đó người quay đầu xem kính chiếu hậu thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện một chiếc xe taxi đang không ngừng tiếp cận.

"Hồ Từ, phía sau chiếc xe kia tốc độ thật nhanh a. . . "

"Xe gì? "

"Xe taxi. . . "

"Xe taxi? Cắt, rác rưởi, xe taxi đều là xe cộ trung thấp xứng bản trong thấp xứng bản, chúng ta bây giờ ngồi nhưng là bảo mã, thần xa, hơi chút thêm một chút dầu có thể bỏ qua cái nàylow xe. "

"Tốt, ngồi xong, ta nỗ lực lên tăng tốc độ! Xem ta như thế nào bỏ qua nó! " Hầu Từ điên cuồng nhấn ga.

Oanh ~ theo chân ga mọc lên, to lớn đẩy lực lưng xuất hiện, hai người cảm giác cái này chiếc BMW biến thành văn chiến tranh dã thú, cuồng bạo mà rất mạnh.

"Bảo mã chính là nguơ bức a! " Hầu Từ, lão hồ dương dương đắc ý.

Kết quả, nhìn lại, hai người dọa đáí ra.

Xe taxi kia lại nhưng đã rất nhanh ép tới gần 10 mét trong phạm vi, nhưng lại đang không ngừng gần kề, rất rõ ràng phá xe taxi tốc độ xe vượt qua bảo mã.

"Làm sao nhanh như vậy? Chẳng lẽ là lão tài xế? " Hồ Từ hoang mang kêu to.

10 giây sau, ở Hồ Từ, Hầu Từ mòng bức trong ánh mắt, xe taxi đuổi theo tới.

Lường xe ngang hàng.

Xe taxi lão tài xế đuổi. Xuất đầu, đối với bảo mã bên này hô, rất nhiệt tình: "Này, bạn thân, xe ta đây trong có cảnh sát, hắc nói các người quán bar giết người, thi thể đang ở các người bên trong xe, là thật sao? "

Hầu Từ, Hồ Từ vừa nghe, sợ đến nuốt chút nữa hồn phi phách tán.

Có cảnh sát?

Hơn nữa biết trong xe này có thi thể?

Hướng xe taxi kia bên trong vừa nhìn, quả nhiên có một người cảnh sát đang lộ, đối với bên này lộ ra ánh mặt trời mỉm cười: "Này ~ lão tử là cảnh sát, nhanh lên dừng lại cho ta! "

Dĩ nhiên thật là cảnh sát!

Hồ Từ sợ đến tâm thần đều mất: "Hầu Từ, chúng ta bị phát hiện, làm sao bây giờ? "

Hầu Từ nhả thần hung ác lệ: "Hở Từ, bắt được rồi, ta muốn đặng tới, giết chết chiếc xe này. "

Nói xong, trực tiếp dồn sức đánh tay lái, hướng bên phải xe taxi đánh tới.

"Ai nha, thanh niên nhân chính là tính khí bạo a ~~~" lão tài xế không chút hoang mang, trực tiếp một cái xinh đẹp trôi đi, tình chuẩn đến 1 cm tránh ra xe BMW sùnn đặng.

Chính là bá đạo như vậy!

"Không tốt! "

"A ~~~ "

Xe BMW mất đi phương hướng không chế, hơn nữa tốc độ bản thân ở 100KM/H cao tốc trạng thái, nhất thời toàn bộ xe cộ mất đi sự khống chế, đặng phải bên phải hoa mang theo.

Oanh ~~~

Xe BMW giống như một phong hỏa luân giống nhau cuộn cuộn, đặng gây một thân cây sau đó, ở hoa mang theo khai xuất một cái thật to khe rãnh.

Lão tài xế, Hách Soái dừng lại xe taxi, đi tới bảo mã hài cốt bên cạnh.

Lão tài xế nhìn xem đầu đầy là huyết, hôn mê bất tỉnh Hầu Từ, Hở Từ, lắc đầu: "Ai, cho các ngươi đừng xem nhiều như vậy, hiện tại đặng rồi, sập tiệm a !. "

Hách Soái rất nhanh mở cốp sau xe, quả nhiên thấy đặng mình nguyên thân thẻ thi thể.

...

...

Công an phường, tổ trọng án.

Lúc này theo thời gian trôi qua, mỗi bên tiểu tổ không ngừng tăng lại bầm thây án manh mối, càng để lâu một càng nhiều, tổ trọng án càng ngày càng bận rộn.

Đội phó Ngô Kiến Quốc nhìn xem trong gương cái kia đầu hói chính mình, bi phần không gì sánh đặng: "Có vài người tân tân khổ khổ, ngay cả tóc đều rơi sạch rồi, có vài người còn không làm việc đảng hoàng chạy loạn khắp nơi. . . "

Hắn đứng lên, hướng về phía phòng làm việc mọi người đôn đôn giáo dục nói: "Các ngươi ngàn vạn lần chớ học cái kia Hách Soái, cho rằng đáng đáp đặng trai có thể xằng bậy, ở tổ trọng án, hay là muốn dựa vào phá án thực lực nói, đáng đáp đặng trai là vô dụng! "

Vừa dứt lời, đinh đinh đinh ~~~ máy bay riêng vang lên.

"Uy. . . Nơi này là đông thành công an phân. . . Cái gì? Hách Soái, người đã chạy đi đâu? Bên này bận điên rồi. . . Cái gì? Người phá đặng một cái án mạng? Còn tưởng là trắng chấp đặng người hiềm nghi phạm tội tông phạm? Đã biết thủ phạm chính là ai? "

Cái này nghe điện thoại cảnh sát mười từ, thanh âm lập tức cao chữ bát phân.

Toàn bộ phòng cảnh vụ nghe đặng thanh thanh sở sở, lập tức yên tĩnh lại.

Bọn cảnh sát hai mặt nhìn nhau.

Cái quý gì?

Tên kia không phải lười biếng về sớm rồi không?

Làm sao lại phá hoạch án mạng rồi?

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* đặng tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Mạnh miệng nghi phạm

Xe BMW hiện trường tai nạn.

Theo một tiếng cảnh báo kêu vang, một xe cảnh sát, còn có một chiếc quái thú vũ trang xe cảnh sát dừng ở Hách Soái trước mặt.

"Hách Soái! "

Vừa xuống xe, đội trưởng Trương Quốc An nghiêm túc nghiêm mặt, sau đó nhìn về phía xảy ra tai nạn xe BMW. Cái khác cảnh viên thuần thực đi tới xe BMW trước, thu thập cổ thi thể kia, còn có mang ra hai cái ngắt xiù chính giữa Hầu Tử, Hồ Tử.

Trương Quốc An: "Nói với ta một cái chuyện đã xảy ra. "

Hách Soái: "Ta đi ra thời điểm, nhận được ta nội tuyến báo án, nói việt quất quán bar đã xảy ra cùng nhau án mạng, ta chạy tới, đứng dịp thấy chiếc xe này nhanh nhanh rồi đi, phi thường có thể, cho nên ta liền ngồi taxi đuổi theo, kết quả hai cái này kẻ bắt cóc chứng kiến ta là cảnh sát sau đó, lại muốn đung chết ta, bất quá bọn hần kỹ thuật quá kém, lật xe rồi. . . "

Cái gọi là nội tuyến, kỳ thực cùng nằm vùng không sai biệt lắm, cơ bản mỗi cảnh sát đều sẽ đi mò mạng, e rằng ở một cái hàng via hè lão bản, nào đó tên côn đồ tiêu đệ, một cái bán đồ ăn bác gái, cũng có thể là cảnh sát phát triển nội tuyến.

Những thứ này nội tuyến hơn nữa chỉ có cảnh sát tự mình biết, sẽ không nói cho những cảnh sát khác.

Hách Soái nói như vậy, là vì che đậy chính mình trực tiếp đi quây rượu lỗ thùng.

Trương Quốc An mặt băng bó: "Người biết một mình người rất nguy hiểm? Dám thâm nhập hang ổ? Vì sao không gọi điện thoại gọi người trợ giúp? "

Hách Soái kêu trời khua: "Đội trưởng, ta cũng là không có cách nào a, bầm thây án kiện bận rộn như vậy, chúng ta làm sao điều tính ra nhân thủ, hơn nữa ta bản thân đối nội tuyến cung cấp tin tức không quá tin tưởng, dù sao đây chính là sát nhân a. Không ngờ tới ta đi đến sau đó, dĩ nhiên thực sự phát hiện người chết, vội vàng trong lúc đó liền đuổi tới. "

Trương Quốc An còn muốn răn dạy Hách Soái về sau phải cẩn thận nhiều hơn, thế nhưng lúc này pháp y khoa đồng sự đã đi tới.

"Đội trưởng, kết quả đã xảy ra rồi. . . Người chết nam, tuổi chừng 25 tuổi khoảng chừng, thời gian chết nửa giờ đến chừng một canh giờ, sinh tiền có kịch liệt đã đấu vết tích, vết thương trí mệnh là bên hông, bị một cây dao đâm chết, so sánh vết thương một chút, chắc là chiến thuật sống bàn tay. . . "

Bây giờ pháp y kỹ thuật đã phát triển phi thường lợi hại, làm một cấp quốc gia thành phố lớn thành nội phân cục, pháp y khoa đồng sự tự nhiên là kỹ thuật đại ngu, hơi chút kiểm tra một chút là có thể đoán được rất nhiều manh mối.

Hách Soái lúc này nói rằng: "Đội trưởng, căn cứ tay trong của ta cung cấp tin tức, người này tên là Hách Soái, cùng tên của ta giống nhau, một cái hắc Sáp Hội tiêu đầu mục, một mục việt quất quán bar hỗn, là một Trần Trường Tử nhân vật, ngày hôm nay cùng một cái không biết tên họ quyền nhị đại hoặc là phú nhị đại cậu ấm nổi lên xung đột, sau đó thiếu gia bảo tiêu đem điều này Hách Soái giết chết. . . Ước đoán người thiếu gia này bối cảnh không đơn giản, việt quất quây rượu lão bản dĩ nhiên nguyện ý giúp hần ấn dấu thi thể. . . "

Lúc này có thi thể nơi tay, vô luận là việt quất quán bar vẫn là cậu ấm bảo tiêu đều trốn không thoát. Đây cũng là Hách Soái tại sao muốn truy thi thể, mà không phải đi truy tầm cậu ấm hộ vệ nguyên nhân.

Đội trưởng Trương Quốc An ngưng mắt nhìn Hách Soái: "Người nói, đều là thật? "

Hách Soái phách xiong ngực: "Tự nhiên là thật, ta Hách Soái bằng vào ta một cái cánh tay đảm bảo. . . Ngạch. . . Bằng vào ta cảnh phục đảm bảo. . . " không nghĩ qua là, đem côn đồ một bộ kia nói ra.

Trương Quốc An luôn luôn nghiêm cẩn thiếu nói, gật đầu, sau đó gọi điện thoại cho bót cảnh sát: "Bên này đã xảy ra án mạng, tổ thứ nhất, tổ thứ hai, trước buông trong tay xuống bầm thây án kiện, đi việt quất quán bar, đem lão bản còn có thủ hạ khống chế được, thuận tiện tìm một cái đệ nhất hiện trường án mạng. . . "

Không lâu sau, Hầu Tử, Hồ Tử tỉnh lại, kết quả lại phát hiện mình bị một đám cảnh sát vây quanh, mạng bị đeo còng tay, nhất thời uể oải trên mặt đất: "Xong đời. "

Bọn họ mặc dù không là hung thủ giết người, thế nhưng mang theo thi thể thoát đi, nữa là sát nhân tòng phạm, đây đã là một cái trọng tội rồi.

"Lên xe, đi việt quất quán bar. . . " Trương Quốc An đem Hách Soái gọi lên xe cảnh sát.

Tìm hơn mười phút, đi tới việt quất quán bar, lúc này nơi đây đã ngừng 3 chiếc xe cảnh sát, một tổ hai tổ cảnh sát kéo tốt cách ly đài, đem rượu a ! Phong ấn khóa.

Mà ông chủ quầy rượu Lam Vũ, còn có tay chân côn đồ, đều bị khảo còng tay, cái khác công nhân cũng bị lục soát, tạm thời cửa lưu lại, không thể ly khai hiện trường.

Đội phó Ngô Kiến Quốc chạy tới, nhìn xéo Hách Soái liếc mắt, sau đó hướng Trương Quốc An báo cáo.

"Đệ nhất án mạng hiện trường đã tìm được, tuy là bọn họ đã thanh tẩy qua, nhưng là chúng ta dùng tân tiến nhất quang phổ, vẫn là phát hiện vết máu di lưu. . . Mặt khác, chúng ta từ bên trong quán rượu tìm ra một ít lác đầu ~~ hoàn. . ."

. . .

Một cái câu lạc bộ tư nhân bên trong.

Triệu thụ long đang uống chút rượu, cùng Russia đồng hào bằng bạc mã 'Học ngoại ngữ' .

Một chiếc điện thoại đánh tới.

"Cái gì? Thi thể bị cảnh sát tìm được? Hơn nữa lam Mị quán bar bị phong? Lão bản bị bắt? "

Tin tức này, giống như một thùng nước lạnh tưới đến trên đầu hần.

Hộ vệ kia nhưng là hần từ nhỏ đến lớn huynh đệ, hần tự nhiên không hy vọng huynh đệ của mình bởi vì sát nhân mà bị xử bỏ tù.

"Xem ra muốn tìm người đánh bao rồi. "

. . .

Thời gian nhoáng lên, một ngày đi qua rồi.

Lưỡng bắt đầu án kiện liên tiếp mà đến, làm cho tổ trọng án đội thứ ba trong nháy mắt vội vàng thành chó. Kỳ thực đội thứ nhất, đội thứ hai muốn tới đây chia một chén súp, thế nhưng đội thứ ba tất cả mọi người không hy vọng án tử phân đi ra.

Ở hệ thống công an, án tử liền đại biểu chính tích, cho nên giữa hai bên cạnh tranh phi thường kịch liệt, coi như là đội ba nội bộ mỗi bên tổ trong lúc đó, giữa người và người, cạnh tranh cũng là cực kỳ kịch liệt.

Hách Soái vận khí tốt mà đụng tới một cá án tử, hơn nữa còn lấy được thi thể, nghi phạm. . . Vụ án này quả thực 'Năm thắng', lập tức trở thành đội ba cùng với toàn bộ tổ trọng án đại bộ phận cảnh viên hâm mộ đối tượng.

Giữa lúc thật là đẹp trai lấy làm vụ án này có thể rất nhanh định án thời điểm, hệ thống lại chậm chạp không có truyền đến tin tức.

Dựa theo hệ thống nói rõ, phá một cái án kiện, liền có thể thu được chính nghĩa giá trị, thế nhưng vẫn chờ tới bây giờ, chính nghĩa giá trị đều chưa từng xuất hiện.

Hách Soái đi tới đội trưởng phòng làm việc, đội trưởng Trương Quốc An vừa mới tiếp xong một chiếc điện thoại, sắc mặt tái xanh.

Hách Soái: "Đội trưởng, ta muốn hỏi một chút, án tử tiến triển thế nào? "

Trương Quốc An: "Vừa mới phòng thẩm vấn bên kia điện thoại tới, Lam Vũ, Hầu Tử, Hồ Tử các loại nghi phạm, hình như là bị uy hiếp gì, không chịu cung khai hung thủ, cái Hầu Tử còn chủ động thừa nhận, người là bị giết. . ."

"Đây là gánh tội thay? " Hách Soái nhất thời nhú mày.

Trương Quốc An ngưng trọng gật đầu: "Đối với, hung thủ không đơn giản, dĩ nhiên có thể tìm người gánh tội thay. e "

Hách Soái: "Đội trưởng, ta tới thẩm thế nào? "

Trương Quốc An nhìn xem Hách Soái trẻ tuổi kia mặt của, lác đầu: "Không được, người không có thẩm vấn kinh nghiệm. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Nam nhân lớn nhất bị ai

Phòng thẩm vấn.

Thẩm vấn viên: Ngô Kiến Quốc, Hách Soái.

Hiềm phạm: Hầu Lê Minh (Hầu Từ).

Hách Soái cuối cùng vẫn là thu được đội trưởng cho phép, gia nhập vào thẩm vấn nhân viên ở giữa, bắt quá chi là trợ thủ, không phải chủ thẩm.

Làm chủ thẩm Ngô Kiến Quốc lại không định gặp Hách Soái, dù sao cái này Hách Soái không có chút nào tôn kính chính hấn một bát canh sát tiền bối, còn một bộ phách lối đáng về, há mồm ngậm miệng 'Lão từ', không hề giống cảnh sát nhân dân, ngược lại giống như tên côn đồ.

Ngô Kiến Quốc: "Tĩnh danh. . . "

Hầu Từ ngồi ghé trên, cà lơ phát phơ, về mặt phiên chán: "Cảnh sát đại lão a, này cũng hỏi bao nhiêu lần? Các người khỏe phiên a! "

Ngô Kiến Quốc Mãnh vỗ bàn: "Người cho ta thả tôn kính điểm, nơi đây là cục cảnh sát! Người trên người bây giờ có lệnh án kiện, nói, người này có phải là người hay không giết? Tại sao muốn giết? "

Hầu Từ lộn chết không sợ phóng: "Là ta giết, nhưng cũng chỉ là thất thủ giết mà thôi, cái này Hách Soái vẫn xem lão từ không vừa mắt, luôn khiêu khích ta, ngày hôm qua lại với hấn nổi lên xung đột, sau đó ta không nghĩ qua là liềm một cây đao chọc vào rồi trên người hấn, không nghĩ tới hấn dĩ nhiên chết. "

Ngô Kiến Quốc liếc nhìn đang ở làm biên bản Hách Soái.

Hách Soái đưa tay ra mời vượn người, lười nhác dạng, ôm lấy khỏe miệng, tự tiểu phi tiểu: "Hầu Từ, ta có một nội tuyến, đã nói cho ta biết hung thủ là một vị đại thiếu gia bảo tiêu, cho nên người không cần thiết chết khiêng cái tội danh này. "

Hầu Từ biến sắc.

Hách Soái tiếp tục nói: "Người cũng là một lão du điều, nên biết sát nhân nhưng là tội lớn, ít nhất phải xử 10 năm trở lên, để cho ta tới ngắm lại, người tại sao muốn gánh tội thay, vì tiền? Hay là có người uy hiếp người? Nghĩ như thế nào đều không hợp lý a. . . "

Hầu Từ giả vờ trấn định: "Hanh, ta không biết người đang nói cái gì. "

Hách Soái tiếp tục nói: "Nghe nói lão bản Lam Vũ, là ân nhân của người, cứu người mẹ già, còn đã cứu người một mạng, lẽ nào lần này gánh tội thay, người là vì báo ân? "

Hầu Từ sắc mặt khó coi.

Hách Soái đối với Hầu Từ tương đối biết, trước kia còn là con khi 'Thuộc hạ', hơn nữa Hách Soái làm hắc Sáp Hội tiểu đầu mục, tự nhiên biết một ít nội tình.

Hách Soái: "Ân tình cũng không khả năng để cho người đỉnh loại này tội lớn, hơn nữa cái này sát nhân cũng không phải người bản giết, cho nên người là một mặt bị người bản khẩn cầu còn ân tình, cùng lúc cũng là có thể có được một số tiền lớn, có thể. . . "

Nói đến đây, Hách Soái chợt vỗ bàn một cái, thông suốt đứng lên, cảnh tỉnh nói: "Có lẽ là có người còn hứa hẹn người vào ngục giam sau đó, có thể rất nhanh tìm được quan hệ, đem người kiếm đi ra. . . "

Hầu Từ lại càng hoảng sợ, lại bị nói đúng, trong lúc nhất thời tâm loạn như ma, tâm tình bất ổn: "Người nói vậy, suy nghĩ nhiều! Người nọ chính là ta thất thủ giết! "

Lão du điều Ngô Kiến Quốc vui vẻ, trạng thái này, có môn! Không khỏi đối với Hách Soái thanh niên nhân này có điểm nhìn với cặp mắt khác xưa.

Mà lúc này, đội trưởng Trương Quốc An cũng đi ra phía ngoài theo dõi tâm, nhìn xem Hách Soái thẩm vấn, không khỏi hai mắt tỏa sáng.

Một phen thăm dò, rốt cuộc tìm được chỗ để đột phá.

Hách Soái cười ha ha một tiếng: "Xem ra, là cái kia đại thiếu gia cho người hứa hẹn, chẳng những cho người tuyệt bút tiền, còn hứa hẹn người có thể sớm ngày ra tù. . . "

"Hanh, tùy người nghĩ ra sao! " Hầu Từ vừa mới kích giật mình, nhưng rất nhanh cảnh giác tỉnh táo lại, lại trở nên giềng nước yên tĩnh.

Hách Soái lơ đãng, nhàn nhã đắc đạo: "Hầu Từ, căn cứ sự điều tra của ta, người có một rất đẹp tiểu lão bà, còn có một cái ba tuổi tiểu cô nương đứng

không. . . "

Hầu Từ cười nhạt: "Lẽ nào ngươi nghĩ dùng gia nhân của ta uy hiếp ta? Đừng quên ngươi là cảnh sát! "

Ngô Kiến Quốc cũng cảnh cáo trùng Hách Soái liếc mắt, ý bảo Hách Soái chú ý trường hợp, chớ nói bậy bạ. Phải biết rằng, cái này thẩm vấn nhưng là vẫn lập hồ sơ ghi hình, về sau rất có thể sẽ bị tra, không thể tùy tiện nói lung tung, bôi đen cảnh đội hình tượng.

Hách Soái lại đối với Ngô Kiến Quốc cảnh cáo có mắt không trông, hẳn chính là côn đồ, không phải chính nhi bát kinh cảnh sát.

"Hầu Từ, ai nha, ta là thay ngươi lo lắng a, dù sao ngươi có khiếu thể, một phần vạn ngươi ngồi tù mấy năm này trong mười mấy năm, ngươi khiếu thể bị người khác lừa chạy rồi, muốn nhớ ngươi khiếu thể bị nam nhân khác cò, tiền của ngươi bị nam nhân khác hoa, hài tử của ngươi bị nam nhân khác đánh. . . Tắm tã. . . Tráng diện này. . . Không đành lòng nhìn thẳng a. . . "

Hách Soái sinh động như thật, mi phi sắc vũ.

Ngô Kiến Quốc suy nghĩ nửa không có sợ ra trái tim ~bing tới, quá thô tục rồi, cái này còn ở ghi hình đâu. Ngoài cửa phòng thẩm vấn đang xem lấy theo dõi đội trưởng Trương Quốc An cũng che mặt rồi, đây là cảnh sát nhân dân sao? Bất quá. . . Hiệu quả này dường như tốt đáng về.

Lúc này, cái Hầu Từ cả người đứng ở đó, hai mắt cùng mắt cá chết giống nhau trừng ra ngoài, mắt đi vừa mới thân là lão du điều tiêu sái bình tĩnh, Hách Soái lời nói tựa như cùng một quả lựu đạn giống nhau, nổ đầu hẳn hồ.

Mình khiếu thể bị nam nhân khác cò, tiền bị nam nhân khác hoa, hài tử bị nam nhân khác đánh. . . Đây quả thực là nam nhân ác mộng a!

Hách Soái ha hả cười: "Thể nào? Sợ không có? Ta xem ngươi chính là thành thật khai báo a !. . . "

Hầu Từ chợt thờ phào một cái tiếng, ngẩng đầu, lộ ra một đôi quyết tuyệt ánh mắt.

"Ta khai báo. . . "

"Người không phải ta giết, ta chỉ là phụng mệnh đi ~ sự tình, cái kia đại thiếu gia bảo tiêu giết người, lão bản giải quyết tốt hậu quả, phụ trách xử lý thi thể. . . Ta và Hồ Từ chỉ là. . . "

Một ngày mở ra chỗ rách, câu nói kế tiếp tựa như cùng hồng thủy giống nhau tiết ~ đi ra.

Hầu Từ rất nhanh thì đem tất cả mọi chuyện nói ra hết, chuyện đã xảy ra tỉ mỉ, bao quát cái kia đại thiếu gia thân phận.

Cái này đại thiếu gia, rõ ràng là trước đây tình lão lãnh đạo nhị nhi tử.

Hách Soái trong lòng tức giận: "Trách không được lớn lối như vậy, nguyên lai là có một cái như vậy cha, thảo nào ngay cả Lam Vũ cái này có chút bối cảnh người muốn thay hẳn yểm nôi, thảo nào có thể tùy tiện tiện tiện tìm người gánh tội thay! "

Lúc này chủ thẩm Ngô Kiến Quốc, tay run rẩy, không nghĩ tới dĩ nhiên kéo ra rồi lão lãnh đạo, cái này phiền phức lớn rồi!

Đâm lao phải theo lao!

Tiếp tục đi xuống tra không dám, thể nhưng không phải tra lại không được!

Đội trưởng Trương Quốc An cũng thầm nghĩ khổ cũng, cảm giác vụ án này lập tức khó giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Thứ nhất án kiện xong xuôi

"Chân chính hung thủ giết người dĩ nhiên là trước tình lãnh đạo cậu ám bảo tiêu? "

Tin tức này ở tổ trọng án nhắc lên sóng to gió lớn, trực tiếp liên kinh động phân cục cục trưởng, sau đó lại nhanh chóng kinh động thị cục cục trưởng.

Trước tình lãnh đạo tuy là về hưu, thế nhưng môn sinh cô lại không ít, như trước có phi thường bằng sức ảnh hưởng lớn, con của hắn ở toàn tỉnh cũng là một bá đạo ưu việt chủ, mạng lưới quan hệ dày đặc.

Cái này đại phiền toái, lập tức làm cho cảnh cục lãnh đạo tăng sứt đầu mẻ trán.

Càng làm cho cảnh cục lãnh đạo học máu là, không biết là của người nào con đường, ký giả rất nhanh thì nghe được tin tức này, đồng thời ở vào lúc ban đêm tin tức, vì bác trên, truyền ra tin tức này.

Hiện tại internet phát triển, dân trên mạng thích xem nhất chính là chỗ này chùng náo nhiệt, cho nên tin tức lấy phi thường tốc độ khủng khiếp một cái truyền khắp toàn quốc internet, đưa tới cực đại nhiệt nghị.

Cái này, đừng nói muốn ẩn dấu chuyện, ngay cả trước đó tình lãnh đạo đều kinh động, hắn có thể nói là về mặt mộng bức, hiện tại nhiều lắm quan lớn bị cái lưới này lạc cho hấp thụ ánh sáng, sau đó chọc tai họa, hắn hiện tại nhất định chính là họa từ trên trời rơi xuống. Khi biết được là con ngoan của mình gây ra họa sự tình sau đó, tức giận đến suýt chút nữa bệnh tim đi ra.

Trước đây tình lãnh đạo cũng là một ngoan tuyệt chủ, quyết định thật nhanh đem đứa con trai kia bảo tiêu cho đưa đến thị cục công an, tự thú.

Hách Soái dù sao vẫn là chức vị tương đối thấp, chỉ biết là sự tình đại khái, không biết lãnh đạo cao cấp giao dịch thỏa hiệp, tranh đấu gay gắt, làm ngày thứ ba thời điểm, người hộ vệ kia đang ở chứng cứ vô cùng xác thực phía dưới, đem giết người sự thực nói rõ ràng.

Mà việc quát ông chủ quầy rượu Lam Vũ còn có thủ hạ cũng thông báo chuyện đã xảy ra, duy nhất làm cho những người này trong lòng tức giận là, cái kia Hách Soái nói nội tuyến rốt cuộc là người nào? Dám bán đứng chúng ta? Ước đoán bọn họ đến chết cũng không biết, trong lúc này tuyến là cái kia chết đi Hách Soái.

Mọi người cung khai hết, ý nghĩa [quán bar án mạng] có thể kết án.

Làm trong cục công an bộ phận tuyên bố kết án thời điểm, Hách Soái hệ thống liền truyền ra thanh âm nhắc nhở.

"Keng~~~ hoàn thành [quán bar án mạng], tham dự độ 73%, thu được 130 điểm chính nghĩa giá trị. "

"Keng~~~ lần đầu tiên phá án, thu được thưởng thưởng đặc biệt [sủng vật thông linh hoàn] một viên. "

"Keng~~~ khai thông [thần cảnh thương thành]. "

Hách Soái mở ra thương thành, nhìn lướt qua này thương phẩm, nhất thời hai mắt tỏa sáng.

Thứ tốt, nhiều lắm.

[ảnh hình máy ghi âm], [ảnh hình camera], [miễn tiếp giày chạy bộ], [lực mạnh quyền sáo], [phát hiện nói dối thiếp], [chân ngôn thiếp]. . .

Những thứ này nhất định chính là phá án lợi khí a.

. . .

. . .

Một ngày mới, mặt trời chói chang, khí trời nhẹ nhàng khoan khoái.

Hách Soái dường như thường ngày đi tới phân cục tổ trọng án.

Bất quá hắn ngày hôm nay đến muộn, hắn trước đây chỉ là một côn đồ, còn không có đường thành cái loại này đứng gờ đi làm thói quen.

"Có thể hay không bị giáo huấn? Trong ti vi lãnh đạo đều là rất nghiêm túc. . . Quên đi, quản hắn cá điều! Lão tử nhưng là phá một cái án mạng, công thần! Dựa theo quy củ giang hồ, làm sao cũng muốn thưởng thưởng một chút. . . Không biết có thể thưởng cho bao nhiêu tiền. . . "

Hách Soái trong lòng nghĩ tư tư.

Ngày hôm qua Hách Soái chuyên môn điều tra bắt cảnh sát quy định tương quan, bởi vì cảnh sát tương đối dễ dàng đối mặt đại lượng cục diện nguy hiểm, cho nên ở tiền thưởng phương diện cũng là tương đương phong phú, chút nào không keo kiệt.

Dựa theo quy định, đối với ở giải nguy cứu tế, trọng đại có chuyện xảy ra xử trí, trọng đại hoạt động an toàn bảo vệ, án kiện trọng đại phá án và bắt giam các loại công việc trung thành tích đặc biệt vượt trội tập thể cùng cá nhân, có thể từ thưởng cho phê chuẩn cơ quan công tác chính trị bộ môn đưa ra thưởng cho kiến nghị, sau đó từ thưởng cho phê chuẩn cơ quan trích cấp thưởng cho.

Mà phá án mạng loại này, hơn nữa Hách Soái loại này ở phá án thời điểm làm ra công hiến trọng đại, thưởng cho... ít nhất ... Cũng có 10000 nguyên ở trên.

"Muốn thế nào hoa số tiền này đâu? " Hách Soái đã bắt đầu tính toán.

Bây giờ Hách Soái vẫn chỉ là mới vừa từ tốt nghiệp trường cảnh sát, không có tiền, chỉ có thể ở phòng trọ, phi thường khổ bức, làm một hưởng thụ quán tiểu đầu mục, vẫn luôn là rượu ngon mỹ nữ làm bạn, lập tức ở chật hẹp hắc ám phòng trọ, thật khó chịu.

"Bắt được 10000 tiền thưởng sau đó, đầu tiên muốn tìm một rộng mở sáng sủa, phụ cận mỹ nữ nhiều, quán ăn đêm nhiều phòng ở mới được. . . "

Hách Soái ưu tai du tai đi tới phòng làm việc.

"Buổi sáng tốt lành a ~ "

Hách Soái tâm tình tốt, cho mọi người chào hỏi.

Kết quả, lại lãnh tràng!

Hách Soái phát hiện đâm đầu vào hai cái đồng sự xem ánh mắt của mình đều mang xa lánh, hoàn toàn đã không có hai ngày trước nhiệt tình. Không khỏi mặt mày kỳ diệu, chuyện gì xảy ra? Làm sao lập tức thay đổi thái độ?

Hách Soái làm được chỗ ngồi của mình, vừa mới ngồi xuống, cảnh sát muối từ Trương Ý Hàm liền bùng một ly cà phê qua đây, tràn đầy nụ cười: "Hác ca, đây là cho cà phê của ngươi. "

Hách Soái nhìn thoáng qua trước mắt cảnh sát muối từ, con mắt dường như Nguyệt Nha cong cong, còn có hai tiểu hồ nha lộ ra, phi thường khả ái.

"Nếu có thể hẹn một pháo, thật tốt a. . . "

Hách Soái trong lòng rục rịch, có điểm miệng khô ~ lưỡi. Khô. Thế nhưng vừa nghĩ tới mình bây giờ không phải còn đồ tiểu đầu mục rồi, mà là cảnh sát, cũng không thể ăn cỏ gần hang. Hách Soái không khỏi bỏ đi cái ý niệm này.

Hách Soái vội vã nói sang chuyện khác: "Chuyện gì xảy ra? Làm sao cảm giác bầu không khí dường như không đúng lắm? "

Trương Ý Hàm bùi môi giải thích: "Chúng ta nghe đến nghe đồn nói, ngày hôm qua án kiện, chúng ta tổ trọng án đội ba đặc tội phía trên lãnh đạo, còn có cái họ kia Triệu cậu ấm nói cấp cho ngươi chờ coi. . . "

Hách Soái bừng tỉnh đại ngộ.

"Bất quá Hác ca không cần lo lắng, chúng ta tổ trọng án đại bộ phận đồng sự đều lảng tránh, ở tổ trọng án tra án, khó tránh khỏi biết đặc tội có chút lãnh đạo, nếu như điểm ấy đều sợ, tổ trọng án cũng đừng tra án rồi. . . Kỳ thực ba chúng ta đội, thậm chí là toàn bộ tổ trọng án, đại bộ phận đồng sự, thậm chí chúng ta Trương đội, đều lảng tránh. " Trương Ý Hàm an ủi.

Hách Soái gật đầu, nhấp một hớp cây cà phê, đứng dậy: "Ta đi tìm Trương đội, hỏi một chút tiền thưởng thân thành sự tình. . . "

Trương Ý Hàm vùng nắm đấm: "Nỗ lực lên! "

Hách Soái rất nhanh đi tới Trương Quốc An đội trưởng phòng làm việc của, đẩy cửa tiến vào, kết quả chứng kiến Trương Quốc An đang ngưng mắt nhìn [bầm thây án kiện] trắng trên nền rậm rạp tư liệu manh mối.

Chứng kiến Hách Soái tiến đến, sắc mặt chân mày giãn ra: "Hách Soái, ta vừa lúc có chuyện tìm ngươi. . . "

Hách Soái: "Đội trưởng, ta cũng có sự tình muốn tìm ngươi, ta muốn hỏi hỏi cái kia bút tiền thưởng sự tình, từ lúc nào có thể xuống tới. . . "

Trương Quốc An gật đầu: "Tiền thưởng sự tình, ta đã thân thành, dựa theo đặc sự đặc bạn điều lệ, hẳn là trong vòng 3 ngày là có thể xuống tới. "

"Ba ngày? " Hách Soái vui vẻ.

Trương Quốc An: "Được rồi, lần này phá [quán bar án mạng], chúng ta còn muốn phái người đi xem đi người chết lão gia, làm sau cùng một bộ thủ tục giao tiếp, ngươi là lần này vụ án công thần, cho nên ngươi đi đi. . . "

Hách Soái sùng sốt, trước kia cái nhà kia sao? Đã lâu chưa có trở về đi.

Đột nhiên nghĩ hút thuốc. . .

Chương 8: Ngu xuẩn sủng vật Cáp Sĩ Kỳ

Hách Soái (Hắc Sáp Hội phiên bản) gia đình, là ở lạc hậu vùng núi, hán tuổi nhỏ thời điểm là trường học nổi danh nghịch ngợm đản, mà khi lúc ở Nông trong thôn, có một loại 'Côn đồ lấy đao chém người chính là khóc' tư tưởng, sờ trở lên sơ trung thời điểm Hách Soái liền trở thành một tên lưu manh.

Khi đó, hán theo những năm kia đáng đáp côn đồ các tiền bối, ăn trộm gà trộm heo trộm Ngưu trộm xe, đánh người chém người vô sự không làm, thậm chí cuối cùng ngay cả bắt cóc cũng làm hiện ra.

Khi đó là khóc, là ngưu bức, vô số người kính ngưỡng.

Thế nhưng, Hách Soái người nhà càng ngày càng chán ghét, thậm chí phụ thân vẫn còn ở một lần bắt cóc ở giữa tức chết rồi, từ đó về sau Hách Soái người nhà liền không nữa hoan nghênh hán, đuổi hán ra khỏi nhà.

Ngay lúc đó Hách Soái cảm thấy không sao cả, dù sao hán là Hắc Sáp Hội, Ngưu Bức Bất Giải Thích!

Hán cứ như vậy, mang cùng với chính mình côn đồ kiều ~ao, ly khai nông thôn, đi thành thị 'Dốc sức làm', một đường lên tới tiêu đầu mục cấp bậc.

...

Hách Soái dẫn nhiệm vụ, lái một chiếc xe cảnh sát, về tới từ nhỏ sinh trưởng quen thuộc nông thôn.

Gần hương tình càng sợ hãi, Hách Soái trong lòng bắt đầu thấp thòm.

Bất quá khi hán đi tới lão gia thời điểm, lại phát hiện phòng ở đã bị trói chặt đại môn, môn đều cũ nát, trên tường còn dài hơn không ít dài tiền, hiển nhiên thật lâu không người ở rồi.

Lúc này, một người thôn dân trải qua chứng kiến Hách Soái.

"Tiểu tử, tìm Hác gia? Không cần thôi lại, bọn họ đã dời đã nhiều năm rồi, nghe nói gả con gái đến rồi Hương Cảng, đều dời đến Hương Cảng đi."

"A ~~ Hương Cảng?"

Hách Soái trong lòng len lén thở phào nhẹ nhõm, hán cũng không thể nói rõ bây giờ phức tạp tâm tình, muốn gặp, nhưng không dám thấy, có thể không thấy mặt tốt hơn, miễn cho quấy rối đối phương sinh hoạt, e rằng mẫu thân sinh sống rất khó cũng khó nói.

"Như là đã trọng sinh, vậy đối với cuộc sống trước kia, nói cáo biệt a !. . ."

Hách Soái đốt lên một điếu thuốc, nhấn thần mờ mịt đứng lên.

Lái xe phản hồi bót cảnh sát, trở lại thị khu thời điểm, Hách Soái thần sử quỷ sai mà đi tới trước đây chỗ ở, nhìn thoáng qua, sau đó rời đi, xem như là sau cùng cáo biệt.

Đột nhiên, cửa một con nửa tọa bốn phía nhìn xung quanh chó lưu lạc Cáp Sĩ Kỳ xông vào Hách Soái tầm mắt.

"Là Nhị Cáp?"

Tuy là con này chó lưu lạc bộ lông lã ~luan, hơn nữa bần nhão đầy người, thế nhưng Hách Soái vẫn là lập tức liền nhận ra cái này là của mình con kia sủng vật cầu, cho mình tịch ~mo sinh hoạt mang đến rất nhiều sắc thái sủng vật Nhị Cáp.

Hách Soái vội vã xuống xe, đi tới, ngồi xổm Nhị Cáp trước mặt.

Cáp Sĩ Kỳ nhìn trước mắt người xa lạ này, nghĩ thầm: "Hàng này ai vậy? !"

Hách Soái không biết Cáp Sĩ Kỳ ý tưởng, sờ sờ nó đầu chó: "Loại đần độn, về sau liền cùng ta đi. . ."

Cáp Sĩ Kỳ trong lòng: "Ta ~ làm, cái này nhân loại ngu xuẩn dám sờ lão tử, thật là lớn can đảm. . . Bất quá, hán mờ thật thoải mái a. . . Lão tử có muốn hay không tha thứ hán? . . . Quên đi, xem ở thư thái như vậy mặt trên, tha thứ hán được rồi. . ."

Không nên hoài nghi Cáp Sĩ Kỳ chỉ số IQ! Bởi vì nó căn bản cũng không có chỉ số IQ!

Cáp Sĩ Kỳ, chính là một cái tập xinh đẹp cùng đùa so với cùng kiêu cầu cầu, cho nên Nhị Cáp trời sinh đều kèm theo một bộ đầy đủ biểu tình bao khiến người ta đối với Cáp Sĩ Kỳ tình có độc đồng hồ.

Hách Soái cũng không biết Cáp Sĩ Kỳ ý nghĩ trong lòng, bất quá hần lúc này vừa lúc nghĩ đến chính mình hoàn thành thử nhất phá án thời điểm, không phải phần thưởng một cái đặc thù đồ đặc [sủng vật thông linh hoàn] sao? Dựa theo trong sách hướng dẫn mà nói, hình như là có thể cùng sủng vật của mình thông linh, trao đổi lẫn nhau, cũng chính là mình có thể nghe hiểu ngôn ngữ của nó, nó cũng nghe được hiểu tiếng nói của chính mình.

Hách Soái vội vã từ đạo cụ không gian, móc ra một cái viên thuốc.

Cáp Sĩ Kỳ mũi nhất thời động: "Àn. . . Là vật gì? Thơm quá a, ta muốn ăn ta muốn ăn. . . Không được, rất có thể là độc dược. . . Quên đi bất kể, quá thơm rồi, ta muốn ăn, ta bất kể, ta sẽ ăn. . . "

Sau đó Cáp Sĩ Kỳ thả tiết tháo rút rè, trực tiếp lười ~ đầu một quyển, đem [sủng vật thông linh hoàn] ăn vào miệng, vui sướng nhai.

Cô ỉ ~

"Ăn ngon! Ăn ngon! "

Hách Soái kinh dị nhìn xem Nhị Cáp biểu hiện, viên này dĩ nhiên rất hợp khẩu vị của nó.

Tựa hồ đã nhận ra Hách Soái ánh mắt, Nhị Cáp giờ lên mao nhưng nhưng đầu, con mắt màu xanh lam cảnh giác nhìn Hách Soái, trong miệng phát sinh một hồi ô ô khe khe, tựa hồ muốn nói: "Nhìn cái gì vậy, đừng nghĩ theo ta đoạt ăn. "

Những lời này, dường như một tiếng sét, làm cho tiến vào Hách Soái trong đầu.

"Dĩ nhiên thật có thể nghe hiểu ngôn ngữ của nó! "

Hách Soái càng thêm tiến thêm một bước nhận thức đến cái hệ thống này thần kỳ.

"Uy, Nhị Cáp, nghe được ta nói chuyện sao? " Hách Soái đưa tay sờ một cái Nhị Cáp mao nhưng nhưng đầu.

Nhị Cáp bị lại càng hoảng sợ, 'Tăng' một tiếng tựa văng ngoại bào, trong miệng phát sinh một tiếng hét thảm: "Gào khóc ~~~ sợ chó chết, vừa mới là thanh âm gì? "

Một lát sau, nó mới từ một thân cây phía sau chỉ lộ ra nửa mao nhưng nhưng đầu, mắt to màu xanh lam con ngươi nhìn chăm chăm Hách Soái, kêu lên: "Uông, suýt chút nữa hù chết bảo bảo, ngươi cái này nhân loại ngu xuẩn, dĩ nhiên có thể học được câu ngữ! "

Phốc ~~~

Hách Soái suýt chút nữa ghen hòng, chính mình cư nhiên bị một con chó khách sáo!

Hách Soái hít sâu mấy lần, nói rằng: "Nhị Cáp, đi theo ta đi, về sau ta chính là chủ nhân. "

Nhị Cáp: "Không được, ta phải đợi chủ nhân của ta. "

Hách Soái: "Ta sẽ là của ngươi chủ nhân, trước đây ta chết, sau đó trở lại thân thể này trong. "

Nhị Cáp ngoe đầu nhìn xem Hách Soái: "Ngươi nói ta không biết, ta các loại chủ nhân a !. "

Hách Soái nhin không được cảm động, trong lòng âm áp, thật không ngờ cái này Nhị Cáp dĩ nhiên đối với mình trước kia như thế trung thành.

"Ta dẫn ngươi đi ăn ăn ngon thế nào? . . . Lớn đầu khớp xương, mang thịt cái loại này. . . " Hách Soái quai không lừa được, mà bắt đầu dụ ~ hoặc.

"Đi. . . Có ăn ngon. . . Được rồi, bản cầu cầu liền cùng ngươi đã khỏe. " Nhị Cáp trực tiếp nước bọt rào rào chảy đầy đất.

"Đi, ngươi không phải muốn các loại chủ nhân của ngươi sao? " Hách Soái khó tiếp thụ nó nhanh chóng chuyển biến lập trường.

"Bất kể, ăn quan trọng hơn, về sau ta với ngươi rồi. . . " Nhị Cáp nói thẳng.

". . . " Hách Soái có điểm sinh không thể yêu.

Nói xong trung thành đâu?

Đã bị ăn một bữa thu mua?

Hách Soái rốt cục nhớ tới câu kia đối với Cáp Sĩ Kỳ hình dung câu: "Cáp Sĩ Kỳ vĩnh viễn không làm được cảnh khuyến, bởi vì. . . Nó có thể nhanh chóng cùng đạo tặc đạt thành chung nhận thức. . . "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Cấp Sĩ Kỳ làm cảnh sát cầu?

"Hách Soái, người làm sao dẫn theo một con chó vườn trở về? "

"Đi, đây là chỉ Cấp Sĩ Kỳ a !? "

"Cấp Sĩ Kỳ nhưng là loại đàn độn trong máy bay chiến đấu a, thật không ngờ Hách Soái thích loại này. "

Làm Hách Soái mang theo Nhị Cấp về tới bót cảnh sát thời điểm, lập tức đưa tới không ít người quan tâm.

Hách Soái cười cười: "Ta muốn đem huấn luyện thành cảnh khuyến..." "

Cái này vừa nói, mọi người không khỏi cười ha ha.

"Cấp Sĩ Kỳ? Cảnh khuyến? "

"Hách Soái người chó treu, Cấp Sĩ Kỳ làm sao có thể làm cảnh sát cầu? "

"Đúng vậy, Cấp Sĩ Kỳ có thể là nổi danh ngu xuẩn a..." "

Nhị Cấp chứng kiến người chung quanh một vốn một lời đẹp trai cầu chỉ tỏ, nhất thời hiểu kỳ: "Chủ nhân, những người này ở đây để làm gì? Chẳng lẽ là cảm thấy bản soái cầu rất tuần tú? "

Hách Soái: "Không phải, bọn họ cảm thấy người rất ngu..." "

Nhị Cấp nhất thời nổi giận: "Những thứ này nhân loại ngu xuẩn lại dám nói bản soái cầu ngu xuẩn? Lẽ nào có cái lý ấy! "

Hách Soái nhân cơ hội giáo dục: "Cho nên a, người muốn biểu hiện thông minh một điểm, làm cho những thứ này tên ngu xuẩn kiến thức một chút. "

Nhị Cấp gật đầu: "Đối với, ta muốn biểu hiện biểu hiện sự thông minh của ta! "

Hách Soái: "Người trên người bây giờ quá rồi, chờ chút ta rửa cho người một cái, để cho người thật xinh đẹp, trở nên cao quý... Để cho bọn họ thích người, sau đó người lại chán ghét ghét bỏ bọn họ, kéo có sai lệch..." "

Nhị Cấp liên tục gật đầu: "Chủ người ta nói đối với! "

Hách Soái rất nhanh hướng Trương đội hồi báo Hách gia đi Hương Cảng sự tình, Trương đội gật đầu, việc này xem như là kết thúc.

Sau đó Hách Soái mang theo Nhị Cấp đi hậu viện vòi nước bên cạnh, cầm một cái lớn bồn tắm còn có sữa tắm, cho Nhị Cấp tắm một cái tắm nước lạnh, hoàn hảo hiện tại đúng lúc là đầu hạ, khí trời coi như nhiệt, nếu không... Đều sợ Nhị Cấp tắm tắm nước lạnh quan tâm.

Rửa sạch Nhị Cấp, lập tức liền từ chó vườn biến thành cao phú soái, dung nhan trị mạnh mẽ... Cặp kia lông mi dựng đứng, quả thực giống như một cao ngạo cầu vương tử.

Hình tượng đại biến dạng, lập tức liền thu được ba tổ chúng nhân viên cảnh sát yêu thích.

"Oa ~ chó này thật là đẹp trai a! "

"Thật là nhớ sờ ~mo~ " "

"Hác ca, ta có thể sờ ~mo chó của người sao? "

Mấy cảnh sát muội tử kích động hỏi Hách Soái.

Hách Soái: "mo a !, bắt quá các người phải chú ý điểm, ta đây cầu tình kiều ~ kiều ngạo. "

"Cũng ~ " "

Mấy cảnh sát muối từ liền vui sướng vây quanh Nhị Cáp bên người, mo lên.

Nhị Cáp: "Những thứ này nhân loại ngu xuẩn muốnmo~ ta? Không có cửa đâu! Bàn soái cầu cao ngạo như vậy, nhất định phải cự tuyệt như vậy phù ~mo... Gào khóc gào ~mo được thật thoải mái a... Bất kể, bàn cầu muốnmo! Muốnmo! Thật thoải mái! Thật thoải mái! "

Không đến mấy giây, Nhị Cáp đã bị mấy cảnh sát muối từmo được con mắt híp, giống như một đồ con lợn giống nhau.

Hách Soái đầy não hắc tuyến.

Muội, nói xong chó kiêu ~ Ngạo đâu? Làm sao lập tức liền ngu xuẩn lên?

"Các người đều đang làm gì? Không cần đi làm sao? "

Đột nhiên, gầm lên một tiếng cắt đứt loại này hòa hài trắng điện, chỉ thấy Ngô Kiến Quốc mặt đen lại đã đi tới, chỉ vào Nhị Cáp: "Đây là người nào cầu? Không biết đây là bớt cảnh sát sao? Tùy tiện cái gì chó lưu lạc đều mang vào? "

Hách Soái nhất thời không vui: "Đây là ta cầu, không phải là cái gì chó lưu lạc. "

Ngô Kiến Quốc lạnh rên một tiếng: "Chó của người làm sao vậy? Cái này là công an cục, không muốn tùy tiện mang cái gì phá cầu tiến đến, nơi đây chỉ có cảnh khuyến chỉ có có thể đi vào. "

Hách Soái xen một tiếng: "Ta chính là muốn đem nó huấn luyện thành cảnh khuyến, thế nào? Có thành kiến? "

"Huấn luyện thành cảnh khuyến? " Ngô Kiến Quốc quan sát Nhị Cáp liếc mắt, nở nụ cười, "Chỉ bằng nó? Cáp Sĩ Kỳ? Chỉ số IQ thấp kém, phé cầu! "

Ai nha, ta đây bạo tính khí a.

Nguyên bản Hách Soái cũng không có thực sự muốn đem Nhị Cáp huấn luyện thành cảnh khuyến, nhưng là bây giờ Hách Soái thay đổi chủ ý, Nhị Cáp tuy là loại đàn độn một chút, ngu xuẩn một chút, nhưng là mình có thể theo chân nó ngôn ngữ câu thông, tổng có thể dạy nó rất nhiều tri thức, cái này so với cái khác cảnh khuyến hiểu thấu lớn hơn nhiều lắm.

Hơn nữa Cáp Sĩ Kỳ làm một chủng Siberia xe trượt tuyết cầu, sức mạnh lớn, sự chịu đựng đủ, ở tập độc, truy tung hiểm nghị phạm thời điểm phi thường có ưu thế.

Hách Soái lập tức hùng tâm vạn trượng đứng lên, ta nhất định phải đem Nhị Cáp huấn luyện thành toàn quốc thậm chí toàn bộ đệ nhất thể giới chỉ Cáp Sĩ Kỳ cảnh khuyến!

Giữa lúc cái này hùng tâm chí lớn lúc thức dậy, Hách Soái lại chứng kiến Nhị Cáp bị ba cảnh sát muối từmo được trở nên ngo ngoe bộ dạng, nhất thời lại tiết khí.

"Như thế ngu xuẩn cầu, thật có thể huấn luyện thành cảnh khuyến sao? "

Hách Soái ngẩng đầu ngửa mặt, chảy xuống tuyết vọng nước mắt.

Cả một buổi chiều, Hách Soái đang đọc [bầm thây án kiện] hồ sơ tư liệu, phát hiện bầm thây đã vượt qua ba ngày rồi, mặc dù nhưng đã phát hiện càng ngày càng nhiều manh mối, thế nhưng dù sao thời gian quá dài, tổ trọng án đội ba như trước đối với hung thủ không có đầu mối.

Tan việc, Hách Soái ra cục công an đại môn, liền thấy một chiếc xe taxi đứng ở cửa cục công an.

"Yêu ~~~ lão tài xế, người làm gì thế? "

Rõ ràng là cái kia đông thành lão tài xế, trôi đi siêu đẹp trai lão tài xế.

Lão tài xế mắt tích tàn thuốc: "Đây không phải là nghe nói án tử kết liễu sao, cho nên ta qua đây lãnh tiền thưởng... "

Hách Soái: "... , ta dường như đem việc này quên mất. "

Lão tài xế nhất thời tức giận đến mắng to: "Cò, hung ác độc địa... "

Hách Soái trừng Nhị Cáp liếc mắt: "Hung ác độc địa, nói người đó! "

Nhị Cáp mặc danh kỳ diệu: "Gi? "

Hách Soái mở cửa xe, đem Nhị Cáp mang vào xe: "Lão tài xế, tiễn ta đi xem đi cửa hàng thú cưng, cho con này ngốc ~ bức cầu làm cầu bài? "

Lão tài xế nhìn Nhị Cáp liếc mắt, có điểm ghét bỏ: "Đây là Cáp Sĩ Kỳ a !? Người làm sao nhận nuôi loại này cầu a? "

Hách Soái: "Ta liền thích nó ngu xuẩn. "

Lão tài xế cười ha ha một tiếng: "Ta đây nói với ngươi một chuyện tiểu lâm a !... Thông thường cầu cầu ở nhà kéo ~ thì, ngươi đánh nó một trận, nó biết không có thể ở nhà kéo ~ thì. Nhưng là Cấp Sĩ Kỳ không được, ngươi đánh nó một trận, hấn sẽ cho rằng không thể kéo ~ thì. Nó ăn ~ thì, ngươi đánh nó, nó nghĩ đến ngươi muốn cùng hấn đoạt thì ăn... "

Hách Soái: "... "

Càng thêm tuyệt vọng.

...

Đánh xong cầu bài, ăn cơm tối xong, đã đến 20 điểm sinh ra.

Giữa lúc Hách Soái chuẩn bị mang theo Nhị Cấp trở về túc xá thời điểm, một chiếc điện thoại đánh tới.

110 trung tâm nhận được báo án, ở tây thành địa phương vắng vẻ, lại phát hiện cùng nhau bầm thây hiện trường, bởi vì ... này bầm thây hiện trường rất có thể đuổi kịp một cái [bầm thây án kiện] là cùng một án kiện, cho nên chuyện lần này phân loại cho đội ba.

Hách Soái vội vã trở về tổ trọng án.

Một đêm này, tổ trọng án đội ba lần nữa lâm vào cực độ bận rộn ở giữa.

Hách Soái lần đầu tiên phát hiện, thì ra làm cảnh sát dĩ nhiên là vất vả như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Bầm thây án kiện lại lập công

Tây thành chỗ đổ rác.

Đêm tối, ánh đèn lờ mờ để trong này hơi chút có thể thấy rõ.

Tại loại này vang trời tanh hôi chỗ đổ rác, ngoại trừ vận chuyển rác rưởi tài xế, sửa máy nhà dột người, thông thường thì sẽ không có người tới nơi này.

Bất quá, bây giờ chỗ này sinh ra mấy chiếc xe cảnh sát, một đám cảnh sát, ba cái cảnh khuyển.

Còn có một cái người nhật mót đồ, một cái lõi thoi câu.

"Ta theo bình thường giống nhau đi tới nơi này sưu tầm rác rưởi, nhìn có cái gì đáng tiền cầm đi mua, ai biết đột nhiên chó của ta kêu lên, dường như tìm được vật gì vậy, ta cho rằng là đồ tốt cho nên chạy tới xem, kết quả phát hiện là một người đầu người. . . "

"Đầu kia, khoác tóc dài tóc dài, đang lờm ta. . . "

Người nhật mót đồ đại thúc rất lộ vẻ nhưng đã sợ choáng váng, đang đang hút thuốc lá ổn định tâm tình, bất quá tay kia lại run dữ dội hơn.

Đừng nói là hấn cái này tận mắt thấy sợ hãi hình ảnh người, ngay cả Hách Soái nghe người nhật mót đồ miêu tả đều có điểm thân thể phát lạnh.

Quá đkm sợ hãi rồi.

Trình diện pháp y rất nhanh thì đối với đầu người kia tiến hành rồi kiểm tra.

"Trương đội, kết quả hiện ra, người chết nữ tính, tuổi chừng ở 23- 27 tuổi khoảng chừng, căn cứ thì thể hư thối trình độ, thời gian chết hấn là ở 48 giờ đồng hồ tả hữu, cũng chính là khuya ngày hôm trước. . . Còn như cắt phương pháp, chắc là giết lộn trăm cốt đao, cùng [bầm thây án kiện] tay pháp giống nhau như đúc, sơ bộ phán định là cùng một cái hung thủ. "

Trương đội tức giận nhảy lên cao, tên hung thủ này quá càn rỡ, dĩ nhiên liên tiếp gây!

Lúc này, một đám cảnh sát mang theo cảnh khuyến, ở chỗ đổ rác không ngừng suu tầm, thế nhưng nhiều lần đều suu tầm sai rồi mục tiêu, chọc cho cảnh đội nhất kinh nhất sợ, từ kỳ vọng đến thất vọng, dường như xe cấp treo giống nhau.

Cũng không phải nói cảnh khuyến rất kém cỏi, mà là chỗ đổ rác mùi thối quá mức dày đặc, ảnh hưởng nghiêm trọng cảnh khuyến khứu giác.

Lúc này đội phó Ngô Kiến Quốc cũng từ bên ngoài đã đi tới, báo cáo: "Trương đội, đã điều tra rõ ràng, toàn bộ chỗ đổ rác trong phạm vi, không có bất kỳ quản chế, mà đi thông chỗ đổ rác nơi này đường đã có 9 cái, hơn nữa bình thường có xe từ chỗ đổ rác nơi đây trải qua, sờ bằng vào chúng ta rất khó đi qua cái phương thức này tới tra tìm hung thủ. . . "

Trương đội cau mày.

Bất quá, hắn rất nhanh thì gọi điện thoại trở về phòng làm việc, làm cho tổ trọng án tra một chút cái này 2 thiên có người hay không mất tích điện thoại báo cảnh sát.

Sau đó, cảnh sát đồng sự đối với người nhặt một đồ tí mĩ đi ra nghi vấn, làm xong ghi chép sau đó làm cho hắn trở về.

Ngô Kiến Quốc chứng kiến Hách Soái như trước đứng ở bên cạnh, chưa cùng những đồng nghiệp khác như vậy đi suu tập những thi thể khác khối vụn, nhất thời không hợp mắt: "Đứng ở chỗ này để làm chi? Còn không đi hỗ trợ tìm thi thể? "

Hách Soái đảo cặp mắt trắng dã, hắn trước đây làm một Hách Sáp Hội tiểu đầu mục vẫn sống trong nhung lụa, còn chưa có thử lại đây tìm kiếm rác rưởi, thật là ghê tởm. Hắn vốn là muốn lười biếng, cho nên làm bộ ở Trương đội bên cạnh học tập, kết quả cái này Ngô Kiến Quốc lại cho hắn trừng mắt.

"Mẹ kiếp trí chương! " Hách Soái thảm mắng một câu, không thể không đi lật rác rưởi.

Bất quá, Hách Soái trong lòng luôn luôn khó chịu, trong lòng đối với Nhị Cáp nói rằng: "Chứng kiến cái kia đầu hói sờ bức không có? Người này vừa mới nói người xấu, nhanh lên phát hiện hắn một thân. . . "

Nhị Cáp nhất thời nổi trận lôi đình: "Cái gì? Lại dám nói bản soái cầu xấu? Nhân loại ngu xuẩn a, nếm thử ta nghiêm phạt a !! "

Nhị Cáp nộ chạy về phía Ngô Kiến Quốc, chân sau vừa nhấc, một cái món nước xạ ~~~~~ hướng Ngô Kiến Quốc ống quần.

A ~~~~~ Ngô Kiến Quốc kêu sợ hãi, nộ đoán Nhị Cáp, kết quả Nhị Cáp đã đảo chỉ yêu yêu, trả về một cái khinh bỉ loại đàn độn khuôn mặt.

Hách Soái trong lòng cười ha ha một tiếng, lật rác rưởi nhiệm vụ cũng biến thành chẳng phải kháng cự.

Bất quá Hách Soái nếm thử mang theo Nhị Cáp đi tới thi thể kia đầu người bên cạnh: "Nhị Cáp, nghe thấy một cái cái mùi này, sau đó giúp ta tìm tìm, có còn hay không địa phương khác cũng có mùi này. . . Chỉ cần người tìm được một cái, ta liền cho người thêm đồ ăn, thật là tốt đẹp lớn xương sườn. "

Nhị Cáp nước bọt rào rào lưu đầy đất: "Thành giao, ta muốn đại bài xương, ta muốn đại bài xương. "

Bên cạnh pháp y nở nụ cười: "Hách Soái, vô dụng, cái này Cáp Sĩ Kỳ hắn là nghe không hiểu ý tứ của người, loại chuyện như vậy vẫn là giao cho cảnh khuyến đi. . . "

Còn chưa nói hết, Nhị Cáp liền chạy như điên hướng một chỗ, dường như thực sự tìm được vật gì vậy.

Hách Soái dẫn theo một bả lật rác rưởi công cụ xiên, đi theo: "Đã tìm được chưa? "

Nhị Cáp: "Có tương tự mùi vị. . . "

Rất nhanh, một người một chó đi tới 30 mét bên ngoài một cái cao ba mét đồng rác trước mặt.

Nhị Cáp tí mĩ xác nhận mấy lần: "Liên nơi đây. . . "

Hách Soái quơ rác rưởi xiên, bắt đầu đào rác rưởi, sau mười mấy phút, rác rưởi bị đào khoảng nửa mét.

"Đình. . . " Nhị Cáp uông kêu một tiếng, nhảy lên đồng rác, móng vuốt ở rác rưởi trên mặt đất đào vài cái, lộ ra một cái sáng trông suốt đồ đặc, "Liên thứ này. "

"Thủ trục? " Hách Soái mang theo cái bao tay, đem thứ này nhặt lên, kinh ngạc, đây là một cái rất tinh xảo tay vòng tay, kiểu cỏi mờ, cây hoa hồng kim sắc, vừa nhìn thì không phải là hàng vỉa hè hàng.

Hách Soái mang theo Nhị Cáp về tới Trương đội bên này.

"Trương đội, ta tìm được một cái thủ trục, hoài nghi là người chết đi vật. . . " Hách Soái đưa tay vòng tay đưa cho Trương đội.

Trương đội quan sát vài lần: "Cái này nhìn không giống như là đồ thông thường, có thể thực sự người chết đi vật cũng không nhất định. "

"Ý hàm, qua đây! " Trương đội kêu lên.

Rất nhanh Trương Ý Hàm chạy tới, Trương đội đưa tay vòng tay đưa cho nàng: "Nhìn cái vòng tay này, có manh mối gì không có. "

Trương Ý Hàm nắm ở trong tay từ nhìn kỹ một lúc: "Dựa theo kiểu dáng đến xem, hình như là bá tước Possession thủ trạc, cái này thủ trạc không tiện nghi, 18K cây hoa hồng kim, khảm đồ trang sức 30 khóa sáng sủa thức cắt kim loại mỹ chui (hẹn 0. 38 ca-ra) cùng 2 khóa hồng ngọc tủy, giá cả muốn hết mấy vạn. . . "

Hết mấy vạn?

Hách Soái con mắt đều tròn to, trong lòng đột nhiên hồi hận, nương hi thất, sớm biết mắc như vậy nói, còn không bằng chính mình độc thôn bán đi, tốt kiếm ít tiền lẻ.

Nếu như bị Trương đội biết Hách Soái ý nghĩ trong lòng, ước đoán biết tức giận đến cho Hách Soái tới một người thiên địa phản hồi + tám tữ nữ nhân + vũ trụ huyền ảnh, KO rồi Hách Soái.

Lúc này Trương đội đang đầy còi lòng mừng rỡ: "Đồ quý trọng như vậy thất lạc ở chỗ đổ rác, rất có thể thật là người chết di vật. . . "

Hắn thường thức mà nhìn Hách Soái: "Lần trước [quán bar án mạng] người lập công lớn, hiện tại người lại có thể tìm tới manh mối, tốt, không sai, tiếp tục cố gắng biểu hiện, quay đầu ta vì người thỉnh công. . . "

Ngay cả vẫn đối với Hách Soái không có sắc mặt tốt Ngô Kiến Quốc lúc này cũng không nhịn được nói rằng: "Làm rất tốt a. "

Hách Soái cười khổ, ta nghĩ muốn trở về tay này vòng tay cầm đi đổi tiền, có thể chứ?

Chẳng qua nếu như Hách Soái thực sự nói ra, ước đoán sẽ bị những thứ này lão đồng chí hành hung thành đầu heo.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Di vật manh mối

Tổ trọng án.

Ở chỗ đổ rác đào một đêm tổ trọng án đội ba, tìm được 16 khối thi khối, bao quát tay chân các bộ vị, còn có tốt mấy bộ quần áo mảnh nhỏ.

Từng cái cảnh sát chỉ là hơi chút sạch tắm một cái xú hồng hồng thân thể, liền trở về tổ trọng án phòng làm việc, tiếp tục làm công, dùng trà đậm, cây cà phê, hồng ngư gì gì đó cường đỉnh tinh thần.

Quả thực bận điên rồi.

Hách Soái kỳ thực rất muốn len lén chạy ra ngoài thống thống khoái khoái ngủ cái đại giấc, thế nhưng ở điên cuồng như vậy cực khổ bầu không khí dưới, hẳn đều thật ngại quá lưu.

Chỗ đổ rác bầm thây án kiện, bị mệnh danh là [bầm thây án kiện-chỗ đổ rác], dùng cho phân chia thứ nhất [bầm thây án kiện-công trường].

Án kiện có hay là [hoàng kim 48 giờ đồng hồ], ở 48 giờ trong, có thể tăng lên trên diện rộng đối với hung thủ bắt hiệu suất. Mà [bầm thây án kiện-chỗ đổ rác] trải qua chuyên nghiệp dụng cụ kiểm tra đo lường, thời gian chết 52 giờ đồng hồ, tuy là vượt qua 48 giờ đồng hồ, nhưng tổ trọng án còn không chịu buông tha.

9 điểm nhiều thời điểm, Trương đội hai mắt hiện đầy tơ máu đi tới.

"Mọi người chú ý, chú ý, mọi người chuẩn bị một chút tài liệu trong tay, sau nửa giờ họp, tập họp một cái trong tay về [bầm thây án kiện-chỗ đổ rác] tư liệu..."

Sau nửa giờ, hội nghị bắt đầu.

"Trải qua pháp y khoa tiến thêm một bước xác nhận, người chết cốt linh 24 tuổi, thân cao đại khái là 160- 165cm trong lúc đó..."

"Trải qua trong quần áo lưu lại chút ít da tiết, giám định ra rồi y phục này liền là người chết y phục, từ trước mắt khâu đi ra y phục đến xem, đây là một việc cùng loại cùng lễ phục quần áo giống nhau, hiện nay đang căn cứ bên ngoài tài liệu cùng kiểu dáng điều tra y phục phẩm bài, đánh số... "

"Đối với 9 cái lộ khâu trải qua xe cô tiến hành công tác thống kê, ở 52 giờ đồng hồ - 10 giờ đồng hồ cái khu vực này trong phòng hành kinh xe cô cộng 432 chiếc, cần tiến thêm một bước điều tra... "

"Trải qua bá tước công ty nhân viên kỹ thuật xác định, cái kia bá tước thủ trực đúng là chính phẩm, bất quá bởi vì tại thủ trực trên không có tìm được da tiết các loại đồ đặc, sờ dĩ vô pháp tiến hành gien đối lập, không còn cách nào xác định là hay không vì người chết di vật, bất quá căn cứ cảnh khuyến chính diện tặng lại, nó rất có thể là người chết di vật. Mặt khác bá tước công ty ở cả thị khu mặt tiền cửa hàng cộng 18 gia, cần tiến thêm một bước đến mỗi bên tiệm tiến hành si tra... Còn có, căn cứ bá tước người của công ty viên giới thiệu, cái này thủ trực tương đối thiên hướng thành thực, mặt hướng tiêu phí quần thể cũng là 30 tuổi ở trên, 20 tuổi trên dưới khách hàng ít hơn... "

"Căn cứ đến từ 110 trung tâm chỉ huy tư liệu, hai ngày này có 10 bắt đầu mất tích báo án, thế nhưng mục tiêu tuổi tác không phù hợp người chết tuổi tác... "

Từng cái manh mối, gỡ đi qua.

Tổ trọng án đại bộ phận đều là tinh anh, phá án hiệu suất cũng thật nhanh, sâu nhanh, rất, chuẩn tinh tú. Hơn nữa hiện tại khoa học kỹ thuật quá mức phát triển, rất nhiều thứ đều có thể dựa vào khoa học kỹ thuật thủ đoạn kiểm tra đo lường.

Hách Soái nghe lú lờ, trước đây hẳn làm Hách Sáp Hội tiểu đầu mục thời điểm, còn dương dương đắc ý mà cho rằng cảnh sát đều là phế vật, cảm giác mình làm chuyện xấu cảnh sát cũng không tra được chính mình. Bây giờ nghĩ lại chính mình trước đây thật là quá ngây thơ rồi, cảnh sát không phải không tra được hẳn, mà là căn bản mặc kệ hẳn loại tiểu nhân vật này, nếu quả thật tra nói, ước đoán Hách Soái đã vào ngục giam công hiến hoa cúc ~ hoa quá nhiều lần.

Giờ khắc này, Hách Soái có điểm may mắn chính mình trọng sinh ở một người cảnh sát trên người, mà không phải một tên lưu manh trên người, nếu không... Thực sự trở thành cảnh sát bắt đối tượng, vậy bị kích.

Hội nghị giằng co một giờ, mọi người chạm trán hoàn toàn bộ phận tư liệu.

Án kiện càng thêm rõ ràng.

Trương Quốc An đội trưởng ho khan một tiếng:

"Hiện tại, phân phối nhiệm vụ -- "

"Một tổ tra xe cô, tranh thủ tìm ra nhỏ hơn manh mối... Hai tổ đi tìm y phục, thủ trực manh mối... Ba tổ đi tìm người mất tích manh mối... Tan họp... "

...

...

Vạn đạt đến thương trường cửa.

Ngáp ~~~

Hách Soái lắc đầu, đem mê muội cho hát ra, đã liên tục 28 giờ đồng hồ không có ngủ rồi, hảo khốn.

Mà Hách Soái bên cạnh, là Trương Ý Hàm muội tử, lần này bị phân đến cùng Hách Soái hợp tác tra án, để cho nàng cao hứng cùng chim khách tựa như, căn bản nhìn không ra mặt rồi bộ dạng... Hơn nữa, nàng còn hóa xinh đẹp trang, có vẻ càng thêm nghịch ngợm khả ái.

"Lẽ nào ta đã đẹp trai đến nước này? Dĩ nhiên có thể cho người khác tinh thần toả sáng? " Hách Soái nâng cằm lên, không biết xấu hổ nghĩ đến.

Gâu gâu gâu ~~~

Nhị Cáp ở bên cạnh gào khóc: "Ta đói rồi, ta muốn ăn ăn ngon, ăn ăn ngon! "

Hách Soái một cước đạp tới: "Gấp gấp cụng lỏng a, rất nhanh bữa trưa rồi... "

Nhị Cáp khóc khuôn mặt: "Nhân loại ngu xuẩn, thật đáng ghét! "

Hai người một con chó đi vào vạn đạt đến sân rộng, trước đây Hách Soái vẫn là côn đồ thời điểm, hẳn mang Nhị Cáp đã tới, bất quá bị quảng trường bảo an ngăn cản, không cho cẩu đi vào.

Quả nhiên, ở cửa, mấy người an ninh trực tiếp lan ngừng Hách Soái: "Thật ngại quá, vị tiên sinh này, trong thương trường không cho phép mang cẩu tiến đến. "

Hách Soái lạnh lùng học trong phim ảnh cảnh sát, móc ra cảnh viên kiểm chứng: "Ta là cảnh sát, đây là cảnh khuyến, hôm nay là tới phá án. "

Bảo an quả nhiên bị Hách Soái chính nghĩa lần nhiên đánh bại, thả Nhị Cáp đi vào.

Nhưng rất nhanh thì phản ứng lại: "Không đúng, Cáp Sĩ Kỳ không phải đặc biệt đùa so với, không đảm đương nổi cảnh khuyển sao? "

Bắt quá muốn ngăn ngăn trở đã không còn kịp rồi.

Nhị Cáp vừa tiến đến, nhất thời mũi hướng về phía thương trường điên cuồng người:

"Gào khóc gào ~~~ thật tốt quá, nơi đây dĩ nhiên không có cái khác cầu ở chỗ này đoạt địa bàn, cái này là địa bàn của ta! Ta muốn đi tiểu ~~~ gào khóc ah ~~~ "

Đi tiểu?

Hách Soái nuốt chút nữa một ngụm lão huyết phun ra ngoài.

Hách Soái vội vã ngăn cản nói: "Ngàn vạn lần chớ, nơi đây không thể tùy chỗ đi tiểu... Bộ dáng như vậy a !, chỉ cần ngươi không phải đi tiểu, chờ chút ta dẫn ngươi đi một chỗ, bên trong có rất nhiều ăn ngon ăn ngon, tùy ngươi tiêu... "

"Thực sự? " Nhị Cáp nước bọt lại rào rào chảy đầy đất, "Ngươi nói hắc, không cho phép đổi ý... "

"Cam đoan dẫn ngươi đi, không phải đổi ý! "

Rất nhanh, hai người một con chó đi tới bá tước đồ trang sức quầy hàng, lấy ra giấy chứng nhận sau đó, điểm trường vội vã rót nước.

Nói đơn giản một cái án kiện, điểm trường vội vã giới thiệu số tiền kia thủ trực: "Cái này thủ trực tương đối đắt, hơn nữa phương diện thiết kế cũng không coi là thảo vui, cho nên mua cũng không có nhiều người, ba tháng qua mua nó khách hàng cũng liền 6 cá nhân... "

Hách Soái hỏi: "Nghe nói cái này thủ trực chủ yếu tiêu phí quần thể là tuổi trẻ tương đối lệch 30 tuổi ở trên thành thực nữ tính, không biết có hay không niên kỷ 20 hơn tuổi cô gái đẹp đến mua lại đây? "

Điểm trường trầm ngâm một chút: "Ta quả thực nhớ kỹ có như vậy một cô nương, đại khái 20 nhiều tuổi khoảng chừng... "

Hách Soái, Trương Ý Hàm liếc nhau, đều nhìn ra ý mừng.

Trương Ý Hàm vội hỏi: "Có thể nói một chút cụ thể sao? Từ lúc nào mua? Cô gái này cao bao nhiêu? "

Điểm trường tỉ mỉ suy nghĩ một chút: "Tháng trước cũng chính là 4 tháng, 4 dưới ánh trăng tuần mua, thời gian cụ thể không biết, còn như thân cao, mang giày cao độ đại khái 165- 175 tá hữu, phạm vi có chút lớn, dù sao ta không biết nàng có hay không mang giày cao gót, không có chú ý... "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Người chết thân phận

Hai người một con chó ly khai bá tước tiệm nữ trang.

Chuyến này ngoài ngoài ý liệu thành công, bọn họ tìm được một cái phi thường phù hợp người chết đặc thù khách hàng.

Trương Ý Hàm hết sức kích động: "Tên này là Hoàng Gia Di khách hàng cùng cái kia người chết phi thường giống nhau, hơn nữa gọi điện thoại không gọi được, cái này cùng mất tích tử vong không mưu mà hợp. . . "

Nguyên bản nàng là chuẩn bị kéo Hách Soái đi đi dạo một cái đường phố, phần một phần tình lữ, thỏa mãn một cái tiểu nữ nhân tiểu tâm tư, kết quả cái này trọng đại manh mối vừa ra tới, nàng cũng không tâm tình đi dạo phố.

Sử dụng cục công an internet hệ thống thông tin, đi qua tính danh, điện thoại, rất nhanh thì tra được người nữ nhân này đại bộ phận tư liệu.

Hoàng Gia Di, nữ nhân, 25 tuổi, trung chuyên bằng cấp, điều kiện gia đình thông thường, 18 tuổi ra ngoài làm công, hiện nay không việc làm. . . Phía

trước những tin tức này phi thường phổ thông, chính là một cái phổ thông người làm công.

Cùng người chết 'Có tiền' căn cứ chính xác vật, có rất lớn xuất nhập.

Thế nhưng, Hách Soái làm lão tài xế, bèn nhảy cảm thấy còn có một loại khả năng. Vì vậy lần thứ hai đi qua hệ thống công an tra cô gái này từ điểm mướn phòng ghi lại, kết quả phát hiện hơn một năm nay trong thời gian, từ điểm mướn phòng ghi lại vượt lên trước 200 cái, hầu như hai ngày liền có một lần mướn phòng.

"Nàng dĩ nhiên là trượt chân nữ nhân! " Trương Ý Hàm khuôn mặt xuyên thấu qua Hồng, cùng chín muôi đỏ như trái táo.

Hách Soái cười ha ha một tiếng: "Nhân gia bằng bản lĩnh kiếm tiền, có vấn đề gì? "

Hách Soái đánh đay lòng liền không cho là các nàng làm chuyện đi này có cái gì phạm pháp, nước ngoài còn có chuyên môn làng chơi đâu, các nàng coi như là vì xã hội yên ổn làm ra cống hiến trọng đại.

Hai người đi ra thương trường: "Chúng ta lập tức đi nàng chỗ ở, nhìn nàng một cái có ở nhà hay không. . . "

Nhị Cáp lúc này lại không làm, lẩn lộn đầy đất, sau đó giống như xác chết nằm quảng trường trên mặt đất, phun ra lưỡi ~ đầu tới, một bộ sinh không thể yêu bộ dạng.

"Ta thật là đói, ta muốn ăn cái gì, ta muốn ăn cái gì ~ "

Ý hàm muôi từ bật cười, bị Nhị Cáp như vậy làm cho tức cười.

Hách Soái đầy não hắc tuyến: "Loại đàn độn, mau đứng lên, rất nhanh thì có ăn. "

Nhị Cáp: "Không phải, ta muốn ăn, nếu không... Ta đồ thừa không đi, ngày hôm qua (chỗ đổ rác) người còn nói ta làm chuyện tốt, liền cho ta ăn lớn đầu khớp xương. . . "

Hách Soái che mặt, thật là nhớ đánh nó một trận a, làm sao bây giờ?

Lúc này chung quanh quảng trường trẻ tuổi người thấy như vậy một màn, nhao nhao cười ha ha.

"Đây không phải là hai bức máy bay chiến đấu Cáp Sĩ Kỳ sao? "

"Các người xem nó biểu tình kia, quả thực quá khôi hài, ha ha ha ~ "

"Thật là đáng yêu tốt manh a, ta cũng muốn nuôi một con Cáp Sĩ Kỳ ~ "

"Con chó kia chủ nhân thật là đẹp trai a, các người không có phát hiện sao? "

Không ít tiểu nữ sinh trong lòng mê gái xông ra.

Cuối cùng, tất cả mọi người nhìn xem một cái đại soái ca, sinh không thể yêu mà kéo một con Cáp Sĩ Kỳ chân, kéo đi, mà con kia Cáp Sĩ Kỳ cũng một con đang già chết, cũng là sinh không thể yêu đáng vẽ.

Hình ảnh kia, nhìn xem toàn trường người cười được gập cả người tới.

. . .

Bởi vì Nhị Cáp thực sự nghịch ngợm gây sự, cho nên Hách Soái chỉ có thể tạm thời đình chỉ đi thăm dò tìm hư hư thực thực người chết Hoàng Gia Di, mà là mang theo Nhị Cáp quay đầu đi tới một nhà cửa hàng thú cưng trong.

Cửa hàng thú cưng bên trong có rất nhiều rất nhiều sủng vật công cụ, tỷ như dây thừng, cổ bộ, phòng cắn xé hạng quyền, thậm chí là túi sách, y phục, lược các loại. . . Đương nhiên càng nhiều hơn chính là nhiều loại thức ăn cho chó.

Nhị Cáp một đi tới nơi này, dường như tiến nhập bảo tàng vương quốc tiểu thâu, không ngừng ngửi, nước bọt chảy ra không ngừng.

"Gào khóc gào ~ thom quá thom quá ~ thật nhiều ăn ngon ~ " nó không ngừng hướng về phía thức ăn cho chó túi cái giá lâm lang mẫn mẫn thức ăn cho chó ngửi, "Đẹp trai chủ nhân, nhanh lên mua cho ta, ta muốn! Ta muốn! "

Hách Soái tức giận nhìn xem Nhị Cáp, dĩ nhiên học xong vượt mông ngựa, bắt quả Hách Soái xem ở ngày hôm qua Nhị Cáp lập công biểu hiện phân thượng, đồng ý.

"Tốt, mua cho người, tối hôm qua người lập công, ngày hôm nay thưởng cho người, muốn ăn cái gì đều mua lại. . . Đương nhiên, về sau chỉ cần người lập công, đều có thể ăn nhiều như vậy ăn ngon. . . "

Nhị Cáp chính là một kẻ tham ăn, vì ăn có thể tiết tháo cũng không muốn, nghe được Hách Soái nói như vậy, nhất thời trong mắt tỏa ra như sói vậy lực

quang.

"Gào khóc ~ ta nhất định phải nhiều lập công, ăn thật nhiều ăn ngon! "

"Vậy ngươi chọn a !, thích gì mùi vị đã nói . . "

"Ta muốn toàn bộ! ! "

"Không muốn lòng tham, chỉ có thể chọn mười túi. "

"Mười túi là cái gì? "

". . ." Hách Soái quên mất câu đối số chữ là không có khái niệm.

Ở tư viện mộng bức trong ánh mắt, Nhị Cấp đối với này thức ăn cho chó từng cái ngửi qua đi, sau đó ở có chút thức ăn cho chó nơi đó Ưông gọi hai tiếng, sau đó cái anh chàng đẹp trai liền cầm lên này thức ăn cho chó, chuẩn bị tiền trả.

5 phút sau, hai người một con chó ly khai cửa hàng thú cưng.

Hách Soái tay cầm một đồng thức ăn cho chó, hùng hùng hổ hổ: "Chó này lương thực làm sao mắc như vậy? Đều đuổi trên ta nửa tháng tiền lương rồi! "

Sau đó đập Nhị Cấp một cước: "Ngươi cái này kẻ tham ăn, ăn so với ta còn đắt hơn, ta không muốn nuôi ngươi, nuôi không nổi! "

"Chủ nhân, không muốn a ~ ta rất biết điều ~" Nhị Cấp trước hết hèn ~ tỏa mặt chó, ôm Hách Soái bấp đuôi, liều mạng ngoác đuôi ba.

"Nhị Cấp thật có thú ah ~" Trương Ý Hàm con mắt cười đến thật ám áp, dễ nhìn vô cùng.

Xe một đường bay nhanh, chạy vội hướng nam thành khu phú quý hoa viên tiểu khu, căn cứ công an internet hệ thống tư liệu biểu hiện, cái kia hư hư thực thực bị hại người hiềm nghi Hoàng Gia Di, ở nơi này cái phú quý hoa viên tiểu khu ở lại. Nơi đây, ít nhiều ở thành thị quy phạm hoá quản lý thời điểm, hết thấy ở lại nhân khẩu đều cần thẻ căn cước đăng ký, mới có thể nhanh như vậy tìm được người liên quan của tư liệu.

...

Phú quý hoa viên tiểu khu.

Hách Soái mở ra xe cảnh sát, tiến nhập bên trong tiểu khu, rất nhanh là đến Hoàng Gia Di ở phòng ở.

Cửu đồng - 1105 phòng.

Đốc đốc đốc ~

Gõ cửa.

"Mở rộng cửa, tra đồng hồ nước! " Hách Soái nói.

Bên trong truyền đến cô em thanh âm: "Lâm a !? Đồng hồ nước ở bên ngoài? "

Hách Soái: "Khái khái ~ lắm, ta là tiền khoái đệ, mở cửa nhanh. "

Muội từ ở bên trong: "Bệnh tâm thần a, không có để cho chuyển phát nhanh a ~ "

Hách Soái: "Ta đưa là Hoàng Gia Di chuyển phát nhanh, điện thoại của nàng là 1325XXX, bắt quá không gọi được, phiền phức mở rộng cửa cầm một cái. . . "

Bên trong rất nhanh truyền đến càng ngày càng gần tiếng bước chân, cửa sắt mở ra, Hách Soái cách cửa chống trộm, thấy được một người vóc dáng cao gầy muội từ, thân cao... ít nhất ... Có 170cm.

Đúng lúc này, Nhị Cấp đột nhiên nóng động, Ưông trực khiêu.

Chương 13: Quanh co quá trình

"Chủ nhân ~ ta nghe thấy được tối hôm qua cái mùi kia rồi, người muốn thưởng ta thức ăn cho chó a gào! ! "

Tuy là Nhị Cáp ngu xuẩn, thế nhưng ở Hách Soái không ngừng dưới sự dạy dỗ, nó hiểu một cái đạo lý, đó chính là chỉ cần mình lập công, là có thể thưởng cho thật nhiều ăn ngon gào ~ ~

Nghe được Nhị Cáp lời nói, Hách Soái vui vẻ!

Nơi này mùi vị cùng tối hôm qua chỗ đổ rác thì thể mùi vị giống nhau, đây chẳng phải là nói. . . Cái kia người chết chính là Hoàng Gia Di?

Nhị Cáp mũi nhưng là rất nhạy, nhận sai lầm xác suất không đến một phần vạn.

Bên trong cái kia trường ~ chân mỹ nữ chứng kiến Hách Soái cùng Trương Ý Hàm sau đó, không cần nghĩ cũng biết hai người này không phải là cái gì tiền chuyển phát nhanh, mà là cố ý lừa gạt mình đi ra. Lúc đầu nàng bốc hỏa muốn mắng kia mà, thế nhưng vừa nhìn thấy Hách Soái đại soái bức khuôn mặt, khí lập tức tiêu tan không ít.

"Các người tới làm gì? " mỹ nữ chân dài nhều mày nói.

Hách Soái móc ra cảnh viên kiểm chứng: "Chúng ta là cảnh sát. . . "

Mỹ nữ chân dài biến sắc, hoảng loạn đóng cửa lại: "Nơi đây không có vật gì vậy, các người đi thôi? "

Hách Soái sừng sốt một chút, nhưng nghĩ lại liền bình tĩnh đại ngộ, cái này mỹ nữ chân dài nhất định là trộm chân một cái nữ nhân, nghe được là mình là cảnh sát sau đó phản ứng đầu tiên chính là tới bắt mình.

Hách Soái không chút hoang mang, ngăn cách bằng cánh cửa nói: "Vị mỹ nữ này, là như thế này, người nên nhận thức Hoàng Gia Di a !? Chúng ta đêm qua phát hiện thi thể của nàng, bị người giết hại, sờ bằng vào chúng ta muốn đi qua điều tra một chút tình huống. "

"Vị cô nương này, mở rộng cửa a !, chúng ta chỉ là tới biết tình huống. . . " Trương Ý Hàm không biết Hách Soái đã nhận định người chết chính là Hoàng Gia Di, còn tưởng rằng là lừa gạt, bất quá làm hợp tác nàng tự nhiên phải phối hợp Hách Soái.

Cảnh sát phá án trong quá trình, thông thường không có khả năng trung quy trung củ, có đôi khi dùng tiểu kế mưu ngược lại có hiệu quả.

Ai biết, trong phòng mỹ nữ chân dài dĩ nhiên cười nhạt vài tiếng: "Các người nói Hoàng Gia Di chết? Đùa gì thế? "

Hách Soái: "Cái này không có gì tốt lừa gạt người, ngày hôm qua ở tây thành chỗ đổ rác, tìm được thi thể khối vụn, trải qua xác nhận, thi thể này chính là Hoàng Gia Di. "

Bên trong lần nữa truyền ra cười nhạt: "Cái này chê cười một chút cũng không buồn cười ~ ~ ta từ lúc nào chết? Ta còn sống rất tốt, ta nói hai người các người phiền tử có thể hay không chuyên nghiệp một điểm,... ít nhất ... Cũng muốn tra rõ ai là Hoàng Gia Di rất? "

Cái gì?

Bên trong cái kia mỹ nữ chân dài chính là Hoàng Gia Di? !

Hách Soái thất kinh, trong lòng chuyển động: "Như vậy, chết người là ai vậy kia? Theo đạo lý Nhị Cáp chắc là sẽ không nghe thấy sai. Hơn nữa còn có cái kia thủ trạc vừa khớp, những thứ này cộng lại, không có khả năng lầm. . . "

Hách Soái trong lúc nhất thời có điểm loạn đầu mối.

Trương Ý Hàm ảo não: "Xem ra chúng ta tìm lộn người, người chết cũng không phải là Hoàng Gia Di. . . Hác ca, chúng ta đi tìm kẻ tiếp a !. . . "

Hách Soái xua tay: "Không đúng, cái này người chết nhất định là cái này người trong phòng, bởi vì Nhị Cáp ở nơi này trong phòng người nghe thấy được cùng tối hôm qua người chết một dạng mùi. "

Trương Ý Hàm khiếp sợ: "Nhị Cáp ở cái này trong phòng nghe thấy được giống nhau mùi? "

Bất quá Trương Ý Hàm rất nhanh lắc đầu: "Có phải hay không là Nhị Cáp nghe thấy sai rồi? Dù sao nó không phải cảnh khuyển, rất có thể biểu đạt sai ý tứ, e rằng nó chẳng qua là cảm thấy bên trong có cái gì nó rất thích ăn đồ đặc. "

Hách Soái lắc đầu: "Nhị Cáp sẽ không sai! "

Hách Soái xoay người gõ cửa: "Chúng ta không phải tên lùeng gạt, là cảnh sát, mặt khác tối hôm qua chúng ta ở thi thể hiện trường tìm được một cái bá

tước thủ trực, cái kia thủ trực chắc là Hoàng Gia Di, nếu như người là Hoàng Gia Di, đó nhất định là ở giữa xuất hiện lỗi gì lộ đích địa phương. . . "

Kết ~~~

Lúc này, môn đột nhiên mở.

Hoàng Gia Di mặt không có chút máu: "Người vừa mới nói cái gì? Các người tìm được một con bá tước thủ trực? "

Hách Soái gật đầu: "Không sai, là tìm được vẫn bá tước thủ trực, chó của ta vừa mới xác nhận qua, thủ trực lên mùi cùng nơi đây gian phòng mùi giống nhau như đúc, cho nên. . . "

"Vào nói! " Hoàng Gia Di mở ra bảo vệ cửa sắt.

Nhị Cáp xung trận ngựa lên trước chạy vào phòng, chung quanh ngửi ngửi, cuối cùng đi vào một cái phản hồng trong phòng mặt.

Hách Soái đi theo vào, quan sát gian phòng: "Căn phòng này là của ai? "

Hoàng Gia Di: "Là bằng hữu ta. "

Nhị Cáp nghe thấy qua một lần sau đó, trở lại Hách Soái bên người: "Đẹp trai chủ nhân, ta đã xác nhận, đây chính là tối hôm qua cái mùi kia. . . Ngày hôm nay phải cho ta thêm đồ ăn, thật to đầu khớp xương, mang thịt! "

Hách Soái không đếm xỉa tới nó, đột nhiên, Hách Soái nào hải hiện lên một vệt ánh sáng, nhất thời thất thanh nói: "Lẽ nào, người là mượn cái kia thủ trực cho bằng hữu người? Cho nên chết không phải người Hoàng Gia Di, mà là bằng hữu của người! "

Hoàng Gia Di đau khổ gật đầu: "Đúng vậy, cảnh quan người nói không sai, bằng hữu ta ngày hôm trước nói muốn đi ra ngoài tham gia một cái trọng yếu party, cho nên tìm ta mượn cái vòng tay này, đến bây giờ nàng cũng không thấy bóng người, ta còn tưởng rằng nàng chỉ là còn chưa có trở lại. . . "

Hách Soái: "Nàng tên gọi là gì? Tuổi tác, thân cao, đi ra thời điểm mặc quần áo gì? "

Hoàng Gia Di rất nhanh: "Tên là Chu Lan Lan, 25 tuổi, thân cao 165cm, đi tham giaparty thời điểm là mặc một bộ màu đỏ váy liền áo, hình thức cùng lễ phục không sai biệt lắm. "

Hách Soái, Trương Ý Hàm liếc nhau.

Sở có điều kiện đều ăn khớp!

Cái này, rốt cục xác nhận người chết thân phận!

Chu Lan Lan!

Quá trình có chút khúc chiết, nhưng là phi thường thuận lợi!

Rất nhanh, Hách Soái đang ở Chu Lan Lan trong phòng mặt, tìm được Chu Lan Lan số giấy căn cước, sau đó gọi đội trưởng Trương Quốc An điện thoại di động.

"Đội trưởng, người chết xác nhận thân phận rồi, Chu Lan Lan, số giấy căn cước là 4402*****. . . "

Điện thoại di động bên kia, đã 30 nhiều canh giờ không ngủ Trương đội, nghe thế tin tức sau đó, kinh hi được từ trên ghế ngã xuống.

"Hách Soái, người xác định là thật sao? "

"Xác định là thực sự. . . " sau đó Hách Soái đem Chu Lan Lan mượn thủ trực sự tình, còn có Nhị Cáp nghe thấy mùi sự tình, nói một lần.

"Thật tốt quá, ha ha ~~~ mẹ kiếp , đội lâu như vậy, rốt cục có đột phá trọng đại! " điện thoại bên kia, Trương Quốc An sang sảng cười to, "Hách Soái, làm rất tốt, lần này người lại lập công lớn! "

Sau đó lại hưng cao thái liệt phân phó: "Ta lập tức phái người đi Chu Lan Lan nhà ở nơi đó điều tra lấy kiểm chứng, các người tại nơi chờ đợi. . . "

Chương 14: Du thuyền party thịnh yến

Tổ trọng án đội ba phòng làm việc.

Lúc này một đám người đã phấn đấu vượt qua 30 giờ đồng hồ, con mắt sớm đã Hồng thành mắt gấu mèo. Nếu như không phải trong lòng một tra án chấp niệm chống đỡ bọn họ đi xuống, ước đoán sớm đã ở phòng làm việc trên sàn nhà ngáy ngủ rồi.

110 trung tâm chỉ huy không có báo án tin tức, y phục di vật không có tìm được phù hợp tiêu chuẩn kiểu dáng, thi thể toái được lợi hại, người chết sinh tiền gặp cái gì cũng không tra được, trải qua chỗ đổ rác xe cộ điều tra cũng không có tiến triển. . .

Hung thủ này, đó có thể thấy được hoặc là kinh nghiệm phong phú, hoặc là tuyệt đỉnh thông minh.

Toàn bộ đội trên dưới, sứt đầu mẻ trán.

Đang khi mọi người hết đường xoay xở thời điểm, đội trưởng Trương Quốc An kích động đi ra.

"Tất cả mọi người dừng lại trong tay chuyện, ta tuyên bố một cái tin tốt! "

Mọi người cùng đủ chú mục.

Trương đội: "[bầm thây án kiện] rốt cục có đột phá tính tiến triển, ngay vừa mới rồi, Hách Soái gọi điện thoại qua đây, hắn đã tìm được người chết thân phận, hiện nay hắn đang ở người chết nơi ở. "

Cái này vừa nói, toàn bộ đội trên dưới trực tiếp vui vẻ phiến thiên.

"Tốt! Thật tốt quá! "

"Trời ạ, rốt cục tra được chưa? "

"Hách Soái vậy mới tốt chứ, không hồ là tốt nghiệp trường cảnh sát cao tài sinh. "

Ngay cả vẫn xem Hách Soái không vừa mắt đội phó Ngô Kiến Quốc lúc này cũng không nhịn được rất là tán dương.

Bọn họ không có lý do không phải kích động, người chết thời gian chết chỉ có 50 nhiều giờ đồng hồ, rất nhiều chứng cứ đều còn không có tiêu thất, đuổi kịp một cái người chết chết lâu như vậy có khác nhau rất lớn.

Từng cái xoa tay, tê dại, cái này giao hoạt hung thủ, người chờ, chúng ta đã tìm được trọng yếu đầu mối, rất nhanh thì có thể tìm hiểu nguồn gốc mà tìm được người, đưa người trối lại rồi!

Trương đội ra lệnh: "Một tổ đi với ta một chuyến người chết nơi ở lấy kiểm chứng, hai tổ lập tức đi qua người chết thân phận điều tra ba ngày trước làm cái gì, tìm được người chết hành trình lộ tuyến, ba tổ phối hợp hai tổ, tìm kiểm lộ tuyến chính giữa hết thấy quán ché. "

"Là! " đội ba cùng kêu lên rống to hơn.

Mọi người lúc này từng cái tinh thần gấp trăm lần, không còn nữa vừa rồi buồn ngủ cảm giác.

"Hành động! "

...

...

3 canh giờ qua đi, pháp y khoa rất nhanh thì kiểm tra Chu Lan Lan bên trong phòng tócDNA, cùng chỗ đổ rác thi thểDNA 100% xứng đôi.

Chứng minh rồi, người chết chính là Chu Lan Lan.

Đội ba trên dưới, không khỏi vỗ tay hoan nghênh tương khánh.

Hách Soái lần nữa lập công, tự nhiên là chiếm được toàn bộ đội trên dưới nhìn với cặp mắt khác xưa, lần trước [việt quất quán bar] vụ án giết người còn có thể nói là mèo mù vớ cá rán, nhưng là bây giờ, quả thực thật đã thật công lao, những đồng nghiệp khác đều sứt đầu mẻ trán không tiến triển chút nào, Hách Soái lại trực tiếp làm cho án tử lớn cất bước về phía trước.

Nương theo mà đến tự nhiên là ẩn hình địa vị đề thăng, trước đây Hách Soái cũng chính là mới vừa tốt nghiệp trường cảnh sát sinh, tuổi còn trẻ quá phận, có đôi lời là ngoài miệng không có lòng làm việc không tốn sức, cho nên rất nhiều lão đồng chí đều đối với hắn báo dĩ khinh thị thái độ, thậm chí

còn ở đếm thời gian, cái này Hách Soái từ lúc nào bị tổ trọng án đuổi.

Kết quả, sự tình ngoài dự liệu của bọn họ, Hách Soái vừa tới không lâu sau liền lập lờng công, loại này đánh giá tự nhiên tiêu tan thành mây khói, đổi thành 'Cao tài sinh', 'Có thực lực' !

Nhưng lại Nhị Cáp biểu hiện để cho bọn họ cười khổ không được, một cái ngu ngốc Cáp Sĩ Kỳ, không có trải qua bất kỳ cảnh huấn luyện, lại có thể trợ giúp Hách Soái liên phá mạnh mẽ, thực sự là bối rối cái bực.

Có chút đồng chí còn đang suy nghĩ, có muốn hay không mình cũng nuôi một cái Cáp Sĩ Kỳ, đến lúc đó cũng cùng Hách Soái giống nhau cũng lập lập công. Sau lại thật sự có đồng chí làm như vậy, sau đó đã bị hai bức Cáp Sĩ Kỳ cho bầy khóc ngất ở WC, kêu khóc, đều là Cáp Sĩ Kỳ, làm sao khác biệt lại lớn như vậy?

...

Sự tình có tân tiến triển khai, chuyện còn lại thì dễ làm hơn nhiều.

Trương Quốc An an bài thay phiên, trước hết để cho phân nửa người nghỉ ngơi trước, sau đó sẽ một nửa kia người nghỉ ngơi. Hách Soái, Trương Ý Hàm công thần như vậy chiếm được ưu đãi, nhóm đầu tiên đạt được nghỉ ngơi.

Hách Soái lười đi xa đường trở về chỗ ở, đi thẳng đến cảnh sát ký túc xá tìm Trương Chuang, nằm xuống, mê đầu đi nằm ngủ.

Nhị Cáp ăn mỹ mỹ, cũng mệt mỏi, cũng trên mặt đất, nằm úp sấp một cái cái 'Lớn' chữ, kỳ lạ tư thế ngủ, đang ngủ.

Đang ở Hách Soái ngáy ngủ ngủ say thời điểm, vụ án phát sinh để 70 giờ thời điểm, Chu Lan Lan hành tung rốt cuộc tìm được, mà cái kia Chu Lan Lan tham gia cái kia party người biết tổ chức cũng tìm được.

...

...

Chu bờ sông, vạ cỏ bến tàu.

Hách Soái, Trương Ý Hàm, còn có Nhị Cáp đến nơi này.

Mục tiêu lần này, là người chết Chu Lan Lan tham gia cái kia party, xem xem có thể hay không tra được đầu mối gì, có thể nơi này chính là Chu Lan Lan tử vong để nhất hiện trường phát hiện án cũng không nhất định.

Nhìn xem trên bến tàu ngừng một hàng kia đứng hàng chuyến du lịch sang trọng Tàu Thuyền, Hách Soái nhìn không được kêu lên.

"Con bà nó, những người này thật đúng là biết chơi, từng cái dùng du thuyền kéo sinh ý. . . Trước đây ta sao lại không thử qua đâu? Ai, trước đây ta thực sự là quá hần sao thất bại. "

Hách Soái y y nha nha, nghe được Trương Ý Hàm mắt tròn trắng.

Vừa mới hai người còn khi ở trên xe, thì nhìn vạ cỏ bến tàu một ít tư liệu. Vạ cỏ bến tàu, trước kia là ngoại quốc thuộc địa khai thác bến tàu, lối kiến trúc tương đối phương tây nói, hơn nữa phục cổ, ting có cấp bậc, ở mấy năm trước nơi đây hưng khởi du thuyền thuê ất.

Ngay từ đầu vẫn còn tương đối chính kinh, phú hào dùng để chờ trang bức cái gì.

Hai năm gần đây, nơi này bầu không khí liền cải biến, biến thành -- du thuyền thịnh yển!

Thỏ hào mướn một con thuyền du thuyền, sau đó lấy party danh nghĩa mời chào một ít cao chất lượng học sinh nữ, tiểu thư đến đây, miễn phí, còn có thể kiếm tiền. . . Căn cứ nội bộ tuyên truyền PPT trên viết, những thứ này làm tiểu thư người, cả đêm phí dụng là 2 vạn đến 5 vạn không đợi, nếu như có thể tiếp thu đàn ~P, vậy thì càng cao, 6 vạn trở lên, siêu cấp kiếm.

Có du thuyền, có mỹ nữ, còn dư lại còn không đơn giản, chỉ cần trong hội một phát tin tức, chẳng mấy chốc sẽ có một đám đại sắc ~ lang chen chúc mà đến.

Sau đó thuê du thuyền thỏ hào ở giữa gian bom nước, thu được kếp xù lợi nhuận. Hơn nữa cảnh sát rất khó tra, dù sao đi đường thủy, di động chơi gái, không phải ở tửu điểm loại này tùy tiện lục soát địa phương, an toàn tính càng cao.

Loại mô thức này, xuất hiện sau đó, lấy bùng nổ hình thức rất mạnh phát triển.

Hách Soái nhìn xem, còn đồ bản tính lộ ra.

Nước bọt rào rào lưu.

"Trời ạ, bọn họ thật biết chơi, trước đây thật thiệt thòi lớn rồi! "

Trong lòng hạ quyết tâm, từ lúc nào mình cũng đến như vậy một phát, có nhiều tư tưởng a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Dạ Du Giang, du thuyền thịnh yến

Màn đêm buông xuống, dọc theo bờ sông một mảnh ngọn đèn rực rỡ, dường như cả vùng đất một đầu dài Long .

Du thuyền [cực lạc thiên đường] hào.

Nó ngừng ở trên bến cảng, không ngừng có người tới đưa lên thiệp mời, lên thuyền. Có Âu phục, hoặc là cao đoan trang phục, nhân mô cầu dạng nam sĩ, cũng có ăn mặc tính ~ cảm giác vũ ~ mị cao gây nữ tính.

"Hoang ~yin vô độ a! " xa xa, Hách Soái lắc đầu thờ dài, phảng phất đối với loại chuyện như vậy báo đi cực đại phê phán.

Lúc này, Trương Ý Hàm đang biu môi, bắt mắt cho Hách Soái chỉnh lý ăn mặc, dựa theo hai người kế hoạch, chờ chút Hách Soái muốn gia nhập cái này phải đối thăm dò một chút tình huống. Nói như vậy tự nhiên có thể trực tiếp đi tìm đương sự đàm luận, hoặc là dứt khoát phái cảnh lực lục soát chiếc này du thuyền, nhưng là có chút sự tình không thể khinh xuất, khinh xuất biết hủy diệt rất nhiều manh mối.

[bầm thây án kiện] trọng yếu như vậy, tự nhiên muốn thận trọng.

Vì vậy, Hách Soái nghĩa chánh ngôn từ, anh dừng can đảm mà tiếp được cái này nhiệm vụ nặng nề, sâu ~ru địch hậu, tìm hiểu địch tình, cho ta loại công hiến hi sinh!

Được rồi, nói trắng ra là kỳ thực chính là chứng kiến như thế Hoang ~~~ đâm vô độ trảng điện, Hách Soái cũng muốn gia nhập. Giờ khắc này hẳn càng thêm cảm thấy cảnh sát cái thân phận này thật sự là quá trâu bò rồi, hợp pháp tham dự chơi gái quá trình. . .

Giống như là năm đó ký giả chơi gái ~chang, chơi gái hết sau khi đi ra, còn có thể nghĩa chánh ngôn từ mà viết tin tức, nói mình là sâu ~ru tuyến đầu tìm hiểu tin tức, vui buồn lẫn lộn.

Nếu để cho đội trưởng Trương Quốc An biết Hách Soái ý nghĩ trong lòng, ước đoán trực tiếp sẽ cho Hách Soái tới một bộ xoắn ốc hoàn + ngàn chim + thần la thiên chinh liên chiêu, đập chết ô nhiễm này cảnh đội hỗn đản!

Ở Trương Ý Hàm trang phục dưới, Hách Soái trở nên sắc sỡ loá mắt lên, quả thực giống như một thần đẹp trai! Người đẹp trai đã không có biện pháp hình dung thần đẹp trai, là thần đẹp trai!

Trương Ý Hàm cả người cũng tổn ngây dại, mê thần hồn điên đảo, cầm lấy Hách Soái góc áo cũng không muốn buông tay, hận không thể nhào tới.

Hách Soái len lén lui lại, trời ạ, ở bên cô không muốn ăn a.

"Được rồi, ta nhìn trúng du thuyền cần vé mời, chúng ta không có a, làm sao bây giờ? " Trương Ý Hàm hơi chút tỉnh táo một cái, hỏi.

"Quá dễ dàng. " Hách Soái một cái hưởng chí, "Chờ ta ba phút. "

Hách Soái đi tới đi du thuyền nơi đó đường phải đi qua, hơn nữa còn là thị giác có điểm địa phương vắng vẻ.

Một người dáng dấp nhân mô cầu dạng thành công nam sĩ đã đi tới, thần sắc mang theo tự ngạo, còn có chờ mong, dưới ~ ngăn hồ sơ vị trí còn có chút đột. Mà thân cao, vóc người, gương mặt đặc thù, đều cùng Hách Soái có nhất định tương tự.

Có được toàn bộ không uống thời gian.

Hách Soái quét mắt nhìn hấn một cái, mỉm cười đi tới, nhiệt tình: "Này, bạn thân, người cũng là đi tham gia party sao? "

Đẹp trai chính là chính nghĩa, liền là chân lý!

Vậy được công nam sĩ chứng kiến Hách Soái cái này ăn mặc, cái này đẹp trai, tự nhiên lòng cảnh giác giảm nhiều: "Ta là a, người cũng vậy sao? "

Hách Soái sang sảng cười: "Ha ha ~ xem ra là người trong đồng đạo a. . . "

Thành công nam sĩ cũng cười, một bộ 'Nam nhân đều hiểu' biểu tình, bất quá đột nhiên cái cổ vị trí một cái đòn nặng ký, mắt tối sầm lại, hôn mê bất tỉnh.

Hách Soái hèn mọn: "Bị dưới bản thân khổng chế ngục ~ bức nam nhân, người cho rằng lão tử là loại người như người hèn ~suo người sao? Lão tử nhưng là chánh nghĩa cảnh sát! Là tra án! "

Hách Soái trực tiếp đưa hân kéo dài tới phụ cận nơi công cộng, lục soát một cái hân thân, móc ra một tấm vé mời còn có thân phận kiểm chứng, sau đó tùy ý đưa hân vứt xuống bồn cầu bên cạnh, làm cho hân uống mả thùng nước.

Mọi thứ đều có vẻ như vậy thành thạo, lưu loát như vậy.

"Ai nha ~ đã lâu không có làm chuyện này rồi, có điểm lạnh nhạt a. . . "

Hách Soái cảm thán một câu, sau đó ra nhà vệ sinh công cộng, hướng chiếc kia [cực lạc thiên đường] đi tới.

"Tiên sinh, xin lấy ra lời mời của người thẻ, còn có mời báo một cái tính danh thẻ căn cước, ta tốt thăm tra đối chiếu thân phận. "

Hai gã bảo tiêu bị Hách Soái thần đẹp trai cho chấn đắc sùng sốt một chút, trở nên khách khí không ít.

Hách Soái giờ lên cao ngạo đầu người, tùy ý đem vé mời, thẻ căn cước lấy ra.

Qua an kiểm, Hách Soái đi vào du thuyền bên trong.

"Thật hân sao xa hoa! "

Hách Soái trong chấn trang sức cho dao động mộng ép, đường hoàng đại khí, vừa nhìn liền không phải là cái gì cấp bậc thấp đồ đạc. Trách không được cái kia Chu Lan Lan sẽ cho rằng cái này party rất trọng yếu, quả nhiên có thể tới nơi này đùa nam nhân không có một cái thiếu tiền.

Hách Soái vừa tiến đến, lập tức là được cả chiến thuyền du thuyền chú mục chính là trung tâm nhân vật tiêu điểm.

Quá tuần tú rồi!

Này bán thịt tiêu thụ, từng cái con mắt tỏa ánh sáng.

Đúng lúc này, du thuyền chạy, phải ly khai bến tàu.

"hello~~ chúc mọi người buổi tối tốt lành! Hoan nghênh đi tới [cực lạc thiên đường]! Ở chỗ này, chính là thế giới cực lạc, chính là cực lạc thiên đường! "

Một tiếng kêu mạch, người biết tổ chức Trần Cực Nhạc đi ra.

"Mọi người khỏe, ta là Trần Cực Nhạc, là lần này party người biết tổ chức, hy vọng đại gia ở tối nay, chơi được hài lòng, chơi được thống khoái, buông ra chơi, lớn mật chơi! Gào khóc gào ~~~~ "

"Oa oa oa oa ~~~ "

"hight đứng lên ~~~ "

Mọi người hoan hô!

disco lúc này cũng nghĩ tới, ngọn đèn vụt sáng vụt sáng, lập tức biến thành điên cuồng nhịp điệu.

Hách Soái bèn nhảy chú ý tới, chiếc này du thuyền bốn phía, dĩ nhiên có mấy cái vừa nhìn thì không phải là người lương thiện bảo tiêu bảo an tay chân, đang cảnh giác nhìn xem người phía dưới đàn, ước đoán nhìn có hay không trà trộn lộn xộn cái gì người, đối với hết thầy lai khách, bọn họ đều sẽ trải qua xã hội điều tra, nhưng cái khó đảm bảo gặp phải cái gì lỗ thủng.

Hách Soái làm quán bar buổi chiều phim tối lão tài xế, rất nhanh thì dung nhập vào đám người điên cuồng ở giữa, bỏ đi đối phương nghi ngờ.

Mấy phút sau. . .

"Nhạc ca, bên này người không thành vấn đề. . . "

"Bên này cũng không thành vấn đề. . . "

Trần Cực Nhạc thanh âm rất nhanh vang lên: "Vây lái thuyền, bơi sông, rời bến. . . "

Du thuyền tốc độ bắt đầu nhanh hơn, thoát khỏi cảng phạm vi, ra bên ngoài Giang chạy tới.

Hách Soái nhìn ngoài cửa sổ, trong mắt lóe lên ngưng trọng, nguyên bản Hách Soái chỉ là muốn điều tra một chút Chu Lan Lan chuyện, nhưng là bây giờ xem ra, cái này du thuyềnparty bản thân cũng không đơn giản.

"Có ý tứ. . . "

Lúc này, đã có hai cái lớn trưởng ~ chân khí chất mỹ nữ đi tới Hách Soái bên cạnh, bốn cái tay nhỏ bé ở Hách Soái trên người nhẹ vỗ về, cuối cùng còn có một cái tay nhỏ đi xuống sờ soạn, bắt ~ đến rồi một đồngjian~ cứng rắn gì đó.

"Suất ca, đêm nay ta không cần ngại dùng tiền, tới mấy pháo thế nào? "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Cái này du thuyền có chuyện

Hách Soái cảm thấy, thân thể này ra đời thời điểm, nhất định là chân trời tường vân bay tới, mây tia vạn dặm, bầu trời còn mang một cái to lớn 'Đẹp trai' chữ, nếu không... Làm sao có thể đáng đáp đẹp trai như vậy, cái gì Ngô Ngạn Tổ, cái gì Bành Vũ Ngạn, cái gì Lộc Hàn, cái gì Dương Dương, cũng không đủ xem a.

Làm một người đẹp trai đến kinh thiên động địa thời điểm, cũng là một loại phiền não.

Cái này không, du thuyềnparty vừa mới bắt đầu, thì có lưỡng cô gái đẹp chạy tới, đối với Hách Soái động thủ, một bộ đói khát khó nhìn hoa si dạng, còn nói có thể miễn phí mở mấy pháo, hận không thể lập tức hiến thân.

Mà ở du thuyền trên bến tàu, Trương Ý Hàm đang đi qua Hách Soái y phục cúc áo máy chụp ảnh, thấy như vậy một màn, đang hận đến nha dương dương.

"Hai cái sao~ hàng! Không biết xấu hổ! "

Khuôn mặt hồng hồng, cũng không biết là tức giận, vẫn là thẹn thùng.

Hách Soái bên này, ai đến cũng không - cự tuyệt, lão tài xế thủ bắt đầu ở hai nữ nhân này thân thể động thủ động cước, bắt quá hai mắt vẫn như cũ lãnh tĩnh thanh minh, dường như sắc bén đôi mắt ung, lỗ tai đang chung quanh nghe.

Hách Soái thấy được khắp nơi đều là cameras, nhưng lại ở có chút ẩn nấp góc lấp ráp phi thường chuyên nghiệp tình báo cấp bậc cameras. Đây hết thảy cũng nói rõ, cái này du thuyền thực sự không đơn giản. Nếu như là chỉ cần tổ chức pháo party, vậy quá lãng phí, nhất định còn có những thứ khác vật gì vậy.

Hách Soái một đường thuần thực cùng hai cái trưởng ~ chân khí chất mỹ nữ chuyển động cùng nhau, một bên ôm các nàng đến du thuyền đi bộ khắp nơi, điều tra.

Càng xem càng khả nghi.

Hách Soái động linh cơ một cái, hỏi: "Hai vị xinh đẹp mỹ nữ, các ngại là lần thứ mấy tham gia loại này party? "

Trong đó lấy nữ nhân gắt giọng: "Ghét ghê, nhân gia nhưng là đảng hoàng khuê nữ, làm sao có thể đã tới loại địa phương này. . . "

Hách Soái mắt tròn trĩnh, ngại còn đảng hoàng, vậy ta còn chính nghĩa sứ giả đâu. . . Di, không đúng, ta cũng quên ta hiện tại đã không phải là côn đồ, đã là chính nghĩa sứ giả rồi.

Một người nữ nhân vũ ~ mị nói: "Suất ca, ngại lẽ nào chưa nghe nói qua, chiếc này du thuyền có thể không phải có thể tùy tiện lên sao? Một người cũng chỉ có thể lần trước mà thôi, nguyên nhân cụ thể cũng không rõ ràng lắm, nghe nói hành khách tài sản chọn nước chảy đều phi thường nghiêm ngặt. . . Nam muốn phi thường có tiền, nữ muốn đẹp vô cùng mới được. . . "

Nam có tiền hay không Hách Soái không biết, thế nhưng trên chiếc thuyền này ngoại vi ~ nữ chất lượng cao lại là có thể khẳng định, Hách Soái bên người hai vị này, khí chất, tướng mạo, vóc người, đều có thể đạt được 90 phân ở trên, thả ở trong trường học, đây tuyệt đối là hoa hậu giảng đường cấp bậc tồn tại.

Cái này làm cho Hách Soái càng thêm buồn bực, hành khách không thể lập lại lên thuyền? Không hợp lý a. . .

Đúng lúc này, Hách Soái nhìn thần đông lại một cái, xa xa đang có một tay chân trắng hán, tay cầm một cái máy đọc thẻ một dạng đồ đặc, đang không để lại dấu vết mà hướng từng cái trên thân người tôi gần.

"Dụng cụ điện tử quét hình. . . Cần thận như vậy? "

Hách Soái giấu diếm thần sắc mà ôm lưng cô gái đẹp vào không xa trong nhà vệ sinh, đóng cửa lại.

"Ai nha, suất ca chào người Hầu gấp gấp a ~ "

Lương cô gái đẹp cho rằng Hách Soái muốn bắt đầu quyết tâm rồi, nhất thời 'Không nghe theo', sau đó bắt đầu thở hổn hển, hai mắt mọng lục quang.

Bất quá Hách Soái lại bất động thanh sắc quan sát chu vi có hay không máy theo dõi, kết quả thật là có hai cái, mẹ kiếp , quả thực một điểm tư ẩn cũng không lưu lại a.

Hách Soái quát ~ rồi lương cái khăn giấy làm bộ cho mình lau mồ hôi, sau đó không phải tạo vết tích đem đeo trên người tổ trọng án phân phối mini cameras cúc áo, đặt máy nghe lén, toàn bộ dùng khăn giấy bao vây ẩn dấu, sau đó ngay trước hai mỹ nữ móc ra lóndiao, đi tiểu, cuối cùng nhưng khăn tay, xả nước.

Vừa mới làm xong những thứ này, Hách Soái còn không có nhắc tới quần xi-lip, một người trong đó mỹ nữ liền không kịp chờ đợi ngồi xổm xuống, làm một cái làm cho Hách Soái mộng treo động tác.

"Tốt, dường như bị bầu cử cường báng rồi. "

Hách Soái nhất thời có điểm dở khóc dở cười, trong lòng may mắn, hoàn hảo lão từ đem cameras gì gì đó ném đi, nếu không... Video này bị mang về bót cảnh sát, vậy thật mất mặt đại phát.

Bất quá, Hách Soái dù sao vẫn là chính nghĩa sứ giả, chánh nghĩa lẫn nhiên đẩy ra mỹ nữ.

"Chớ nóng vội. . . "

Sau đó, mang theo hai cái về mặt mộng bức mỹ nữ ra khỏi nhà cầu.

Bót cảnh sát mang ra ngoài trang bị không thể dùng, lúc này hệ thống thương thành có thể phát huy được tác dụng rồi.

Hách Soái mở ra hệ thống thương thành, mua [ảnh hình theo dõi cameras], [xuyên thấu qua ~shi bao con nhộng] hai kiện đạo cụ.

[ảnh hình theo dõi cameras]: Chế định mục tiêu, cameras có thể theo mục tiêu di động, cũng ghi chép xuống mục tiêu đầy đủ mọi thứ, thời gian kéo dài 1 canh giờ. Hồi đoái tích phân: 20 tích phân.

[xuyên thấu qua ~shi bao con nhộng]: Có thể xuyên thấu qua ~shi, thời gian kéo dài 1 canh giờ. Hồi đoái tích phân: 20 tích phân.

Hách Soái xuất ra [xuyên thấu qua ~shi bao con nhộng], đang làm bộ lau miệng thời điểm một ngum nuốt vào. Sau đó mang theo lương cô gái đẹp, một đường chơi đùa, cuối cùng lại đến rồi du thuyền đầu thuyền, cái tổ chức kia giả Trần Cực Nhạc ở nơi này.

Hách Soái đi ngang qua Trần Cực Nhạc người này bên cạnh lúc, bí mật mà đem [ảnh hình theo dõi cameras] dùng đi ra ngoài.

Lúc này, Hách Soái hai nữ nhân bên cạnh đã không nhận được bột ~ phát xuân thủy, trực tiếp bắt đầu giải khai Hách Soái đai lưng.

Một mỹ nữ ôm lấy ngón tay: "Suất ca, chúng ta tới một hồi tàu Titanic ái tình thế nào? "

Một người mỹ nữ càng thêm hỏa ~ nhiệt: "Suất ca, ta muốn mang người lên trời! "

Sau đó đem Hách Soái tui ngã vào trên boong thuyền.

...

Trần Cực Nhạc là một người đáng đáp có điểm âm nhu nam nhân, cũng chỉ là có chút nương, không phải qua con mắt phi thường lợi hại, vừa nhìn chính là người khôn khéo.

Hắn khỏe mắt vì vi đánh giá Hách Soái, cảm giác Hách Soái trên người có gì không đúng, suy nghĩ một chút, hắn ly khai đầu thuyền, đi tới một cái mặt mả gian phòng, tìm tiểu đệ của mình.

"Đầu thuyền chính là cái kia người, vừa mới quét nhìn sao? Có vấn đề hay không? "

Tiểu đệ đáp: "Nhạc ca, đã vừa mới dùng chúng ta tân tiến nhất dụng cụ tân tiến quét hình qua, không có vấn đề, hơn nữa cũng tra xét thư mời, thẻ căn

cước, không có vấn đề. "

Trần Cự Nhạc gật đầu: "Những người khác đâu? "

Tiểu đệ đáp: "Những người khác cũng không có vấn đề. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Lại có súng

Vạn cổ bến tàu.

Phòng vệ sinh công cộng bên trong.

"Dựa vào, người nha ở chỗ này để làm chi a? Còn không ra, đều ngồi nửa giờ nhà cầu a !? Táo bón cũng không cần lâu như vậy a !! Lão tử thực sự là vận xui, đừng cho tới hôm nay tiêu chảy, còn đừng tới một cái chiếm hằm cầu hàng! "

Một cái lưu lý lưu khí cơn đồ tạnh khí nóng này, lực mạnh đập mạnh rồi cửa phòng rửa tay nhiều lần, môn bắn trở về đạn trở về.

Bên trong phòng rửa tay cái kia ôm bồn cầu nam nhân, nguyên bản chóng mặt, bị như thế môn đừng phải vài cái não chúc, đến xương được đau, lập tức thanh tỉnh.

"Ta đây là ở đâu? "

Khi thấy rõ chu vi hết thấy thời điểm, mộng ép.

"Ta dường như... Bị người đánh ngất xỉu... "

Cái kia hỗn độn đầu óc bắt đầu nhớ lại một người đáng đáp so với chính mình đẹp trai, để cho mình rất ghen tỵ thanh niên nhân cùng chính mình trò chuyện... Sau đó... Chính mình đau xót, liền hôn mê bất tỉnh...

Hắn rất nhanh phản ứng kịp, nhanh chóng lục soát mình một chút toàn thân cao thấp.

"Đánh mất đồ đạc, chỉ có thể căn cước của ta, còn có ta vé mời... "

Nam nhân này cũng không phải là một ngu ngốc, lập tức đã nghĩ thông suốt tất cả mọi chuyện, nhân thần nhất thời lạnh xuống: "Tốt, lại có người dựa dẫm vào ta tiết hồ... Ta ngược lại muốn nhìn một chút người muốn chết như thế nào... "

Trong mắt mang theo tàn nhẫn!

Lấy điện thoại di động ra, gọi trên du thuyền điện thoại của.

Bất quá lúc này, cơn đồ lại đang mắng to đá môn.

Nam nhân này mặt lạnh, đi ra ngoài.

Côn đồ mắng to: "Rốt cục cam lòng cho ra... "

Còn chưa nói hết, đã bị một cước đạp phải đôi diện xa ba mét trong thùng rác.

...

Du thuyền bên này.

Hách Soái chính nhất bên hưởng thụ ReLa phục ~ ất, một bên đi qua [ảnh hình theo cameras], nhìn xem Trần Cự Nhạc cùng tiểu đệ nói chuyện.

Bất quá Trần Cự Nhạc cùng hắn tiểu đệ nói trong lời nói ỉn ỉu, hoàn toàn nghe không hiểu làm vật gì vậy.

Sau đó Hách Soái có điểm sót ruột, liền mở ra tạm thời xuyên thấu qua ~ nhìn kỹ năng lực, nhìn cái này du thuyền trong đến cùng có cái gì.

Trong đó trọng điểm vị trí tự nhiên là cái này mật mã gian phòng, cái này là cả du thuyền bên trong duy nhất một cái mật mã gian phòng, chỉ có thể Trần Cực Nhạc người một nhà mới có thể đi vào, thông thường đối ngoại bảo mật.

Ở xuyên thấu qua ~ trong tầm nhìn, trong gian phòng đó có một quỹ bảo hiểm, là trọng điểm trúng trọng điểm.

Cái này xuyên thấu qua ~ nhìn kỹ nhãn một nhìn sang, cả kính Hách Soái suýt chút nữa giật mình.

Bên trong lại có một khẩu súng lục, bắt chước Trung Hoa Trung Quốc 54 thức 7. 62 li súng lục.

Hách Soái lập tức liền cảnh giác, bởi vì ... này chủng súng tầm bắn không sai, lực xuyên thấu cường, uy lực lớn, ở 50 mét bên trong trong khoảng cách có thể thích ứng trong chiến đấu tự vệ vũ khí cần, thuộc về đại uy lực quân dùng súng lục.

Trong tủ bảo hiểm gì đó, là một cái như vậy.

Theo sau tiếp tục ở đây cái mật mã bên trong phòng qua lại xuyên thấu qua ~ nhìn kỹ quét hình, kết quả thấy được lưỡng bao dùng bạc giấy ôm đồ đặc đưa tới Hách Soái chú ý của.

"Thứ này, làm sao cảm giác giống như phần a ~ "

"Lẽ nào đây là một cái độc phần bán hàng ỏ? Nhưng nhìn này hành khách, từng cái không giống như là hấp phần người a. "

Đúng lúc này, ở Hách Soái xuyên thấu qua ~ trong tầm nhìn, mật mã bên trong phòng Trần Cực Nhạc tiếp rồi một chiếc điện thoại, biến sắc, chợt đứng lên, mắng to vài tiếng, trực tiếp mở chốt an toàn rương, xuất ra bên trong cây súng kia, trang bị ống ngắm thanh, sau đó vội vã mang theo tiểu đệ ngoại trừ mật mã gian phòng.

Hách Soái vội vã cắt đến [ảnh hình theo dõi cameras] thị giác, liền nghe được Trần Cực Nhạc hùng hùng hổ hổ thanh âm: "Các người làm sao không cẩn thận như vậy, dĩ nhiên làm cho một cái trên giấy rồi thuyền của chúng ta! Cái kia tử ở boong tàu, làm hấn, ném xuống biển mất đi! "

"Ta đi, bị phát hiện! "

Hách Soái vội vã đẩy ra hai cái nữ nhân, người trần truồng cầm quần áo lên, miễn tiếp mà nhảy đến ở giữa, sau đó chạy tới đuôi thuyền nơi nào đây.

Lúc này đuôi thuyền đang một cặp nam nữ đang đùa lấy lớn, chứng kiến Hách Soái sau đó kinh ngạc một chút, sau đó lại găm với nhau.

"Hắn chạy đến đuôi thuyền đi! "

"Cò! "

Trần Cực Nhạc tức giận đến mắng to, gấp gấp vội kêu lên: "Nhanh a, nhanh bắt hấn! "

Vài cái trắng hán điên giống nhau, từ trái phải trên ba bên, đuổi tới, trong tay càng là cầm điện côn.

"Ta ~ làm, chơi được lớn như vậy! " Hách Soái vội vã trốn vào bên trong khoang thuyền, hấn ngược lại không phải là sợ mấy cái này trắng hán, là sợ đối diện cây súng kia, ước đoán Trần Cực Nhạc cũng là sợ bị phát hiện có súng, cho nên dùng trong bao chứa lấy, nhắm ngay bên này.

"A ~ các người làm cái gì? " vừa mới vậy đối với lẫn nhau găm nam nữ sợ đến cú sốc, nữ thét chói tai, nam mắng to, "Ta có thể là cho tiền! " hồn nhiên không biết hiện tại ở coi như là đưa tiền cũng không được.

Kết quả một người trắng hán tay chân trực tiếp một cước đưa hấn đập lăn trên mặt đất, dập đầu đầu đầy huyết.

Hách Soái bên này chui vào trong khoang thuyền, ngọn đèn lóng lánh, DJ điên cuồng vang, một đôi đối với nam nữ, từng đồng nam nữ đang ở lẫn nhau hight ngất trời, hồn nhiên không phải biết bên ngoài đã phiên thiên.

Hách Soái trốn nhập môn cửa phía sau, một người trắng hán cấp thiết vọt vào, sau đó bị Hách Soái một cái sắc bén bên trái mở quyền anh đánh đối phương bên phải cầm, trắng hán kia hạ giật mình, vội vàng hướng phương cách ngăn cản phòng thủ, Hách Soái tốc độ dường như thiểm điện quẹo bên trái thân, dùng bên phải đập khừ tay nện đối phương đầu, sau đó thân thể nhanh chóng quẹo phải hai gối trên, bên trái thiêu khừ tay nện trắng hán kia cầm.

Rầm ~

Trắng hán trực tiếp ngã xuống đất ngất đi.

Sạch sẽ gọn gàng.

Mà lúc này, người ở bên trong đến bây giờ còn ở quên mình cuồng hoan ở giữa, căn bản không chú ý tới bên này.

Hách Soái nhanh chóng cầm lấy tráng hán kia tay chân trong tay điện cao thế côn, mà lúc này, lại một người tráng hán từ cửa sau này cửa vọt vào.

Hách Soái nương ngọn đèn vọt sáng vọt sáng thời điểm, chui vào trong đám người.

Tráng hán kia chậm rãi bước đi tới, cảnh giác nhìn chung quanh.

Hách Soái đang chuẩn bị tìm cơ hội đánh lén hán, kết quả đi qua xuyên thấu qua ~ nhìn kỹ mắt thấy đến cái kia Trần Cự Nhạc phản hồi buồng nhỏ trên tàu, xoa bóp vài cái mặt mũi, vào mặt mũi gian phòng, sau đó móc ra mấy bao cùng loại độc phấn gì đó, chuẩn bị hướng trong bồn rửa tay mặt ngược lại.

"Dựa vào, muốn tiêu hủy chứng cứ, chớ hòng mơ tưởng! "

Hách Soái ở hắc ám vọt sáng trong ánh đèn, tránh thoát ba cái tráng hán suu tầm, nhanh chóng đi tới mặt mũi bên ngoài phòng, đèn pin xì xì xì, trực tiếp đâm chọt rồi thủ vệ tráng hán trên người, trong nháy mắt quát ~ súc đánh ngã.

Tic tic tic ~

Đề xuống 6 con số chữ mặt mũi, mở rộng cửa, vọt vào.

Trần Cự Nhạc đang ở đem những độc chất kia phần ngã vào bồn rửa tay, không ngừng xả nước, chứng kiến Hách Soái dĩ nhiên vọt vào, nhất thời thất kinh, cực nhanh tự tay đi bắt bên cạnh cây súng lục kia, quay đầu liền nhắm vào Hách Soái.

Thình thịch ~

Bất quá bởi vì hán quá gấp, không liếc chuẩn tốt, đánh vào Hách Soái bên cạnh, gồm sứ bình thủy tinh trực tiếp nổ tung.

Hách Soái sợ đến toàn thân mồ hôi lạnh, quá hiểm.

Trần Cự Nhạc đang muốn lần nữa nổ súng, kết quả một cái vật đen thùi lù đánh vào trên cổ tay, súng lục trong chốc lát bất không được rơi trên mặt đất, rõ ràng là Hách Soái xem đến thời gian khẩn cấp, đem vật cầm trong tay điện côn ném ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bắt

Kết ~

Súng lục rơi xuống đất.

Trần Cự Nhạc cả kinh, vội vã nhào người mặt đất chuẩn bị nhặt lên súng lục, hán là một người rất thông minh, chính mình mặc dù là Tae Kwon Do đai đen, nhưng hán đã vừa mới phát hiện trước mắt cái này sợi so với chính mình càng thêm lợi hại, đánh cận chiến rất có thể ăn thiệt thòi.

Hách Soái tránh qua một cái viên đạn, người đổ mồ hôi lạnh, tim đập lập tức muốn đến rồi 180 lần mỗi phút, hô hấp đều lớn rất nhiều, chứng kiến Trần Cự Nhạc nhặt súng há có thể làm cho hán như nguyện? Trực tiếp một cước phi đạp tới, đạp phải rồi Trần Cự Nhạc trên vai.

Thình thịch ~

Trần Cự Nhạc bị đoán trúng phải tường, đầu bị trúng phải thẳng nhếch miệng.

Bất quá, lúc này Hách Soái đã nhào tới, Trần Cự Nhạc liền vội vàng đứng lên, dùng Tae Kwon Do nhất chiêu trừ danh phòng thủ phản kích tư thế, quyền phong đập tới, đầu sai lệch một cái tránh thoát, sau đó một chân thật nhanh phi rơi đi ra ngoài.

Hách Soái cười lạnh một tiếng, khoa chân múa tay.

Trực tiếp thiếp trên người, cánh tay trái rung động, tay phải trực quyền đánh về phía Trần Cự Nhạc đầu, Trần Cự Nhạc tay trái vội vã phòng thủ, bất quá lúc này Hách Soái đã hướng Trần Cự Nhạc phía bên phải phía trước trên bước, đồng thời hai gối trên tưng, dùng bên trái thượng câu quyền đánh trúng Trần Cự Nhạc bụng.

Oh ~

Trần Cự Nhạc bị đánh khom lưng, dường như con tôm giống nhau, lúc này Hách Soái thân thể quẹo trái, dùng tay phải chém vào rồi Trần Cự Nhạc phía bên phải cổ.

Trần Cự Nhạc trực giác một ngất, sau đó cả người mất đi ý thức, đồng ~ một tiếng đập dưới mặt đất.

Miêu tả tuy là rất dài, nhưng bất quá 3 giây thời gian không đến, cái này Trần Cự Nhạc tuy là thân thủ miễn tiếp, biết một ít phòng ngự sáo lộ, thế nhưng không chịu nổi Hách Soái loại này chuyên môn dùng cho rất nhanh, trực tiếp đánh giết cảnh quân dụng thuật cận chiến.

Hách Soái mang theo cái bao tay nhét lên súng lục, đem bên trong viên đạn còi ra, cái này nhưng là một cái vật chứng, so với bột mì gì đó càng trọng yếu hơn. Sau đó Hách Soái đem vùi nước quan trọng, dùng ngón tay sờ hơi có chút phóng tới trên lỗ mũi hỏi.

" 3 hào hải ~luo~ bởi vì ~ "

Hách Soái trước kia là một cái Hắc Sáp Hội tiểu đầu mục, tự nhiên gặp rồi thứ này, lập tức liền thử hiện ra.

Bất quá, những người này cố ý tụ hội, sau đó cộng thêm thuốc làm bớt đau, là thế nào cái hoạt động pháp, Hách Soái không đoán ra được, những thứ này liền do tập độc tổ đầu đầu a !, ngược lại lúc này đây, chính mình công đầu là trốn không thoát.

Hách Soái làm xong vật chứng, sau đó mở ra tất máy đã lâu điện thoại di động, bấm đội trưởng Trương Quốc An điện thoại di động.

"Đội trưởng, ta đang thi hành lên vào nhiệm vụ thời điểm, phát hiện một con thuyền trên du thuyền có súng nhánh, còn có bột mì, bột mì đại khái tam công cân tả hữu... "

"Tràng diện không chế được chưa? An toàn sao? " đối diện truyền đến đội trưởng Trương Quốc An thanh âm trầm ổn.

"Đã khống chế được, trong đó đầu mục bị ta đánh cho bất tỉnh rồi. "

"Vị trí ở đâu? "

"Từ vạn cổ bến tàu ra Giang, hướng hải phương hướng đi, đại khái hơn nửa canh giờ hành trình, cụ thể nơi nào ta cũng không rõ ràng lắm, người nhìn ta một chút điện thoại di động định vị... "

Bọn họ tổ trọng án điện thoại di động, đều là đặc chế, không phải bình thường điện thoại di động, các loại công có thể khiến người ta hoa cả mắt, trong đó trọng yếu nhất chính là định vị, ổn định, tín hiệu. Không ngừng tổ trọng án, một ít trọng yếu cảnh đội đều sẽ phân phối loại này đặc chế điện thoại di động, hơn nữa còn là cường chế phân phối.

"Tốt, ta lập tức tìm tới cấp điều một bộ phi cơ trực thăng đi qua. "

"Oa a ~ phi cơ trực thăng a, thật tốt quá, lão tử còn không có ngồi qua a... "

"Nghiêm túc một chút, đừng lão tử lão tử. "

"Là! Đội trưởng! "

Cúp điện thoại xong sau đó, Hách Soái cười cười, hiện nay cái này tổ trọng án cũng không tệ lắm, đội trưởng không sai, đội viên cũng không tệ, mà cái kia đội phó trước đây vẫn mặt lạnh, hiện tại thái độ cũng không tệ, ài, làm cảnh sát cũng chưa.

Sau đó gọi điện thoại cho bến tàu chờ Trương Ý Hàm, đối diện truyền đến khản trương

Hách Soái mở ra rương mật mã, đem bột mì bỏ vào bên trong rương bảo hiểm, suy nghĩ một chút, lục soát một cái cái này Trần Cự Nhạc điện thoại di động, cũng ném vào, sau đó cho rương mật mã đổi một cái mật mã. Còn như Hách Soái vì sao biết tù sắt mật mã, đó là bởi vìTouShi thời điểm ghi lại, mật mã cửa mật mã cũng là con đường này biết đến.

Còn như súng lục, Hách Soái suy nghĩ một chút, lần nữa tân trang trên viên đạn, một phần vạn chờ chút thực sự rất thời điểm nguy hiểm, cũng tốt phòng thân uy hiếp phương.

Leng keng leng keng ~~~

Lúc này, chuông điện thoại di động vang lên, là đội trưởng Trương Quốc An đánh tới.

"Hách Soái, đã định vị rồi vị trí của người, không sai biệt lắm rồi bến cửa vị trí... Bất quá, phi cơ trực thăng phải không được, thị cục bên kia đã phải đi ra ngoài rồi, còn như phải đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ gì, cái này bảo mật... Ta đã an bài ca nô lại đây đi tiếp ứng rồi, đại khái 45 phút tả hữu. "

"Tốt, bên này không thành vấn đề. "

Cúp điện thoại, Hách Soái không khỏi có chút buồn bực rồi, phi cơ trực thăng võ trang a, như thể ngang ngược dĩ nhiên lơ lửng tốt, khóc một cái. Bất quá, lập tức đem cả thị phi cơ trực thăng võ trang toàn bộ phải đi ra ngoài, nhất định là có trận chiến lớn, thật muốn biết rốt cuộc là đại sự gì món.

Hách Soái lòng hiếu kỳ tới, dường như miêu tả náo tâm giống nhau.

Đúng lúc này, ngoài cửa vang lên vỗ mặt mã tiếng tí tí, sau đó còn có thùng thùng tiếng đập cửa.

"Trần thiếu, có ở bên trong không? "

Hách Soái lại đập một cước đến cái này Trần Cực Nhạc trên mặt cửa, đập khuôn mặt xanh mũi sung, ra máu, Hách Soái hoài nghi Trần Cực Nhạc ước đoán không phải tên thật, chắc là giả tên gì.

Răng rắc ~ cửa mở.

Một người trắng hán cảnh giác đi đến, bất quá vô dụng, bởi vì Hách Soái trong tay có súng, đang chỉ vào ót của hắn.

"Buông điện côn... " Hách Soái cười khuôn mặt.

"Ngươi không dám giết người. "

"Ta là tổ trọng án cảnh sát, giết cái buồn lậu thuốc phiện người của tập đoàn không có gì lớn... "

Trắng hán bị hòng súng đen ngòm càn làm cho hắn tim đập nhanh, mặc dù không cam tâm, nhưng thật sợ Hách Soái một thương băng hắn, chỉ có thể buông trong tay xuống điện côn.

Hách Soái tiến lên, một cước đưa hắn đập lăn trên mặt đất, sau đó rất nhanh nhặt lên điện côn xì xì xì đến trên người hắn, rất nhanh trắng hán này đã bị điện hôn mê bất tỉnh.

...

Một giờ sau, trên biển, mấy chiếc cảnh dụng du thuyền mang theo hai mươi mấy người cảnh viên, đem [cực lạc thiên đường] du thuyền bao bọc vây quanh.

Trương Quốc An nhảy lên du thuyền, hướng về phía đầu thuyền trên boong Hách Soái chính là mắng một trận: "Mẹ kiếp , ngươi cái gì rác rưởi kỹ thuật lái thuyền, hại cho chúng ta vẫn truy, để cho ngươi hướng đông, ngươi liền tới cái đi tây... "

Vừa mới mắng xong, lại cười lên ha ha, vỗ Hách Soái bả vai không ngừng biểu dương: "Hào tiểu tử, ta thật phục ngươi rồi, hiện tại lại cho ngươi phá đại án, thật cho chúng ta tổ trọng án đội ba phòng khuôn mặt... "

Hách Soái kinh ngạc đến ngây người, đội trưởng này biến sắc mặt thật nhanh a.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Thưởng cho: [hiện trường phát hiện án tái hiện nghi]

[cực lạc thiên đường] du thuyền trong, từng cái tập thể hight nam nữ bị mang còng tay, các loại tội bọn hắn chính là hành chính tạm giam, sau đó bị thân nhân lãnh về đi, ước đoán cái mặt này sẽ ở thân nhân trước mặt mất hết.

Còn như kịch có giọng hát và điệu bộ rất nặng, tự nhiên là cái kia Trần Cực Nhạc, còn có bọn thủ hạ của hắn, cùng với súng lục, độc ~ phẩm.

Cảnh sát tra một cái, quả nhiên Trần Cực Nhạc bất quá là một dùng tên giả, tên thật là Trần Gia Thắng, để nhui đến bạo nổ, mà thân phận còn lại là một kẻ có tiền người ta phủ tam đại.

Trương Quốc An đội trưởng nhủ mầy: "Tiểu tử này có súng, có phẩn, rất có thể cùng trên biển những người đó có quan hệ. . . "

Hách Soái hiếu kỳ: "Cái gì trên biển những người đó? "

Trương đội nhỏ giọng đối với Hách Soái nói rằng: "Một giờ trước, ta không phải nói phi cơ trực thăng phải đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ sao? Nguyên lai là thị cục tập độc đội, tổ trọng án liên hợp hành động chạy đi bắt trên biển hàng loạt mua bán ma túy đi, ta vừa mới nhận được tin tức, hành động thất bại, bị người thiết kế lừa gạt một trận, không hề phát hiện thứ gì, hồi đầu thổ kiểm. . . "

Hách Soái thiếu mi: "Cái này cũng có thể thất bại? Chẳng lẽ có nội gian? "

Trương đội: "Có thể có nội gian, cũng có thể nằm vùng xảy ra vấn đề. . . Ta giác quan thứ sáu cảm thấy, khả năng cùng cao tầng có dính dấp. . . "

Lượng tin tức có chút lớn, Hách Soái trước chậm rãi.

. . .

. . .

Khu vực thành thị, nào đó cao đoan lưng chừng núi biệt thự tiểu khu.

Nơi này là khu vực thành thị cực độ phồn hoa nơi, chu vi ngũ đại thương quyền, hơn nữa dựa vào núi non, khe suối chảy quanh, phong cảnh tươi đẹp, ở người ngụ ở chỗ này, từng cái không phải phú tức quý.

Một người trong đó biệt thự.

Thình thịch ~~~

Một cái điện thoại di động té thành vài cánh hoa.

"Mẹ kiếp , thực sự là suốt ngày đánh Nhạn bị Nhạn mổ, cho rằng lừa bốn đám kia sủa bức tập độc có thể cao hứng một chút, kết quả Trần Gia Thắng cái này sủa bức bị người bắt, còn bị tra được súng cùng trắng ~~~ phần. "

Bên trong biệt thự, có ba nam một nữ, bốn người tuổi trẻ, từng cái tuấn nam mỹ nhân, bắt quá trang phục có điểm ha hả gió.

Trong đó cầm đầu cái kia, là một cái tình đẹp trai thanh niên nhân, lúc này trên mặt kiệt ngạo, mang theo phần nộ.

Cái kia nữ nhân đột nhiên hỏi: "Vừa mới nghe nói, cái kia bắt Trần Gia Thắng tiểu tử ngốc người gọi Hách Soái đúng không? Tổ trọng án. . . "

Thanh tú hoàng mao: "Di, tên này rất quen thuộc a. . . "

Dẫn đầu thanh niên nhân Âm khắc: "Hanh, còn có thể là ai? Chính là lần trước làm cái họ kia Triệu sủa bức người cảnh sát kia sao, việc này lão đầu nhà ta bên này đều tương đương bất mãn. . . "

Trong này bốn người, mỗi một người đều là quyền nhị đại, bắt quá từ nhỏ đã ở phụ thân dưới bóng mờ lớn lên, phần bội, thông minh, kiêu căng khó thuần, không sợ trời không sợ đất, hơn nữa chính bọn nó cũng là cố gắng thông qua thu được không ít thành tựu.

Bọn họ khinh bỉ tất cả, cảm thấy có thể nắm giữ tất cả.

"Được rồi, Trần Gia Thắng tiểu tử ngốc biết chúng ta một việc, nếu không tìm người phía dưới, kiếm hán ra đi. "

"Có điểm khó, chủ yếu là mạng súng, còn đối với cảnh sát nổ súng, việc này rất phiền phức. "

"Vậy bắt kẻ, ngược lại hán cũng không còn biết được bao nhiêu sự tình, chúng ta có thể bãi bình. "

Mọi người gật đầu, coi là là đồng ý rồi.

Thanh tú hoàng mao lúc này nói rằng: "Cái này Hách Soái, nói như thế nào cũng là hư chúng ta hứng thú, cấp cho hán chút dạy dỗ mới được. . . "

Thủ lĩnh thanh niên gật đầu: "Đây là tự nhiên, liền giá họa cho cái kia Triệu Sủa Bức được rồi. . . "

. . .

Mà bên kia, những người này trong miệng nói Triệu Sủa Bức, lúc này cũng nhận được tin tức.

"Họ Trần đám người này có thể a, dĩ nhiên lừa bốn tập độc đội cùng tổ trọng án một bữa, quả nhiên không thể coi thường a. . . Bất quá, nói vậy bọn họ cũng không nghĩ ra một bên khác dĩ nhiên sẽ bị một cái nhỏ nhỏ mới cảnh sát cho tận diệt rồi. . . Ha ha, cái này Hách Soái vẫn có chút bản lĩnh a. . . "

Nói nói, Triệu Thụy Long trở nên Âm khuôn mặt lên.

Lần trước hộ vệ sự tình, làm cho hán chịu thiệt hại lớn, hồi đầu thổ kiểm, thành toàn tình trên dưới phú nhị đại quyền nhị đại công tử ca chê cười.

Bắt quá Triệu Thụy Long không phải hành động theo cảm tình người, ngược lại là cái cẩn thận dè dặt người, hán không có lập tức phái người tìm cái kia

tiểu cảnh viên phiên phức, bởi vì ... này dạng động cơ gây án quá rõ ràng rồi.

"Di. . ."

Triệu Thụy Long thả ra trong tay rượu đỏ, suy nghĩ một chút, "Ta dường như có thể giả họa cho đám kia họ Trần tên a. . ."

Nghĩ đến chỗ này, Triệu Thụy Long lập tức gọi điện thoại cho trong lòng đất lái buôn, làm cho hắn tìm người giáo huấn cái kia Hách Soái.

"Triệu công tử muốn giáo huấn tới trình độ nào? "

"Gậy tay gãy chân gì đó là được. . ."

"Không thành vấn đề, 200 vạn a !, dù sao cũng là một sợi, ta còn muốn an bài người xuất ngoại tị nạn. . ."

"Tốt, không thành vấn đề. "

Nói ba xạo gian, liền quyết định một lần giao dịch.

...

...

Trần Gia Thắng bị mang về bót cảnh sát sau đó, tổ lý thẩm vấn chuyên gia lão Vương rất nhanh thì đối với hắn tiến hành rồi thẩm vấn.

Ngày thứ hai, Hách Soái chiếm được kết quả tra hỏi.

"Dĩ nhiên cùng [bầm thây án kiện] không quan hệ? Đáng tiếc. . ."

Từ du thuyền tự có quần chế trong video có thể chứng kiến, bốn ngày trước người chết Chu Lan Lan rồi rồi đi [cực lạc thiên đường] hào du thuyền, đi trở về, nói cách khác du thuyền không phải thứ nhất hiện trường phát hiện án. Sau đó trải qua thẩm vấn chuyên gia thẩm vấn, Trần Gia Thắng hoàn toàn chính xác không biết Chu Lan Lan chết.

Bất quá, coi như Hách Soái muốn đi tự mình tra hỏi thời điểm, thì cục tập độc đội sắc mặt xú thúi tới, đoán chừng là ngày hôm qua hành động bắt lợi bị mất mặt. Bọn họ thứ nhất, liền bằng vào cấp địa vị ưu thế, nói đi Trần Gia Thắng, đoán chừng là muốn đào hắn cuối cùng.

Trần Gia Thắng vừa ly khai khu bót cảnh sát phạm vi, cảnh thần hệ thống liền vang lên thanh âm.

"Keng ~~~ hoàn thành [du thuyền ma túy súng ống án kiện], tham dự độ 99%, thu được 150 điểm chính nghĩa giá trị. "

"Keng ~~~ thu được thưởng thưởng đặc biệt [hiện trường phát hiện án tái hiện nghi] một máy, sử dụng số lần 1/ 1(thưởng thành hối đoái chính nghĩa giá trị: 1000 phân.). "

[hiện trường phát hiện án tái hiện nghi]: Có thể tái hiện hiện trường phát hiện án phát sinh qua trình, tình tiết vụ án vừa xem hiểu ngay.

Hách Soái vui vẻ!

Vẫn còn có thứ đồ tốt này!

Thực sự là tới thật là kịp thời!

Hách Soái vội vã cầm quần áo lên, chạy vội ra: "Trương đội, ta có hung thủ linh cảm, chờ ta tin tức tốt! "

Các loại đội trưởng Trương Quốc An phục hồi tinh thần lại, Hách Soái đã biến mất ở cửa.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Nhìn thấy hung thủ!

Một xe cảnh sát nhanh chóng ở lối đi bộ chạy như bay.

[hiện trường phát hiện án tái hiện dụng cụ] cần 1000 chính nghĩa giá trị mới có thể hồi đoái đạt được, điều này nói rõ trân quý của nó tính. Dựa theo sử dụng của nó nói rõ, chỉ cần ở hiện trường phát hiện án sử dụng, có thể đối với hiện trường phát hiện án tiến hành trọng phóng hình chiếu.

Đây tuyệt đối là một cái đại sát khí!

Bất kể người cái gì không có hung thủ, không có gây vết tích, không có động cơ gây án nhìn như thiết kế hoàn mỹ án kiện, chỉ cần thứ này vừa lấy ra, hung thủ phải quy.

Thế nhưng, Hách Soái cũng không có đưa nó lưu lại đợi trọng đại yếu án phát sinh thời điểm sử dụng, bởi vì ở Hách Soái xem ra, đồ đặc cần roi chỉ có giá trị, thả ở trong tay là không có có giá trị.

Chỉ cần phá cái này đại hình án kiện [bấm thây án kiện], lấy được chính nghĩa giá trị tuyệt đối nếu so với [quán bar án mạng], [du thuyền ma túy súng ống án kiện] đạt được tích phân nhiều hơn rất nhiều.

Hách Soái là tìm không được [bấm thây án kiện-chỗ đổ rác] tệ nhất hiện trường phát hiện án, thế nhưng chỗ đổ rác tuyệt đối là trong đó hiện trường phát hiện án một trong, chỉ cần tái hiện rồi xử lý thì thể người, đã biết diện mạo của hắn, vậy kế tiếp là có thể rất nhanh tìm được tên hung thủ này.

Sát ----

Đạt được chỗ đổ rác, xe đỗ.

Hách Soái mang theo Nhị Cáp xuống xe.

Lúc này Nhị Cáp, trên lưng đã nhiều hơn một cái túi sách, túi sách trên tự nhiên là bày đặt các loại đồ ăn vặt, Nhị Cáp muốn ăn thời điểm, có thể chính mình quay đầu cắn thức ăn cho chó túi chứa hàng, sau đó ngon lành là ăn.

Từ lần trước lập công, Hách Soái cho nó mua cái này 'Túi sách' sau đó, nó liền càng phát ra phát hiện túi sách này chỗ tốt, càng phát ra yêu thích đứng lên. Hơn nữa, trải qua Hách Soái mấy lần giáo dục, nó rút cuộc biết nhân loại cùng chó thức ăn là không cùng một dạng, chủ nhân chắc là sẽ không đoạt nó thức ăn cho chó ăn.

"Thực sự là nhân loại ngu xuẩn a, cái này mỹ vị lương thực nhân loại các người dĩ nhiên không ăn... "

Nhị Cáp lại một lần nữa được khách sáo Hách Soái chủ nhân này chỉ số IQ.

Hách Soái cũng không biết mình đang bị khinh bỉ, phản phó nói: "Nhị Cáp, giúp ta tìm một cái, lần trước cái mùi kia, cái nào một khối địa phương nồng nặc nhất... "

Bất quá Hách Soái cũng không ôm hy vọng, dù sao qua đã nhiều ngày, vài gió dầm mưa, mùi đều tán được không sai biệt lắm. Lúc này Hách Soái trong lòng nhiều rồi một cái ý nghĩ, nhất định ở thương thành mua một ít đồ thăng chó khứu giác, lực lượng, cần hợp lực, tốc độ... Các thứ, chậm rãi đem Nhị Cáp bồi dưỡng thành Cáp Sĩ Kỳ mấy bay chiến đấu.

"Ta muốn 3 túi mỹ thực! " Nhị Cáp dựng thẳng lên móng vuốt nói, nó ở ra điều kiện.

Hách Soái cười ha ha nói: "Người biết 3 có bao nhiêu sao? "

Nhị Cáp: "Không muốn khinh bỉ ta, ta nghe cái khác câu nói qua, một túi bốn túi tám túi ba túi... "

Nhị Cáp từ trong bọc sách của chính mình mặt cắn ra bốn túi thức ăn cho chó, đặt ở Hách Soái trước mặt: "Phương diện này chính là ba túi... "

"Đây là ba túi? Ha ha ha ~ ông trời của ta a ~ người số học nhất định là học thể dục câu dạy... "

Hách Soái ôm bụng cười to.

Nhị Cáp mờ mịt: "Chẳng lẽ không đúng sao? "

Hách Soái: "Dĩ nhiên không phải lạ ~ tới, ta tới dạy dỗ người... "

Suy nghĩ về sau muốn đem nó huấn luyện thành cảnh khuyển, cho nên Hách Soái cảm thấy có cần phải dạy nó số học.

Hách Soái nhắc tới nó một con chó trào, từng cái đẩy ra, cộng bốn cái ngón chân, còn có thứ năm ngón chân lớn giấu ở trào lòng bàn tay.

"Nhớ kỹ a... Đây là 1, đây là 2, đây là 3, đây là 4... Là 1. 2. 3. 4... Đây mới là chính xác... "

Nhị Cáp mê man mặt chó: "1. 2. 3. 4... Không phải 1. 4. 8. 3 sao? "

Hách Soái kiên trì làm cho thẳng: "Vậy khẳng định 1. 2. 3. 4 mới là chính xác a. "

Mới học thời điểm, Hách Soái phi thường kiên trì, hiện tại chính là cho Nhị Cấp thời điểm đặt nền móng, không thể qua loa, bắt quá Nhị Cấp nhớ kỹ 1234 đã rất hiếm thấy, lại để cho nó nhớ 56789 khó khăn, cho nên Hách Soái tạm thời trước không giao, trước các loại Nhị Cấp thuần thực lại nói.

Nhị Cấp tự nhiên là đối với mình móng vuốt cân nhắc a cân nhắc, gương mặt mộng bức lẫn nhau.

Vẫn dạy hơn mười phút, Hách Soái vỗ đầu một cái tỉnh táo lại, mẹ kiếp, tới nơi này không phải giáo cầu a, mà là tra án a.

"Mau đứng lên, làm việc ~" Hách Soái nói.

"Ta đây muốn bốn túi mỹ thực..." Nhị Cấp nói.

"Không phải ba túi sao? "

"Nếu biết bốn túi so với ba túi còn nhiều hơn, tự nhiên là muốn bốn túi a... Ngươi cho ta ngốc nha, ta cũng không phải loại người như ngươi nhân loại ngu xuẩn..." Nhị Cấp tỏ vẻ kiêu ngạo, khinh thường Hách Soái cái này ngu xuẩn chủ nhân.

Hách Soái xui xẻo: "Được rồi, ngươi thắng! "

Dường như đánh nó a, làm sao bây giờ? Tại tuyến các loại, gấp gáp!

Có thương cho, Nhị Cấp động tác siêu cấp nhanh, rất nhanh liền tìm được một chỗ, cái chỗ này không thuộc về bất kỳ thi khối để đặt mìn, cũng không phải cái kia thủ trực chỗ, hơn nữa khoảng cách... ít nhất ... Có 50 mét có hơn.

"Lẽ nào nơi này là xe đổ vứt xác địa phương? "

Hách Soái tìm một cái công binh xúc, ở chỗ đó oa lên, bùn đất hắc sặc, cũng không có bất kỳ phát hiện nào, nhưng lại Nhị Cấp đang nói rằng: "Nơi này có mùi máu. "

Mùi máu, vậy khẳng định là xe đổ vứt xác mà rồi, bởi vì huyết thẩm thấu đến rồi dưới nền đất, trở thành rướm máu thổ. Ước đoán mấy ngày hôm trước lục soát thời điểm, thi thể mùi vị tương đối nồng nặc, cảnh khuyến mũi đi hết tìm những thi thể này đi, ngược lại bỏ quên vị trí này tương đối vắng vẻ 50 mét bên ngoài địa phương.

"Điều này nói rõ cái này vứt xác gia hỏa, tâm lý tổ chất tốt, dĩ nhiên không có chút nào bối rối, ngược lại cách hơn 10m vứt xác..."

Theo điều tuyến tác này muốn, cái này nhân loại hoặc là tâm lý biến thái, hoặc là tay già đòi.

Bất quá, những đầu mối này đều không trọng yếu, bởi vì Hách Soái có [hiện trường phát hiện án tái hiện dụng cụ], có bá đạo này đạo cụ, cái gì khác mạnh mẽ đều là rác rưởi!

Tà hữu chung quanh, chung quanh không người.

Hách Soái xuất ra một cái hộp.

"Keng~~~~ có hay không sử dụng [hiện trường phát hiện án tái hiện dụng cụ]? "

Hách Soái hít sâu một hơi.

"Sử dụng. "

Hộp mở ra, lộ ra một cái máy chiếu hình một dạng đồ đặc, sau đó máy chiếu hình bắt đầu sáng đèn hình chiếu, hơn nữa còn là toàn cảnh hình chiếu, bao phủ ở bán kính 10 thước trong phạm vi, Hách Soái cùng Nhị Cấp đã bị bao phủ ở bên trong.

Một giây kế tiếp, Hách Soái liền thấy một chiếc lão khoản tiếp đặt lái xe vào.

Hách Soái tròn to hai mắt!

Một người trẻ tuổi, xuống xe.

Hách Soái chăm chú nhìn đáng về của hắn!

Chương 21: Mã, rốt cuộc tìm được người!

Ở toàn cảnh trong hình chiếu mặt, người tuổi trẻ kia, râu ria xồm xàm lông tóc lếch thếch rồi, không có gì khí sắc, sắc mặt hung ác nham hiểm, phảng phất người khác đều thiếu nợ hắn mấy trăm ngàn cái loại này.

"Bảng số xe: ome- 103... Kiểu xe, lão khoản tiếp đặt xe, hắc sắc..."

"Nam, tuổi chừng 20- 28 tả hữu... Thân cao 173cm... Thể trọng dự đoán 135 cân..."

Hách Soái nhãn thần đông lại một cái, nhìn xem thanh niên nhân này tay trái.

"Bàn tay trái khớp xương to ~ lớn, hơn nữa động tác bình thường lấy tay trái làm chủ, phán định là thuận tay trái..."

Sau đó nhìn về phía cái cổ bộ vị.

"Cái cổ phía bên phải, vành tai phía dưới 9cm, có hạt con ruồi thì (nốt ruồi nhỏ)..."

Hách Soái lặng lẽ nhớ kỹ thanh niên nhân này đặc thù.

Đột nhiên tâm thần khẽ động, mở ra hệ thống thương thành.

"Tra tìm phác hoạ kỹ năng..."

Rất nhanh, vài cái đạo cụ liền xuất hiện ở Hách Soái trước mặt.

[phác hoạ sơ cấp bao con nhộng]: Hối đoái 50 chính nghĩa giá trị.

[phác hoạ trung cấp bao con nhộng]: Hối đoái 200 chính nghĩa giá trị.

[phác hoạ cao cấp bao con nhộng]: Hối đoái 800 chính nghĩa giá trị.

[phác hoạ chuyên gia bao con nhộng]: Hối đoái 2000 chính nghĩa giá trị.

Hiện nay chính nghĩa giá trị: 240 điểm

"Hối đoái [phác hoạ trung cấp bao con nhộng]."

200 điểm chính nghĩa giá trị tiêu hao, Hách Soái trong tay nhiều hơn một cái bao con nhộng, ăn.

Sau một phút, Hách Soái từ bên trong xe cảnh sát tìm tới một trang giấy, còn có một cây bút máy.

Xoát xoát xoát ~~~

Cái kia hung thủ còn đang chuyên chờ lấy thi khối, những thi thể này bị xử lý qua, chém thành từng khối từng khối, tên hung thủ này đem các loại thi khối xa nhau ném tới trong đồng rác...

Toàn bộ quá trình, kéo dài suốt vượt lên trước 20 phút.

Làm cho Hách Soái rất là tò mò chính là, tên hung thủ này trong lòng tổ chất thật tốt quá, trong quá trình dĩ nhiên thẳng đến không phải cũng không vội, đầu vào đấy, giống như là máy móc giống nhau, thấy Hách Soái cũng không khỏi chịu phục.

Thi thể toàn bộ dọn dẹp xong sau đó, hung thủ kia lại bắt đầu mang rác rưởi, đem từng túi sinh hoạt rác rưởi ngược lại đến này thi khối mặt trên.

Làm hung thủ toàn bộ sau khi làm xong, quét mắt liếc mắt chỗ đổ rác, trong ánh mắt mang theo một điểm điên cuồng, thống khoái, vui sướng, đắc ý, sau đó lái xe, ly khai chỗ đổ rác.

Hách Soái xem xong rồi toàn bộ hành trình.

Nhị Cấp chán đến chết: "Uông ~ chủ nhân người đang làm gì?"

Hách Soái vô cùng kinh ngạc: "Mới vừa hình ảnh, người nhìn không thấy?"

Nhị Cáp mê man: "Nhìn cái gì? Xem một mình người sủa bức mà đứng ở nơi đó? "

Hách Soái đầy não hắc tuyến, bất quá vừa nhìn thấy trong tay phác hoạ, tâm tình lần nữa tốt, liền vòng qua Nhị Cáp phạm thượng a !.

"Đi, trở về, mua cho người thức ăn cho chó ăn... Thường cho... "

"Gào khóc gào ~~~" Nhị Cáp vui sướng kêu to.

...

Hách Soái chạy một vòng cửa hàng thú cưng, cho cầu mua bốn túi thịt chó vị thức ăn cho chó (mất lẻ cười), sau đó trở về một chuyến bót cảnh sát.

Hách Soái cũng không làm kinh động những người khác, mà là tìm được trong đội lão Tào, lão Tào là một cái thư ký loại cảnh viên, sở trường là máy vi tính, cùng phần lớn trình tự Viên Nhất bằng thử lấy bình thủy tinh cuối cùng dây kính mắt, trong vụ án quần chế a, internet tìm người a... Gì gì đó cơ bản đều là hần đang lộn, hơn nữa làm rất khá, cho nên tới đến rồi tổ trọng án.

Hách Soái đem phác hoạ đồ đưa cho hần: "Lão Tào, ta đây có một tấm phác hoạ đồ, có thể giúp ta tìm xem là ai chăng? "

Lão Tào vô cùng kinh ngạc nhìn xem phác hoạ: "Ai đây tới? "

"Đây là ta có người bằng hữu, nâng ta tìm... " Hách Soái do dự một chút, nói láo.

Bởi vì hần không còn cách nào giải thích cái này phác hoạ đồ làm sao tới, ngay cả bảng số xe Hách Soái đều không có biện pháp giải thích.

Đương nhiên, còn có một nguyên nhân khác, lúc này Hách Soái có điểm tham công, nghĩ thầm chính mình lập công càng lớn, hệ thống thưởng cho càng nhiều, cho nên bây giờ còn không muốn nhanh như vậy nói cho bọn hần biết.

Không thể không nói, trước đây còn đồ tính cách, đối với ảnh hưởng của hần rất lớn.

Lúc này, cái này án kiện đã giằng co tổ trọng án chừng mấy ngày khó có thể ngủ ngon giấc, xe cô điều tra có vấn đề lớn, vẫn xác định không được chiếc xe đó là hung thủ xe, hơn nữa Chu Lan Lan từ vụn cỗ bên tàu trở về lộ tuyến vẫn không có xác nhận.

Nói chung, tổ trọng án tiến triển phi thường không phải thuận.

"Được rồi, lão Tào, đem tình hình giao thông quần chế toàn bộ cho ta lộn một phần, ta cũng tới giúp người tra một chút... "

"Cục vực vòng nội bộ cùng chung trong văn kiện mặt có, người trực tiếp mở ra là được. "

"Được rồi. "

Hách Soái trở lại chỗ ngồi của mình, không gấp xem quần chế, mà là lên đất liền hệ thống công an tra tìm bảng số xeome- 103, kết quả là tra không này biển số xe, trống không.

"Quả nhiên là giả biển số xe. " Hách Soái đã có chuẩn bị tâm lý, cho nên lo lắng.

Mở máy vi tính lên bên trong cục vực vòng cùng chung văn kiện, tìm được bên trong quần chế video từng cái nhìn.

Sau một tiếng, Hách Soái liền tìm được chiếc kia hung thủ xe.

Hắc sắc lão khoản tiếp đạt, bảng số xeome- 103.

Hách Soái tinh thần chấn động, bắt đầu đi phía trước đẩy mạnh, không ngừng đi qua quần chế theo tiếp đạt xe hành trình lộ tuyến.

"Tiểu Hàm, có hay không bản đồ? " Hách Soái hô.

"Có! " bên cạnh coi như Trương Ý Hàm từ giấy trong đồng nhảy ra một tấm bản đồ, đưa cho Hách Soái.

Hách Soái bắt đầu dựa theo hành trình lộ tuyến, dùng màu đỏ cọ màu ở bản đồ trên giấy vẽ. Bất quá, cái này quần chế cũng không hoàn chỉnh, trong lúc cái kia hung thủ còn giao hoạt mà thay bảng số xe, lại tại thị khu nhiều lai nhiều khứ, lại có phải hay không chạy đến không có không có theo dõi khu không thấy được...

Trộn tìm Hách Soái suốt cả ngày, bức kia giấy bản đồ tức thì bị hần vẽ cùng chữ như gà bới tựa như, vài màu đậm bút nhan sắc, thấy người khác đều choáng váng đầu.

Màn đêm buông xuống, Hách Soái ngao một cái mắt gấu mèo, hai mắt đỏ bùng.

Nhị Cáp tại hần bên chân, thư thư phục phục ăn thức ăn cho chó, sau đó thoải mái ngủ, ần... Là dường như Vua Đế giống nhau nằm ngồi long y cái chủng loại kia tư thế, có thể nói khí phách!

Bất quá nghiêng đầu, đầu lờ lờ rơi ra ngoài đầu chó đáng vẽ, làm cho cái này khí phách phong cách tồn thất không còn một mảnh, biến thành hai bức phong cách.

Ngày thứ hai --

"Ha ha ha ~~~~ rất cục bị lão tử bắt được ngươi! "

Nhìn suốt một đêm Hách Soái, chợt đứng lên, ha ha phá lên cười.

Nhị Cáp nguyên bản đang ngủ ngon giấc, cũng không trêu ai làm cho người nào, kết quả bị hù dọa một cái như vậy, trực tiếp từ 'Long y' ngã xuống, trước tiên chầm đất cái loại này. Té tỉnh sau đó chung quanh chóng mặt nhìn một chút, gương mặt mọng bức.

Rốt cuộc là người nào? Dám sợ trẫm!

Hách Soái lúc này kích động trong lòng không gì sánh được: "Mẹ kiếp , rất cục làm cho lão tử bắt được ngươi, giao hoạt hung thủ! "

Đang ở Hách Soái chuẩn bị lên đường đi bắt hung thủ thời điểm, hai mắt chợt mạo tỉnh tỉnh, đầu một ngất, tè ngã xuống đất, sau đó chóng mặt mà, nằm trên mặt đất trực tiếp ngáy ngủ, đang ngủ.

Quá mệt mỏi, quá mệt nhọc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tới cửa truy tung

Chạng vạng, màn đêm buông xuống.

Làm Hách Soái lần nữa lúc tỉnh lại, phát hiện mình đang ngủ ở một giường lớn ~ trên, cũng không chính xác, chắc là nửa người ngủ ở trên giường, mà giường một nửa kia, thỉnh linh bị 'Lớn' chữ hình ngủ Nhị Cáp chiếm đoạt, xem nó như vậy ngủ được cái kia sáng khoái a, hơn nữa còn có một loại không ai bị nổi kiêu ngạo cảm giác.

"Đây cũng là lên trời phái tới nghiêm phạt ta đùa so với a !... "

Ngửa mặt lên trời lệ rơi đầy mặt.

Tê ~~~

Hách Soái rời giường thời điểm, chợt cảm giác một nửa người đều nứt ra, đau nhức ~~~

Đây tuyệt đối là ngủ phân nửa treo trên bầu trời một nửa di chứng.

"Em gái ngươi, ngươi chó chết này... "

Hách Soái khí không đánh một chỗ, trực tiếp tự tay đạn nó kiêu lên tiểu kê kê.

Gào ~~~

Yếu hại bị đạn, Nhị Cáp kêu thảm một tiếng thanh tỉnh lại, đối tới đối lui, chung quanh tìm hại trăm điều dân, cuối cùng về mặt ngu xuẩn mà nhìn Hách Soái: "Chủ nhân, ngươi biết vừa mới người nào ở đánh ta sao? "

Hách Soái về mặt chân thành: "Không biết. "

Hách Soái một nhìn thời giờ, lại nhưng đã 18 điểm sinh ra, ngủ 10 canh giờ nhiều một chút. Xem căn phòng này hoàn cảnh, có thể xác nhận là bót cảnh sát phía sau ký túc xá, đoán chừng là bị người đánh trở về.

"Nhị Cáp, đi, ăn cái gì, làm việc! "

Hách Soái đã khóa được nhiệm vụ mục tiêu, kế tiếp chính là muốn làm việc. Tắm một cái thống khoái tắm, sau đó trở lại căn tin ăn no ăn một bữa.

"Nhị Cáp, nơi này có một cây lớn đầu khớp xương có muốn hay không? "

Ăn cơm mấy bữa chứng kiến Nhị Cáp sau đó, nhất thời oanh oanh yến yến đã chạy tới, đầu tay a sờ, sau đó đầu khớp xương đặt ở Nhị Cáp trước mặt.

Bây giờ Nhị Cáp, đã bằng vào nó cao ngạo bề ngoài đẹp trai, còn có trong truyền thuyết phá nhiều cái án năng lực, cùng với có phải hay không đích thực đùa so với, trở thành bất cảnh sát nhân vật phong vân... Ngạch, là phong vân cầu.

"Gào khóc gào khóc ~~~ quá sung sướng..." Nhị Cáp bị mờ thật thoải mái, híp mắt hưởng thụ, sau đó một bên cắn những thứ này nhân loại ngu xuẩn tiến cống lớn đầu khớp xương, cuộc sống này, thích ý a.

"Các người cũng không cần đem bọn họ cùng chịu được quá mức, nếu không... Về sau biết làm hư rồi, biến thành lại chó..." Hách Soái đi tới các nàng trước mặt, vừa cười vừa nói.

Một đám cảnh sát muối từ xấu hổ nhìn xem Hách Soái, tim đập không ngớt, một cái hai cái giựt giây cái khác bạn gái tiến lên.

"Hác ca, nghe nói người phá cùng nhau buôn lậu thuốc phiện súng ống án kiện đúng không? Thật là lợi hại a ~ "

"Đúng vậy, Hác ca, chào người đẹp trai, có thể làm, ta làm bạn gái người thế nào? "

"Ôi, tiểu Quyên, người cũng quá thất bại, cái gì gọi là có thể 'Làm' a..."

Nữ ở dơ thời điểm, cũng là siêu dơ, so với nam còn muốn dơ dơ dơ ~

"Ta cũng không biết ta có thể hay không làm, ta xử nam... Các người cái này ánh mắt gì, ta nói là sự thật, ta tốt thuần khiết, ta không phải lừa các người..." Hách Soái nghiêm trang nói bật đứng lên.

Rất nhanh một đám người hoà mình, bất quá Hách Soái cũng cảm nhận được đến từ cái khác nam cảnh sát cái chủng loại kia sát khí ánh mắt. Ở công an đội ngũ, nữ tính tỉ lệ luôn luôn rất thấp, cái này có một loại hòa thượng miếu cảm giác, hơn nữa cảnh sát thông thường đều phi thường vội vàng, làm việc và nghỉ ngơi cũng loạn, phát sinh vụ án gì công tác cái suốt đêm là chuyện thường tình, không có thời gian tương thân, tụ hội, cho nên tạo thành nam độc thân rất nhiều.

Mà trong bất cảnh sát cảnh sát các cô em tự nhiên trở thành bọn họ nhìn chăm chăm mục tiêu, kết quả cái này Hách Soái sau khi đến, nhanh chóng liền hấp dẫn hết thầy cảnh sát cô em ánh mắt.

Tức giận a!

Đường như đánh hấn một trận a làm sao bây giờ? Thế nào mới có thể đánh hấn còn có thể của được cảnh sát muối từ? Tại tuyến các loại, gấp gấp!

Đương nhiên, đã có cảnh sát đồng chí đến cửa hàng thú cưng mua một con Cáp Sĩ Kỳ chuẩn bị dưỡng dưỡng xem, xem có thể hay không hấp dẫn cảnh sát cô em chú ý.

Hách Soái đã có thể tưởng tượng đến, những cảnh sát này đồng chí về sau bị thảm sinh sống.

Cáp Sĩ Kỳ nhưng là được xưng ở hai bức ngu xuẩn con đường trên vĩnh viễn không quay đầu, dù sao anh hùng chưa bao giờ quay đầu xem bạo tạc!

Ăn xong rồi cơm tối, Hách Soái mang theo Cáp Sĩ Kỳ đi tới tổ trọng án phòng làm việc.

Lão Tào ngượng ngùng nói: "Hách Soái, người cho ta người kia ta còn không tìm được, ngày hôm nay quá bận rộn, đều không có thời gian giúp người tìm..."

Hách Soái vỗ vỗ bả vai hắn: "Không có việc gì."

Nhị Cáp hiếu kỳ, cũng học Hách Soái, dùng móng vuốt vỗ một cái lão Tào gáy... Kết quả ước đoán lão Tào chân xú rất lợi hại, Nhị Cáp trực tiếp liếc mắt, hé miệng một bộ nôn mửa đáng vẽ, chạy ra, quay đầu trả lại cho lão Tào một bộ chê đáng vẽ.

Hách Soái: "... "

Lão Tào: "... " trong lòng bị một vạn điểm điểm bạo kích.

Lão Tào đối với Hách Soái nói: "Việc này không cho phép nói ra..."

Hách Soái: "Hai bữa đem cơm cho!"

Lão Tào: "Một bữa cơm!"

Hách Soái nhếch miệng cười: "Thành giao. "

Lão Tào khóc không ra nước mắt, tê dại, ta đến cùng đắc tội với ai a...

...

Sát ----

Một chiếc xe taxi, một cái xinh đẹp trôi đi tiến nhập một cái phố lớn ngõ nhỏ phi thường phức tạp Thành trung thôn cư dân lâu. (xe taxi nghiêm chỉnh mà nói không làm được trôi đi động tác, bởi vì xe phôi trí rất thấp, rất dễ dàng trôi đi tàn phế)

Phúc từ Thôn hai mươi đường hầm 5 hào...

"Cái kia bấm thây án hung thủ thực sự ở chỗ này?" lão tài xế tò mò nhìn cửa này bài. Lúc này đây, Hách Soái không có thể mở xe cảnh sát qua đây, cho nên chỉ có thể tìm lão tài xế tới rồi.

Hách Soái cảm thấy lão tài xế người này thực sự không đơn giản, như thể chạy kỹ thuật, hơn nữa ăn mặc cũng không giống tất nhiên than hóa, đối với tiền cũng không so đo. Trước đây Hách Soái nghe nói có chút trung niên nhân, nam nữ đều có, trong nhà mấy triệu nghìn vạn lần tài sản, nhưng phải thì phải thích lái taxi, quét đường.

Ước đoán bây giờ dừng phải cái này lão tài xế cũng là như thế này rồi, đối với cảnh sát chuyển đi này tràn đầy hứng thú, cho nên đối với Hách Soái điện thoại của không có chút nào chống cự, ngược lại thì điện thì điện lái xe qua đây.

Chủ cho thuê nhà phòng ở thì ở lầu một, lầu hai, cùng phòng trọ là lưỡng cái bất đồng thông đạo, không liên kết. Lầu ba đến 8 lầu là phòng thuê.

Lúc này bởi vì là buổi tối, cho nên chủ cho thuê nhà vừa lúc ở gia.

Gõ cửa.

"Các người tìm ai?" đi ra ngoài là một cái nữ nhân chủ cho thuê nhà, khuôn mặt có chút lạnh tuấn cứng nhắc, hiển nhiên là tương đối 'Lợi hại' nữ nhân.

"Chúng ta tìm một người, là các người phòng trọ..."

Hách Soái móc ra cảnh viên kiểm chứng, thấp giọng nói: "Chúng ta là tới tra án, không muốn lộ ra. "

Người nữ kia chủ cho thuê nhà lập tức liền kinh động, dù sao thành thật bốn phận người sợ nhất chính là tra án loại này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bảo tồn thi thể khí quan biến thái mê

Nữ nhân chủ cho thuê nhà sắc mặt cứng đờ đem Hách Soái còn có lão tài xế mang vào lầu một phòng Sảnh.

"Người có nhận biết người này không?" Hách Soái đem một tấm phác hoạ đưa cho nữ nhân chủ cho thuê nhà.

"Là hần! " nữ nhân chủ cho thuê nhà thất kinh, gật đầu nói: "Người này đúng là ta khách trọ. . . "

Tìm đúng rồi!

Hách Soái thở dài một hơi.

Chủ cho thuê nhà vẫn là không nhận được hiếu kỳ: "Hần là phạm rồi vụ án gì sao? Ta xem hần dường như cũng từng thành thật bốn phận a? Tuy là người quái gở một chút. "

Hách Soái lắc đầu nói: "Vụ án nhỏ mà thôi, chỉ là tìm hần cố vấn một vài vấn đề. . . Được rồi, người có thể giới thiệu một chút hần sao? Tính danh, đang làm gì, còn có niên kỷ bao lớn? "

Hách Soái cũng không muốn đã thảo kinh xà, cho nên tận lực hướng tiểu thảo luận, không làm cho đối phương chú ý.

Chủ cho thuê nhà thờ dài một hơi, bắt đầu giới thiệu: "Tên hân gọi Ngô Thanh, tuổi chừng là 25 tả hữu a !, ba năm trước đây hơn nửa năm liền tới tô nơi này rồi, bình lúc mặc dù quái gở, thế nhưng người ta cảm thấy phải trả đi, có đôi khi còn có thể đưa nước quả qua đây. . . Còn như làm cái gì, hình như là ở một nhà công ty khí đốt đi làm. . . "

Hơi chút biết một chút, Hách Soái mỉm cười đối với đã không có gì cảnh giác nữ nhân chủ cho thuê nhà hỏi: "Người nơi đây phải có hân bản sao thẻ căn cước còn có điện thoại di động, vì tín dụng chút đi. . . "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà gật đầu: "Có, ta lập tức đi lấy. "

Đứng dậy, đi một cái lầu hai gian phòng, không đến ba phút đã đem cầm bản sao thẻ căn cước đi ra, đưa cho Hách Soái.

"Cái này là CMND của hân, số di động của hân đang ở thẻ căn cước này mặt trên. . . "

Hách Soái đem bản sao thẻ căn cước chụp tấm hình, phát kỹ thuật người có quyền lão Tào, vì tín: "Giúp ta tra một chút cái này nhân loại thẻ căn cước có vấn đề hay không, còn có điện thoại di động nhìn một chút trước mắt hân vị trí. "

Một phút đồng hồ sau. . .

Lão Tào hồi phục: "Thẻ căn cước là giả, số điện thoại di động ngược lại thật, bất quá là trước kia lão hào, thuộc về không có đăng ký thân phận dãy số. . . Còn như định vị, chờ ta 10 phút. . . "

Hách Soái hồi phục: "Tốt, bất thắc, mau sớm, ta hoài nghi cái này nhân loại chính là bầm thây án hung thủ. "

"Người hù ta à. . . " lão Tào trở về một cái mắt tròn trắng biểu tình, hiển nhiên là không tin, dù sao toàn bộ tổ trọng án mỗi bên tổ mạnh mỗi tiến triển quá chậm, hân không tin Hách Soái có thể tiến triển nhanh như vậy.

Hách Soái không để ý đến lão Tào nhỏ nước bọt, đối với nữ nhân chủ cho thuê nhà nói: "Đi lấy một cái hân chìa khóa phòng, ta muốn đi điều tra một chút. . . "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà không dám cự tuyệt, vội vã trên lầu hai gian phòng cầm một chuỗi chìa khoá, sau đó mang theo Hách Soái đám người từ một người cửa thang lầu cửa, mở rộng cửa lên lầu.

"Nhị Cấp, đi! " Hách Soái bắt chuyện đang ở chơi bòn Nhị Cấp, cùng nhau vào phòng trọ.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà về mặt quái dị: "Đây chẳng lẽ là cảnh khuyến a !? "

Hách Soái cười nói: "Chẳng mấy chốc sẽ là cảnh khuyến rồi. "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà một vụn cái không tin, Cấp Sĩ Kỳ a, nàng hàng xóm cách vách liền nuôi một cái, nguyên bản hàng xóm tính khí tốt thiếu phụ, ôn nhu hiền thực, nói té thanh té khí, toàn bộ Thành trung thôn có tiếng. Nhưng từ nuôi Cấp Sĩ Kỳ sau đó, tính khí cũng nóng nảy, 'Đkm!', 'Cò' các loại thô tục lưu loát không gì sánh được, mỗi ngày sáng sớm đều có thể nghe được tiếng hô của nàng.

Việc này ở toàn bộ la cát Thành trung thôn truyền khắp, dẫn làm một lúc trò cười, sau đó trong vòng mấy tháng, thôn Cấp Sĩ Kỳ số lượng tăng vọt, sau đó chính là các loại náo loạn.

Nhị Cấp xung trận ngựa lên trước, phi nhanh hơn lầu, đồng thời từng ~ động mũi truy tầm cái kia mùi.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà theo Nhị Cấp lên lầu, cho Hách Soái hai người dẫn đường: "Hân ở tại 3 lầu, không biết hiện tại ở có ở nhà không. . . "

Hách Soái: "Chờ chút người làm bộ gõ cửa là được. "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà cứng đờ, nàng đã bắt đầu hoài nghi cái này khách trọ Ngô Thanh là phạm pháp rồi, nguyên do bởi vì cái này cảnh sát trong lời nói tràn đầy cảnh giác, thăm vấn, chắc là tương đối nghiêm trọng cái loại này.

Đi tới lầu ba, quả nhiên Nhị Cấp đã đứng ở lầu ba, mang bên phải chân trước chỉ vào 303 phòng, lộ vẻ nhưng đã xác nhận mùi vị chỗ.

Hách Soái, lão tài xế hai người im ắng ở một bên, nữ nhân chủ cho thuê nhà đi tới 303 phòng, gõ cửa phòng.

Đốc đốc đốc ~

"Ngô Thanh ở đây không? Ta là chủ cho thuê nhà a, ta tìm người có việc, mở cửa dùm. " nữ nhân chủ cho thuê nhà nhanh khóc giống nhau nói ra những lời này.

Bất quá, trong phòng không có vang động, mỗi người.

Hách Soái đưa qua nữ nhân chủ cho thuê nhà chìa khoá, mở rộng cửa, đi vào.

Cái kia Ngô Thanh quả nhiên không ở chính giữa mặt, gian phòng chính là phòng xép, một tấmchuang, ngăn tủ, cái bàn, bên ngoài là sân thượng, toilet, bất quá căn phòng này tương đối hôn ám, hiển nhiên tia sáng cũng không tốt, sân thượng bên ngoài không đến 1 mét chính là một tòa nhà khác lầu tường, chặn tia sáng.

Lão tài xế phê bình nói: "Nghe nói người đang hắc ám trong hoàn cảnh ở lại lâu, rất có thể biết dẫn phát bệnh tâm lý. . . Cái này Ngô Thanh phải là như vậy. "

Hách Soái không để ý tới hắc, mà là đối với Nhị Cấp nói: "Người một cái có nữ nhân hay không mùi vị. . . Một túi thức ăn cho chó. . . "

Nhị Cấp duỗi. Ra chân chó, lưỡng chân chó: "Lưỡng túi! "

Hách Soái một cước đạp tới, Nhị Cấp vội vã đổi thành một cái chân chó: "Một túi. "

Hách Soái: "Thành giao! "

Lão tài xế cùng nữ nhân chủ cho thuê nhà chứng kiến quá trình này, tại chỗ sỗ bức rồi, cái này Cấp Sĩ Kỳ thật là thần!

Nhị Cấp ngửi tới ngửi lui, rất nhanh thì nhảy lênchuang, đi tới bên trongchuang sừng.

Hách Soái cùng lão tài xế vội vã vừa động thủ một cái mangchuang, lộ ra cái kia góc nhà, bên trong có 4 cái lọ thủy tinh.

Khi thấy lọ thủy tinh bên trong dùng dịch ~~~ thể ngâm gì đó lúc, nữ nhân chủ cho thuê nhà trong nháy mắt nôn ~~~ rào rào nôn đầy đất, mà lão tài xế cũng không khá hơn chút nào, khom lưng, xôn xao ~~~ nôn mửa.

Hách Soái lại tập mãi thành thói quen, đã có chuẩn bị tâm lý.

Trần định lấy điện thoại di động ra bấm Trương Quốc An đội trưởng điện thoại.

. . .

Một bên khác, đồn cảnh sát.

Trương Quốc An đội trưởng bởi vì [quán bar án mạng] tiền thưởng chậm chạp không phải phát, cho nên tìm tới phân cục Phó cục trưởng phòng làm việc, kết quả ngược lại Phó cục trưởng phê bình.

"Quốc an a, cái này [bầm thây án kiện] lại đây lâu như vậy cũng còn không có bẻ, tốc độ quá chậm a. . . Còn như [quán bar án mạng] tiền thưởng, các loại cái này [bầm thây án kiện] phá ở thêm tiền thưởng a !. . . Còn có cái kia gọi Hách Soái, ta nghe nghe đồn nói người này kiêu căng khó thuần a, người phải thật tốt quản giáo quản giáo, không được len lui về trường cảnh sát, khác làm phân phối. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Nhanh chóng truy tung

Canh thứ ba lặp lại Chương, bởi vì vi phạm lệnh cấm rồi, cho nên tái phát một lần

Cái này Phó cục trưởng, Trương Quốc An biết người này cùng cái kia Triệu Thụy Long đại thiếu phụ thân trước tình lãnh đạo có quan hệ, hoặc giả nói là cùng một cái hệ phái, sở lấy người này mới có thể mạng thù, tạp Hách Soái lần trước [quán bar án mạng] tiền thưởng xin.

Trương Quốc An khi nghiêm mặt: "Triệu phó cục, [quán bar án mạng] tiền thưởng, cùng [bầm thây án kiện] là hai chuyện khác nhau, làm sao có thể nói nhập làm một? Lập công liền muốn thưởng, nếu không... Về sau làm sao làm cho phía dưới một đường chúng nhân viên cảnh sát khai triển công việc? Phải biết rằng bọn họ đối mặt người đều là vô cùng nguy hiểm. "

Cục phó lại vỗ bàn một cái, quang minh lẫm liệt: "Lập công liền muốn thưởng? Hanh, thua thiệt người nói được, ta gặp các người là quên mất cách mạng

thời kỳ gian khổ, ngừng lại mười mấy năm trước, 20 năm trước, khi đó cũng không có gì thường cho, thế nhưng này các đời trước như trước thù vừng ở trên cương vị. Ta gặp các người hiện tại đã quên mất năm đó cách mạng truyền thống, xem ra ta muốn mời vài cái tiền bối, cho các người nói một chút giờ học, ôn tập một cái năm đó truyền thống quang vinh. "

Trương Quốc An nuốt chút nữa tức giận đến bối quá khí, một câu truyền thống quang vinh, trực tiếp đem lời của hắn toàn bộ lấp kín.

Cái này Phó cục trưởng nói như thế nào? Nếu như người muốn thưởng, đó chính là bị hủ thực, quên mất truyền thống quang vinh! Nếu như người phải nhớ kỷ truyền thống quang vinh, cũng không cần cầu thưởng cho!

Trương Quốc An dám nói mình không muốn truyền thống quang vinh sao? Không dám.

Giữa lúc Trương Quốc An bị tức nữa run rẩy thời điểm, điện thoại di động đột nhiên vang lên, xuất ra vừa nhìn, là Hách Soái điện thoại của.

"Uy ~ "

"Ha ha, đội trưởng, ta tìm được bầm thầy án hung thủ. "

"Cái gì? Tìm được? " Trương Quốc An nhin một đột, "Hách Soái, người xác định không có lầm chứ? "

"Đội trưởng, yên tâm, ta tại hân ký túc xá nơi đây, tìm được người chết có chút thi thể bộ phận ~wei, đang dùng đoán chừng là phúc người mã lâm các loại ngăm... " điện thoại bên kia, truyền đến Hách Soái tiếng cười đắc ý.

Chiến quốc cảnh đại hí: "Tốt! Tốt! Địa chỉ lập tức phát tới, ta lập tức phái người tới... Được rồi, hung thủ chế phục không có? "

Hách Soái lắc đầu: "Không có, hung thủ không ở ký túc xá, đi ra, ta vì xác nhận thân phận hung thủ, chỉ có thể tiến tới điều tra xác nhận, hiện tại xác nhận, vậy bước kế tiếp chắc là bắt hắn, ta đã đem hung thủ kia số điện thoại phát lão Tào rồi, ước đoán rất nhanh thì có thể thông qua điện thoại di động định vị chứng kiến hung thủ kia vị trí. "

Nước Triệu cảnh thật không ngờ tất cả mọi chuyện đều đã sắp xếp xong xuôi, gật đầu khen lớn: "Tốt! Tốt! Lần này người lại lập công lớn! Phá án sau đó, ta cho người thỉnh công! "

Cúp điện thoại xong, nước Triệu cảnh cười lạnh nhìn Triệu phó cục trưởng liếc mắt: "Thật ngại quá, người nói [bầm thầy án kiện] không phá được, hiện tại đã phá. "

Sau đó cũng không quay đầu lại nghênh ngang mà đi.

Triệu phó cục sắc mặt khó coi, cuối cùng lạnh rên một tiếng: "Hanh, vận cứt chó! "

...

...

Phúc từ Thành trung thôn bên này.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà cảm giác ót tối sầm, cái này xong đời, tuyệt đối là ra án mạng.

Nàng mỗi một lần nhớ tới chuàng sùng dưới cát giấu 4 rút chữaru~ phòng, xia~ Âm, sẽ từng trải một lần ác tâm cảm giác nôn mửa.

Nếu như bị căn nhà này cái khác khách trọ biết việc này, ước đoán cùng ngày sẽ sợ đến gặp ác mộng, ngày thứ hai liền dọn đi.

Nghĩ như vậy, nàng liền không nhịn được có điểm câu giận trước mắt cái này đẹp trai cảnh sát, nếu như hắn không có phát hiện vật này, có thể bí mật này sẽ vẫn ăn núp lẩn, sau đó nàng như trước có thể an an ổn ổn thu tiền thuê nhà.

Hách Soái có thể không tâm tư đi quản nữ nhân chủ cho thuê nhà ý tưởng, lúc này, lão Tào điện thoại đánh tới.

"Lão Tào, kết quả thế nào? "

"Đã tra được điện thoại di động của hắn rồi, hắn vị trí hiện tại đang ở đệ nhất quốc tế quán bar đường phố bên kia... "

"Quán bar đường phố? " lão tài xế vừa nghe, "Đi, quán bar đường phố rất gần, 3 km không đến, hiện tại trong quá khứ 10 phút cũng không cần! "

Lão Tào: "Hách Soái, ta vừa mới phân tích một chút, ta cảm thấy được hung thủ này rất có thể đối với này mãtzu~ nữ nhân, hoặc là bên ngoàiwei~ nữ nhân có một loại cừu thị tâm lý, mục tiêu của hắn cũng đều là người như thế, mà hắn bây giờ đang ở quán bar... "

Còn chưa nói hết, Hách Soái liền lớn tiếng nói: "Ý của người là, hắn đêm nay muốn hành động? "

Lão Tào: "Đúng, được rồi, vừa mới tra xét một cái dự báo thời tiết, đêm nay sẽ có gió to, còn có mưa to, chính là phi thường thích hợp gây thời gian... Ta hoài nghi hung thủ cũng là biết điểm này, cố ý chọn thời gian này... "

Hách Soái vội vã: "Lão Tào, ta sẽ đi ngay bây giờ quán bar đường phố bên kia, ngại tùy thời cho ta định vị tin tức! "

Lão Tào: "Không thành vấn đề! "

Hách Soái cũng không quay đầu lại, xông ra khỏi cửa phòng xuống thang lầu, một bên cũng không quay đầu lại đối với nữ nhân chủ cho thuê nhà nói: "Bảo vệ tốt hiện trường, chờ chút rất nhanh có người tới đón tay... Nhị Cấp, đi! "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà vừa mới nghe nói cái kia Ngô Thanh lại muốn giết người, cả người đều sợ choáng váng, chỉ biết默默 gật đầu.

Hách Soái tựa như tia chớp chạy ra khỏi phòng thuê, Nhị Cấp theo sát phía sau. Lão tài xế về mặt khổ bức ở phía sau khí ~ thở gấp đuổi theo: "Chờ ta a... Ôi, ta lão thất lung a..."

Hai người một con chó tọt lên xe taxi.

Rầm rầm rầm ~~~

Xe taxi trong nháy mắt gia tốc, dường như hỏa tuyến giống nhau nhanh chóng tiến nhập đường cái, hướng quán bar đường phố bên kia bay đi.

Bất quá, đoạn đường này đèn xanh đèn đỏ rất nhiều, rất nhanh thì bị ngăn ở thập tự đường nơi đó.

"Nhanh lên một chút a ~~~" Hách Soái lo lắng nhìn xem đèn đỏ, hẳn chưa từng có khẩn trương như vậy lại đây thời gian, cái loại này cảm giác cấp bách cũng làm cho hắn có điểm trái tim thỉnh thoảng nháy lên kịch liệt.

3 cây số lộ trình, cuối cùng dĩ nhiên ước chừng dừng 15 phút.

Mà lúc này, đã đến buổi tối 20:32 phút.

Vừa mới xuống xe, Hách Soái cũng cảm giác bên ngoài thổi mạnh gió to, lá cây kịch liệt đập chồm.

"Gió thổi mưa giông trước cơn bão a! ! "

Leng keng leng keng ~~~

Hách Soái nhận điện thoại: "Uy, lão Tào, ta đến quán bar đường phố rồi..."

Lão Tào: "Người vị trí chỗ ở tiếp tục hướng 100m đầu tiên, có một gọi phấn hoa hồng đỏ quán bar, cái kia hung thủ biểu hiện điện thoại di động vị trí đang ở bên trong, các người đi tìm một chút, hẳn đã tại nơi đó gây người 5 phút..."

Hách Soái: "Tốt, ta lập tức đi. "

Cúp điện thoại xong, Hách Soái phi bổn đi ra ngoài, Nhị Cấp nhanh chóng đuổi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Quán bar, hồng y thiếu ~ phụ

Phúc từ Thôn hai mươi đường hầm 5 hào, phòng trọ.

Nơi đây, đã tới hết mấy chiếc xe cảnh sát, đem nơi đây phong tỏa được nghiêm nghiêm thật thật, cảnh minh không ngừng đang vang lên lấy, sau đó một đám cảnh sát kéo theo cảnh giới tuyến, ngăn cản những người khác tiến nhập.

Còn như bản đóng phòng trọ cái khác khách trọ, tất cả đều bị gõ cửa, khai báo tình huống, sau đó để cho bọn họ xuống lầu.

Chung quanh hàng xóm, thôn dân, khách trọ, tất cả đều người vây xem, thấp giọng nghị luận, hoặc là nghiêng tai lắng nghe.

"Chuyện gì xảy ra? Tại sao muốn phong tỏa? Tối nay là trở về không phải đi ngủ. "

"Trời ạ, xem ra người còn không biết chuyện gì xảy ra a !, nếu không... Người liền không phải biết nói ra những lời này rồi, còn dám về ngủ? Buổi tối không sợ gặp ác mộng? "

"Chuyện gì xảy ra? " người này về mặt mông quay vòng

"Tầm tắc, nghe nói bên trong ở một cái sát nhân cuồng Ma, giết bảy tám người! "

"Tê tê tê ~~~ quá kinh khủng đi? "

"Cái nào ngăn giết bảy tám người a,... ít nhất ... Giết mười mấy người! "

"Sẽ không đem? Mười mấy người? "

"Không tin? Các người không thấy lấy cái này tới cảnh sát là cái gì trang bị sao? Đây chính là rất ít xuất hiện ở trước mặt chúng ta tổ trọng án, cũng không phải là cảnh sát bình thường, thông thường phụ trách đều là cái loại này đại án chỉ có sẽ xuất động! "

"Đã cùng ah, ta dường như chứng kiến trong ti vi pháp y rồi. "

Theo nghị luận không ngừng truyền bá, càng truyền càng thái quá, cái gì sát nhân cuồng Ma a, cái gì bác thi cuồng ma a, cái gì giết ba mươi, bốn mươi người a, cái gì giết còn trăm thì thể thành khối vụn a...

Nghe cái kia gọi khủng bố sát nhân.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà cảm giác cả người đều sụp đổ, việc này truyền đi càng ngày càng rộng, về sau nàng phòng này còn có ai dám ở a!

Đã có khách trọ bắt đầu nghị luận.

"Không được, ta ngày mai sẽ dọn đi, đêm nay đi nằm ngủ tửu điểm được rồi, quá kinh khủng. "

"Ta cũng mang. "

Lúc này, lầu ba cái kia hung thủ gian phòng, tổ trọng án pháp y, lấy chứng đồng sự đã bắt đầu bận rộn.

"Đội trưởng, chúng ta tìm được một máy camera, bên trong có rất nhiều ảnh chụp... "

Trương Quốc An tiếp nhận cameras, chứng kiến trong máy chụp hình mặt ảnh chụp sau đó, sắc mặt cũng có chút khó coi, chỉ thấy bên trong có rất nhiều tách rời ảnh chụp, Huyết tinh, khủng bố, cùng với -- biến thái! ! !

Trong phòng cho thuê vật sở hữu, từng cái kiểm tra, thanh lý, hữu dụng trang, vô dụng dọn dẹp sạch. Trên mặt đất dùng đặc thù quang phổ chiếu xạ, thấy được rất nhiều vết máu. Sau đó vừa tìm được rất nhiều in ra ảnh chụp, còn có mấy quyển giảtưng kín quyển nhật ký.

Trương Quốc An mở ra quyển nhật ký xem đứng lên, tìm nửa giờ nhìn xong, đã có thể xác định cái này Ngô Thanh, chính là [bầm thây án kiện-công trường], [bầm thây án kiện-chỗ đổ rác] hung thủ, hơn nữa trong nhật ký còn ghi lại mặt khác ba bắt đầu bầm thây án kiện, thời gian qua đi từ 4 tháng đến 8 tháng không đợi, vẫn không có bị cảnh sát phát hiện, người chết chỉ coi là mất tích xử lý.

...

...

Quán bar bên này.

Hách Soái đi tới cửa quán rượu.

"Tiên sinh, nơi này là không thể mang súng vật đi vào. " một cái an ninh giữ cửa ngăn cản Hách Soái lối đi.

Nóng lòng bắt hung thủ Hách Soái bị như thế cản lại, trong lòng cấp tảo liễu đứng lên, bắt quá hấn biết cái kia hung thủ ở bên trong, nếu như mình lượng mình thân phận, ước đoán biết quấy nhiễu đến bên trong hung thủ.

Suy nghĩ một chút, Hách Soái mang theo Nhị Cấp ly khai cửa chính, tha một vòng, tìm được một cái cửa sau.

Cửa quán rượu đương nhiên sẽ không chỉ có một cửa chính, khẳng định có cửa sau, cửa hông gì gì đó, một mặt là vì hoá loạn các loại an toàn sơ tán vấn đề, ở một phương diện khác cũng là thuận tiện một ít tương đối đen ám gì đó từ cửa sau rời đi.

"Hách Soái, người bây giờ ở đâu? " đội trưởng Trương Quốc An điện thoại.

"Ta vừa mới đến quán bar, Trương đội, đã điều tra xong sao? "

"Còn như lưỡng bắt đầu bầm thây án hung thủ, đã có thể xác định là Ngô Thanh rồi... Ta bây giờ còn đang Thành trung thôn bên này, hiện tại liền chạy tới. "

"Người tới của chúng ta rồi không có? "

"Người của chúng ta còn có 3 phút nữa là đã đến... Người bây giờ lập tức mang theo tai nghe, chờ chút hành động giữ liên lạc, chú ý an toàn ~ "

"Tốt. "

Hách Soái sau khi cúp điện thoại, đeo tốt cảnh đội chuyên xứng trang bị tai nghe mini bộ đàm, sau đó đối với sau lưng Nhị Cáp nói: "Người ở chỗ này chờ, ta lưu một vật cho người... "

Hách Soái đưa cho Nhị Cáp một cái điều khiển từ xa, điều khiển từ xa ở giữa có một to lớn nút màu đỏ, là báo nguy hiểm, chính là chuyên môn cho Nhị Cáp sử dụng.

Hách Soái: "Nếu như chứng kiến người kia đi ra, người liền theo ở, hiểu chưa? "

Nhị Cáp về mặt ghét bỏ: "Hiểu, không cần dài dòng... "

Hách Soái tức giận đến mỗi đều sai lệch, ghét bỏ lên sọi a, bất quá Hách Soái không có thời gian đáp chết cái này loại dần dần, thời gian đã từng giây từng phút trôi qua, hung thủ rất có thể đã hành động.

Hách Soái rất nhanh từ cửa sau vào bên trong quán rượu.

Bên trong quán rượuDJ thanh âm nổi, cả thế giới đều lật ngược. Cũng may Hách Soái đối với loại địa phương này có thể nói là quen thuộc, như cá gặp nước, ngồi quây bar gọi một ly rượu, sau đó nhìn chung quanh lên.

Rất nhanh, một cái màu đỏ tính ~ cảm giácshao~ phụ đưa tới Hách Soái chú ý của.

Không phải tính ~ cảm giác hấp dẫn người, mà là màu đỏ hấp dẫn người.

Hách Soái nhớ lại, cái kia Chu Lan Lan chính là ăn mặc quần áo màu đỏ bị hại chết, màu đỏ bởi vì tương đối tiền diễn, càng thêm làm người khác chú ý, có thể thu được càng nhiều hơn chú mục. Dựa theo Hách Soái đối với cái kia hung thủ hành vi sơ bộ phân tích, người như thế tâmxiang hẹp, đồ kị này đáng đáp nữ nhân xinh đẹp, mà màu đỏ sẽ làm một người có vẻ càng thêmXingGan, thì càng thêm dễ dàng làm cho tên hung thủ này quan tâm.

Hách Soái bắt đầu lên lên chung quanh dò xét đứng lên, lấy tên hung thủ này thích hắc ám tình huống mà nói, nhất định sẽ trốn ở góc phòng mặt, nhìn chăm chú vào cái này hồng y thiếu ~ phụ.

Đột nhiên, Hách Soáixiong miệng cảnh báo vang lên.

Là Nhị Cáp! Xoa bóp điều khiển từ xa!

"Hung thủ đã ra khỏi cửa sau rồi? "

Hách Soái liền vội vàng đứng lên đi cửa sau mà chạy đi, kết quả vừa ra đến cửa sau, liền thấy Nhị Cáp đang đem điều khiển từ xa làm món đồ chơi chơi, đang dùng móng vuốt trên mặt đất lật tới lật lui, sau đó đối với cái nút kia vỗ không ngừng.

Chứng kiến Hách Soái sau đó, vội vã đem điều khiển từ xa đẩy tới rầm. Cổ phía sau ngăn trở Hách Soái ánh mắt, sau đó làm bộ một bộ rất bình tĩnh dáng vẻ, nhìn xem Hách Soái.

Nhị Cáp: "Người làm sao hiện ra? "

Hách Soái về mặt bình tĩnh, sau đó nhìn chung quanh tìm gây gộc, muốn một cơn quát chết tên khốn kiếp này.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Bắt, [bầm thây án kiện] kết án

Đang ở Hách Soái tìm gây gộc, muốn đánh nghịch ngợm Nhị Cáp thời điểm, đột nhiên cửa sau môn mở lại rồi.

Rõ ràng là một cái hồng y thiếu ~ phụ từ cửa sau đi ra, say huân huân, yên ~ nhìn kỹ ~ mị ~ đi, bước đi gian, gió ~qing vạn chúng, lượn lờ phiêu hương.

Hách Soái sùng sốt, sau đó làm bộ như không có chuyện gì xảy ra vượt Nhị Cáp đầu chó, phảng phất là trên chọc sủng vật giống nhau.

Hồng y thiếu ~ phụ chỉ là hơi chút nhìn thoáng qua Hách Soái, sau đó liền chân tà hữu đánh mở, vịn tường ra ngõ nhỏ.

Kết ~

Cửa sau lần nữa mở.

Hách Soái vội vàng mang theo Nhị Cáp hướng góc che vật bên trong trốn vào, vừa lúc cái chỗ này có một cái lỗ nhỏ động, có thể nhìn về phía cửa sau.

"Là hần! " Hách Soái vui vẻ!

Có được toàn bộ không uống thời gian!

Bất ngờ chính là cái kia bầm thây cuồng ma Ngô Thanh, Ngô Thanh ra cửa sau, cảnh giác nhìn xem bốn phía, sau đó hướng hồng y thiếu ~ phụ phương hướng cùng đi.

Loảng xoảng lang ~

Hách Soái không nghĩ qua là nhắc tới một cái không dễ kéo hộp, vang lên thanh âm.

Hung thủ kia Ngô Thanh bước chân dừng lại, cảnh giác nhìn xem bên này.

Hách Soái thầm mắng một tiếng, thời điểm máu chốt như Xe bị tuột xích, đẩy một cái Nhị Cáp, đem Nhị Cáp đẩy ra ngoài, hướng về phía hung thủ kia Ngô Thanh gào khóc.

Ngô Thanh thấy là một cái Cáp Sĩ Kỳ, nhất thời thờ phào nhẹ nhõm, nguyên lai là cầu đá phải rồi dễ kéo hộp. Hần yên lòng, bước nhanh cùng hướng cái kia hồng y thiếu ~ phụ, trong tay càng là móc ra một bả khăn mặt, sau đó từ một người túi tiền móc ra một cái dịch ~ thể cái chai, đến đi một tí dịch thể đến trong khăn tắm.

Lúc này, phía trước 10 mét bên ngoài hồng y thiếu ~ phụ đang vịn tường, ngừng.

Mà vị trí, đúng lúc là tương đối u ám góc, chính là hạ thủ thời cơ tốt!

Hung thủ Ngô Thanh vui vẻ, bước nhanh chạy lên, đem khăn mặt nhắm ngay hồng y thiếu ~ phụ, che tới.

Làm một người chuyên chú làm một việc thời điểm, lực chú ý sẽ quá mức tập trung nào đó điểm mà bỏ quên cái khác điểm, làm Ngô Thanh đem khăn mặt chuẩn bị che hồng y thiếu ~ phụ thời điểm --

Đột nhiên, một trận gió nhào tới.

A ~~~

Chỉ thấy một cái Cáp Sĩ Kỳ đánh tới, mở răng chó, hung hăng cắn lấy rồi bấp chân của hần bụng, cường đại cắn hợp lực, trong nháy mắt cắn vào xương tủy mặt.

Ngô Thanh thất kinh!

Hồng y thiếu ~ phụ thất kinh!

Hách Soái lúc này nhào đi ra, một cước đem Ngô Thanh đạp lăn trên mặt đất, sau đó một cước đâm nát Ngô Thanh trên lưng, đè nặng hần rất khó đứng dậy, hai tay càng là răng rắc một tiếng, đem Ngô Thanh tay bẻ đoạn, phân lại đây bồi tới, cùng cái tay còn lại lấy tay còng còng bắt đầu.

Sự tình thuận lợi ngoài ý liệu!

Làm hung thủ bị còng tất cả lúc kết thúc, Hách Soái lập tức đều không phản ứng kịp.

"Ta... Đây coi như là bắt được hung thủ? "

Một lát sau, Hách Soái mới rốt cục xác nhận, chính mình thực sự chộp được hung thủ.

Mà lúc này, sạch sau khi tỉnh lại Hách Soái, chỉ có phát hiện tại trên người của mình đã thấm đầy mồ hôi, hiển nhiên là vừa mới hành động thời điểm khăn trương đổ mồ hôi.

"Xem ra, cảnh sát các người rốt cuộc tìm được ta sao? Bắt quá cũng thực sự là đủ phé vật a..." tuy là bị bẻ chặt đứt tay, nhưng Ngô Thanh dường như tay này không phải của hắn giống nhau, ngược lại về mặt bình tĩnh nhìn xem Hách Soái, lãnh tĩnh đến quá phận.

Hách Soái lại lơ đãng, hắn đã sớm biết cái này Ngô Thanh có điểm bệnh tâm thần, hoặc là bệnh trạng trí tuệ, không thể dùng bình thường đạo lý để đối đãi hắn.

Hách Soái cảm lấy tai nghe: "Trương đội, Trương đội, ta chỗ này đã bắt được hung thủ Ngô Thanh rồi, over."

Nội bộ tần số truyền tin bình tĩnh một cái, Trương đội thanh âm kinh ngạc vui mừng truyền tới: "Chộp được? Ở đâu? over."

Hách Soái: "Ở cửa sau trong hẻm nhỏ, hắn đang chuẩn bị gây, sau đó bị ta chộp được. over."

Trương đội: "Lập tức đến! over."

Lúc này, hồng y thiếu nữ vẫn còn ở chóng mặt, đã tựa ở trên tường chảy xuống, nửa quỳ dựa vào tường cố định trên. Nàng lúc này hồn nhiên không biết chính mình vừa mới thiếu chút nữa thì bị bầm thây cuồng ma chặt thành mười tám khối vút xác rồi.

Rất nhanh mấy chiếc xe cảnh sát liền đi tới ngõ nhỏ phía sau, một đội cảnh sát vọt vào, chứng kiến hung thủ bị còng, nhất thời thờ dài một hơi.

Trương Quốc An liếc nhìn Ngô Thanh bề ngoài, gật đầu: "Là hung thủ không thể nghi ngờ, mang đi!"

"Oa Ác ác ~~~~" hét thây cảnh sát hoan hô lên.

Cuối cùng đem [bầm thây án kiện] phá, tuy là cái này tra án quá trình có điểm phiền, tới có điểm mạo danh kỳ diệu, nhưng nói như thế nào coi như là phá án. Đoạn thời gian này bận rộn rồi một thành chó, hiện tại rốt cục có thể yên tâm nghỉ ngơi.

Bắt quá, bọn họ đều nhớ lần này phá án đại công thần, người chết thân phận là Chu Lan Lan là Hách Soái điều tra ra, hung thủ là Ngô Thanh cũng là Hách Soái điều tra ra, hiện tại Ngô Thanh lại là Hách Soái bắt.

Trước đây cảm thấy Hách Soái tuổi còn trẻ, kinh nghiệm không đủ, ít nhiều có chút chướng mắt.

Nhưng là bây giờ, bọn họ từng cái thực sự chịu phục.

...

[bầm thây án kiện] hung thủ bị bắt, ở toàn bộ đồng thành phân cục dẫn phát rồi một hồi địa chấn. Đặc biệt Hách Soái, hầu như đều trở thành phân cục cảnh sát các đồng nghiệp nhiệt nghị tiêu điểm.

Hung thủ bị bắt, bót cảnh sát bắt đầu suốt đêm thẩm án, bắt quá cái này Ngô Thanh cái gì cũng không nói, nhưng coi như không nói, tổ trọng án như trước có thể lĩnh khẩu cung định tội, bởi vì bằng cứ liên quá đầy đủ, vô luận là cameras, tương sách, quyền nhật ký, khí quan bảo tồn, cùng với đêm qua hiện trường gây án ắt mê, vân tay...

Đây hết thảy, đều đã đầy đủ cho hắn định tội rồi.

Căn cứ nhật ký nội dung bên trong, phân cục phái ra cảnh lực tìm kiếm phía trước hai lần án mạng thi thể, quả nhiên ở nhật ký ghi lại địa điểm nơi đó tìm được thi cốt, bắt quá sớm đã hư thối, còn dư lại chỉ có đầu khớp xương, còn có một phần nhỏ hũ thực.

Sau đó trải qua DNA kiểm tra đo lường, như trước kia người mất tích tiến hành so sánh, rất nhanh liền tìm được người chết thân phận tin tức.

Đến đó, [bầm thây án kiện] rốt cục có thể chính thức kết án.

Mà lúc này đây, hệ thống vang lên lần nữa nêu lên.

"Keng ~~~ phá hoạch án kiện [bầm thây án kiện], tham dự trình độ 84%, thu được 340 chính nghĩa giá trị..."

"Keng ~~~ thưởng cho đạo cụ [trắc hoang nghi] một con, sử dụng số lần 1/1..."

"Tổng chính nghĩa giá trị: 380 điểm."

Hách Soái cười ha ha, như hắn sở liệu lần này thưởng cho, cái này án kiện khá lớn, cho nên được tích phân so với trước mặt hai cái án kiện muốn càng nhiều.

Sau đó, chuyện tốt theo nhau mà đến, bởi vì Hách Soái ở ba lần trong vụ án, đều biểu hiện dị thường ưu tú, phân cục cục trưởng nghe xong đại gia tán thưởng, phá án thưởng cho vui mừng khôn siết, ngày thứ hai liền phát ra, tổ trọng án mỗi người có phần, bắt quá Hách Soái chiếm đầu to 80%, cộng 5 vạn nguyên.

Nguyên bản Hách Soái là một cái nghèo bức, hiện tại cái này 5 vạn vừa đưa ra, nhất thời có một loại một đêm chợt giàu trở thành thổ hào ảo giác.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tìm phòng ở, đẹp trai chính là chính nghĩa

Kim tháng vịnh tiểu khu.

Hách Soái mang theo Nhị Cấp, đi tới cửa tiểu khu phố buôn bán.

Lúc này đây, hần là muốn tới tìm phòng ở ở, hần là chịu không nổi cái loại này phòng trọ rồi, nhỏ hẹp, hắc ám, mà bây giờ hần nếu lấy được 5 vạn phá án tiền thưởng, tự nhiên muốn tìm một khá một chút địa phương dòi ra ngoài, tuyệt đối không thể thua thiệt chính mình.

"Uy, hợp phú điền sản sao? Ta là Hách Soái, ngày hôm nay nói xong phải tới thăm phòng. " Hách Soái lấy điện thoại di động gọi điện thoại.

"Hách tiên sinh chào ngài, xin hỏi ngài đang ở đâu? " điện thoại đối diện, là một thanh âm điềm mỹ muội tử.

"Ta liền từ a cửa tiểu khu, ngài sau khi đi ra, chứng kiến trong đám người đẹp trai nhất người đó chính là ta. " Hách Soái ăn ngay nói thật, miêu tả một chút chính mình.

". . . " điện thoại đối diện trầm mặc 2 giây, sau đó truyền đến một hồi cười nhạt tiếng, "Tốt, Hách tiên sinh ngài chờ một chút, ta 5 phút tá hữu liền đến. . . "

Điện thoại cắt đứt sau đó, hợp phú điền sản bên trong cửa hàng một muội tử cười ha ha, "Vừa mới có khách hàng gọi điện thoại qua đây nói đi tới cửa tiểu khu, ta hỏi làm sao tìm được hần, hần nói đáng đáp đẹp trai nhất cái kia là hần rồi. "

"Hắc? Thực sự? "

"Trời ạ, vẫn còn có không biết xấu hổ như vậy người? "

" 6666. . . "

"Thu Thủy muội tử, ngài có thể phải coi chừng a, đây tuyệt đối là liêu muội cao thủ a. . . "

Phòng làm việc một mảnh cười ha ha.

Dư Tiểu Thu muội tử cùng đồng sự cười đùa một cái dưới, sau đó liền mang theo giấy bút ra cửa, hướng 300 mét bên ngoài cửa tiểu khu đi tới.

"Hanh, đã vậy còn quá khoe khoang, ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngài một chút rốt cuộc có bao nhiêu đẹp trai! "

Mang theo loại này chọc cười từ tâm thái, Dư Tiểu Thu chỗ rẽ, thấy được cửa tiểu khu. Ngày hôm nay tiểu khu người tương đối nhiều, thế nhưng Dư Tiểu Thu lập tức đã bị một người trong đó người thân ảnh hấp dẫn.

Đó là một người vóc dáng tương đối cao nam tử, nam tử này tuổi chừng hai mươi hai, ba tuổi khoảng chừng, súc trúc một đầu tóc ngắn, áo sơ mi trắng cổ áo vì vì mở rộng, áo sơ mi ông tay áo thối sang cánh tay ở giữa, vóc người thon dài hình nam.

Mặt bên nhìn sang, mũi cao thẳng, lập thể ngũ quan làm cho hần lộ vẻ đến mức dị thường đẹp trai.

Tuy là người bên kia nhiều, thế nhưng nam tử kia tựa như cùng trong đám người vương giả, hạc giữa bầy gà, không thể so sánh nổi.

Giờ khắc này, Dư Tiểu Thu nhớ lại trong ca khúc mặt câu kia ca từ --

"Đơn giản là ở trong đám người nhìn nhiều người liếc mắt, ở cũng không quên được dung nhan của ngài. . . "

Thình thịch thình thịch ~~~

Tim đập nhanh hơn, tiểu lộ loạn chàng, cảm giác mình dường như mê gái rồi.

"Nhất định là hần, nhất định là cái kia xem phòng Hách tiên sinh. . . Thật sự rất tốt đẹp trai! "

Dư Tiểu Thu có điểm mê gái thời điểm, Hách Soái cũng nhìn thấy ăn mặc đồng phục làm việc nàng, lộ răng trắng, vẩy tay, mỉm cười: "Mỹ nữ, bên này. . ."

"Không được, ta phải bình tĩnh. . . Không thể lộ ra hoa của ta si biếu tình. . ." Dư Tiểu Thu ổn ổn tâm thần, đi tới, thoải mái nói, "Chào người, người là Hách tiên sinh à !. . . Ta gọi Dư Tiểu Thu, người kêu ta tiểu Thu thì tốt rồi. . ."

Hách Soái: "Ta gọi Hách Soái, ha ha, gọi Hác ca thì tốt rồi. . ."

Dư Tiểu Thu phát hiện đứng càng thêm gần, thì càng thêm có thể cảm thụ được cái loại này rực rỡ quang mang, tâm đều có điểm say, nàng trước đây vẫn cảm thấy cái gì tiểu thuyết tình cảm, cầu huyết Phím tình cảm bên trong nói đẹp trai nam tình tiết đều là lừa dối nhân, thế nhưng giờ khắc này nàng cảm nhận được cùng cầu huyết ngôn tình bên trong giống nhau như đúc tình tiết.

"Đi thôi, theo ta giới thiệu một chút cái tiểu khu này." Hách Soái thanh âm, cắt đứt nàng miên man bất định.

"Ah. . . Tốt. . ." Dư Tiểu Thu đỏ hồng khuôn mặt, trong lòng có chút ít hoảng loạn, mang theo Hách Soái vào tiểu khu đại môn, bắt đầu giới thiệu.

"Cái này tiểu khu là 2013 năm chỉ có giao lầu, cho nên chính thể lầu vẫn tương đối mới, mặt khác nằm ở đường sắt ngầm cửa ra phụ cận, còn có một cái trạm xe buýt thiết lập, có 5 cái giao thông công cộng lộ tuyến trải qua, thông nhau phi thường thuận tiện, mặt khác lái xe cũng thuận tiện, đường nhiều, đường lớn. . ."

"Phụ cận trung tâm thương nghiệp, cách nơi này có ba cái trạm xe lửa, 9 km tả hữu, cũng không phải rất xa, lái xe thuận tiện. . ."

Dư Tiểu Thu phi thường chuyên nghiệp mà giới thiệu.

Đi vào bên trong tiểu khu, có rất lớn trung tâm hoạt động, không ít tiểu hải tử, cầu cầu đang đùa, Nhị Cấp chứng kiến náo nhiệt như thế, lập tức liền phi bôn đi ra ngoài, đi tìm cái khác cầu cầu chơi đùa đi.

Hách Soái mặc kệ nó, ở Dư Tiểu Thu cô em dưới sự hướng dẫn đi tới 9 tòa nhà dưới: "Ngày hôm nay nhìn phòng, coi là là tất cả phòng nguyên ở giữa điều kiện tốt nhất, 11 lầu, 76 thước vuông lường phòng một phòng khách, hướng nam, lấy ánh sáng tốt, lắp đặt thiết bị cũng là tương đối mới, bên trong gia cụ đầy đủ hết. . ."

Hách Soái đi vào trong phòng quan sát, quả thật không tệ, lắp đặt thiết bị còn thật mới, nguyên chủ nhân không có làm sao ở qua, nệm cái gì đều đổi qua rồi.

"Được rồi, Hác ca người là nghề gì a?" Dư Tiểu Thu len lén hỏi một cái.

"Ta à. . . Cảnh sát." Hách Soái nói.

"Cảnh sát?" Dư Tiểu Thu hai mắt tỏa sáng, cảnh sát không sai a, nhất thời càng thêm động lòng, bất quá ngẫm lại điều kiện của mình, dường như có điểm kém, không xứng với a.

Hách Soái nhìn vài vòng, đối với phòng ở thật hài lòng: "Được rồi, liên bộ này phải không, cái khác không cần nhìn. . . Tiền thuê nhà bao nhiêu tiền a. "

Dư Tiểu Thu: "Tiền thuê nhà 3200, đặt hai trả một, ngắn nhất một năm. . ."

Hách Soái gật đầu: "Liên cái này a !. . ."

Sau đó chính là các loại chủ cho thuê nhà qua đây, là một cái nữ nhân chủ cho thuê nhà, muốn nhìn người như thế nào, nếu như cảm thấy không đáng tin cậy là chắc chắn sẽ không thuê. Kết quả nữ nhân chủ cho thuê nhà nhìn Hách Soái sau đó, hỏi một chút chức nghiệp, càng cảm thấy thỏa mãn, không nói hai lời, trực tiếp đáp ứng.

"Các người làm cảnh sát cũng thật cực khổ, tỷ tỷ ta liền 2800 tô người đã khỏe. . . Phải biết rằng chung quanh tiền thuê nhà cũng đều là 3500. . ."

Nữ nhân chủ cho thuê nhà hào sảng!

3200 nguyên mỗi tháng, xuống đến 2800 nguyên mỗi tháng, tháng hàng 400 nguyên, quả thực đại ưu huệ!

Đẹp trai chính là chính nghĩa!

Hách Soái đột nhiên nói: "Được rồi, ta còn có một cái súng vật cầu, bất quá là cảnh khuyến tới, không biết cũng không thể được?"

Nữ nhân chủ cho thuê nhà nguyên bản còn do dự, dù sao súng vật cầu rất dễ dàng bắt hư này gia cụ gì đó, thế nhưng vừa nghe là cảnh khuyến, không khỏi dao động.

Cảnh khuyến, ở kịch truyền hình, trong phim ảnh hình tượng, đây chính là tương đương chính diện, tuyệt đối không phải cái gì hai bức Cáp Sĩ Kỳ có thể so với.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà trong lòng hiện lên ý nghĩ như vậy, gật đầu đồng ý: "Tốt, xem ở cảnh khuyến mặt trên, ta đồng ý. . . Được rồi, ta có thể xem xem người cảnh khuyến sao? Ta trong hiện thực còn chưa thấy qua cảnh khuyến a. . . "

Hách Soái tự nhiên sẽ không cự tuyệt: "Tốt, nó bây giờ đang ở dưới lầu chơi. . . "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Còn không vào ở, tiểu khu liền sôi trào

Thiếu ~fu nữ nhân chủ cho thuê nhà tràn ngập tò mò: "Hách đệ đệ a, tỷ tỷ ta xem trên ti vi này cảnh khuyến gì gì đó, đều cố gắng uy vũ, người cảnh khuyến nói vậy cũng là rất uy vũ a !? "

Uy vũ? Hách Soái có không yên lòng rồi, Nhị Cấp uy vũ sao? Uy vũ ngược lại không cảm thấy, hèn mọn ngược lại là có chút.

"Ân, hẳn là. . . Xem như là. . . Có thể. . . Có một chút điểm uy vũ a !. " Hách Soái mặt toát mồ hôi nói.

Nữ nhân chủ cho thuê nhà liền càng hiếu kỳ hơn.

"Được rồi, nghe nói các người cảnh khuyến đều là trải qua huấn luyện, đúng không? Gần nhất bộ phận < Sông Mê-Kông hành động > hao thiên cầu, thật lợi hại a, lúc đó nhìn ta hi lý hoa lập khóc a, hảo cảm người, người cảnh khuyến có hay không lợi hại như vậy? "

Hách Soái hồi tưởng Nhị Cấp hành vi, ngạch. . .

"Ta cái kia cảnh khuyến, nói lợi hại là khẳng định không có hao thiên cầu lợi hại, thế nhưng hẳn là càng thêm thông minh, nghe hiểu được lời của ta, biết đếm một hai ba bốn. . . "

"Oa, thật vậy chăng? " nữ nhân chủ cho thuê nhà kinh ngạc, "Ta càng giống như nhìn thấy nó. "

Nữ nhân chủ cho thuê nhà hỏi lại: "Được rồi, Hác đệ, cảnh khuyến có phải hay không phải được thưởng phá án a? "

"Đúng vậy, bình thường phá án. "

"Vậy người cái kia cảnh khuyến có phá qua cái gì án kiện sao? "

"Có, mấy ngày hôm trước có một bầm thây án kiện, nó hỗ trợ tìm hung thủ, muốn chết giả, lập đại công, ta còn phần thưởng nó một ít thức ăn cho chó cái gì. . . "

"Oa ~ thật là lợi hại ~" nữ nhân chủ cho thuê nhà con mắt đều nhanh tỏa sáng, "Đi mau! Đi mau! Ta thật là nhớ lập tức thấy người con chó kia! "

Lúc này, ba người đã ngồi thang máy đi tới lầu một, Hách Soái liếc mắt liền thấy được xa xa Nhị Cấp, đang cùng một bầy chó cầu đang chơi đùa, hiển nhiên là bên trong tiểu khu nhiều như vậy sủng vật cầu khiến nó tìm được đồng bạn, rất hưng phấn.

"Chủ cho thuê nhà, người xem, chính là cái kia. . . " Hách Soái chỉ vào 20 mét bên ngoài Nhị Cấp nói.

"Là cái kia la ỵ nạp cầu sao? Thật là hùng tráng! "

"Ngạch. . . Không phải. . . "

"Chẳng lẽ là cái kia Đức Quốc Mục Dương Khuyến, thế trạng cũng không tệ a, uy vũ. . . "

"Hân. . . Cũng không phải. . . "

"A? Điều không phải là? Chẳng lẽ là cái kia Spencer Shelf cầu? . . . Ân, tuy là hình thể nhỏ một chút, nhưng nhìn rất có tiềm lực đáng vẽ. . . "

Nhị Cấp phụ cận, vừa lúc có cái này vài loại cầu chủng, mà nữ nhân chủ cho thuê nhà đối với cầu tương đối quen thuộc, nhận ra vài loại cảnh khuyến thuộc chủng loại.

Giờ khắc này, Hách Soái có điểm xấu hổ: "Cũng không phải. . ."

Nữ nhân chủ cho thuê nhà cái này buồn bực, tìm tới tìm lui, cuối cùng không dám tin hỏi: "Sẽ không phải là cái kia thái địch a !? Thái địch làm cảnh sát cầu, cũng không phải không được., dù sao thái địch thật thông minh. . ."

Hách Soái khuôn mặt có điểm khổ ép, ngượng ngừng nói: "Cái kia. . . Cũng không phải. . ."

Cái này nữ nhân chủ cho thuê nhà liền có chút mộng ép, bởi vì ngoại trừ xấu hổ nàng nói này sùng vật cầu, cuối cùng cũng chỉ còn lại có một cái Nhị Cáp rồi. Luôn không khả năng là Nhị Cáp a !? Quá bất hợp lý đi? Đây chính là trong truyền thuyết loại đàn độn máy bay chiến đấu a, đại dột không muốn không muốn.

"Lẽ nào, là cuối cùng cái kia. . . Cáp Sĩ Kỳ?"

Nữ nhân chủ cho thuê nhà nhìn xem Hách Soái.

Hách Soái gian nan gật gật đầu: "Chính là nó. . ."

Nữ nhân chủ cho thuê nhà mắt tròn trắng: "Người đùa giỡn a !? Cáp Sĩ Kỳ cũng có thể làm cảnh sát cầu? Tỷ tỷ ta ít đọc sách, người đừng gạt ta. . ."

Hách Soái thẹn thùng, cái chày cái cối nói: "Ta đây cái cảnh khuyến, có điểm không giống người thường, nó thông minh. . ."

Xem nữ nhân chủ cho thuê nhà vẻ mặt hoài nghi đáng vẽ, Hách Soái có điểm mặt không nén giận được rồi.

"Nhị Cáp ~~ qua đây! !"

Hách Soái la to một tiếng.

Nhị Cáp nghe được Hách Soái tiếng kêu, chạy như bay tới, đi tới Hách Soái bên cạnh, Uông: "Chuyện gì?"

Hách Soái chỉ vào nữ nhân chủ cho thuê nhà: "Nàng cảm thấy người rất ngu a, nói cho nàng biết, 3 là bao nhiêu?"

Nhị Cáp trực tiếp vurun 3 cái ngón chân.

Hách Soái: "Không sai, tốt, một lần nữa, 4 là bao nhiêu?"

Nhị Cáp trực tiếp vurun 4 cái ngón chân.

Cái này, nữ nhân chủ cho thuê nhà tròn mắt hốc mồm, che miệng: "Trời ạ, thật thông minh a! Cái này ta tin tưởng nó là cảnh khuyến rồi. "

Cái này, nữ nhân chủ cho thuê nhà vô cùng sáng khoái, tại chỗ đánh nhịp đem phòng ở cho thuê Hách Soái rồi, hơn nữa lại giảm 200 nguyên, biến thành 2600 nguyên, nói là cho cảnh khuyến Nhị Cáp mua đồ ăn ngon.

Ký hợp đồng sau đó, nữ nhân chủ cho thuê nhà còn cùng Nhị Cáp tới một cái chụp ảnh chung, phát đến tiểu khu hàng xóm trong đám, nói rằng: "Ngày hôm nay gặp một con Cáp Sĩ Kỳ, dĩ nhiên là cảnh khuyến, siêu cấp thông minh. Được rồi, ta đem phòng ở cho thuê rồi Cáp Sĩ Kỳ chủ nhân, là một cái siêu cấp siêu cấp cảnh sát tiểu thịt tươi đại soái ca ah. . ."

Cái tin tức này phát ra ngoài sau khi, nhất thời làm cho một đám nhân rồi nhảm chán tiểu khu các bạn hàng xóm cho tìm được đề tài nghị luận rồi.

Cửu đồng 1304: "Ha ha, đùa gì thế? Loại đàn độn Cáp Sĩ Kỳ cũng có thể làm cảnh sát cầu? Đây là ta nghe qua chuyện tiểu lâm tức cười nhất. "

Một cái nhà 0603: "Cáp Sĩ Kỳ là cửu nhân của ta, ta đã mài xong đao, chờ chút nhà ta con kia loại đàn độn sau khi trở về, ta sẽ giết nó nấu canh, mọi người cùng nhau qua đây ăn a. . ."

Bảy đồng 2301: "Yếu ớt hỏi một câu, Cáp Sĩ Kỳ là cái gì?"

Tám đồng 0802: "Ta tới phổ cập khoa học một chút đi, Cáp Sĩ Kỳ là một loại dung nhan trị rất cao, chỉ số IQ rất thấp. . . Không đúng, phải nói là không có chỉ số thông minh cầu, nó có thể nửa phút đưa người khí sinh ra sai lầm. . . Cụ thể thí dụ mời xem một cái nhà 0603 chủ nhân gặp bị thảm tao ngộ. . ."

Rất nhanh, trong bây mà bắt đầu thất chùy bát thiệt??? Không ngừng nghị luận về Cáp Sĩ Kỳ các loại kỳ lạ sự tình, rất nhiều cầu cầu Tiểu Bạch trực tiếp tấn thẳng làm Cáp Sĩ Kỳ chuyên gia.

Thiếu ~ phụ chủ cho thuê nhà chứng kiến trong đám từng cái không tin, nhất thời cái kia phiền muộn a, nhìn nhìn lại bên cạnh Nhị Cáp, đang ngồi ở ghế trên, tốt ngoan ngoan thật nghe lời, hoàn toàn không có trong truyền thuyết loại đàn độn khí tức.

Cuối cùng thiếu phụ chủ cho thuê nhà nhìn thoáng qua Hách Soái, nghĩ đến một ý kiến.

"Hác đệ, chúng ta tới bức chụp ảnh chung. . ."

Hách Soái tự nhiên sẽ không cự tuyệt, hai người chụp ảnh chung, chụp mấy bức ảnh đẹp.

Thiếu ~ phụ chủ cho thuê nhà mang theo trả thù tâm lý, đem ảnh chụp truyền tới trong đám: "Đây chính là cảnh khuyến chủ nhân, một cái đẹp trai cảnh sát. . . "

Ảnh chụp vừa ra, trong bày trực tiếp tạc oa.

"Trời ạ, thật là đẹp trai! "

"A a a, đây thật là người khách trọ sao? Lão nương thiếu nữ tâm muốn nổ tung! "

"Ta đang đang nấu cơm, mau để cho hân tới dùng cơm, ta muốn hoan nghênh hân gia nhập vào tiểu khu! "

Rất nhiều nam hàng xóm chứng kiến những thứ này, yếu ớt phát ra bản thân hò hét.

"Ghim tâm, lão Thiệt! ! "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thăng chức, mới án kiện [hoang dã vút xác án kiện]

Hách Soái dọn nhà yên tĩnh, liền mang theo một ít nhu yếu phẩm, tổng cộng cũng liền một cái rương lớn, từ lui bại phòng thuê dời đến hạng sang tiểu khu.

Tiểu khu khoảng cách đồn cảnh sát còn thật gần, cho nên đi làm tương đối dễ dàng.

Bất quá, thân là một cái hơi chút nam nhân thành công, Hách Soái đã bắt đầu suy nghĩ mua xe rồi, dù sao có xe làm việc dễ dàng một chút.

Tổ trọng án ở phá được [bầm thây án kiện] sau đó, liền bắt đầu bình tĩnh vài ngày, đồng sự từng cái an bài đất trống, tu bổ trở về thì ra làm thêm giờ tổn hao.

Ngày này, Hách Soái cùng thường ngày đi làm, đội trưởng Trương Quốc An tìm được hân, trang nghiêm thêm trang nghiêm địa đạo:

"Hách Soái, xét thấy ba lần trước án kiện người làm ra trọng đại biểu hiện lập công, trải qua thượng cấp thận trọng suy nghĩ, đặc phê cho phép người trước giờ hoàn thành thực tập, chính thức từ học viên cảnh hàm, thăng cấp làm nhĩ cấp cảnh viên, "

Trong tay, cho Hách Soái đưa qua một tấm văn kiện của Đảng, cùng với một quyển cảnh viên kiểm chứng.

Ở công an hệ thống cảnh sát, cảnh hàm từ cao đến cùng theo thứ tự là: Tổng cảnh giám, Phó tổng cảnh giám, nhất cấp cảnh giám, nhĩ cấp cảnh giám, ba cấp cảnh giám, nhất cấp cảnh đốc, nhĩ cấp cảnh đốc, ba cấp cảnh đốc, nhất cấp cảnh ty, nhĩ cấp cảnh ty, ba cấp cảnh ty, nhất cấp cảnh viên, nhĩ cấp cảnh viên (hiện tại đã không có ba cấp cảnh viên cấp bậc này).

Trừ cái này mười ba chủng cảnh hàm ở ngoài, dưới còn có lưỡng chủng cảnh hàm, theo thứ tự là thực tập cảnh viên cùng học viên, bởi cái này lưỡng chủng cảnh hàm cấp bậc quá thấp, vì vậy không bị nhét vào cảnh sát là mười ba phẩm cấp trong, Hách Soái từ tốt nghiệp trường cảnh sát sau đó, trực tiếp chính là học viên cảnh hàm, thuộc về sơ cấp nhất lính cảnh sát, mà bây giờ, rốt cục làm tới chính thức cảnh viên.

Hách Soái tiếp nhận cảnh viên kiểm chứng, đột nhiên cảm giác có một loại ý thức trách nhiệm đè người.

Nói thật, vừa mới trọng sinh trở thành cảnh sát thời điểm, Hách Soái chẳng qua là cảm thấy chơi thật khá, lạc thú một cái cũng không tệ, thế nhưng trải qua cái này không sai biệt lắm thời gian nửa tháng trong, Hách Soái đối với cảnh sát ấn tượng thay đổi rất nhiều. Trước tiên là nói về tổ trọng án, thật là khổ cực, một ngày có án tử, sơ kỳ nhất định chính là suốt đêm tăng ca, mỗi đêm ngày, mấy ngày kế tiếp người gầy.

Lại nói thông thường cảnh sát nhân dân, mặc dù nói 60, 70 này lão du điều có điểm chương khí mù mịt, thế nhưng 80, 90 cái này hai nhóm, đại bộ phận đều là tốt nghiệp trường cảnh sát, ở tố chất trên là phổ biến khá cao, tinh thần trọng nghĩa tương đối đủ.

Lấy Hách Soái quan sát đến xem, trên in tờ nét rất nhiều nói cảnh sát các loại có lệ, các loại quan liêu, các loại không làm việc đảng hoàng, các loại được chẳng hay chớ, đại bộ phận là phân địa khu, bất đồng địa khu bầu không khí không giống với, đương nhiên cũng có một chút là một lệ, xem như là ứng

hai câu [một con chuột thi hư một nồi canh], [chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền nghìn dặm].

Hách Soái liền ở lúc ăn cơm, đã nghe qua không ít sự tình, rất nhiều cảnh sát đều là chết ở trên cương vị, còn rất nhiều cảnh sát có rất ít thời gian về nhà, những thứ này cũng làm cho Hách Soái trong lòng phi thường chấn động. Hẳn trước đây làm công đồ thời điểm, chỉ cho là cảnh sát đều là một ít thùng cơm, một ít trùng hút máu, nhưng bây giờ đột nhiên cảm thấy nghề nghiệp này có điểm thần thánh rồi.

Vào cái này đại nhiệm hang, Hách Soái cũng bắt đầu chậm rãi chuyển biến ý nghĩ của chính mình, chậm rãi cảm giác mình trên người có một loại ý thức trách nhiệm.

Trương an quốc chứng kiến Hách Soái ngăn người tại đó, cho rằng Hách Soái là vì trước giờ thắng chức mà kinh hãi, vỗ Hách Soái bả vai, mỉm cười khích lệ nói: "Hào hảo nỗ lực! "

Hách Soái cúi chào: "Là, đội trưởng! "

Hách Soái trở lại phòng làm việc sau đó, rất nhiều cảnh sát đồng sự đều biết tin tức, nhao nhao qua đây chúc mừng, ngay cả vẫn đối với hắn thái độ lãnh đạm đội phó Ngô Kiến Quốc cũng về mặt cao hứng đối với Hách Soái biểu thị chúc mừng.

"Tối hôm nay, ta xin mọi người đi đào viên quán ăn bữa tiệc lớn! ! "

Hách Soái hào khí một tiếng, nhất thời gây nên hết thảy đồng sự hoan hô. (Hách Soái lệ rơi đầy mặt, hảo tâm đau ví tiền của ta!)

Đào viên quán ở tòa thành thị này có lớn vô cùng danh khí, vì trong thành sở một cao cấp món ăn Quảng Đông thực Phủ, cung ứng mỗi bên khoản kinh điển món ăn Quảng Đông cùng tinh xảo mỹ thực, phòng ăn thiết kế lấy thời Tam quốc "Đào viên ba kết nghĩa " cố sự làm bối cảnh, vốn có nồng nặc Trung Hoa Trung Quốc truyền thống văn hóa khí tức.

Hơn nữa, rất đắt!

Cho nên, Hách Soái nói ở chỗ này mời khách, một cái làm cho đại gia hoan hô.

Đúng lúc này, Trương Quốc An đội trưởng bước nhanh đến, sắc mặt nghiêm trọng.

"Ăn gì gì đó, chỉ có thể tạm thời buông, vừa mới nhận được báo nguy, ở đồng ngoài ngoại ô, có một chỗ cạnh biển đất hoang, phát hiện một cỗ thi thể, thời gian chết là ba ngày trước. . . "

Lại một cái mới án kiện xuất hiện, làm cho Hách Soái mời khách chuyện ăn cơm tạm ngừng, Hách Soái trong lòng thở dài một hơi, mụ dân, hoàn hảo bảo vệ ví tiền.

Hách Soái tọa lên xe cảnh sát, cùng những đồng nghiệp khác chạy tới cạnh biển vùng ngoại ô.

. . .

Hiện trường án mạng.

Đây là một chỗ cạnh biển vùng hoang vu, cây cối không tính là tươi tốt, chỉ có thể nói là có điểm hoang vắng, xa xa 1 km bên ngoài là bãi biển dọc tuyến, bất quá bởi vì không có thông nhau đường, cho nên cơ bản không ai biết tới nơi này.

Lúc này, ở đất hoang trong đó một nơi, tổ trọng án đội ba đồng sự ở tra xét hiện trường, lấy kiểm chứng, còn có pháp y giám định.

Từ thi đã chết ba ngày, cho nên trở nên [người không lồ biến hóa], nhưng lại mang theo lớn xú.

Pháp y giám định kết quả rất mau ra đây.

"Trương đội, trải qua giám định, người chết chắc là 72- 80 trong bốn giờ tử vong, trên người có to sợi giây vết dầy, mà cổ tay có đao cắt vết tích, bất quá thi thể có điểm bành trướng, có điểm khó xác định rốt cuộc là cái gì hung khí, cụ thể nguyên nhân tử vong phán đoán sơ khởi là cắt cổ tay. . . Tạm định: Bị giết! "

Những đồng nghiệp khác tìm đã lâu, không tìm được bao nhiêu manh mối.

Còn như người chết thân phận, hiện nay vẫn không thể xác định.

Đem hết thảy vật chứng toàn bộ mang về bót cảnh sát sau đó, tổ trọng án sơ bộ xác nhận đây là cùng nhau mưu sát án, tạm không nhận định là tự sát, rất nhanh thì lập án, danh hiệu vì [hoang dã vũ tặc án kiện].

Án kiện thứ nhất, lại muốn bắt đầu tăng giờ làm việc rồi.

Bất quá, án kiện thuận lợi ngoài ý liệu, sáng ngày thứ hai, người chết thân phận liền xác nhận.

Tính danh: Trương Toàn.

Thân phận: Bán ra thương mại, cá thể xí nghiệp người kinh doanh.

Tuổi tác: 43 tuổi.

Xác nhận thân phận sau đó, mà bắt đầu điều tra hấn quan hệ giữa người với người, nhìn có hay không có thù gì gia các loại, hoặc là cái gì kinh tế vãng lai mâu thuẫn.

Hách Soái cùng Trương Ý Hàm, được phân phối đến một cái nhiệm vụ: Đi tìm Trương Toàn thê tử, tìm hiểu tình huống.

Rất nhanh, Hách Soái thì mang theo rồi Nhị Cấp, cùng Trương Ý Hàm muội tử cùng đi đến rồi Trương Toàn trong nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Bầm thây án kiện hung thủ chỉ quá trình

Sở dĩ mang theo Nhị Cấp, Hách Soái cũng là có lo nghĩ của mình.

Cảnh khuyến giống như là chấp hành tham dự xử trí bạo lực khủng bố phạm tội sự kiện, nghiêm trọng bạo lực tính phạm tội sự kiện, bạo loạn rối loạn sự kiện, đại quy mô tụ chúng gây chuyện các loại trọng đại trị an sự kiện, đối kháng tính mạnh quần chúng tính ~shi món, trọng đại hoạt động an toàn nhiệm vụ bảo vệ, đặc định tuần tra phiên trực các loại nhiệm vụ, chỉ có sẽ xuất động, như loại này tiểu án kiện, là không có khả năng kinh động cảnh khuyến.

Thế nhưng, Hách Soái cảm thấy cái này mấy lần Nhị Cấp biểu hiện không tệ, có thể có thể ở người chết trong nhà phát hiện đầu mỗi gì cũng không nhất định, hơn nữa Nhị Cấp Cấp Sĩ Kỳ thân phận rất có mê hoặc tính, người khác căn bản sẽ không biết đây chính là cảnh khuyến, hoặc là so với cảnh khuyến còn lợi hại hơn.

Trong khoảng thời gian này, Hách Soái đã bắt đầu giáo Nhị Cấp một ít thường thức tính gì đó, tỷ như gia đình dụng cụ tên, các loại đồ ăn, thuộc về hoa quả tên, tiến triển còn rất thuận lợi.

Rất nhanh, hai người một con chó đi tới trong nhà người chết.

Người chết thê tử đem bọn họ đưa vào phòng, rất rõ ràng phụ nhân này chắc là đã khóc.

"Cảnh quan, có cái gì muốn hỏi, cứ hỏi đi. . ."

Người chết thê tử tên là Đồng Lệ, tuổi tác 40 tuổi, xem ra chắc là sống trong nhung lụa cái loại này, mà cái gia đình này ngoại trừ nàng và người chết Trương Toàn ở ngoài, không có con trai nữ nhi, chắc là không phải ~ mang thai không phải ~ dục.

Hách Soái hỏi, Trương Ý Hàm làm biên bản.

"Xin hỏi, người cuối cùng nhìn thấy người trọng phụ là lúc nào?"

Đồng Lệ: "Bốn ngày trước a !, đại khái không rõ ràng lắm."

Hách Soái nhíu: "Người không có gọi điện thoại tới cho hấn? Chết ba ngày người chưa từng báo nguy."

Đồng Lệ cười nhạt: "Hanh, tên kia trước đây liên bình thường chơi mất tích tìm không được nhân, ta quen."

Hách Soái có thể rõ ràng cảm giác được hai vợ chồng này giữa không hòa thuận, bất quá Hách Soái cũng sẽ không bằng vào này liền phán đoán thê tử giết trọng phụ, cái này quá bất hợp lý rồi, hiện đại hôn nhân tỷ số ly dị chỗ cao không dưới, phụ thê không hòa thuận đã biến thành thái độ bình thường.

Hách Soái tiếp tục hỏi: "Chồng người ở bên ngoài, có hay không tiểu tam gì gì đó?"

Đồng Lệ suy nghĩ một chút: "Ta không biết, hấn không có."

Hách Soái: "Tranh chấp kinh tế đâu?"

Đồng Lệ: "Còn thật không biết. "

Hách Soái phát hiện cái này Đồng Lệ hỏi gì cũng không biết, hiển nhiên lưỡng phu thê quan hệ thực sự thật không tốt, Hách Soái trong lòng chợt hiện lại đây một cái ý niệm trong đầu, có thể hay không Đồng Lệ giết Trương Toàn, bắt quá một giây kế tiếp Hách Soái liền hủy bỏ thuyết pháp này, cái này quá hoang đường.

Sau đó lại hỏi một cái tình huống khác, tiến triển tuyệt không thuận, không hỏi ra người nào cùng Trương Toàn có cừ oán, cũng không có hỏi ra người nào cùng Trương Toàn có tranh chấp kinh tế.

Hách Soái quay đầu hỏi Nhị Cáp: "Có phát hiện mùi máu tươi không có. . . "

Nhị Cáp: "Có. . . Bắt quá không phải là nhân loại các người huyết. . . "

Hách Soái suy nghĩ một chút, nói rằng: "Ta muốn lục soát một cái người chết vật phẩm, xin hỏi có thể chứ? "

Đồng Lệ: "Tự nhiên có thể. "

Hách Soái, Trương Ý Hàm bắt đầu tìm kiếm người chết đồ đạc, nhìn có hay không sổ sách, nhật ký các loại, kết quả không có.

Tổng cộng tìm 2 cái nhiều giờ đồng hồ, rốt cục toàn bộ làm xong ghi chép tư liệu.

Hách Soái đối với người chết thê tử Đồng Lệ nói: "Thật ngại quá, quấy rầy. "

Đồng Lệ thờ dài, không biết là khổ vẫn cười.

. . .

Trở về bót cảnh sát trên đường.

Trương Ý Hàm trên xe nói: "Hác ca, ta cảm thấy được cái này Đồng Lệ không thích hợp. "

Hách Soái gật đầu: "Nàng dường như đối với chồng chết cũng không có quá lớn thương cảm, vừa mới người cũng thấy đấy, vợ chồng bọn họ là chia phòng ngủ, hơn nữa nhìn nhà bố cục chắc là chia phòng rất lâu rồi, hình kết hôn gì đó không có treo trên tường. . . "

Trương Ý Hàm: "Hác ca, người cảm thấy nàng có thể là giết Trương Toàn hung thủ sao? "

Hách Soái lắc đầu: "Cũng không khả năng, phu thê bất hòa liền giết người, chuyện này cũng quá bất hợp lý rồi. "

Nói nói, Hách Soái nhớ lại trước một cá án từ [bầm thây án kiện].

"Được rồi, cái này 2 thiên bản gia, quên [bầm thây án kiện] chuyện rồi, cái kia hung thủ Ngô Thanh hiện tại thông báo không có, vì sao sát nhân? "

Trương Ý Hàm: "Đã thông báo. . . "

Hách Soái nhất thời lòng hiếu kỳ tới: "Hắn nói như thế nào? Vì sao sát nhân? "

Trương Ý Hàm phảng phất nghĩ tới chuyện đáng sợ giống nhau, rùng mình một cái: "Người này chính là một thay đổi ~ hình thái! ! "

Sau đó, Trương Ý Hàm mà bắt đầu nói tường tận lấy cái kia Ngô Thanh giao phó tình huống.

Đầu tiên là lần đầu tiên sát nhân.

Năm ngoái mùa đông thời điểm, 21 tuổi mất ~ đủ ~ nữ nhân Trần Phong Lan uống rượu, ở trên đường say đến bất tỉnh nhân sự, sau đó bị Ngô Thanh thấy qua.

Thông thường nam ước đoán biết nhặt thi thể (chuyên môn ở quán bar phụ cận đi bộ, tìm say rượu nữ nhân kéo dài xe, sau đó thừa dịp nữ tính ngất thời điểm làm không thể miêu tả sự tình).

Ngô Thanh không phải người bình thường, hắn là trực tiếp dùng dây điện, đem Trần phượng Lan ghim chết, tha thi đến phòng trọ trung, bác ~ quang y phục, dùng cameras cùng video recorder chụp ảnh, dùng lưỡi dao sắc bén khoét dưới tính ~ khí quan, ngấm ở chỗ phân hủy nước thuốc trong. Lại từ người chết trong túi đeo tay, lấy ra 500 nguyên, trên đường phố mua một bả cura điện, đem thi thể tách rời thành bảy khối, bỏ vào túi ny lon, với ban đêm lái xe đến ruộng cát, ném vào đến rồi trong cống thoát nước.

Bên dưới thành thị thủy đạo, có rất ít người sau đó đi, cho nên cái này cùng nhau án kiện vẫn không có bị phát hiện.

Thăm vấn trong quá trình, Ngô Thanh giao cho, lúc nhỏ bất hạnh, cùng người nhà quan hệ thờ ơ, mẹ kế bình thường đánh hắn, mắng hắn, thương yêu con trai của mình nữ nhi, hắn từ nhỏ đã sinh hoạt tại trong hoàn cảnh như vậy, cảm thấy nhân sinh tương đối nhấp nhô.

Ngô Thanh nói mình sát nhân lúc, hán giết chết đệ một nữ tử lúc cũng không cảm giác phạm tội, chỉ là bị một loại phần nộ khu sử, bởi vì là Kỳ ~nv, Ngô Thanh biểu thị mình là thay trời hành đạo. Hán đã giết người thứ nhất mất ~ đủ ~ nữ nhân sau đó, mà bắt đầu si mê loại này giết người cảm giác.

Hơn nữa hán đem chịu hai thi thể của người mang về nhà trung sau đó, thích cường ~jian thi thể, sau đó tách rời bị người hại làm vật xét nghiệm, là thân thể người phần còn lại của chân tay đã bị cắt chụp ảnh, lại đem có chút không thể miêu tả bộ vị cắt để vào phúc người mã lâm người trung gian tồn. Thay đổi ~tai chính là, Ngô Thanh đem toàn bộ quá trình đều đánh thành màn ảnh nhỏ, nhằm với sau này thưởng thức.

Hán muốn cho điều này ảnh chụp trở thành lịch sử hình ảnh, muốn cho người của toàn thế giới đều thấy hán vũ ảnh chụp. Ngô Thanh còn nói: "Ta mỗi làm đại sự, đều phải ghi chép xuống, cái này là ta thói quen! " Ngô Thanh tự xưng, tách rời nữ nhân thi cùng Gian ~shi thể là bởi vì hán đối với giải phẫu học có nồng hậu hứng thú, cùng với có rất mạnh lòng hiếu kỳ.

Trải qua Trương Ý Hàm vừa nói như vậy, Hách Soái đều có điểm rung mình rồi.

Mẹ kiếp , quá thay đổi ~tai rồi.

Hách Soái cảm thấy lấy trước mình đã không phải là người tốt rồi, thế nhưng. . . Cũng không còn như thế thay đổi ~tai a!

Bất quá có một chút có thể khẳng định là, cái này Ngô Thanh thực sự rất thông minh, không phải người bình thường, hoặc có lẽ là bệnh trạng điên cuồng.

Trương Ý Hàm nói: "Gần nhất người nhà đang chuẩn bị tài liệu khởi tố hán, ước đoán pháp viện biết xử tử hình. "

Hách Soái gất một cái: "Người như vậy, quả thực chết tiết! "

Ps: Bạn nào có nguyệt phiếu hay kim đầu ủng hộ mình nhé

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Cảnh khuyến huấn luyện cơ hội

[bầm thây án kiện] hung thủ mặc kệ có bao nhiêu thay đổi tai, dù sao đã trôi lại, không hề nguy hại xã hội. Mà bây giờ, tổ trọng án đội ba trọng điểm đều đặt ở mới [hoang dã vớt xác án kiện] trên.

Ba ngày sau, họp hội ý triệu khai.

Hết thấy tổ trọng án đội ba đội viên toàn bộ trình diện, chạm trán, chia sẻ, cùng nhau phân tích vụ án này.

Đội trưởng Trương Quốc An đầu tiên khai thoại đề: "Người chết Trương Toàn, tổ trọng án đội ba trải qua ba ngày nhân tế quan hệ chải vuốt sọi, phát hiện hán cũng không có gì cừu gia các loại, cũng không có cái gì lớn tranh chấp kinh tế, nhưng lại thiếu một cái rất nhiều người tiền. "

Sau đó Trương Quốc An mở ra máy chiếu hình PPT trang thứ hai, một tấm hình ảnh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Cái này nhân loại gọi Vương Đại Lục, là làm máy vi tính buôn bán, sinh ý làm rất lớn. Mà người chết Trương Toàn chính là Vương Đại Lục buôn bán một người trong đó bán ra thương, Trương Toàn bình thường cầm hàng, thế nhưng vẫn thiếu khoản, đến bây giờ tính tổng cộng đến rồi 100 đa vạn. Mà Vương Đại Lục đối với cái này tiền nợ cũng không còn làm sao thúc dục, tùy cái này tiền nợ bày đặt mặc kệ. "

"Từ trước mắt phân tích đến xem, cái này Vương Đại Lục hiềm nghi lớn nhất, bởi vì nợ tiền, thế nhưng xoay đầu lại muốn lại cảm thấy hán khó nhất là hung thủ, bởi vì hán giết người chết Trương Toàn không có chỗ tốt, sau khi chết tiền càng không cảm về được. "

Lúc này, cùng Hách Soái cùng tổ tần lập nhắc tay lên tiếng: "Cái này Vương Đại Lục ta theo hán nói qua, nhưng lại đi thăm chu vi những quan hệ khác internet, người này làm việc khá lớn khí, thuộc về dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng nhân sĩ thành công cái loại này, trong nhà kiêu thế con trai, không quá có thể làm loại sự tình này, hơn nữa, ta nghe đến không ít người đối với hán cùng người chết Trương Toàn quan hệ giữa thảo luận, đều đánh giá hai người này quan hệ tốt, thiết ca môn, nghe nói trước đây Trương Toàn kỳ thực một cái ầu sào thất bại người, có thể làm bán ra thương phát triển tốt như vậy, hoàn toàn dựa vào Vương Đại Lục, cho nên ta cảm thấy được hán không có động cơ gây án. . . "

Mọi người sau khi nghe, cũng tiêu mất đối với Vương Đại Lục hoài nghi.

Người như vậy, quả thực không có lý do giết Trương Toàn.

Sau đó, những người khác cũng bắt đầu tụ tập quanh chỗ, thế nhưng quanh chỗ quá ít, rất khó tìm quanh chỗ.

Án tử lập tức lâm vào đình trệ ở giữa.

...

Hội nghị tán sau đó, Hách Soái đi tới Trương Quốc An phòng làm việc của.

"Đội trưởng, ta muốn đem Nhị Cáp đưa đến cảnh khuyến trợ sở huấn luyện bên kia làm huấn luyện, không biết người có không có môn lộ? "

Phốc ~~~

Trương Quốc An vừa mới uống một ngụm trà làm tròn hầu, kết quả Hách Soái cái này vừa nói, trực tiếp miệng đầy trà phun tới.

"Người nói gì? Nhị Cáp? Cảnh khuyến trợ sở huấn luyện? "

Trương Quốc An tròn to ngưu nhãn, nhìn xem Hách Soái.

Hách Soái bất mãn nói: "Có cái gì tốt giật mình, ta Nhị Cáp rất thông minh có được hay không, khẳng định không phải so với cái kia cảnh khuyến kém, mấy lần trước không phải lập công lớn sao? "

"Nói là nói như vậy, thế nhưng. . . " Trương Quốc An vừa nghĩ tới Cáp Sĩ Kỳ loại đàn độn tính cách, liền không nhịn được che mặt, hàng này thật có thể làm cảnh sát cầu? Vừa nghĩ tới Nhị Cáp về sau ở án kiện trọng đại thời điểm, cùng đạo tặc đạt thành chung nhận thức trắng cảnh, hình ảnh quả thực thật đẹp, không đành lòng nhìn thẳng a.

"Người liền cho ta một cái cơ hội, còn dư lại sự tình, liền giao cho ta cùng Nhị Cáp được rồi, nó rất thông minh, sẽ không để cho ta thất vọng. " Hách Soái nói.

Chứng kiến Hách Soái kiên trì như vậy, Trương Quốc An do dự.

Cảnh khuyến trợ sở huấn luyện, hẳn quả thực có một bằng hữu ở bên trong, nâng nhờ quan hệ, vẫn là có thể thử một chút. Hơn nữa, Trương Quốc An còn suy nghĩ đến một cái vấn đề khác, cảnh khuyến đang đề phòng thuộc về bảo bối, tính rất đắt, thông thường đều sẽ đặt tại tập độc, bảo vệ trên, tổ trọng án án tử thông thường cũng rất khó thân mới tới được cảnh khuyến phục vụ, nhưng lại mấy lần trước Nhị Cáp lập công lớn.

"Nếu như, Nhị Cáp thực sự có thể huấn luyện, cho dù là huấn luyện có một chút xíu tiến bộ, cũng có thể bang ba tổ tra án, cho chúng ta tiết kiệm được không phải thiếu thời gian. . . "

Cảnh khuyến không phải thân nhi tử, nhưng Nhị Cáp cũng là thật đã thật thân nhi tử, nghĩ đến chỗ này, Trương Quốc An đã cảm thấy quả thực có thể tiễn Nhị Cáp đi huấn luyện thử xem.

Trương Quốc An nghĩ đến chỗ này, liền gật đầu: "Tốt, người chờ ta tin tức, ta tìm người hỏi một chút được chưa. . . "

Hách Soái đại hì: "Tốt, vậy bọn ta Trương đội tin tức tốt! "

Hách Soái rời phòng làm việc, bắt đầu đến phiên Trương Quốc An nhức đầu.

"Ta ứng với làm như thế nào theo ta bằng hữu kia nói xong đâu? Nếu không. . . Không cụ thể nói cái gì cầu được rồi, miễn cho trực tiếp bị cự tuyệt. . . "

Nghĩ đến chỗ này, Trương Quốc An gào hoát mà nở nụ cười, lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại.

"Uy, lão Lưu sao? Ta là Quốc An a. . . Mời người ăn cơm, đúng vậy. . . Được rồi, ta quả thật có sự tình muốn tìm người giúp một tay. . . Đối với, chúng ta nơi này có một con chó, là một cái cảnh viên sủng vật cầu, rất thông minh, đã giúp chúng ta phá một cái đại án. . . [bầm thây án kiện] người biết đem? Hai lần đều là nó lập đại công. . . Cái gì cầu, ha ha cái này đến lúc đó người sẽ biết, cam đoan để cho người thất kinh! "

Điện thoại đối diện trợ sở huấn luyện huấn luyện viên lão Lưu nghe được 'Thất kinh' cái từ này, cũng không khỏi tò mò, ngẫm lại là cái gì cầu, không có trải qua huấn luyện cứ như vậy dừng mảnh phi thường. Hồn nhiên không biết Trương Quốc An cho hắn hạ cái bộ, thất kinh có thể là kinh hi, cũng có thể là kinh hách.

Rất nhanh, hai người liền thương lượng xong ba ngày sau, mang cầu đi qua huấn luyện.

...

Kim tháng vịnh tiểu khu.

Nhị Cáp đang ở bên trong tiểu khu nhảy nhót.

Tiến nhập cái tiểu khu này sau đó, nó lập tức liền tìm được rất nhiều lạc thú, nơi này có rất nhiều cầu cầu, có Kinh ba, thả lỏng sư tử, gấu cầu, điền viên cầu, hồ điệp cầu, đồ Tần cầu, sài cầu. . .

Cáp Sĩ Kỳ đẹp trai cũng không phải là nói đùa, nó đẹp trai bề ngoài, lập tức liền trở thành cầu trong quý tộc, rất nhiều giống cái cầu đều đối với nó cảm thấy hứng thú vô cùng.

Nhị Cáp phảng phất cả người đều tràn đầy giống được sức sống, càng thêm dũng mãnh rồi.

Bất quá, Nhị Cáp thích một cái giống cái cầu, tên là Elisabeth, là một cái Ireland tuyệt đạt đến cầu, vóc người cao gầy, màu đỏ nhu thủy vậy lông dài ở trong gió dường như cuộn sóng thông thường, tản mát ra làm cho Nhị Cáp mê ~ say gióqing.

Hiện tại, Nhị Cáp lại nhiệt tình mà góp nói Elisabeth trước mặt.

"Elisabeth. . . Theo ta giao phối a !. . . "

Bất quá Elisabeth cao ngạo nhìn Nhị Cáp liếc mắt, sau đó quay đầu, tiếp tục tai thái dương, căn bản không để ý Nhị Cáp.

Nhị Cáp nóng nảy: "Ta có rất nhiều ăn ngon, chỉ cần ngươi theo ta giao phối, ta liền cho rất nhiều ăn ngon ăn ngon cho ngươi. "

Sau đó run một cái trên người túi sách, chân động rớt xuống mấy đòir thức ăn cho chó.

Elisabeth chẳng đáng liếc mắt: "Nhà của ta có so với ngươi càng nhiều ăn ngon. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cáp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Ăn tử có tân tiến triển khai

Dùng mỹ vị thức ăn tới dụ dỗ nữ thần, dĩ nhiên không còn cách nào có hiệu quả?

Nhị Cáp buồn bực, chính mình đối với thức ăn nhưng là một điểm sức chống cự cũng không có, đầu hàng phản bội địch bán đồng đội cái gì đều có thể làm được, làm sao nữ thần lại không công nhận?

Nhị Cáp như trước chưa từ bỏ ý định: "Elisabeth, ngươi đến cùng thích gì dạng cầu? "

Ireland tuyệt đạt đến cầu Elisabeth ưu nhã nói: "Ta thích là một gã anh hùng, đại trượng phu, nam tử hán, dũng cảm, hung mãnh, thông minh, có thể bảo hộ ta. . . Còn như ngươi. . . Không được. . . "

Elisabeth khinh bỉ Nhị Cáp liếc mắt.

Nhị Cáp nhất thời bị chọc giận: "Ngươi cảm thấy ta không đủ dũng cảm? Không đủ hung mãnh? Ta nhưng là trợ giúp những nhân loại ngu xuẩn kia phá án, được khen ngợi. . . "

"Thực sự? " Elisabeth không khỏi đối với Nhị Cáp thay đổi cách nhìn triệt để vang xem.

Nhị Cáp bị như thế vừa nhìn, nhất thời ngẩng đầuting đứng lên, làm ra một bộ phi thường có nam tử hán khí khái tư thế.

Giữa lúc lúc này, một cái thái địch chạy như bay đến.

"Nhị Cáp! Ngươi dám quấy rầy nữ thần của ta? ! " thái địch đối với Nhị Cáp Uông kêu to.

"Nữ thần của ngươi? Nàng là nữ thần của ta! Ngươi cái này thấp bé vụng về tiểu bất điểm! " Nhị Cáp đối với thái địch khinh bỉ nói.

Thái địch nổi giận, dám cười nhạo thân mình của nó? Không thể tha thứ.

Thái địch chạy như bay đến Nhị Cáp trước mặt, ôm Nhị Cáp, chính là một trận không thể miêu tả kéo dãn vận động: "Cỏ ~ chết ngươi! Cỏ ~ chết ngươi! Cỏ ~ chết ngươi! "

Thái địch, biệt hiệu Thái Nhật Thiên, trong truyền thuyết ngay cả vũ trụ đều có thể ngày siêu cấp thần cầu!

"A, người cái này chết thay đổi ~tai! " Nhị Cáp thiên tính chính là bất nạt kẻ yếu chủ, bị Thái Nhật Thiên như thế một ngày, nhất thời sợ đến tè ra quần, chạy trời chết, còn như nữ thần gì đó, đã ném ra...(đến) lên chín tầng mây đi.

Bất quá Nhị Cáp không có nghĩ tới là, một màn này bị tiểu khu không ít cư dân nhìn ở trong mắt, một mảnh mực trùng khẩu ngữ.

"Không phải nói, đây là cảnh khuyến sao? Làm sao ngay cả thái địch đều sợ? "

"Trời ạ, ta xem nhất định là giả cảnh khuyến. "

"Chẳng lẽ là người cảnh sát kia tiểu thịt tươi gạt người? Đây không phải là cảnh khuyến? "

"Ta đã nói rồi, Cáp Sĩ Kỳ làm sao có thể trở thành cảnh khuyến, đàn như vậy. "

Ngay cả Thái Nhật Thiên đều sợ, cũng không trách những tiểu khu khác cư dân nghi vấn cảnh khuyến thân phận.

Hách Soái vào lúc ban đêm tan tầm trở về, người mặc cảnh phục trải qua tiểu khu, hấp dẫn một đám mê muội cùng tiểu thiếu phụ, bác gái.

Những người này một bên cười, vừa nói ngày hôm nay Nhị Cáp thần kỳ biểu hiện.

"Cái gì? Nhị Cáp bị thái địch bị hù chạy? " Hách Soái đầy não hắc tuyến.

Thái địch hình thể rất nhỏ, lại vẫn có thể đem hình thể lớn gấp ba bốn lần Nhị Cáp dọa sợ? Cái này Nhị Cáp cũng quá bất nạt kẻ yếu đi?

Hách Soái đã cảm ơn trong đó vài cái nhiệt tình hàng xóm mời khách, về tới trong nhà, đang nhìn Nhị Cáp ốm yếu mà ghé vào trên ban công, một tình đã thái.

"Nhị Cáp, nghe nói người bị một cái nhỏ cầu bị hù chạy, có phải thật vậy hay không? " Hách Soái nói.

"Hanh, chẳng qua là nó quá thay đổi ~ hình thái rồi, đối với ta làm ra cái loại này giao phối động tác, trời ạ, ta nhưng là hùng. Tính cầu! " Nhị Cáp không phục nói.

Hách Soái não hải lập tức liền toát ra một cái hình ảnh, vẫn nhược tiểu chính là thái địch, đánh về phía Nhị Cáp, sau đó rầm ~gu không ngừng pháp phòng, nộ đối Nhị Cáp, Nhị Cáp hoa cúc ~ hoa nở rộ, kêu thảm thiết vang vọng tiểu khu.

Rất đòi trụ, rất bạo lực!

...

Trở lại bớt cảnh sát, tiếp tục tra [hoang dã vút xác án kiện].

Hiện tại toàn bộ án kiện rơi vào cục diện bế tắc, duy nhất có tranh chấp kinh tế đúng là Vương Đại Lục, thế nhưng Vương Đại Lục vừa không có động cơ gây án.

Đội ba một đám người dường như loạn đầu con ruồi giống nhau, mù quáng làm việc.

Ở nơi này chừng khốn cảnh thời kì, đột nhiên, một cái từ buồng điện thoại gọi điện thoại tới, một cái giọng điện từ thanh âm nói ra nhất kiện làm cho tất cả mọi người sợ ngây người chuyện --

"Vương Đại Lục, cùng người chết thê tử Đồng Lệ, có Gian ~ tình! "

Cái tin tức này, lập tức đang ở đội ba tạc oa.

Vừa mới Vương Đại Lục thiếu khuyết động cơ gây án, vậy bây giờ, động cơ gây án có.

Hết thấy cảnh sát cũng bắt đầu nhớ lại ra một cái dây xích: "Vương Đại Lục cùng Đồng Lệ cấu kết, bị người chết Trương Toàn phát hiện, song phương mâu thuẫn kịch liệt thăng cấp, cuối cùng, xung đột đã kịch liệt kéo lên, Vương Đại Lục, Đồng Lệ hai người, kết phùng đem Trương Toàn sát hại, đồng thời vút xác hoang dã. . . "

Mà cũng giải thích, vì sao hung thủ sẽ làm ra vút xác hoang dã như thế không có kỹ thuật hàm lượng sự tình, nhìn [bầm thây án kiện] cách làm, nhưng công thoát nước, nấu nát vụn, phân thấy gì gì đó, mới là kỹ thuật hàm lượng.

Chiếm được cái tin tức này, tất cả mọi người cảm thấy thỏa.

Đội trưởng Triệu Quốc An cùng lúc bắt đầu truy tra buồng điện thoại tố cáo đầu mỗi người, cùng lúc phái người đi 'Bắt' người hiềm nghi Vương Đại Lục cùng Đồng Lệ, trong đó Vương Đại Lục bên này, phái tới... ít nhất ... 6 cái cảnh viên, sợ bị Vương Đại Lục chạy thoát, Hách Soái chính là 6 nhân trung một người trong đó.

Bất quá, làm Hách Soái bọn họ đi tới Vương Đại Lục nhà thời điểm, Vương Đại Lục dĩ nhiên biểu hiện ra xúng vồ cùng hợp bộ dạng, một chút cũng không có phản kháng, càng không có nghĩ muốn trốn khỏi, im lặng bị cảnh sát bắt đi.

Hách Soái trong lòng buồn bực.

Bất hoàn tất sau đó, Trương Quốc An an bài một nhóm người lục soát Vương Đại Lục, Đồng Lệ gia, xem xem có thể hay không tìm được chứng thực tội danh căn cứ chính xác theo.

...

Phòng thẩm vấn.

Vương Đại Lục, Đồng Lệ, bị xa nhau hai cái phòng thẩm vấn, từ kinh nghiệm phong phú thẩm vấn chuyên gia tiến hành thẩm vấn.

"Vương Đại Lục, theo chúng ta lấy được tin tức, ngươi và Đồng Lệ trong lúc đó, có không tầm thường quan hệ. . . Minh xác nói là phát sinh quaxing~ quan hệ, là thật sao? "

"Điểm ấy ta thừa nhận, bất quá chúng ta đều là có cảm tình, Trương Toàn người nợ bình thường gia bạo, động một chút là đánh Đồng Lệ, Đồng Lệ nàng chịu không nổi, ta bình thường thoải mái nàng, thường xuyên qua lại, liền. . ." Vương Đại Lục đối với chút tình cảm này, không e dè, một điểm do dự cũng không có liền nói ra.

"Vương Đại Lục, người chết tử vong ngày đó, ngươi ở địa phương nào? Làm cái gì sự tình? "

"Đồng chí, ngươi được để cho ta suy nghĩ một chút, cái này đi qua mấy ngày. . . Ah, ta nhớ ra rồi, ngày đó ta theo Trương Toàn thông điện thoại, âm ỉ một trận, tâm tình không tốt chỉ có một người đi cạnh biển rồi hóng gió. "

"Cũng chính là. . . Không ai thay ngươi chứng minh? "

Triệu Quốc An cau mày nhìn xem thẩm vấn.

Cái này Vương Đại Phát, ngoài ý liệu phối hợp, cái này cùng bình thường hung thủ biểu hiện không quá giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Chứng cứ vô cùng xác thực?

Vương Đại Lục trong nhà.

Lúc này, Hách Soái đang cùng vật chứng chuyên gia, đối với Vương Đại Lục gia tiến hành vật chứng lục soát.

Đầu tiên, tìm có hay không có vết máu, cũng chính là huyết dịch dấu vết lưu lại.

Huyết dịch rơi trên mặt đất sau đó, là lau rửa không sạch, trừ phi là dùng hóa học tẩy thuốc tẩy rửa.

Vài cái đồng sự mỗi người cầm một chai phát quang an, khắp nơi phun, sau đó dùng từ quang chiếu xạ.

Hay là phát quang an, cũng gọi là lỗ mét dạ. Là một loại cường toan, cấp mắt, da, đường hô hấp có nhất định kích thích tác dụng. Ở kiểm nghiệm vết máu lúc, phát quang an cùng huyết dịch chính giữa huyết hồng làm phát sinh phản ứng, hiện ra lam màu xanh biếc ánh huỳnh quang. Lỗ mét dạ độ nhạy có thể đạt được một 0,0001%, tức 1 rỉ máu xen lẫn trong 999999 đầu viên ngói trích thủy trung lúc cũng có thể bị kiểm nghiệm được.

"Mau nhìn, chỗ ngồi này trong có vết máu... "

Trương Ý Hàm suất tìm được trước rồi vết tích, ở đại sảnh sô pha dưới đáy, tìm được một khối 0. 5 bình mét lam màu xanh biếc vết tích, mặt khác còn dùng kính lúp tìm được một tia nhỏ máu đen đọng lại vật. Sau đó phát hiện sô pha sừng có va chạm vết tích, còn có một tia sợi huyết dịch đọng lại lưu lại.

Lấy kiểm chứng, trang bị túi, phong kín, các loại trở về làm DNA đối lập, nhìn có phải hay không người chết Trương Toàn.

Tìm được cái này sau đó, trong phòng liền không còn có tìm đến bất kỳ vật hữu dụng gì.

Sau đó, mọi người đi tới tiểu khu nhà để xe dưới hầm, tìm được Vương Đại Lục xe riêng, một chiếc Mercedes, quả nhiên vừa tìm được vết máu.

Lại lấy kiểm chứng, trang bị túi, phong kín.

Sau đó, mọi người ở trong xe lại có một người phát hiện trọng đại.

Ở xe chỗ ngồi, trải qua kính lúp tỉ mỉ lục soát, phát hiện một loại miên tê đại sợi, rất có thể là trước đây trời gở người chết sợi dây lưu lại. Vật như vậy có thể mang về bót cảnh sát làm tài liệu đối lập, chỉ cần nhân tố đối với có thể so với, liền có thể trở thành chứng đỡ Vương Đại Lục giết người hạng nhất mạnh mẽ chứng cứ.

"Được rồi, tra một chút cái này hành xa ký lục nghi, nhìn có hay không ghi lại. "

"Hắn là không thể nào đâu, hung thủ gây án thời điểm chẳng lẽ còn mở hành xa ký lục nghi? "

Tra xét một cái hành xa ký lục nghi sau đó, quả nhiên đoạn thời gian đó là trống không, ký lục nghi hư mất.

Lấy kiểm chứng hoàn tất, một đoàn người ngựa không ngừng đề biết bót cảnh sát làm kiểm tra đo lường đối lập, chỉ tốn không đến thời gian một tiếng, trên xe miên tê đại sợi, cùng người chết tử vong lúc trời gở ở trên người lưu lại sợi, nhân tố 100% xứng đôi.

Mà huyết dịch DNA, cũng cùng người chết Trương Toàn DNA hoàn toàn tương tự.

Giờ khắc này, chỗ đầu tiên xác nhận, đang ở Vương Đại Lục trong nhà.

Mà hung thủ, cũng miêu tả sinh động.

...

Làm vết máu, sợi lông hạng chứng cứ đặt Vương Đại Lục trước mặt thời điểm, Vương Đại Lục lúc đó quả thực mặt mày nhăn nhó, tự lẩm bẩm: "Không có khả năng a, làm sao có thể? Nhất định là nơi nào lắm, trên xe của ta tại sao có thể có mấy thứ này? ! "

Thình thịch! !

Trương đội Mạnh vỗ bàn, cảm tức nhìn Vương Đại Lục: "Hanh, này cũng chứng cứ vô cùng xác thực rồi, ngươi còn có cái gì có thể chống chế? "

Đột nhiên, Vương Đại Lục quát to một tiếng: "Không đúng, Trương Toàn không phải ta giết, mà là tự sát, ta là oan uổng, nhất định là Trương Toàn muốn dùng chết tha ta hạ thủy! "

Trương đội cười nhạt: "Hanh, ngươi còn dám nói sáo, những chứng cứ này cũng nói rõ, đúng là ngươi giết! "

Vương Đại Lục vội vã kêu to: "Oan uổng a, thực sự oan uổng a! "

...

Mà lúc này, một bên khác phòng thẩm vấn, người chết thê tử Đồng Lệ, đối diện thẩm vấn nhân viên khóc.

"Ta biết, đây hết thảy đều là Trương Toàn cố ý tự sát, hãm hại chúng ta, hắn là chết cũng sẽ không bỏ qua cho chúng ta... Hắn can đảm đó tiểu hèn yếu phé vật, vẫn luôn là cái phé vật, làm chuyện gì đều không được, không làm tốt liền giận chó đánh mèo ta, còn uống rượu, cầm roi da đánh ta... Ta thực sự không chịu nổi, muốn với hắn ly hôn, thế nhưng hắn không chịu... "

"Vương Đại Lục người tốt, so với Trương Toàn phé vật kia tốt gấp trăm lần một nghìn lần gấp một vạn lần, cho nên ta liền cùng Vương Đại Lục tốt hơn, bất quá vẫn là bị Trương Toàn đã biết, vốn cho là Trương Toàn sẽ đồng ý ta ly dị, kết quả còn không đồng ý... "

Đồng Lệ lập tức khóc đắc hi lý hoa lạp, dường như ngược lại cây đậu giống nhau nói rất nhiều chuyện trước kia.

Thẩm vấn chuyên gia cảm thấy tận dụng thời cơ, liền có ý dẫn đạo Đồng Lệ, hy vọng có thể móc ra một ít manh mối.

Đồng Lệ bị như thế một dẫn đạo, quả nhiên nói rất nhiều vật có giá trị.

"Ta có đôi khi thực sự rất muốn giết hắn, xong hết mọi chuyện, cuộc sống này thực sự không có cách nào khác qua, ta có đôi khi đều nghĩ qua muốn tự sát... Cái phé vật này một điểm năng lực cũng không có, hắn hay là bán ra thương, nếu như không phải Vương Đại Lục trợ giúp đã sớm mất đi không còn chút nào, hắn mỗi lần tìm Vương Đại Lục nhập hàng chính là không chịu cho tiền, Vương Đại Lục bởi vì ta cảm thấy thiếu nợ Trương Toàn, cho nên cũng không có phải qua nợ nần... Người như thế, chết tốt hơn... "

"Ta có thể chết, dù sao ta đã sớm không muốn sống, thế nhưng Vương Đại Lục trong nhà còn có thê tử con trai, hắn là oan uổng, hắn không thể chết

được... Mà khi ban đầu là ta câu dẫn hắn, hắn cùng ta cũng là vẫn duy trì một khoảng cách, là ta có lỗi với hắn, có lỗi với hắn thế tử con trai... "

Đồng Lệ nói nói, tinh thần có điểm hồng mắt cảm giác, ra đời tử chí, điều này làm cho thẩm vấn chuyên gia không thể không dừng lại thẩm vấn.

...

...

Tình tiết vụ án họp hội ý nghị, lại một lần nữa tổ chức.

Mọi người, đem hiện nay trên tay tư liệu, một lần nữa hồi báo một lần.

Trương Quốc An cuối cùng tổng kết một cái hội báo: "Tình huống trước mắt đến xem, chứng cứ đều chỉ hướng Vương Đại Lục là hung thủ giết người, đệ nhất, tại hắn trên xe tìm được vật chứng, đệ nhị, hắn không có chứng cứ vắng mặt. Đệ tam, có động cơ gây án... Bất quá, từ thẩm vấn phương diện đến xem, Vương Đại Lục vẫn kêu oan uống, biểu hiện quả thực không muốn hung thủ, trừ phi hắn là lão du điều... Phía dưới bắt đầu thảo luận a !, đại gia nói thoải mái, nhìn có cái gì ... không địa phương sơ hở rồi. "

Trẻ tuổi tàn lập dẫn đầu nhắc tay: "Ta cảm thấy phải chết giả chắc là Vương Đại Lục giết, mà Đồng Lệ thuyết pháp bắt quá là ở lẫn lộn tầm mắt của chúng ta mà thôi, thủ thuật che mắt. "

Trương Ý Hàm: "Ta cảm thấy được, không thể loại trừ khả năng tự sát tính, Đồng Lệ lời nói cảm giác rất chân thực, không giống nói sáo, cái này Trương Toàn rất có thể là muốn dùng tự sát tới tha Vương Đại Lục, Đồng Lệ hai người hạ thủy, trả thù. "

Ngô Kiến Quốc: "Chúng ta không thể bỏ quên cái kia cung cấp đầu mối buồng điện thoại điện thoại... "

Từng cái hăng hái lên tiếng, nói ra trong lòng mình phỏng đoán, phá án cần sức tưởng tượng, quá mức cứng nhắc ngược lại dường như khó tra án, e rằng một cái điểm nhấp nháy, chính là mấu chốt phá án.

Ở nơi này một mảnh nhiệt liệt trong tiếng nghị luận, đội trưởng Trương Quốc An đột nhiên phát hiện Hách Soái cau mày ngồi ở chỗ kia, vẫn không có lên tiếng.

Trương Quốc An: "Hách Soái, ngươi có ý kiến gì? Nói nghe một chút. "

Hách Soái suy nghĩ một chút: "Ta cảm giác không đúng lắm, cảm giác có một nơi không có suy nghĩ đến... "

Trương Quốc An: "Địa phương nào? "

Hách Soái đột nhiên nói: "Đội trưởng, ta muốn tự mình thẩm hỏi một chút Vương Đại Lục, nghiệm chứng một chút suy nghĩ trong lòng. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Hung thủ nghĩ sai rồi!

Có động cơ gây án, có hiện trường gây án, chứng cứ liên sung túc, mọi thứ đều phẳng phát công bố Vương Đại Lục đúng là hung thủ, Đồng Lệ cũng là tòng phạm.

Thế nhưng Hách Soái như trước có một chút nghi hoặc.

Đó chính là lượng máu vấn đề, người chết ở Vương Đại Lục trong nhà xuất huyết, trên xe xuất huyết, sau đó Hách Soái ngày đó kiểm tra đất hoang vớt xác địa điểm thời điểm, người chết phía dưới cũng là có vết máu.

Mà từ Vương Đại Phát trong nhà, cách cách bờ biển đất hoang bên kia, khoảng cách... ít nhất ... Vượt lên trước 30 km, nơi đây đến bên kia tốc độ nhanh nhất cũng muốn 20 phút, một người máu chảy sẽ có dài như vậy? Đã sớm chảy khô a !?

Bất quá, đây cũng chỉ là Hách Soái suy đoán, dù sao người có thể trên đường cầm máu, cũng không có nghĩa là vẫn cứ máu chảy (đây là đang người bắt từ dưới tình huống).

Nguyên do bởi vì cái này suy đoán, làm cho Hách Soái vẫn không còn cách nào thuyết phục chính hắn một án tử cứ như vậy kết thúc.

Đội trưởng Trương Quốc An: "Ngươi muốn gia nhập thẩm vấn? "

Hách Soái gật đầu: "Ta có một nghi hoặc không có giải quyết, cho nên muốn tự mình hỏi một chút. "

Lần trước Hách Soái hoàn thành [bắt tay án kiện] thời điểm, thu được một cái một lần duy nhất [thắc hoang nghi], lúc này án tử đi tới thời điểm mấu chốt, chính mình vừa lúc dùng hết nó cho vụ án này định án.

Trương đội do dự một chút, cuối cùng rốt cục gật đầu: "Được rồi, tuy là ngươi không có kinh nghiệm gì, nhưng cũng sẽ không làm hư. "

"Cảm tạ Trương đội! " Hách Soái cực nhanh chạy ra phòng họp, có mấy người đối với Hách Soái thẩm vấn cũng thật tò mò, cũng đi theo ra ngoài, chuẩn bị bàng quan Hách Soái có thể làm ra động tĩnh gì tới.

Hách Soái rất nhanh đi tới hiềm phạm Vương Đại Lục phòng thẩm vấn.

"Cảnh quan, ta là oan uổng a, nhất định là Trương Toàn người nọ hãm hại ta a! " Vương Đại Lục chứng kiến cảnh sát sau khi đi vào, hô to oan uổng.

Hách Soái chậm rãi khiêm tốn mà ngồi ghế trên: "Ta cũng hiểu được ngươi hẳn là bị oan uổng. "

Vương Đại Lục mừng rỡ, rốt cục có cảnh sát tin tưởng mình, kích ~ động đạo: "Đối với, đối với, ta đúng là oan uổng. "

Hách Soái gõ bàn một cái nói: "Dừng một chút đình ~ ta có lời muốn phải hỏi rõ ràng, muốn chứng minh ta một cái ý nghĩ. "

"Cảnh quan ngươi hỏi, chỉ cần ta biết, đều nói cho ngươi! " lúc này Hách Soái chính là Vương Đại Lục rom rạ cứu mạng, tự nhiên vịn phần nghe theo.

"Không phải cần ngươi nói nhiều như vậy, chỉ cần ngươi đáp là phải hay không phải là được, rất đơn giản. " Hách Soái nói.

"Không có vấn đề! Không có vấn đề! Cảnh quan nói cái gì nên cái gì! " Vương Đại Lục Mạnh gật đầu.

Lúc này, Hách Soái trong tay khắp thắc hoang nghi.

[thắc hoang nghi]: Có thể dò xét mục tiêu nhân vật nói chân thực tính, mục tiêu nhân vật chỉ có thể trả lời 'Là' hoặc là 'Không phải', đối trả chấn động cao tần, nói thật duy nhất rung động. (chú: Chỉ có thể trắc ra mục tiêu nhân vật biết đến sự thực, nếu như mục tiêu nhân vật không biết nên sự thực đem thắc hoang nghi kết quả gặp phải lệch lạc.)

Sử dụng điều kiện có hạn chế, hơn nữa hỏi vấn đề cũng có hạn chế, nhưng là bây giờ cái này cũng đủ dùng.

Trong lòng mặc niệm: "Sử dụng. "

Mà lúc này, Trương Quốc An, Ngô Kiến Quốc đám người đi tới thẩm vấn giam không thất, cách quản chế nhìn xem Hách Soái thẩm vấn.

Ngô Kiến Quốc có chút bất mãn nói: "Tiểu tử này, ngay cả thẩm vấn nước chảy cũng đều không hiểu, bút ký cũng không làm, chụp ảnh cũng không còn mở ra, máy ghi âm cũng không còn mở ra... "

Ngô Kiến Quốc nói những thứ này, đều là tra hỏi chuẩn bị nước chảy, về sau sẽ trở thành phán quyết chứng cứ, rất trọng yếu.

Trương Quốc An gật đầu, đề xuống một cái cái nút truyền tin hướng về phía mạch nói rằng: "Hách Soái, chú ý thẩm vấn nước chảy... "

Kết quả trong phòng thẩm vấn Hách Soái không chút phản ứng nào có.

Ngô Kiến Quốc sắc mặt không tốt: "Sẽ không phải là ngay cả mạch đều mang theo a !? "

Dường như Ngô Kiến Quốc nói, Hách Soái còn thật không có mang theo tai nghe, đem này quy định thẩm vấn nước chảy toàn bộ quên mất.

Mà lúc này, Hách Soái đã bắt đầu thẩm vấn.

"Vương Đại Lục, ta muốn bắt đầu tra hỏi, ngươi chỉ cần trả lời là hoặc là không phải. "

Vương Đại Lục Mạnh gật đầu: "Minh bạch! Minh bạch! "

Hách Soái: "Ngươi có phải hay không nam? "

Vương Đại Lục ngây người: "A? "

Hách Soái nhíu: "Ngươi có phải hay không nam? Nhanh lên trả lời là phải hay không phải! "

Vương Đại Lục đỏ mặt hô: "Là! "

Ông ~

Trong tay [trắc hoang nghi] chấn động một lần.

Hách Soái tiếp tục hỏi: "Người có một lão bà? "

Vương Đại Lục những thứ này lưu loát không ít, không chút do dự: "Là! "

[trắc hoang nghi] chấn động một lần.

Trương Quốc An, Ngô Kiến Quốc: "... "

Bọn cảnh sát: "... "

Giờ trò quỷ gì? Hỏi là cái gì quỷ vẩn đề?

Hách Soái thật nhanh tiếp tục hỏi: "Người chết Trương Toàn có phải là người hay không giết? "

Vương Đại Lục vội vã: "Không phải! "

[trắc hoang nghi] chấn động một lần!

Hách Soái đại hi, xem ra người chết thật không phải là Vương Đại Lục giết!

Hách Soái như trước lo lắng, đổi một cái phương thức hỏi: "Người chết Trương Toàn ở trong nhà người phòng khách, có phải hay không phát sinh qua tranh đấu? "

Vương Đại Lục lắc đầu: "Không phải! Không có! "

[trắc hoang nghi] vẫn là chấn động một lần, nói cách khác phòng khách sự phát hiện kia trảng, rất có thể cho là ngụy tạo!

Hách Soái tiếp tục đổi vai độ hỏi: "Người có phải hay không trói gô lại đây Trương Toàn, đem hắn trói đến trên xe? "

Vương Đại Lục lắc đầu: "Không phải! Không có! "

[trắc hoang nghi] vẫn là chấn động một lần, nói cách khác trên xe kia đệ nhị hiện trường, cũng là ngụy tạo!

Hách Soái lúc này nói rằng: "Ta hiện tại đang hỏi người có phải hay không nữ, người trả lời 'Là' . "

"A? " Vương Đại Phát mộng ép một cái.

Thẩm vấn giam không thất bên kia Trương Quốc An, Ngô Kiến Quốc, Trương Ý Hàm bọn họ, đã bối rối, giờ trò quỷ gì?

Hách Soái nghiêm túc: "Người làm theo là được. "

Vương Đại Phát liền vội vàng gật đầu: "Tốt! "

Hách Soái: "Ta bắt đầu hỏi... Người có phải hay không nữ? "

Vương Đại Phát liền vội vàng gật đầu: "Ta là nữ! "

Trương Quốc An, Ngô Kiến Quốc, Trương Ý Hàm: "... "

Ông ơng ơng ~~~~~[trắc hoang nghi] chấn động cao tần, là giả!

Hách Soái thật sâu thở dài một hơi, kết quả đã xảy ra rồi, Vương Đại Phát không phải hung thủ giết người! Cũng để cho Hách Soái kiên định trong lòng mình ý tưởng.

Cái này người chết Trương Toàn, tuyệt đối là tự sát, giả tạo hiện trường, hãm hại Vương Đại Lục! !

Hách Soái tâm tình thật tốt, đứng lên, đối với Vương Đại Lục nói: "Ta hỏi xong, ta đã xác định một việc... Chân tướng rất nhanh thì có thể tra ra manh mối. "

Sau khi nói xong, Hách Soái ly khai phòng thẩm vấn, lưu lại Vương Đại Lục về mặt kính hi.

Hách Soái rất nhanh liền tìm được Trương Quốc An: "Đội trưởng, ta có ý nghĩ, cái này người chết Trương Toàn rất có thể là tự sát, ta hiện tại muốn một chiếc xe đi cạnh biển đất hoang bên kia, mặt khác cần một cái giám kiểm chứng khoa đồng sự, ta muốn nghiệm chứng một cái ý nghĩ. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Kết án, 50 vạn cảm tạ phí

Cạnh biển đất hoang vút xác địa điểm.

Hách Soái lại một lần nữa đi tới cái chỗ này.

Lúc này cùng Hách Soái tới, là thái kiểm chứng kinh nghiệm phong phú cảnh viên Vương Đại Thụ.

Lần trước giấu thi thể địa phương, tổ trọng án đã làm tiêu ký, cho nên hai người rất nhanh liền tìm được.

Hách Soái: "Vương Đại Thụ, ta muốn nhìn một chút hân chết địa phương, chảy ra huyết năng đủ thấm đến bao sâu, người bang ta xem một chút. . . "

Vương Đại Thụ toét miệng cười, nhiệt tình nói: "Không thành vấn đề. . . Bắt quá Hách Soái, mẹ ta gia có một khuê nữ, đáng đáp có thể tuần rồi, trở mà thật xinh đẹp, nếu không người suy tính một chút a !. "

Hách Soái một hồi thẹn thùng: "Trước giúp ta đem vụ án này kết liễu a !. "

Vương Đại Thụ: "Được rồi, xem ta! "

Hai người ở thi thể cắt cổ tay địa phương, bắt đầu đào đất, mặt trên rất rõ ràng có huyết dịch thấm thấu vết tích, tiếp tục đào xuống, một bên đào, một bên cách mỗi 1Cm thu thập một phần thổ dạng phân biệt tiêu ký tốt, cuối cùng, vẫn đào được 50cm chỉ có thôi.

Nhìn trên mặt đất bày một túi lại một túi thổ dạng, Hách Soái cảm thấy mỹ mãn.

Sau đó, Hách Soái xông bên trong xe mang ra một cái thùng, bên trong có tràn đầy một thùng máu heo, thả chút ít kháng ngưng tề, Hách Soái muốn hoàn nguyên một lần huyết dịch thấm thấu tới mặt đất nhìn cụ thể có thể thấm thấu sâu đậm.

Người bình thường huyết dịch tổng sản lượng hên tương đương với thể trọng 7%- 8%, người chết Trương Toàn thể trọng 75 kg, huyết dịch trọng lượng ước là 6 kg, mà Hách Soái liền chuẩn bị rồi 6 kí lô máu heo.

Dùng một cái cái ống nhét vào máu heo bên trong thùng, thùng đứng chống ngược qua đây, đặt ở cái giá bên trong, làm một bình tiếp nước một dạng đồ đặc, xuất huyết bắt chước cắt cổ tay ở phía sau xuất huyết số lượng, chậm rãi rơi xuống mặt đất, rót vào thổ trong đất.

Làm xong đây hết thấy, Hách Soái cùng Vương Đại Thụ trở về bộ cảnh sát, làm xét nghiệm, rất nhanh thì cho ra kết quả, máu của người chết dịch vẫn thấm thấu đến rồi 10cm thổ địa ở chỗ sâu trong. Hơn nữa DNA cùng người chết Trương Toàn DNA phù hợp.

Sau đó, lại đợi 7 thiên (người chết từ vong đến máu heo đặt thời gian), Hách Soái cùng Vương Đại Thụ tiếp tục trở về đào đất, tiếp tục cách mỗi 1Cm thu thập một cái bản vẽ.

Mã bắt đình đề trở về xét nghiệm, cuối cùng tính ra kết quả là: Huyết dịch thấm thấu chiều sâu vì 12Cm. . .

Đến đó, vụ án kết luận đã rất rõ ràng ----

Nói cách khác, người chết Trương Toàn từ vong địa điểm thấm thổ lượng máu, là trên người người chết lượng máu 90% ở trên, đây là suy nghĩ đến thân thể của một người không có khả năng lưu quá sạch sẽ dưới tình huống.

Bởi vậy có thể suy luận ra, hay là phòng khách vết máu, trên xe vết máu, đều không phải là giết người lúc chảy ra vết máu, cho nên hai địa phương này không phải hiện trường giết người. Trước mặt những chứng cứ kia, toàn bộ đẩy ngã.

"Cho nên, đây là cùng nhau tự sát giả tạo bị giết, hãm hại người khác án kiện! ! "

Làm Hách Soái, Vương Đại Thụ liên hợp báo cáo, đưa đến Trương Quốc An đội trưởng phòng làm việc của mặt bàn lúc trước, Trương Quốc An thờ dài.

Chỉ tốn một ngày, án kiện tự ra rồi văn kiện, chính thức kết án, mà [hoang dã vút xác án kiện], cũng đổi tên là [hoang dã vụ án tự sát].

"Keng ~~~ phá hoạch án kiện [hoang dã vụ án tự sát], tham dự trình độ 43%, thu được 40 chính nghĩa giá trị. . . "

"Keng ~~~ bởi vì tham dự trình độ lại đây thấp, vô đạo cụ thưởng cho. . . "

"Tổng chính nghĩa giá trị: 420 điểm. "

Kết án sau đó, muốn nói cao hứng, tự nhiên là giải trừ hiềm nghi công ty lão bản Vương Đại Lục. Làm tuyên bố kết án không có quan hệ gì với hắn sau đó, Vương Đại Lục liền trực tiếp mang theo 50 vạn tiền mặt đi tới tổ trọng án.

Hắn người thứ nhất chính là tìm được Hách Soái, kích ~ di chuyển nắm tay, nắm thật chắc không thả.

"Cảnh quan, thực sự rất cảm tạ ngươi, nếu như không phải ngươi, ta cũng rất có thể ngồi chồm hổm ở trong ngục rồi. "

Hách Soái hoàn hảo tình thương cao, vội vàng nói: "Vương lão bản không cần như vậy, chúng ta tổ trọng án từng cái tình Bình cường Tướng, là tuyệt đối sẽ không oan uổng một người tốt, việc này coi như không có ta, cũng có thể tra cái tra ra manh mối. "

Vương Đại Lục vừa nghe, cười ha ha: "Cảnh quan nói là, là ta nói sai. "

Sau đó từ bí thư cầm trên tay qua một cái túi xách tay, còn có một mặt cầm kỳ, mặt trên viết "Dũng mãnh phi thường cơ trí, hiện ra hết cảnh uy ".

Hách Soái mặt đỏ lên: [cái này dũng mãnh phi thường cơ trí, phải nói chính là ta a !?]

Vương Đại Lục mở túi ra, lộ ra bên trong một xấp chồng nhân dân tệ, hạ tổ trọng án mọi người giật mình.

Hách Soái nhất thời nhăn眉头 tái rồi, số tiền này là đáp tạ ta sao?

Vương Đại Lục xuất ra vài bó lớn,... ít nhất ... Hai ba trăm ngàn, phóng tới Hách Soái trước mặt: "Cảnh quan, những thứ này là ta lòng biết ơn! "

Hách Soái nước bọt rào rào lưu, tuy là chỉ có phân nửa, nhưng hai ba trăm ngàn cũng đã rất làm cho hắn vui mừng, tay nhịn không được đưa tới, một bà rào rào đem tiền quay vòng qua đây, trong miệng lại mang theo cự tuyệt nói: "Ai nha, không cần khách khí như vậy lạ, những thứ này đều là chúng ta phải làm lạ, không cần cho chúng ta tưởng thưởng lạ, cầm kỳ đã đủ lạ. . . "

Mọi người trở nên cười ngặt, trong lòng điên cuồng hét lên: [ngươi động tác này với ngươi nói, rất tự mâu thuẫn a uy!]

Đang ở Hách Soái liệt cười, một bộ mê tiền đáng vẽ, cho rằng số tiền này thực sự có thể rơi vào túi tiền mình thời điểm, một con tục tăng bàn tay to ngăn cản Hách Soái động tác.

"Hách Soái, ngươi là muốn trái với kỷ luật sao? Cảnh viên là không thể tiếp thu án kiện đương sự cùng với người đại lý tiền thưởng. " Trương Quốc An đội trưởng nghiêm nghị chính khí, đồ sộ vĩ ngôn nói.

"A? Không thể tiếp thu tiền thưởng sao? " Hách Soái vẽ mặt mộng bức.

Xi ~~~

Ha ha ha ha ~~~

Phòng làm việc một mảnh cười ha ha, chúng cảnh viên quả thực nhìn có chút hả hê không ngừng, cười đến gập cả người.

Vương Đại Lục ở một bên, nóng nảy: "Không đúng, đây là ta tiền, ta muốn cảm tạ hách cảnh quan cũng không được sao? "

Trương đội bắt đầu dĩ nói: "Thật đúng là không được. "

Như thế quy định, cũng là có nguyên nhân, nếu như có thể như vậy thu cảm tạ phí lời nói, rất có thể biết tạo thành diện tích lớn tham ô nhận hối lộ, ăn hối lộ không làm tròn trách nhiệm, tiến tới tạo thành oan giả án sai.

Vương Đại Lục có chút buồn bức rồi, ta muốn đưa tiền đều không đưa ra đi, cái này cái gì thiên lý a.

Hách Soái ở một bên, đã vẽ vòng tròn nguyên rủa.

Tiền cứ như vậy không có, tức giận a! !

Chương 36: Vụ án mới, nhuộm máu rèm cửa sổ

X thành phố một tòa lầu cao một tầng

To lớn cửa sổ sát đất trước, Hoàng Giang đang không ngừng chuẩn bị cái kia đài từ Đức vào bên nhìn kỹ được nhạc kính viễn vọng.

Cái này vào tay giá cả hơn mười ngàn xa xỉ phẩm, được xưng dạ ung trắc cách, áp dụng Đức quang học lĩnh vực kỹ thuật thấu kính đồ tầng kỹ thuật cùng kim cương cao thanh độ màng, Nano sơ thủy độ màng các loại cao kỹ thuật mới.

Đi qua cái này sa hoa kính viễn vọng, Hoàng Giang có thể đem đối diện đồng nhất trong tầng lầu tình huống thấy nhất thanh nhị sở!

Hoàng Giang mỗi ngày cái điểm này đều chờ ở kính viễn vọng trước, bởi vì đến mỗi lúc này, lầu đối diện tầng trong chính là cái kia tính ~gan nữ nhân xinh đẹp, sẽ coi ~guang y phục ở tâm ~shi tắm.

Quan trọng nhất là, nàng dĩ nhiên chưa bao giờ kéo rèm cửa sổ!

Có lẽ là cảm giác mình tầng lầu cao độ, căn bản không có người có thể trộm ~kui đạt được, người nữ nhân này tắm thời điểm chưa bao giờ đóng cửa sổ, cũng không kéo rèm cửa sổ, nàng nổi bật mê ~ren thân thể ở Hoàng Giang trước mặt căn bản là nhìn một cái không sót gì.

Người nữ nhân này phảng phất nhất định chính là vì thỏa mãn Hoàng Giang trộm ~kui~ nghiệm ~~~ tốt mà thành, từ Hoàng Giang trong lúc vô tình dùng kính viễn vọng chứng kiến lầu đối diện tầng bên trong hương ~yan tràng cảnh sau, hấn tựu như cùng gặp Ma thông thường mà, mỗi ngày cảm điểm chờ.

Hoàng Giang nhìn một chút cổ tay đồng hồ đeo tay cần đá thạch anh, thời gian đã không sai biệt lắm, cái điểm này, đối diện nữ nhân cũng đã đã trở về, đồng thời bắt đầu tắm a !.

Nghĩ tới đây, Hoàng Giang không khỏi liếm ~ ròitian mình làm vượt khoe miệng, trong mắt của hấn tràn đầyyu~ trông hòa quang.

Hấn không kịp chờ đợi tựa đầu tiến đến kính viễn vọng trước, màn ảnh thẳng tắp đối với hướng nữ nhân tắm ~shi cửa sổ, lúc này đây, trong cửa sổ rộng tuếch, môn cũng đóng chặt lại.

Nữ nhân tựa hồ vẫn chưa về.

Hoàng Giang không khỏi có chút mất hứng về, trước tầng caoyu~ ngắm không có thể đạt được thỏa mãn, hấn cảm thấy có chút phiền táo.

Hấn có chút chưa từ bỏ ý định điều chỉnh dưới ống dòm màn ảnh, e rằng nữ nhân kia đã đã trở về, lúc này đang ở một bên phòng khách sô pha nghỉ ngơi.

Hoàng Giang đem màn ảnh điều chỉnh đến nữ nhân phòng khách phía trước cửa sổ, nhưng phòng khách cửa sổ bị thật dày rèm cửa sổ hoàn toàn che đây, cái gì cũng nhìn không thấy.

Hoàng Giang vô cùng thất vọng mà dự định từ màn ảnh trước ly khai, bỗng nhiên, một tươi đẹp màu đỏ ở trước mắt hấn sáng lên, con ngươì của hấn bỗng nhiên mà thả lớn.

...

...

Tổ trọng án đội ba.

"Hách Soái, với người nói bao nhiêu lần, nơi đây là cục cảnh sát, không phải là nhà của người! Vội vàng đem người khí đệm ghế nằm lấy đi! "

Đội phó Ngô Kiến Quốc về mặt tức giận nhìn xem Hách Soái nói rằng

Hách Soái không nhịn được nói rằng: "Được rồi được rồi, đã biết. "

Hách Soái bất dĩ vì nhiên lắc mông, đứng dậy, sau đó đuổi người, ngáp một cái. Hấn gần nhất tâm tình không tốt, trên một cái [hoang dã vụ án tự sát] người trong cuộc 50 vạn cảm tạ phí không có bắt được, không ra sấm.

Chứng kiến Hách Soái không chút nào đem mình để ở trong lòng, Ngô Kiến Quốc sắc mặt ngày càng khó coi, từ Hách Soái phá được bầm thây án kiện các loại mấy Tông án tử sau đó, mấy ngày hôm trước lại đang [hoang dã vụ án tự sát] trên lập công, Hách Soái ở tổ trọng án cùng với bốn cảnh sát địa vị rất nhanh dâng lên.

Bên cạnh đồng sự nhắc tới hẳn đều không cảm được thần phục thiên tài, thần thám các loại, đội trưởng Trương Quốc An càng đối với hắn vài phần kính trọng.

Trên thực tế Ngô Kiến Quốc cũng vô cùng rõ ràng, Hách Soái đi tới bắt cảnh sát không bao lâu, liền phá được những thứ này án tử, tiền đồ tự nhiên bất khả hạn lượng, thăng quan nói chức chỉ là vấn đề thời gian. Có người nói phân cục cục trưởng đều đối với Hách Soái phi thường quan tâm, rất có muốn đề bạt ý tứ của hắn, chỉ là Hách Soái hiện nay vẫn chỉ là cái tân nhân, không thể quá mức cấp tiến.

Nhưng nhất lệnh Ngô Kiến Quốc tức giận là, đồng nghiệp chung quanh dĩ nhiên có ở tung tin vịt, cục trưởng dự định rút lui hết hắn cái này người đội phó, làm cho Hách Soái chống đối tới!

Hắn Hách Soái là cái thái gì!

Chẳng qua là một mới vừa vào bắt cảnh sát tân nhân, vận khí nhộn nhịp phá được mấy vụ án mà thôi, mình đã là mấy thập niên cán bộ kỳ cựu rồi, không nói có bao nhiêu công lao, liền phần này tư lịch, Hách Soái liền vĩnh viễn đừng nghĩ với hắn so với!

Bất quá sức sống thuộc về sức sống, nhưng hắn là biết Hách Soái là không có khả năng nói chức, dù sao tư lịch là cần phải từ từ nấu, coi như người biểu hiện ưu tú cũng không được, đây là vấn đề thời gian, mà không phải phá bao nhiêu vụ án vấn đề.

Mặc dù là nói như vậy, nhưng Ngô Kiến Quốc vừa nghĩ tới Hách Soái bình thường cả lo phát phờ, hiểu trưng bạt hổ đáng đáp, Ngô Kiến Quốc khi sẽ không đánh một chỗ tới.

Trong nơi này có người cảnh sát đáng về!

Ngô Kiến Quốc mới vừa dự định mở miệng nửa phê bình Hách Soái vài câu, một người mặc bì giáp khác, mang theo bạch sắc khẩu trang nam tử lỗ măng mà xông vào trong phòng.

"Cảnh sát. . . Cảnh sát đồng chí. . . Ta muốn báo án! "

Vốn là tâm tình không thuận Ngô Kiến Quốc, chứng kiến nam tử hành vi, sắc mặt càng là khó coi: "Người bên ngoài là làm ăn cái gì không biết? Nơi này là tổ trọng án phòng làm việc, người nào cũng dám đi vào trong thả? "

"Xin lỗi, Ngô đội trưởng, vị tiền sinh này hắn chạy quá nhanh, chúng ta lan đều ngăn không được. . . "

Một cái thực tập cảnh sát trẻ tuổi vẻ mặt áy náy đứng ở cửa, trên mặt có chút bối rối.

Ngô Kiến Quốc vừa định làm cho cảnh sát trẻ tuổi đem nam tử này đánh đuổi, nam tử chợt vọt tới Ngô Kiến Quốc trước mặt, thật chặt bắt ~ ở tay hắn.

Nam tử vóc người vô cùng khôi ngô, cánh tay cũng tương đương mạnh mẽ, Ngô Kiến Quốc ở trước mặt của hắn, có vẻ vô cùng gầy yếu.

"Người muốn làm gì! "

Ngô Kiến Quốc suýt chút nữa bị nam tử khiến cho một cái giật mình ngã sắp xuống.

"Giết người. . . Ta thấy huyết. . . Thật là nhiều máu! "

Nam tử thần sắc sợ hãi, nói năng lộn xộn nói.

Người ở chỗ này nghe vậy, biểu tình nhất thời trở nên tức mưng, làm cảnh sát, hắn chúng ta đối với giết loại người chứ đều hết sức Mẫn ~ cảm giác.

Như vậy một cái nam nhân cường tráng, đều sẽ bị kinh hách đến loại trình độ này, vụ án này thâm liệt tình huống có thể tưởng tượng được.

Trải qua trấn an sau đó, nam tử sửa sang tâm tình, bắt đầu đem trọn cái chuyện đã xảy ra đều tự thuật rõ ràng.

Nam tử tên là Hoàng Giang, là một cái kiện thân hội sò giáo luyện.

Tuy là bề ngoài thoát nhìn ánh mặt trời chính khí, nhưng hắn vẫn có một vô cùng u ám mê --tou~ dòm ngó.

Căn cứ Hoàng Giang miêu tả, ở nửa giờ trước, hắn trước sau như một mà dùng hắn kính viễn vọngtou~ dòm ngó lầu đối diện tầng nào đó mỹ nữ gian phòng phòng khách lúc, xem đến lượng lớn tiền huyết ở tại rồi rèm cửa sổ trên, xuyên thấu qua rèm cửa sổ, hắn mơ hồ nhìn được một cái nam tử đang không ngừng mà dùng dao đâm giết lầu đối diện tầng nữ nhân.

"Người là nói, người chỉ là thấy được có máu tươi ở tại rèm cửa sổ trên, cũng không có chân chính chứng kiến hung thủ giết người quá trình? "

Ngô Kiến Quốc cau mày hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tự mâu thuẫn hiện trường án mạng

"Ta kính viễn vọng thấy vô cùng rõ ràng, trong bức màn đường nét, nữ nhân kia tuyệt đối bị giết! "

Hoàng Giang thần tình lại bắt đầu kích động.

"Người tại sao có thể xác định rèm cửa sổ trên tiên đứng là tiên huyết đầu? Đồng thời người căn bản không có chứng kiến chân thật hình ảnh, thậm chí người ngay cả không có bất kỳ ai thấy qua, người tại sao có thể phán đoán chuyện gì xảy ra? Đây hết thảy nói không chừng chỉ là của người huyền tưởng mà thôi. "

Ngô Kiến Quốc sắc mặt thâm trầm nhìn xem Hoàng Giang, hần tâm tình vốn cũng không cao, vốn tưởng rằng sắp tới cái đại án tử, nhưng đi qua Hoàng Giang miêu tả, hần cũng không phải là phi thường tín nhiệm Hoàng Giang theo như lời nói.

Hần thậm chí hoài nghi Hoàng Giang có hay không có bệnh tâm lý, nào có người chứng kiến màu đỏ liền cho rằng là tiên huyết, chứng kiến trong bức màn đường viền mơ hồ liền tin là thật.

Bất quá, tốt xấu Ngô Kiến Quốc cũng là cảnh sát thâm niên, biết coi như phát sinh án mạng có khả năng chỉ có 1%, vậy cũng nhất định phải xuất cảnh, đây là trách nhiệm chỗ, danh dự chỗ. Vừa mới hần bất quá là cáu kỉnh, lớn tuổi, có đôi khi bị thanh niên nhân đôi liễu chi sau, cảm giác lòng tự trọng bị thương tổn, nói trở nên vọt lên.

Án mạng, không thể coi thường.

Đội trưởng Trương Quốc An không ở, tại cục thành phố họp, hiện tại không chừng thời gian tiếp điện thoại.

Lúc này, Ngô Kiến Quốc trở thành trong đội lâm thời lãnh đạo.

"Đội phó, chúng ta xuất cảnh a !. "

Tất cả mọi người nhìn về phía hần.

Ngô Kiến Quốc dù sao cũng là cảnh sát thâm niên, quyết định thật nhanh:

"Xuất cảnh! "

Sau nửa giờ.

Ba chiếc xe cảnh sát mang theo còi cảnh sát, đi tới hư hư thực thực án mạng hiện trường dưới lầu, một đường đi tới cái mục tiêu kia gian phòng.

Gõ cửa không ai ứng với, sau đó tự nhiên là bạo lực phá cửa.

Mọi người lục tục tiến vào phòng.

Mới vừa đi vào trong nhà, một nồng nặc hoa lộ mùi vị của nước liền xông tới mặt, mùi vị nặng, tựa như ở bên trong phòng đánh nát mấy chục chai nước hoa thông thường.

Mùi gay mũi làm cho chúng nhân viên cảnh sát không khỏi nhao nhao mang theo khẩu trang.

Nhị Cấp vừa đi vào cửa, liền bị mãnh liệt mùi vị kích thích chịu không nổi, gào khóc chạy ra ngoài.

Chó mũi vô cùng linh mẫn, khứu giác độ nhạy chừng nhân loại bình thường hơn vạn lần.

Ngay cả chúng nhân viên cảnh sát cảm thấy gay mũi nước hoa mùi vị, đối với Nhị Cấp mà nói, thì càng thêm mà khó có thể nhận.

"Bên trong đây là cái gì mùi lạ a! "

Nhìn xem Nhị Cấp chật vật trốn chạy trốn ra ngoài đáng đáng, Hách Soái nói rằng: "Nhìn người, liền chút tiền đồ này, không phải là chút hoa lộ mùi vị của nước sao. "

Nhị Cáp đối với bên trong phòng mùi vô cùng miễn cảm cùng bài xích, xem ra muốn dựa vào Nhị Cáp khứu giác đến giúp đỡ phá án là không thể thực hiện được.

"Ai nói đều là nước hoa rồi! "

Nhị Cáp gào khóc mà gọi vài tiếng: "Bên trong mùi vị có so với nước hoa còn khó hơn ngửi mùi vị, nhưng làm bản Cầu gia xông chết lạp! "

Nghe vậy, Hách Soái vừa định trào phúng Nhị Cáp vài câu, bỗng nhiên hần liền ý thức được, Nhị Cáp trong lời nói có huyền cơ!

"Người là nói, bên trong ngoại trừ hoa lộ mùi vị của nước, còn có những mùi vị khác? "

Hách Soái hỏi.

"Cũng không phải sao! Mùi vị đó có thể sánh bằng nước hoa kích thích nhiều lạp! Suýt chút nữa đem bản Cầu gia mũi huân hư lạc~! "

Nhị Cáp có chút bất mãn nói.

Hách Soái lập tức đi vào bên trong phòng, chúng nhân viên cảnh sát đều đã che mũi bắt đầu tra xét bên trong phòng tình huống.

Hách Soái quan sát tỉ mỉ rồi bên trong phòng hoàn cảnh, phòng trong vô cùng sạch sẽ, bên trong trần thiết cũng xếp đặt tương đương chỉnh tề, sàn nhà như là không lâu mới vừa thanh tẩy qua thông thường, trơn trượt trong như gương.

Bất kể là phòng khách vẫn là ngọa thất, cửa sổ đều bị toàn bộ mở ra, mặc dù như thế, nhưng bên trong phòng như trước tràn đầy nồng nặc hoa lộ mùi vị của nước, cảnh viên một vừa làm việc, một bên cau mày chịu nhin mùi vị khác thường.

Hoàng Giang dẫn theo mọi người đi tới hần nói phòng khách phía trước cửa sổ, không khỏi ngậy ngẩn cả người.

Chỉ thấy trước mắt hoàn toàn trống trải, ở đâu có cái gì nhuộm máu rèm cửa sổ, cái này nhà chủ nhân phòng khách phía trước cửa sổ, căn bản không có trang bị rèm cửa sổ!

Nhìn đến đây, Ngô Kiến Quốc nhìn xem Hoàng Giang nói rằng: "Đây chính là người nói máu tươi rèm cửa sổ? "

"Không có khả năng a... "

Hoàng Giang cũng là vẻ mặt kinh ngạc nhìn trước mắt, nói rằng: "Nhất định là hung thủ đem nhuộm máu rèm cửa sổ dấu đi, hoặc là trực tiếp liền đốt rụi! "

Làm một có vài thập niên kinh nghiệm cảnh sát thâm niên, Ngô Kiến Quốc trong lòng vô cùng rõ ràng, trong căn phòng này nhất định có mờ ám.

Đậm đà như vậy hoa lộ mùi vị của nước, tuyệt đối không thể nào là đổ nước hoa các loại, nhất định là có người muốn che đậy cái gì.

Còn như rèm cửa sổ, kỳ thực Hoàng Giang suy đoán là có đạo lý, người bình thường trong nhà không có khả năng không phải trang bị rèm cửa sổ, nhất định là chuyện gì xảy ra, mới đưa đến có người đem rèm cửa sổ lấy đi rồi.

Tổng hợp lại xem ra, nơi đây phát sinh án mạng có khả năng cực cao!

Mặc dù như thế, tâm tình không tốt Ngô Kiến Quốc vẫn là trừng Hoàng Giang liếc mắt, nói rằng: "Người tốt nhất không phải trêu chọc chúng ta chơi, bằng không ta người nhất định phải đẹp! "

Tuy là trong lời nói không có biểu hiện ra ngoài, nhưng Ngô Kiến Quốc không dám chút nào chậm trễ tra án công tác.

Ở Ngô Kiến Quốc dưới sự chỉ huy, một đám cảnh viên cũng bắt đầu cẩn thận thăm dò lấy tình huống hiện trường, nhưng bộ này trong phòng hết sức sạch sẽ, chúng nhân viên cảnh sát không có có thể tìm tới dấu vết nào.

"Kỳ quái. "

Ngô Kiến Quốc cau mày mà đi tới đi lui.

"Dĩ nhiên không phát hiện gì hết, hung thủ coi như là lại như thế nào quét dọn đi, cũng hầu như thuộc về là biết lưu lại một điểm vết tích, lẽ nào nơi đây thật không có phát sinh án mạng? "

"Nơi đây đương nhiên đã xảy ra án mạng. "

Hách Soái thanh âm bỗng nhiên từ một bên truyền ra.

"Người đừng ở chỗ này quấy rối, hiện tại chính là tra án thời gian làm việc, ta cũng không thời gian rồi cùng người cãi nhau. "

Ngô Kiến Quốc nói rằng.

"Lão đầu, nguoi cũng biết đây là thời gian làm việc, ta Hách Soái là cái loại này không phân rõ chánh phụ nguoi sao? "

Hách Soái hướng về phía Ngô Kiến Quốc liếc mắt nói: "Đang ở dưới chân của nguoi, nơi đây từng phát sinh qua án mạng. "

"Cảnh sát chúng ta nói là phải để ý chứng cứ, nguoi bót ở chỗ này ăn nói lung tung. "

Ngô Kiến Quốc khinh thường nói.

"Hung thủ ở trong phòng sau giết nguoi, trên mặt đất lay dính rất nhiều máu dịch, vì tẩy rửa huyết dịch, hán sử dụng hóa học tế thuốc, đây cũng chính là vì sao chúng ta trên mặt đất không thể nhận ra tìm được vết máu nguyên nhân. "

Bất quá, cái này cũng có rất nhiều tự mâu thuẫn gì đó.

Nước hoa? Rõ ràng như vậy sự tình, chẳng phải là không đánh đã khai?

Thế nhưng Ngô Kiến Quốc vài thập niên phá án, các loại kỳ lạ hung thủ đều gặp được, cho nên cũng không kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đầu nguoi, khiêu khích

"Hóa học tế thuốc? Nguoi dựa vào cái gì xác định như vậy? "

Ngô Kiến Quốc bán tín bán nghi nhìn xem Hách Soái nói.

Tuy là trong ngày thường Hách Soái luôn là cà lơ phất phơ, không có chính kinh đáng vẻ, nhưng đang phá án thời điểm, hán lại luôn giống như là biến thành nguoi khác thông thường, bình thường đều có thể xuất kỳ bất ý tìm được phá án manh mối.

Vì vậy đối với Hách Soái lời nói, Ngô Kiến Quốc cũng không dám toàn bộ phủ định.

"Chỉ bằng sủng vật của ta -- Nhị Cáp! Nó mới vừa chỉ có lúc tiến vào, ở bên trong phòng nghe thấy được hóa học chất thuốc mùi vị, đồng thời nó nói cho ta biết, mùi vị đó chính là từ nguoi đứng địa phương phụ cận tàn mát ra! "

Hách Soái mười phần tự tin nói.

Nghe vậy, Ngô Kiến Quốc có chút không nói nhìn xem ngoài cửa con kia buồn chán đến nằm úp sấp ở cửa qua lại lẫn lộn Cáp Sĩ Kỳ.

Lại là này con chó!

Gần nhất nhiều cái án tử đều là ở nơi này chỉ Cáp Sĩ Kỳ dưới sự trợ giúp tìm được manh mối.

Vì thế bên trong bót cảnh sát thậm chí nhắc lên một hồi đem Cáp Sĩ Kỳ làm cảnh sát cầu thuận đường phong trào.

Nhưng ngoại trừ Hách Soái con này Cáp Sĩ Kỳ, những cảnh sát khác Cáp Sĩ Kỳ đều suýt chút nữa đem bót cảnh sát huyền long trời lở đất, căn bản là không có cách đang tra án kiện lúc cung cấp bất kỳ trợ giúp nào.

Vì vậy Hách Soái con này Nhị Cáp là duy nhất một chỉ bị cục trưởng tự mình đồng ý dẫn vào bót cảnh sát, cũng đang tra án kiện lúc mang theo Cáp Sĩ Kỳ. Nghe nói muốn đi cảnh khuyến trụ sở huấn luyện huấn luyện, tuy là còn chưa có đi.

Nhị Cáp có thể nói là chân chính trên ý nghĩa nửa con cảnh khuyến.

Trải qua nhân viên kỹ thuật kiểm tra đo lường, Ngô Kiến Quốc trước đợi phụ cận quả thật có hóa học chất thuốc mùi vị.

Chỉ bất quá ở đại lượng nước hoa che đầy dưới, chúng nhân viên cảnh sát rất khó phát hiện.

Phát hiện được điểm này sau, trên cơ bản có thể phán định quả thật có án giết nguoi đã xảy ra, đồng thời nơi đây dù cho đệ nhất hiện trường phát hiện

án.

Vì vậy chúng nhân viên cảnh sát càng thêm tỉ mỉ ở bên trong phòng lục soát bắt đầu chứng cứ phạm tội.

Hách Soái ở bên trong phòng dò xét một vòng, trong lúc nhất thời cũng không thể phát hiện cái gì, đến lúc đó nghe được ngoài cửa Nhị Cáp gào khóc mà kêu lên.

"Người đây là muốn tạo phản? "

Hách Soái đi tới Nhị Cáp bằng thuyết nói.

Nhị Cáp nghiêng đầu, căn cứ phía sau túi sách khóa kéo, bên trong đã rỗng tuếch, Hách Soái nhất thời minh bạch, nó đây là đoạn lương.

"Ngày hôm qua mới vừa cho người đem túi sách thả đầy ăn, một ngày người liền tiêu diệt sạch rồi, lão tử điểm ấy của cái đều bị người móc rỗng, ta sợ là nuôi không nổi người con này lớn dạ dày chó! "

Hách Soái tức giận nói rằng.

Nghe vậy, Nhị Cáp nhất thời sa sút tinh thần đứng lên, toàn bộ cầu chậm rãi than té trên mặt đất, một bộ dáng vẻ đáng thương.

Nhìn xem Nhị Cáp trong lúc bất chợt trở nên trầm thấp đáng vẻ, em gái người, khi ta không biết người là diễn kịch a uy!

Hách Soái đau đầu: "Người trước ở chỗ này cảnh lặng lẽ chờ, một hồi xong xuôi án kiện ta mua cho người lớn đầu khớp xương đi. "

Nghe được lớn đầu khớp xương hai chữ, Nhị Cáp đảo qua phía trước lo lắng, nhất thời tinh thần phấn chấn từ dưới đất nhảy.

"Đây chính là chủ nhân người nói, người cũng không thể xấu! "

Nhị Cáp thần sắc biến hóa cực nhanh, quả thực vượt quá Hách Soái tưởng tượng.

Chỉ bằng Nhị Cáp diễn kỹ này, nửa phút treo lên đánh Lý Dịch Phong, Lộc Hàm Chi Lư.

Nếu như câu giới có kỹ xảo giải thưởng lời nói, tượng vàng Oscar nhất định là Nhị Cáp, ảnh đế xưng hào, Nhị Cáp hoàn toàn xứng đáng.

Hách Soái vừa bức mình vừa buồn cười mà đi tới Nhị Cáp bên cạnh, hướng về phía nó đã tới rồi một cước.

"Người nha, lần sau không cho phép sáo lộ lão tử. "

Nhị Cáp nhất thời trên nhảy lên dưới nhảy lên mà gào khóc thẳng kêu.

Hách Soái đá nó cũng không có bao nhiêu lực lượng, chỉ là cùng nó đùa giỡn, nhưng Nhị Cáp Thần cấp kỹ xảo tái hiện, ở trên sàn nhà lăn qua lộn lại lăn lộn, lăn qua lăn lại, không ngừng mà gào thét.

"Yếu Thọ lập, có người ngược cầu lập! "

Một bên đang đang phá án Ngô Kiến Quốc cau mày hướng về phía Hách Soái nói: "Làm cho chó của người an tĩnh một chút, chúng ta bây giờ đang đang phá án, không phải ở quan sát tại chỗ! "

Hách Soái không để ý đến Ngô Kiến Quốc, chỉ là hung tợn trừng Nhị Cáp một cái nói: "Ta đi phá án đi, người cho ta ở nơi này hảo hảo đợi. "

Nhị Cáp nhỏ giọng ở một bên nói lầm bầm: "Phá án quan bản Cầu gia chuyện gì. . . Ăn cái gì mới là trọng yếu nhất. "

Hách Soái không nói hai lời lại cho nó tới một cước.

"Đừng cho là ta không nghe được! "

Nhị Cáp lần thứ hai gào khóc một bên trốn nhảy lên nói.

"Ta sai rồi, ta sai rồi. . . "

"Hách Soái, người nghe lời nói của ta không có không có! "

Ngô Kiến Quốc có chút sắc mặt giận dữ nói.

"Lão đầu, có thời gian rảnh rồi này nói ta, không bằng hảo hảo tìm xem bên trong có cái gì ... không những thứ khác chứng cứ phạm tội, người lăng phí thời gian nữa, nói không chừng một lát nữa ta liền đem vụ án này phá. "

Hách Soái mạn bất kinh tâm nói rằng.

Ngô Kiến Quốc dò lên khuôn mặt, nhưng cuối cùng vẫn không còn cách nào phản bác, mặc dù không cam, nhưng hắn vẫn không phải không thừa nhận, Hách Soái thật là một phá án thiên tài, tổng là có thể nhận thấy được người khác không chú ý tới sợi tơ nhện, dấu chân ngựa.

Mà chút tế vi vết tích, thường thường cũng có thể cho tình tiết vụ án cung cấp manh mối, mang đến trợ giúp rất lớn.

Ngô Kiến Quốc quay đầu mặc kệ Hách Soái cái này đau đầu, hướng phía bên cạnh chúng nhân viên cảnh sát nói: "Gia tăng sự tầm độ mạnh yếu, cũng có thể phát hiện càng nhiều tội hơn kiểm chứng! "

Một bên cảnh viên các đồng nghiệp đều càng thêm nghiêm túc bắt đầu điều tra đứng lên, đem một ít trước sơ sẩy rơi góc lẩn nhử thăm dò đứng lên.

Đang ở Hách Soái vừa định mở miệng nửa hạo hạo giáo dục Nhị Cấp một bữa thời điểm, phòng trong bỗng nhiên truyền đến một tiếng phái nữ kinh hách tiếng.

Hách Soái vội vã xông vào trong nhà, lại chứng kiến Trương Ý Hàm sắc mặt trắng bệch mà nhìn tiền phương.

Hách Soái theo ánh mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy một cáiHelloKitty đầu mèo hình trong gối ôm, thỉnh linh xuất hiện một cái bị giữ tươi màng gất gao bao người ở đầu đáng dấp!

Trương Ý Hàm tuy là đội ở tổ trọng án đã đã nhiều ngày rồi, thế nhưng làm một nữ tính, chứng kiến kinh khủng như vậy một màn, vẫn không khỏi có chút sợ cùng buồn nôn.

"Không có sai, đây chính là đối diện cái này nữ nhân chủ đầu của người ta, ta cũng đã sớm nói a !, nàng bị giết! Cái này tin tưởng ta đi! "

Hoàng Giang sắc mặt khó coi mà nhìn trên mặt đất viên kia tròn vo đầu người, giọng nói như trước có chút kích động.

Ngô Kiến Quốc sắc mặt ngưng trọng mà phản phó nhân viên công tác tựa đầu Đầu lâu niêm phong cất vào kho, mang về xét nghiệm.

...

Bớt cảnh sát.

Nửa giờ sau, kiểm nghiệm xác báo cáo ra.

Này cái đầu lâu chủ nhân là một gã nữ tính, tuổi tác ở 25 tuổi khoảng chừng, bộ mặt đặc thù đã không còn cách nào nhận rõ, nhưng cơ bản đã có thể xác định, người chết chính là gian nhà chủ nhân, tên gọi Lý Mẫn.

Cùng Hoàng Giang nói nhất trí, Lý Mẫn thời gian chết ước chừng là ba giờ trước.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: [hello kitty giấu thi án kiện]

Căn cứ kiểm nghiệm xác trong báo cáo nói, người chết Lý Mẫn là chịu đến độc khí nện sau khi bị giết chết, bị hung thủ dùng dụng cụ cắt gọt lạnh lặn đem nguyên cái đầu Đầu lâu toàn bộ cắt lấy.

Hung thủ đang cắt dưới đầu lâu của nàng sau, trực tiếp đem đun sôi sau, dùng nhiều tầng giữ tươi màng gất gao bọc lại, sau đó nhét vàoHello~Kitty ôm trong gối.

Rất hiển nhiên, trong phòng nước hoa chính là vì che dậy tẩy rửa vết máu hóa học chất thuốc mùi vị.

Hung thủ hiển nhiên là một tâm tư phi thường kín đáo người, tổ trọng án chúng nhân viên cảnh sát trải qua nhiều lần điều tra, như trước không có thể đang phát sinh án giết người trong phòng tìm đến bất kỳ những thứ khác manh mối.

Nhưng có nhiều chỗ Ngô Kiến Quốc làm sao cũng nghĩ không thông.

Một cái tâm tư kín đáo như vậy người, tại sao phải đem chịu hại thi thể của người như vậy mình mục trương đảm đặt ở vụ án phát sinh nơi, hơn nữa còn

là lấy nhét vào ôm gối hình thỏ? ...

Àn, còn có nước hoa loại này nơi đây vô ngần ba trăm sự tình, chẳng lẽ là vì che đậy một thứ gì đó?

Hách Soái ở hiện trường nhìn chăm chăm ôm gối trong đầu người nhìn một lúc lâu, trong đầu của hắn chỉ nổi lên hai chữ, khiêu khích.

Đây là trắng trợn khiêu khích.

Hung thủ dám tựa đầu Đầu lâu đặt ở hiện trường, liền chứng minh hắn tin tưởng mình không có ở hiện trường lưu lại bất luận cái gì có thể lục soát tra được chứng cứ.

Cái này cũng gián tiếp nói rõ, hắn là cái cực độ tự tin người.

Nghĩ tới đây Hách Soái không khỏi nhéo nhéo ngón tay.

Trở thành cảnh sát sau trong mấy ngày nay, chịu đến bên cạnh những cảnh sát này cảm hoá, Hách Soái cũng dần dần yêu nghề nghiệp này.

Mỗi khi phá hoạch nhất tông vụ án thời điểm, hắn luôn có một loại khó có thể hình dung vui vẻ.

Mặc dù hắn thường ngày như trước khó có thể bỏ trước đây hỗn hắc đạo lúc cứng tinh thần, nhưng đang phá án lúc, hắn lại trở nên hết sức chăm chú.

Vì vậy đối mặt hung thủ khiêu khích, Hách Soái toàn thân tràn đầy ý chí chiến đấu.

"Người đã muốn chơi, vậy lão tử liền chơi với người xuống phía dưới. "

Trở lại bỏ cảnh sát sau, tổ trọng án lập tức đối với lần này án kiện tiến hành lập án điều tra, kí tên [HelloKitty giấu thi án kiện].

Căn cứ điều tra, người chết Lý Mẫn làm một gia Internet công ty hạng mục quản lí, tính cách rộng rãi cường thế, đề cập tên của nàng, dưới đáy công nhân đại thể tâm tồn kính nể.

Tuy là nàng trong ngày thường cùng những người khác quan hệ không thể nói rõ tốt, nhưng cũng không có trở mặt, các công nhân viên tuy là sợ hãi của nàng cường thế, nhưng cái này cũng giới hạn với công tác mặt, ở phương diện sanh hoạt, bọn họ cũng không có qua nhiều đồng thời xuất hiện.

Lý Mẫn ngày gần đây cũng không có cùng bất luận kẻ nào phát sinh qua tranh chấp, vì vậy báo thù có khả năng cũng không cao.

Tổ trọng án lại điều tra Lý Mẫn gần đây trò chuyện ghi lại, đại thể đều là công tác tăng trên mặt câu thông, cũng không có cùng một ít tương đối mã số xa lạ trao đổi qua.

Trong lúc nhất thời, tổ trọng án các thành viên đều không có đầu mối, cái này Lý Mẫn cũng không có gì cừu gia, về tình cảm cũng là trống rỗng, ngay cả nam bằng hữu cũng không có, tình giết có khả năng càng là vì linh.

Như vậy một cái đơn giản thông thường đô thị thành phần tri thức nữ tính, đến tột cùng là ai, nguyên nhân gì mới có thể đối kỳ ra tay ác độc đâu?

Đang ở tổ trọng án các thành viên bận tối mảy tối mặt lúc, Hách Soái thông thả tự đắc mang theo Nhị Cấp đi trước cửa hàng thú cưng, vì trong bọc sách của nó mua thêm đầy thức ăn cho chó.

Nhị Cấp hạnh phúc một đường sôi nổi đứng lên, toàn bộ cầu dung đều toả sáng đứng lên.

Bất quá nó cũng không nhớ Hách Soái bằng lòng đồ đạc của nó, dọc theo đường đi nó không ngừng ở Hách Soái bên cạnh chân qua lại cọ xát, một hồi đi vòng qua phía trước, một hồi đi vòng qua phía sau.

Hách Soái tự nhiên rõ ràng nó tiểu tâm tư, bất quá hắn giả bộ không nhìn thấy, như trước tự nhiên đi tới.

Phát hiện Hách Soái cũng không để ý tới ý của mình, Nhị Cấp nhất thời không làm, nó trực tiếp mà nằm trên đất, giống như một vô lại thông thường, làm sao gọi nó cũng không đi.

Vô luận Hách Soái nói cái gì, nó đều thật chắc quỳ rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

Hách Soái thậm chí tuyên bố muốn cùng nó đoạn tuyệt người cầu quan hệ, nhưng loại trình độ này uy hiếp, Nhị Cấp vẫn bất vì sở động, chọn lựa không thừa nhận không chấp nhận không tham dự không phải thi hành bốn không phải nguyên tắc.

Cuối cùng Hách Soái thực sự không làm sao được, nói rằng: "Đi thôi, mua lớn đầu khớp xương đi. "

Nghe vậy, Nhị Cấp một cái giật mình, trong nháy mắt từ dưới đất nhảy, toàn bộ cầu lại vui vẻ đứng lên, tiêu sái loạng choạng đuôi ở Hách Soái bên cạnh nhanh nhẹn chạy qua.

Vì Nhị Cấp mua hết lớn đầu khớp xương sau, Hách Soái mới vừa dự định mình cũng đến cái lớn đầu khớp xương nếm thử, Trương Quốc An trực tiếp một chiếc điện thoại gọi lại.

"Hách Soái tiểu tử nguoi đi đâu thế! Chúng ta đều bận tối mày tối mặt, nguoi khen ngược, thời gian làm việc lại lưu! "

"Nào có, ta là đi ra tìm hiểu đầu mối, sưu tập tình báo sự tình nha... Cái nào sao nói là chạy ra đâu! "

Hách Soái cười hi hi nói.

"Không có ta chúng ta thượng cấp chỉ lệnh, một mình nguoi mù đi ra tìm hiểu đầu mối gì! Ta cho nguoi biết ta đã đã trở về, vụ án này hiện tại từ ta toàn bộ tiếp nhận, nhanh lên trở lại cho ta họp, có nghe hay không! "

Trương Quốc An không cần suy nghĩ nói rằng, không khỏi có điểm sợ hãi đau. Sau khi cúp điện thoại, Hách Soái liếc nhìn trên tay mình còn không có cần một cái lớn đầu khớp xương, lại nhìn xem một bên từng ngum từng ngum hưởng thụ lớn đầu khớp xương Nhị Cấp, nhất thời cảm giác mình sống được còn không bằng một con chó tiểu sái.

Không có thiên lý a!

Hách Soái lời Nhị Cấp về tới tổ trọng án, Nhị Cấp như trước mỹ tư ở một bên ăn lớn đầu khớp xương, thần sắc thật là hưởng thụ, cùng tổ trọng án bên trong phòng họp trang nghiêm bầu không khí một trời một vực.

"Lần này ta đi trước cục công an tổng bộ tham gia hội nghị, tổng bộ cục trưởng đối với chúng ta phân cục gần đây công trạng tình huống phi thường hài lòng, có ý định đối với chúng ta phân cục tiến hành một lần khảo sát, nếu như khảo sát hợp cách sẽ đối với chúng ta phân cục các thành viên tiến hành một lần toàn thân ngợi khen. "

Nghe được Trương Quốc An lời nói, đội ba các thành viên đều là lộ ra biểu tình mừng rỡ.

"Cái gì ngợi khen? Tiền mặt sao? Hay là muốn cho chúng ta tập thể thăng quan a! "

"Chúng ta mỗi người đều có phần sao? "

"Tổng bộ muốn đối với chúng ta khảo sát cái gì a? Khảo sát bao lâu? "

Chúng nhân viên cảnh sát nghị luận âm ỉ.

Trương Quốc An gõ bàn một cái nói, trầm giọng nói: "An tĩnh! "

Chúng nhân viên cảnh sát nhất thời an tĩnh lại, nhao nhao nhìn về phía Trương Quốc An.

"Tổng bộ khảo sát nội dung, tự nhiên là chúng ta tổ trọng án năng lực phá án. Cái này Tông án tử là do ba chúng ta đội lập án, phân cục cục trưởng đã đem án tử toàn bộ giao cho chúng ta đội ba tới xử lý, nửa giờ sau cục trưởng đã cho ta hạ tử mệnh lệnh, cần phải ở thời gian nửa tháng bên trong đem cái này Tông [HelloKitty giấu thi án kiện] phá, bằng không, hậu quả các nguoi hẳn là rõ ràng. "

Trương Quốc An biểu tình nghiêm túc, hoàn toàn không có bất kỳ mở ý đùa giỡn.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Thượng cấp đối với tổ trọng án gia thưởng, khảo hạch

"Cái gì? Nửa tháng phá án? Không phải đâu! "

"Đội trưởng, cũng quá gây khó cho người ta đi? Cũng không phải mua thức ăn dễ dàng như vậy! "

"Đúng vậy, chúng ta bây giờ ngay cả bị người hại mặt khác nửa đoạn thân thể đều còn không có tìm được, ở hung thủ một khối này càng là không có đầu mối, trong thời gian ngắn như vậy, chúng ta thật có thể phá án sao? "

Bọn cảnh sát từ đại hỉ cực đau khổ, khóc.

Cái này lãnh đạo sáo lộ làm sao nhiều như vậy a!

Ngô Kiến Quốc đồng dạng biểu tình trầm trọng, hần hết sức rõ ràng, thượng cấp coi trọng là chuyện tốt, điều này nói rõ đã biết những người này nếu như làm tốt lắm, thăng chức nhanh hơn, nhưng nếu là vụ án này xử lý không tốt, phân bộ phía trước công trạng đều sẽ thất bại trong gang tấc.

Đến lúc đó không muốn nói Trương Quốc An, chính hần một đội phó, đều sẽ có phiền phức.

"Chúng ta không có lựa chọn nào khác, không được cũng phải đi, cái này thời gian nửa tháng, cái nào sợ các người không ăn không uống không nghỉ ngơi, đều phải cho ta tận lực đi thăm dò án kiện! Có nghe thấy không! "

Trương Quốc An lạnh lùng nói.

Ở phân phối xong mỗi bên tiểu tổ nhiệm vụ công tác sau, tổ trọng án đội ba bắt đầu rồi bận rộn tra án công tác.

Trải qua Hách Soái dựa vào lí lẽ biện luận, hần lần nữa cùng Trương Ý Hàm trở thành một tổ, phụ trách từ hung khí phương diện đi thăm dò tìm manh mối.

Trương Ý Hàm tự nhiên là hết sức vui vẻ cùng Hách Soái phân đến đồng nhất tổ.

Hách Soái nương ra ngoài tra án danh nghĩa, đi thẳng tới nhà hàng lớn ăn một bữa, đương nhiên phí dụng tự nhiên đều tính tới chi phí chung trương mục.

Dù sao Trương Quốc An lúc trước trong hội nghị đã thanh minh, chỉ cần bọn họ nỗ lực phá án, nửa tháng này bên trong tất cả chi tiêu đều có thể chi trả.

Nghe được câu này, Hách Soái hầu như hưng phấn muốn miệng vỡ hết lớn một tiếng, "Thật đập mã thích ý! "

Chi phí chung tra án, ngấm lại liền thoải mái, Hách Soái nửa tháng này nên ha ha nên uống một chút, phí dụng có thể đủ tất cả bộ phận chi trả, hần đương nhiên sẽ không khách khí.

Như thế chuyện tốt, có thể lãng phí lý lẽ?

Cùng Hách Soái so với, Trương Ý Hàm đúng là một cái cần cần khẩn khẩn can sự người, ở Hách Soái phạm ăn trong lúc, nằng mở máy vi tính ra tiến nhập hệ thống cảnh vụ cẩn thận kiểm tra phân tích vụ án này mỗi một chi tiết nhỏ.

Bởi Trương Quốc An cho bọn hần phái phân nhiệm vụ là tìm kiếm hung khí phương diện manh mối, vì vậy Trương Ý Hàm cẩn thận tra xét Trần Mẫn kiểm nghiệm xác trong báo cáo về hung khí suy đoán tư liệu.

Căn cứ nhân viên công tác kiểm tra đo lường, người chết Trần Mẫn cổ vết thương tiết diện hết sức trơn trượt, cơ hồ là bị một đao hoàn mỹ cắt đi.

Nước thông thường quả đao, dao găm là không thể nào làm được loại chuyện như vậy, cho dù là gia dụng thái đao, cũng rất khó một đao thông thuận mà đem đầu chặt bỏ.

Từ một điểm này có thể phân tích, hung thủ hoặc là chính là sử dụng đặc chế dụng cụ cắt gọt, hoặc là chính là sử dụng đao giết heo, mổ trâu đao loại này cắt kim loại năng lực đặc biệt mạnh mẽ dụng cụ cắt gọt.

Hách Soái hoàn toàn không có có tâm tư phản ứng hung khí gì gì đó, hoàn toàn chỉ nhớ rõ trên bàn một đồng lớn sơn trân hải vị, mỗi cái đồ ăn hần đều chỉ ăn trên như vậy vài hớp, lãng phí xa xỉ tới cực điểm.

Mà một bên Nhị Cấp đồng dạng cầu theo chủ nhân đất, Hách Soái thậm chí đặc biệt làm cho chủ quán vì nó chuẩn bị một tấm bàn nhỏ, chuyên môn để đặt vì nó chuẩn bị câu bữa ăn.

Một người một chó, ăn không gì sánh được được tiêu sái thích ý.

"Thoải mái. "

Hách Soái sờ sờ tròn xoe cái bụng, một cái tiêu chuẩn cát ưu nằm than nằm trên ghế dựa, thỉnh thoảng lại ợ một cái, trên mặt đều là vẻ thoải mái.

Một bên Nhị Cấp đồng dạng nằm tựa ở ghế ngồi của nó trên, hữu mô hữu dạng hai chân tréo nguẩy.

Mà Trương Ý Hàm còn lại là không gì sánh được chăm chú cố gắng nhìn chăm chăm màn ảnh máy vi tính, đồng thời cầm cuốn vở nghiêm túc làm bút ký ghi chép.

"Hách Soái, ta cảm thấy được hung thủ có phải hay không là sử dụng đặc chế dụng cụ cắt gọt a, ta xem người bị hại nơi cổ tiết diện thật sự là quá bóng loáng, vậy dụng cụ cắt gọt khẳng định cắt không ra thứ hiệu quả này. "

Trương Ý Hàm chứng kiến Hách Soái rốt cục com nước no nê, mở miệng nói.

Hách Soái thử lấy miệng dùng tăm xỉa răng xỉa răng, một bên như không có chuyện gì xảy ra nói rằng: "Hung thủ dùng là mổ trâu đao. "

Nghe vậy, Trương Ý Hàm có chút ngoài ý muốn nhìn xem Hách Soái nói: "Cho dù là mổ trâu đao, nếu muốn áp đặt ra chính tề như vậy mặt cắt cũng là

rất khó a !? "

"Không khó, chỉ cần hung thủ lực đạo cũng đủ lớn, là có thể làm xong rồi. "

Hách Soái như trước xia răng răng.

"Người là thế nào xác định? "

Trương Ý Hàm tò mò hỏi.

"Rất đơn giản, đều dựa vào Nhị Cáp. "

Hách Soái chỉ chỉ một bên đồng dạng biểu tình thoải mái Nhị Cáp, "Ta làm cho Nhị Cáp ngửi qua cái kia bị người hại đầu người rồi, Nhị Cáp nói nó nghe thấy được nhân nhật Nguru mùi máu tươi. "

Trương Ý Hàm mắt tròn tròn nhìn xem một bên Nhị Cáp, ở trong ấn tượng của nàng, Cáp Sĩ Kỳ vẫn luôn là ngu xuẩn ngu xuẩn, nhưng Hách Soái một cái này tựa hồ đặc biệt thông minh.

Trên thực tế, Hách Soái cho là mình Nhị Cáp đâu chỉ ngu xuẩn, đơn giản là ngốc manh.

Nhưng tại chính mình cùng nó có thể câu thông dưới tình huống, dựa vào Nhị Cáp trời sanh linh mẫn khứu giác, mình Nhị Cáp quả thực so với cảnh khuyến muốn càng hữu dụng.

Đồng thời Nhị Cáp còn có nhận nhịp vận khí, bình thường đều có thể lơ đãng vì Hách Soái cung cấp một ít trọng yếu manh mối.

"Nó thực sự là thật lợi hại. "

Trương Ý Hàm về mặt tán thưởng mà sờ sờ Nhị Cáp đầu, Nhị Cáp còn lại là cao ngạo nghiêng đầu sang chỗ khác.

"Hanh, loại này mọi người đều biết sự tình còn cần phải nói ra sao? "

"Có thể thuận thực sử dụng mô trâu đao, hung thủ có độ khả thi rất lớn cùng lò sát sinh có quan hệ, hoặc có lẽ là, hẳn căn bản là một cái mô trâu Đồ Tể, bởi vì quanh năm giết Nguru, vì vậy mô trâu trên đao máu trâu vị nặng vô cùng, dù cho hung thủ đem người bị hại đầu người nấu chín, vẫn như cũ tránh không khỏi Nhị Cáp mũi. "

Hách Soái chậm rãi nói rằng.

"Chúng ta đây... Hiện tại muốn làm gì? Trực tiếp đi lò sát sinh tìm manh mối sao? "

Trương Ý Hàm hỏi.

"Dĩ nhiên không phải. "

Hách Soái lười biếng nói rằng.

"... Chúng ta muốn đi đâu? "

Trương Ý Hàm nghi ngờ hỏi.

"Không có đi đâu cả. " Hách Soái trực tiếp híp mắt lại.

"Giữa trưa, nên thư thư phục phục ngủ trưa. "

Nhìn xem một bên Hách Soái cùng Nhị Cáp đều cùng nhau nhắm mắt dưỡng thần đứng lên, Trương Ý Hàm lắc đầu bất đắc dĩ, bất quá nàng không có dị nghị.

ps: cảm ơn mấy lão đã ủng hộ kim đầu và nguyệt phiếu

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Leo tường đáy quần phong cảnh

Tuy là Hách Soái thường ngày luôn là một bộ cà nhõng đáng vẻ, thoát nhìn thậm chí có vài phần côn đồ đáng dấp, nhưng chính là thoát nhìn như thế không đứng đắn chính hần, chung quy lại có thể xuất kỳ bất ý tìm được vụ án manh mối, cũng thành công phá án, nếu như một lần, vẫn có thể nói là vừa khớp.

Nhưng mấy lần thành công phá án, làm cho Trương Ý Hàm biết rõ, cái này tuyệt đối không phải vừa khớp, Hách Soái trên thực tế là một cái vô cùng thông minh, đối với vụ án tí mĩ có không có gì sánh kịp Mẫn ~~~ cảm giác cùng biết được thiên phú.

Bằng không hần cũng không khả năng một lần lại một lần tìm được manh mối.

Thừa dịp Hách Soái cùng Nhị Cấp nghỉ ngơi trong lúc, Trương Ý Hàm như trước chăm chỉ mà quen thuộc lấy án kiện, đây là nàng làm một nhân viên cảnh vụ phải có cơ bản tố chất.

Nàng không có giống Hách Soái thần kỳ như vậy phá án thiên phú, nhưng nàng có thể đem hết toàn lực mà quen thuộc tình tiết vụ án, ở Hách Soái cần thời điểm giúp hần cung cấp tình báo.

Ở nghỉ trưa qua đi, Hách Soái mang theo Trương Ý Hàm đi tới khoảng cách vụ án phát sinh địa điểm gần nhất một nhà lò sát sinh.

Cả thị trong vùng lò sát sinh tổng cộng có Tam gia, cho dù là gần nhất một nhà, khoảng cách vụ án phát sinh địa điểm cũng có sắp si 2000m lộ trình.

Hai người thay thường phục, đi tới lò sát sinh bên ngoài nông mậu thị trường, làm bộ thành đi trước mua loại thịt khách hàng.

Lò sát sinh vợ người đến bên ngoài, tiếng người huyền não, chủ sạp lớn tiếng cùng khách hàng mặc cả tranh luận, thịt mỡ ra giắt thịt bò, thịt heo, thịt dê các loại loại thịt.

Hách Soái mang theo Trương Ý Hàm cùng Nhị Cấp ở các trước gian hàng lưu luyến rục rịch, trên thực tế là đang để cho Nhị Cấp tìm kiếm Nguru mùi máu tươi.

Nếu là hung thủ không có đem thanh kia hung khí vút bỏ nói, bằng vào Nhị Cấp khứu giác bén nhạy, Nhị Cấp có thể phi thường thoải mái mà đem hung thủ nhận ra cho dù là ném đi, hung thủ quanh năm ở lò sát sinh công tác, trên người đồng dạng biết nhiễm đến một dạng mùi vị, rất khó rửa đi.

Như vậy mặc dù có chút lao lực, nhưng Nhị Cấp đồng dạng có thể đi qua hung thủ trên người Nguru mùi máu tươi miễn cưỡng nhận ra, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có thể tiếp cận hung thủ chu vi.

Vì vậy Hách Soái ở mỗi cái trước gian hàng đều ngừng lưu một trận, làm cho Nhị Cấp ở chủ sạp bên cạnh nhảy lên tới nhảy lên đi, len lén nhận rõ.

Theo Hách Soái ăn nhiều tứ phương sau, Nhị Cấp tinh tường nhận thức đến, chỉ cần đi theo Hách Soái hỗn, đãi ngộ đó là muốn làm tốt, son trên hải vị gì gì đó căn bản không thể thiếu, vì vậy nó ngày hôm nay làm việc đặc biệt có động lực, đi bắt đầu đường tới tư thế đều hết sức tạo.

Chuyển biến rồi toàn bộ nông mậu thị trường, Nhị Cấp đều không thể ngửi được mùi vị quen thuộc, cái này cũng ý nghĩa cái này nửa ngày lao động không thu hoạch được gì.

"Xem ra hung thủ không có ở bên này, chúng ta đi kế tiếp lò sát sinh nhìn một cái đi. "

Trương Ý Hàm nhỏ giọng ở Hách Soái tai vừa nói.

Hách Soái lắc lắc đầu nói: "Người nào nói cho người biết lò sát sinh nhỏ như vậy lớn, đây chỉ là lò sát sinh cạnh loại thịt thị trường giao dịch, chân chính lò sát sinh, ở bên trong này. "

Hách Soái chỉ chỉ một bên kiến trúc, Trương Ý Hàm trên mặt nhất thời một mảnh ửng hồng, nàng nhìn lò sát sinh cửa sắt to đóng kín, có chút lúng túng nói rằng: "Chúng ta đây muốn thế nào đi vào a? "

"Yên tâm đi, ta có biện pháp. "

Hách Soái tự tin cười, kiếp trước làm côn đồ hần, ngoại trừ nghiêm chỉnh sự tình, hần chuyện gì cũng làm lại đây, giống như trộm vào loại này không cho tư nhân tiến vào nơi sân, hần tâm đắc nhất.

...

Lái xe, đi trước tam tinh lò sát sinh.

Làm vốn là trong lớn nhất lò sát sinh, Hách Soái dự định trộm vào cái này lò sát sinh chiếm diện tích rất lớn, từ ngoại vi nhìn lại, nghiêm nhiên có một tòa đại hình hằng khí thế.

Hách Soái mang theo Trương Ý Hàm vòng quanh lò sát sinh bốn phía tường vây đi một lượt, cuối cùng lại đến rồi một góc hẻo lánh trong.

Hách Soái đánh giá chung quanh một cái trận, chậm rãi nói rằng: "Chúng ta liền từ nơi này leo tường đi qua. "

Trương Ý Hàm ngẩng đầu nhìn liếc mắt có chừng cao bốn mét đồ sộ tường vây, nói rằng: "Cao như vậy... Chúng ta muốn thế nào lật qua a..."

Hách Soái không nói hai lời, khom lưng nói rằng: "Người mang bả vai của ta, độ cao này có thể lên. "

Kiếp trước làm hắc bang tiểu đầu mục Hách Soái đối với leo tường loại chuyện như vậy từ trước đến nay là khá có tâm đắc.

Bất quá trước đây đều là hẩn thái cùng với chính mình tiểu đệ bả vai leo tường đi qua, bất quá xem ở Trương Ý Hàm là muội tử mặt trên, Hách Soái cũng liền miễn cưỡng thân sĩ một hồi.

Trương Ý Hàm do dự vài giây, nhưng là vì phá án, nàng vẫn là tiểu tâm dục dục dẫm nát Hách Soái trên vai, cố gắng đứng lên.

Chứng kiến Trương Ý Hàm đứng thẳng sau đó, Hách Soái cũng chậm rãi đỡ lấy hai chân của nàng, chậm rãi đứng thẳng, hai người cao độ cộng lại có ước chừng hơn ba thước, nhưng vẫn là không cách nào làm cho Trương Ý Hàm leo tới tường rào đỉnh chớp sát biên giới.

"Hách Soái, bây giờ nên làm gì a? "

Trương Ý Hàm cố gắng nhón chân lên, lại vẫn với không tới.

"Hách Soái? "

Phát hiện Hách Soái cũng không trả lời nàng, Trương Ý Hàm hơi nghi hoặc một chút mà cúi thấp đầu đi, lại chứng kiến Hách Soái ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm phía trên chính mình.

Trương Ý Hàm nhất thời phản ứng kịp, chính mình vì không phải dả thảo kinh xà, cố ý ăn mặc y phục thường, nàng lúc này mặc trên người nhất kiện đến gối quần dài, nhưng vô luận váy dài bao nhiêu, Hách Soái cái góc độ này đều có thể đem đáy quần tốt đẹp chính là phong cảnh nhìn một cái không xót gì.

"Người còn xem! " Trương Ý Hàm vừa thẹn vừa giận mà gắt giọng.

Hách Soái lúc này mới phục hồi tinh thần lại, nhẹ nhàng tăng hắng một cái, làm bộ nghiêm trang đáng đáp nói: "Ta chẳng có cái gì cả chứng kiến. "

"Làm chính sự quan trọng hơn, người đứng vững một ít, ta nhảy dựng lên, như vậy người liền không sai biệt lắm có thể gặp. "

Hách Soái hết sức nhanh chóng mà dời đi trọng tâm câu chuyện, vẻ mặt của hắn thoát nhìn vô cùng chính kinh, nhưng nội tâm lại nhẩn không ngừng cười trộm nói: "Phúc ~ lợi, phá án sinh hoạt thật là đẹp tí tách a! "

Ở Hách Soái dưới sự trợ giúp, Trương Ý Hàm thành công leo lên tường vây, mà Hách Soái cũng mượn tường vây cạnh một thân cây, một thân một mình đạp lên tường vây.

Mà Nhị Cáp không có biện pháp leo tường, Hách Soái chỉ phải khiến nó canh giữ ở tường vây bên này, cùng đội Hách Soái trở về.

Nhị Cáp cũng không chút nào không vui ý tứ, nó thích ý ngồi liệt ở thân cây bên cạnh, thỉnh thoảng từ một bên trong bọc sách khai ra một hai khối thịt khô, thông thả tự đắc hưởng thụ đứng lên.

Đã không có Nhị Cáp trợ giúp, dĩ nhiên là không còn cách nào đi qua mùi vị tìm đến ra hung thủ, nhưng chuyện này cũng không hề ảnh hưởng Hách Soái tra án.

Hai người thành công lật sau khi xuống tới, tìm được một cái chỗ khuất tạm thời ẩn núp một trận.

Trương Ý Hàm mới vừa muốn mở miệng, Hách Soái liền hướng về phía nàng làm một không nên phát tiếng đích thủ thế, nàng nhất thời hội ý, nín thở ngưng thần.

Một lát sau, hai bảo vệ thanh âm liền từ xa tới gần đất truyền tới.

"Nghe nói chúng ta mảnh địa phương này gần nhất có chút không yên ổn a, tiếp nhị liên tam phát sinh án mạng. "

Chương 42: Chạy thực mạng người

"Cũng không phải sao, ta một cái bà con xa liền ở bót cảnh sát đi làm, lần trước hấn uống say nói với ta, gần nhất chúng ta thành phố luôn là xuất hiện một ít thay đổi ~ hình thái, sát nhân coi như, còn muốn đem thi thể tách rời, tình cảnh kia, ôi, ngẫm lại liền sấm nhân. "

"Vậy người trở về nên cùng vợ con nói một tiếng, làm cho các nàng bình thường chú ý một chút, một phần vạn thật đừng với thay đổi ~ hình thái. . . "

"Phi phi phi, ít nói những thứ này không phải cát lợi. "

Hai gã bảo an vừa đi vừa tán gẫu, bọn họ ở lò sát sinh công tác mấy từ năm đó, rất ít ngoài ý tình huống, dù sao không có người nào biết mặc danh kỳ diệu tới lò sát sinh nháo sự.

Vì vậy bọn họ tính cảnh giác cũng không cao, chỉ là thỉnh thoảng tượng trưng mà chung quanh liếc ngấm một hồi, liền lần thứ hai rồi rảnh trò chuyện, giống như nhân đình mạn bộ thông thường nhân nhả.

Đi tới một mảnh tươi tốt bụi cây xanh biếc bụi cây bên cạnh lúc, bỗng nhiên khác thường vang truyền đến.

Một tên trong đó bảo an dừng bước lại, nhìn phía mảnh nhỏ xanh biếc bụi cây.

"Ở trong đó dường như có cái gì. . . "

Khác một bảo vệ nói rằng: "Ta dường như cũng nghe thấy rồi thanh âm gì, bằng không người trước qua xem thử xem? "

"Người làm sao không qua? "

Phía trước bảo an nói rằng.

"Ta sợ quý. . . "

"Người lớn như thế, liền chút can đảm này, thua thiệt người chính là người an ninh, lại nói mặc dù bây giờ sắc trời đã có chút tối rồi, nhưng là vẫn tính là ban ngày, ban ngày ở đâu ra quý. "

Bảo an có chút cười nhạo nhìn khác một bảo vệ liếc mắt, sau đó ho nhẹ hai tiếng, cố gắng trấn định hướng phía bụi cây từ đi tới.

Khác một bảo vệ nhìn xem thân ảnh của hấn chậm rãi sáp nhập vào trong bụi cây rậm rạp, bỗng nhiên vài tiếng muện hưởng truyền lại, bên trong lại không có bất kỳ động tĩnh nào.

"A đông? "

Bảo an hô trước tên kia an ninh tên, nhưng bên trong không có bất kỳ đáp lại.

Bảo an do dự một hồi, vẫn là có ý định qua xem thử xem chuyện gì xảy ra.

Hấn đi tới trong bụi cỏ, vừa định đánh giá chung quanh một hồi, một cái trọng chương hung hăng bỏ vào cổ của hấn chỗ sau lưng, trước mắt hấn nhất thời có chút ngẩn ra, đòn thứ hai sóng bàn tay lần nữa bỏ vào cổ của hấn trên động mạch, trước mắt hấn triệt để tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

"Thay y phục của bọn họ, ta vừa rồi dùng lực đạo rất đủ, bọn họ nhất thời nửa khắc là tỉnh không được. "

Hách Soái động tác nhanh chóng đem hai gã an ninh chế phục rồi, cũng đem bên trong một bộ ném cho Trương Ý Hàm.

"Người chuyển đi một chuyến. "

Trương Ý Hàm sắc mặt có chút đỏ tươi ~ Hồng mà nhìn Hách Soái.

"Cũng không phải để cho người đổi nội y. . . Còn như thế che che giấu giấu sao. . . "

Hách Soái về mặt cười xấu xa nói, nhưng hấn vẫn đem thân thể chuyển tới.

Hách Soái rõ ràng bọn họ bây giờ là đang tra án kiện, có thể không lãng phí thời gian, tận lực không nên lãng phí thời gian.

Tuy là quay lưng lại, nhưng Hách Soái vẫn là len lén nghiêng đầu liếc mắt nhìn sang, trong lòng âm thầm cảm thán nói: "Vóc người này, thật đẹp mã đủ cay, hoàn toàn không thua năm đó lớn đảm bảo kiện trong chính là cái kia số một sóng ~ đánh đám a! "

Hai người thay chế phục sau, rốt cục có để khí ở lò sát sinh bên trong đi bộ đứng lên.

Lò sát sinh tích cực lớn, chừng mấy vạn mét vuông, dùng hán phòng phân cách thành nhiều cái khu, như đồ tể khu, kho lạnh khu, nguyên phụ liệu khu.

Hai người chung quanh đi vòng vo một hồi, cũng không có phát hiện cái gì tin tức hữu dụng.

"Phía trước chính là công nhân viên chức khu sinh hoạt, chúng ta chia binh hai đường, ta đi nam ký túc xá, người đi nữ nhân ký túc xá, có tình huống lập tức hô hoán ta! "

Trương Ý Hàm gật đầu, hai người liền hướng lấy nam nữ chức công túc xá xuất phát.

Bởi không rõ ràng lắm hung thủ nội tình, nếu như mạo muội lấy cảnh sát thân phận đi tới lò sát sinh điều tra, chỉ biết đã thảo kinh xà.

Lúc này Hách Soái lấy an ninh thân phận đi vào, bên trong công nhân cũng không có cảm giác được cái gì ngoài ý muốn, e rằng Hách Soái là tới nơi này tìm người cũng nói không chính xác.

Hách Soái nương cấp trên phái hán lại đây tới kiểm tra ký túc xá tình huống an toàn làm lý do, ở các trong túc xá tra xét.

Lúc này chính trực chạng vạng, các công nhân viên trên cơ bản đều đã tan tầm trở lại ký túc xá.

Đến mỗi một cái ký túc xá, hán lại là kẻ vai sát cánh, lại là cho các công nhân viên chuyển lấy điều thuốc lá, rất nhanh liền cùng trong đó một ít công nhân xưng huynh gọi đệ.

Kiếp trước làm hắc đạo tiểu đầu mục Hách Soái đối với cái này một nhóm cực kỳ có kinh nghiệm, đồng thời hán đánh ngất xỉu người an ninh này cũng vừa lúc là cái lão yên Dân, y phục bốn cái trong túi, mỗi cái trong túi đều bày đặt một hộp hồng thập sơn.

Những nhân viên này đại thể đều là trong lò sát sinh Đồ Tể, trời sinh tính dũng cảm sang sảng, không thích quanh co lòng vòng, thích ăn nhút Hách Soái một bộ này.

Đang cùng nhân viên chuyển phẩm trung, Hách Soái làm bộ lơ đãng hỏi bọn họ một ít về án mạng sự tình, bọn họ biểu thị đều có chỗ nghe thấy, mỗi một người đều thẳng thắn nói đứng lên.

Đúng vào lúc này, trong tai nghe bỗng nhiên truyền đến Trương Ý Hàm thanh âm.

"Hách Soái, người mau tới đây, nơi này có tình huống! "

Hách Soái lập tức cùng bên cạnh các công nhân viên lên tiếng chào, liền lên đường ly khai.

Nam nhân viên chúng ta ngoài miệng ngậm Hách Soái đưa cho bọn hán điều thuốc lá, mỗi một người đều vẫy tay, ý cười đầy mặt mà muốn Hách Soái lúc rảnh rỗi thường qua đây nói chuyện phẩm.

Hách Soái vội vã chạy về rồi một bên nữ nhân chức công túc xá, cửa túc xá bác gái chứng kiến Hách Soái chế phục trên người, liền không có ngăn cản Hách Soái, chỉ là liếc Hách Soái liếc mắt, tức giận nói: "Ta biết là những thứ này đáng đập bịch bịch tịnh tịnh nam nhân không có một cái tốt, biết là tới nữ nhân viên công túc xá tán gái. "

Hách Soái mình cũng không nghĩ tới lò sát sinh bên trong đồng phục an ninh tốt như vậy dùng, hán một đường thông suốt, rất nhanh liền chạy tới Trương Ý Hàm bên cạnh.

Lúc này Trương Ý Hàm chính khí ~ thở gấp ~ hu ~ hu tựa ở bên tường, trên trán đều là mồ hôi hột, nàng dùng tay phải nắm cánh tay phải của mình, sắc mặt có chút khó coi.

"Phát sinh cái gì? "

Hách Soái hỏi.

"Vừa mới ta cần người nói lý do tới nữ nhân viên công túc xá kiểm tra, cái túc xá này một người trong đó nữ nhân công nhân vừa nghe đến ta nói kiểm tra hai chữ, không nói hai lời đã nghĩ chạy, ta cảm thấy cho nàng có chuyện, liền muốn ngăn lại nàng, không nghĩ tới thân thủ của nàng dĩ nhiên phi thường tốt, cánh tay của ta khả năng bị nàng vận trật khớp. "

"Ta đưa người đi bệnh viện nhìn một chút a !. "

Hách Soái có chút lo âu nhìn xem Trương Ý Hàm nói.

"Đừng động ta, tay của ta không có gì đáng ngại, người nhanh hướng bên kia truy, cái này nhân loại nhất định có chuyện, nàng vừa mới chạy một trận, hiện tại truy còn kịp! "

Mặc dù Trương Ý Hàm sắc mặt có chút tái nhợt, cái trán cũng không ngừng mà đổ mồ hôi đi ra, nhưng nàng vẫn là một bộ kiên định biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Xảo bắt kẻ trộm

"ngươi ở nơi này hảo hảo đợi, ta lập tức đi ngay đem nàng bắt trở lại. "

Hách Soái không có bất kỳ do dự nào, ngựa không ngừng vó câu hướng phía Trương Ý Hàm phương hướng chỉ chạy đi, tốc độ của hắn rất nhanh, tựa như ngựa hoang mất cương thông thường.

Mà Trương Ý Hàm trong miệng nói nữ nhân công nhân hiển nhiên là chứng kiến phía sau cũng không có người đuổi theo, liền buông lỏng cảnh giác, cước bộ cũng dừng lại, nhưng rất nhanh, nàng liền cảm giác được có cái gì chỗ không đúng.

Tiếng bước chân!

Phi thường gấp gáp ~ thúc tiếng bước chân của, bằng vào thanh âm này, nàng cũng có thể nghĩ đến người kia cực nhanh chạy trốn hình ảnh!

Nữ nhân công nhân quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hoàng hôn sắc trời dưới, một người đáng đáp anh tuấn, nam nhân thân hình cao lớn hướng phía nàng không ngừng tới rồi.

Nữ nhân công nhân con ngươi co rút lại, nàng tinh tường thấy được Hách Soái trên người đồng phục an ninh!

Đồng dạng không có bất kỳ do dự nào, nữ nhân công nhân nhấc chân chạy, vóc người của nàng thấp bé, mặc một bộ năm phần quá gối quần soóc, lộ ra một đôi ngắn mà tràn ngập bắp thịt tiểu ~ chân.

Nàng động tác đồng dạng kiêu kiện, cùng cao lớn Hách Soái so với, dĩ nhiên không chậm chút nào!

Hách Soái đều cảm thấy có chút chấn kinh rồi, trước mắt cái này thân không cao được 1m6 ả nữ nhân, chạy thật không ngờ cực nhanh!

Hách Soái đồng dạng tăng nhanh cước bộ, Trương Ý Hàm tình nguyện chịu được đau đớn cũng muốn chính mình bắt ~ ở cái này nhân loại, đây cũng là nàng làm cảnh sát giác ngộ tính, cùng những cảnh sát này ở chung lâu, Hách Soái mình cũng bị thật sâu lây.

Người trước mắt này, hẳn phải bắt ~ ở!

Hai người chạy như bay thông thường mà chạy, hai bên người qua đường đều là vẻ mặt mộng bức mà nhìn bọn họ.

"Bọn họ đây là đang. . . Luyện tập thi chạy? "

"Rất có thể a, xem bọn hắn cái tốc độ này, tham gia huyện cấp thi đấu không chừng vấn đề a !? "

"Ta xem bọn hắn là ở liếc mắt đưa tình a !, một nam một nữ này, đuổi thật khoái hoạt! "

"Cái này còn liếc mắt đưa tình? Người mắt mù a !, không thấy được bọn họ khuôn mặt đều đỏ thành hình dáng ra sao, người liếc mắt đưa tình liều mạng như vậy a? "

. . .

Hai người đuổi theo, trong khoảng thời gian ngắn, Hách Soái dĩ nhiên không có cách nào khác đuổi theo nữ nhân công nhân!

Nhưng nàng dù sao cũng là một nữ nhân, cho dù chạy mau nữa, thể lực tính nhẫn nại vẫn là không cách nào cùng Hách Soái so sánh với.

Một hồi qua đi, nữ nhân nhân viên thể lực bắt đầu chống đỡ hết nổi, tốc độ cũng chậm lại.

Hách Soái thấy thế, lập tức bắt ~ ở cơ hội bỗng nhiên phát lực, một cái kiện bước đuổi theo, đồng thời cánh tay bỗng nhiên hướng phía nữ nhân nhân viên bả vai chụp tới.

Nhưng mà đúng như Hách Soái dự liệu là, nữ nhân nhân viên phản ứng tương đương cực nhanh, bả vai nàng lắc một cái, làm cho Hách Soái một trào này nhào hụt, đồng thời trở tay bắt ~ ở Hách Soái cánh tay.

Cái này nữ nhân công nhân dĩ nhiên muốn trái lại chế phục Hách Soái!

Mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng Hách Soái cũng không có hoang mang, kiếp trước vốn là thân kinh bách chiến chính hắn, ở sau khi sống lại càng là thu được [đánh nhau kịch liệt chuyên gia] cái này thuộc tính, vì vậy gần người đánh nhau kịch liệt hắn căn bản không hư bất luận kẻ nào.

Càng không cần nói, trước mắt chỉ là một thân không cao được 1m6 nữ nhân!

Hách Soái đồng dạng cổ tay lắc một cái, bắt ~ ở nữ nhân nhân viên cánh tay, hai người giống như ở xoay cổ tay thông thường, lẫn nhau so với lực lượng.

Mặc dù nhưng người nữ nhân này lực lượng quả thực rất lớn, nhưng Hách Soái vẫn lấy tính áp đảo độ phi của đất số lượng đưa nàng bỗng nhiên kéo đi qua, đồng thời trực tiếp đem cánh tay của nàng vận đến trật khớp, công qua tới trừ đến sau lưng của nàng.

Nữ nhân công nhân còn không hết hi vọng, giờ chân lên, bỗng nhiên về phía sau hướng phía Hách Soái dưới ~ thể đá vào.

Một chiêu này kiếp trước làm hắc đạo đầu mục Hách Soái gặp quá nhiều lần, chính hắn phi thường không thích loại này đá ngăn hồ sơ phương thức.

Vì vậy Hách Soái ngay lập tức sẽ phản ứng kịp, trực tiếp một cước đá vào nữ nhân đầu gối phía sau nơi khớp xương, nữ nhân công nhân nhất thời không vững vàng thân thể, trực tiếp quỵ trên đất.

Hách Soái nhanh chóng đem tay nàng lấy tay còng còng lại.

"Còn muốn chạy sao? "

Hách Soái cười lạnh nói.

Phát hiện mình triệt để không có cơ hội chạy mất sau, nữ nhân công nhân bỗng nhiên không gì sánh được sợ khóc rùng rùng đứng lên.

"Ta chỉ là trộm đi một tí tiền tài mà thôi, giết người phóng hỏa loại này chuyện thương thiên hại lý ta cho tới bây giờ ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, van cầu người không muốn bắt ta, ta biết lỗi rồi. "

Hách Soái không để ý đến cô gái này công nhân (tiểu đầu?) khổ sở cầu xin cùng khóc lóc kể lể, trực tiếp đưa nàng mang về bót cảnh sát.

Còn như lò sát sinh sờ tra, ra chuyện này, chỉ có thể tạm thời chấm dứt.

. . .

Bót cảnh sát.

Phòng thẩm vấn.

"Tính danh? "

"Ngô Tuấn Anh. "

"Thân phận? "

"Lò sát sinh một gã nữ nhân công nhân, phụ trách quản lý thương khó. "

Trải qua thẩm vấn, Hách Soái đại khái hiểu tên này bị bắt nữ nhân nhân viên tin tức.

Tên là Ngô Tuấn Anh, là lò sát sinh một gã nữ nhân công nhân, phụ trách quản lý thương khó.

Ngô Tuấn Anh từ nhỏ đã ở trường học thể dục trong đội tham gia huấn luyện, thân thể tổ chất viễn siêu người thường, hàng năm trường học đại hội thể dục thể thao nàng tất cầm giải thưởng.

Sơ trung còn không có tốt nghiệp lúc nàng vốn nhờ vì đánh lộn ấu dâm, chủ động bỏ qua bài vở và bài tập, sau lại theo thân thích của nàng đi tới lò sát sinh đi làm.

Căn cứ Ngô Tuấn Anh khai báo, nàng ngai trong lò sát sinh đi làm tiền lương quá thấp, vì vậy nhịn không được lên người bên người chủ ý.

Thừa dịp bạn cùng phòng không ở túc xá thời điểm, nàng trộm lấy tiền của bạn cùng phòng cộng lại hên sáu ngàn đồng tiền tài vật.

Các bạn cùng phòng ở phát hiện tài vật bị trộm lúc, Ngô Tuấn Anh làm bộ tiền của mình đồng dạng bị trộm, vì vậy các bạn cùng phòng đều tưởng người khác nhập thất trộm cướp, cũng không có hoài nghi đến Ngô Tuấn Anh trên đầu.

Chứng kiến Trương Ý Hàm tới ký túc xá kiểm tra lúc, Ngô Tuấn Anh còn tưởng rằng là chính mình ăn trộm hành vi phạm tội bị các bạn cùng phòng phát hiện, vì vậy kêu bảo an tới bắt nàng.

Vì vậy Ngô Tuấn Anh chỉ có liều lĩnh muốn muốn chạy trốn.

Không nghĩ tới Trương Ý Hàm cùng Hách Soái hai người mặc dù không là bảo an, nhưng so với bảo an càng làm cho nàng cảm thấy tuyệt vọng.

Chính mình đánh bậy đánh bạ chạy trốn cử động, dĩ nhiên trực tiếp đụng phải trong bót cảnh sát đi.

...

"Keng~~~ phá hoạch án kiện [án trộm cắp], tham dự trình độ 89%, thu được 30 chính nghĩa giá trị. . . "

"Keng~~~ thưởng cho đạo cụ [phạm tội bức họa bao con nhộng] một con (giá trị tham khảo: 200 chính nghĩa giá trị). . . "

"[phạm tội bức họa bao con nhộng]: Ăn sau có thể ở một hồi trong vụ án đạt được đi qua đối với hiện trường phạm tội dò xét cùng phân tích, suy đoán cũng vẽ ra hung thủ đại thể diện mạo cùng đặc thù. Hiện trường phạm tội chứng cứ phạm tội càng nhiều, có thể sưu tập được manh mối càng nhiều, có thể bỏ ra tội phạm hình tượng cũng liền càng hình tượng cụ thể. "

Hách Soái vốn là dự định đi trước lò sát sinh tìm kiếmHelloKitty giấu thi án manh mối, không nghĩ tới nhân tiện phá được một hồi án trộm cắp.

Mà tưởng thưởng đạo cụ [phạm tội bức họa bao con nhộng] thoát nhìn tuy là hạn chế không ít, nhưng tra xét một cái hệ thống thương thành, muốn 200 chính nghĩa giá trị mới có thể hồi đoái.

Tuy là bắt được tiểu đầu không phải là cái gì đại án tử, thế nhưng Hách Soái liên tiếp phá án, vẫn là ở trong bót cảnh sát nhắc lên không nhỏ gió ~ sóng

Mà Ngô Kiến Quốc cũng là có chút đỏ mặt, dù sao cảnh sát mỗi phá hoạch một cá án tử, trong hồ sơ đều sẽ ghi lại trên, đây đều là sau này hấn thăng quan nói chức nội tình.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Người thứ hai đầu người

Kim tháng vịnh.

Bận rộn một ngày, Hách Soái trở lại nhà mới thời điểm, đã trễ trên 12 điểm.

Tắm ngủ, ngày thứ hai dậy lúc phát hiện Nhị Cấp đã tỉnh, nó một chân treo ngược lên, chỉ dùng ba con chân bước đi, tựa như người thọt thông thường.

Hách Soái cả kinh, nói rằng: "Người làm cái gì máy bay, cả đêm không thấy, người làm sao đột nhiên biến thành người què? "

Nhị Cấp thần tình chán nản chân thấp chân cao mà đi tới đi lui, phảng phất không có nghe thấy Hách Soái lời nói thông thường.

Hách Soái nhất thời có chút bận tâm.

"Đi, dẫn người đi cửa hàng thú cưng! " Hách Soái lập tức một tay lấy Nhị Cấp khiêng trên vai, chạy đi sẽ hướng cửa hàng thú cưng chạy đi.

Trên vai Nhị Cấp gào khóc trực khiêu nói: "Chủ nhân người đang làm gì, nhanh đưa bản Cầu gia để xuống! Ta đập mã sợ cao a! "

"Chớ quấy rầy sáo, hiện tại chạy tới sùng vật bệnh viện, cố gắng người này chân còn có được cứu trợ! "

"Tiền sùng vật gì y viện a! Bản Cầu gia không có qua, không có qua! Người nhanh lên buông ta xuống, ta muốn hôn mê! "

Nhị Cấp không gì sánh được gấp gấp không ngừng kêu to nói.

"Hắc? Không có qua? " Hách Soái dừng bước lại, đem Nhị Cấp để xuống nói rằng: "Không có qua? Không có qua người còn móc lấy chân bước đi? Học khiêu vũ đây? "

"Bản Cầu gia chỉ là. . . Chỉ là. . . "

Nhị Cáp có chút khó có thể mở miệng nói: "Chỉ là ngày hôm qua tư thế ngủ không có dọn xong, này chân đã tê rần mà thôi. "

Nghe vậy, Hách Soái có chút dở khóc dở cười nhìn xem Nhị Cáp, nhìn không được chính là một cước đi qua.

"Tôi địa ngục đi, nhưng làm lão tử sợ hãi. "

Nhị Cáp hằng ngày như bão tố rồi kỹ xảo, tê tâm liệt phế gào lên: "Người cứu mạng a, yêu Thọ lạc, lại có người ngược cầu lạc, yêu cầu nhân sĩ ở nơi nào, nhanh tới cứu ta! "

"Nhờ cậy, kỹ xảo của người cũng quá phù khoa nữa à uy! " Hách Soái đầy não hắc tuyến, lúc này chuông điện thoại di động bỗng nhiên vang lên.

Là đội trưởng Trương Quốc An.

"Hách Soái, người nhanh lên trở về, bên này lại có mới người bị hại xuất hiện, gây thủ pháp và lần trước Hello Kitty giấu thi án gây thủ pháp không có sai biệt. . . "

Nghe vậy, Hách Soái nhướng mày, một lần này hung thủ gây quả nhiên không phải là cái gì ngoài ý muốn, sử dụng đồng dạng sát nhân phương pháp, lộ về lại chính là ở nói cho cảnh sát, ta đến có chuẩn bị.

Hách Soái không nói hai lời, mang theo Nhị Cáp tới chạy tới hiện trường phát hiện án.

. . .

Cắm tú hoa ~ vườn.

Đây là một cái đồng thành 90 niên đại bắt đầu xây tiểu khu, diện tích không lớn, nhưng ở có hơn vạn cư dân.

Mà hôm nay, nơi đây ngừng ngũ chiếc xe cảnh sát, còi cảnh sát kêu vang, kinh động toàn bộ tiểu khu cư dân.

Lúc này, ở trong đó một cái nhà người dân bình thường bên trong nhà, một đám cảnh sát kéo tốt cảnh giới tuyến.

Nơi đây lại đã xảy ra cùng nhau án mạng, cùng lần trước [Hello Kitty giấu thi án kiện] thủ pháp rất giống nhau.

Cùng lần trước giống nhau, trong phòng như trước tung tóe nồng nặc nước hoa, có thể hung thủ đã sớm đoán được cảnh sát sẽ phái ra cảnh khuyến tới tra án, cố ý đem gian phòng khiến cho vô cùng gay mũi.

Một lần này thi thể đầu người như trước bị trực tiếp đun sôi, dùng giữ tươi màng bao lấy nhét vào một cái gối bên trong.

Ôm gối hiển nhiên là hung thủ tùy ý tìm, vô cùng dễ thấy mà thả ở trên ghế sa lon.

Cố kỹ trọng thi, không có quá nhiều che giấu, hiển nhiên hung thủ phi thường tự tin, hoàn toàn không cho là bọn cảnh sát có thể tìm được dấu vết nào.

Hách Soái nhìn trước mắt không có sai biệt tràng cảnh, siết quả đấm một cái.

Xích ~ trần trắng trợn khiêu khích.

"Vụ án này, là ai báo cảnh? Ta muốn hỏi hỏi cái kia người báo cảnh sát một việc. " Hách Soái nói.

Trương Ý Hàm: "Hác ca, không có người báo cảnh sát, là cái kia Ngô Tuấn Anh nói. "

Hách Soái: "Ngô Tuấn Anh là ai? "

Trương Ý Hàm: "Chính là người bắt chính là cái kia a. . . "

Hách Soái kinh nghi: "Hác? Là nàng? "

Căn cứ Trương Ý Hàm miêu tả, tổ trọng án phát hiện người thứ hai người chết ít nhiều Hách Soái trước phá hoạch bắt đầu án trộm cắp. Đang đối với Ngô Tuấn Anh tiến hành thăm vấn trong quá trình, Ngô Tuấn Anh một cường điệu đến đâu chính mình vẹn vẹn chỉ là trộm đồ, cũng không có sát nhân.

Quanh năm tiến hành tra hỏi Trương Quốc An nhất thời nghe được đầu mối.

Sát nhân?

Ngô Tuấn Anh nhắc tới sát nhân!

Cái này, lập tức liền đưa tới Trương Quốc An cảnh giác, vội vã thông tri thăm vấn viên thay đổi thăm vấn phương hướng, không hỏi trộm cướp, hỏi sát nhân.

Ngô Tuấn Anh lúc này đã dường như chìm sợ cảnh công, thêm chút thấm vẩn gục cây đậu giống nhau toàn bộ khai báo.

Thì ra nàng bình thường lợi dụng chính mình thương khổ công chức thân phận, sử dụng thủ đoạn một mình buôn bán trong kho hàng thịt chế phẩm, bởi vì nguồn cung cấp sung túc mới mẻ, nàng có thật nhiều khách quen.

Lần này người chết Dương Na cũng chính là Ngô Tuấn Anh khách quen một trong.

Ngô Tuấn Anh khi nhận được Dương Na muốn nàng tiễn thịt bò điện thoại của sau đó, ở chạng vạng tối thời điểm liền đem thịt bò đưa qua.

Song khi nàng đi tới Dương Na cửa nhà lúc, lại phát hiện nhà nàng dĩ nhiên chưa đóng cửa, Vì vậy nàng liền đi thẳng vào, sau đó liền chứng kiến đầy đất tiên huyết, đồng thời Dương Na đầu người đang tròn ~ cuộn cuộn mà trên mặt đất nhìn xem nàng!

Bị kinh sợ Dương Na vội vàng ly khai hiện trường phát hiện án, nhưng nàng vẫn lo lắng cho mình ở hiện trường biết lưu lại vết tích, sợ bị cảnh sát làm cho là mình là hung thủ giết người, vì vậy nàng ở bốn cảnh sát mới có thể biểu hiện như vậy sợ hãi, vẫn biện giải chính mình không có sát nhân.

Trải qua điều tra, lần này người chết tên là Dương Na, là một nhà đưa ra thị trường trong công ty phổ thông công nhân viên chức, tuổi tác vì 28 tuổi.

Cùng lần trước Lý Mẫn giống nhau, Dương Na sinh tiền cũng không có cùng người trở mặt, thường ngày cùng bên người đồng sự bằng hữu chung đụng được coi như không tệ.

Đồng thời Dương Na có một người bạn trai, tên gọi mạnh quân, đồng dạng tại nơi gia đưa ra thị trường công ty làm quản lý chi nhánh, căn cứ người khác cùng mạnh quân mình tự thuật, tình cảm của hai người tương đối tốt, trên cơ bản có thể bài trừ tình giết có khả năng.

Trên thực tế tổ trọng án các thành viên cũng thật sớm liền loại bỏ cái này một khả năng.

Bởi vì sự thực đã rất rõ ràng, điều này hiển nhiên liền là trước kiaHolleKitty giấu thi án hung thủ gây nên.

Hiển nhiên hung thủ ở sát hại Dương Na sau đó, Ngô Tuấn Anh đánh bậy đánh bạ mà xông vào, nhưng hung thủ thật sớm núp vào, vì vậy không có bị Ngô Tuấn Anh chứng kiến.

Đến khi Ngô Tuấn Anh hoảng sợ thoát đi hiện trường phát hiện án sau, hung thủ lại tiếp tục đem Dương Na đầu người đun sôi, đồng thời dùng hóa học tế thuốc cùng nước hoa quét tước hiện trường vết máu.

Tuy là Ngô Tuấn Anh biểu hiện vô cùng chân thực, nhưng tổ trọng án hay là không dám bài trừ nàng liền là hung thủ khả năng.

Cùng lúc đó, tổ trọng án chúng nhân viên cảnh sát đã ở Dương Na tử vong hiện trường phát hiện án tiếp tục tiến hành khẩn trương thăm dò hành động.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: [phạm tội bức họa bao con nhộng]

Cùng lần trước tình huống hầu như giống nhau như đúc, hung thủ không có ở hiện trường phát hiện án lưu lại bất kỳ dấu vết gì, ngoại trừ nồng nặc hoa lộ mùi vị của nước, cùng với giấu ở trong gối ôm viên kia đồng dạng không gì sánh được kinh người nữ tính đầu người, hung thủ không còn có lưu lại bất kỳ vật gì.

Một hồi thăm dò sau, tổ trọng án các thành viên không thu hoạch được gì.

Trương Quốc An sắc mặt khó coi mà chột một chùy mặt tường, nói một cách lạnh lùng: "Đều cho ta tiếp tục kiểm tra cẩn thận, ta cũng không tin, tên hung thủ này thực sự là có thể làm được một tia không lọt! "

Phân cục cục trưởng chỉ cho hán 2 tuần lễ thời gian, bây giờ đã qua hai ngày, chẳng những tình tiết vụ án không tiến triển chút nào, ngược lại hung thủ lại thêm 1 cộc án mạng, đây không thể nghi ngờ là ở lửa cháy đổ thêm dầu.

Một bên Hách Soái còn lại là im lặng không lên tiếng ăn viên kia [phạm tội bức họa bao con nhộng].

Dưới loại tình huống này, cái này đạo cụ có lẽ có thể cho hán cung cấp một ít trợ giúp.

Ăn bao con nhộng Hách Soái biểu tình bỗng nhiên trở nên ngưng trọng, hần chậm rãi nhắm hai mắt lại, trầm tư sau một lúc, hần bỗng nhiên mà mở hai mắt ra.

"Cho ta một tấm A 4 giấy cùng 2B bút máy! "

Một bên cảnh viên tất cả đều bận rộn tìm kiếm chứng cứ phạm tội, hần không thể cầm một kính viễn vọng, đào sâu ba thước mà tìm kiếm, căn bản không có võ thuật đi phản ứng Hách Soái.

"Nhanh lên cho ta giấy và bút! "

Hách Soái gia tăng thanh âm.

Một bên Trương Quốc An chứng kiến Hách Soái một bộ nghiêm túc đáng đáp, nhanh lên phân phó cảnh viên cho hần đem ra rồi giấy bút.

Đối với Hách Soái, Trương Quốc An vẫn là có mấy phần tín nhiệm, cái này người trẻ tuổi cảnh viên tổng là có thể ở thời khắc quan trọng nhất, cung cấp phi thường có manh mối.

Gần nhất mấy Tông đại án cũng hết thầy là do hần phá, vì vậy Trương Quốc An không dám buông tha bất luận cái gì một tia có thể phá án cơ hội.

Hiển nhiên Trương Quốc An tuyển trạch là chính xác.

Trương Ý Hàm vội vã vì Hách Soái đem ra rồi A 4 giấy cùng 2B bút máy, Hách Soái tiếp nhận giấy và bút, không nói hai lời, sa sa sa mà bắt đầu rồng bay phượng múa đứng lên.

Một bên Trương Quốc An cùng Trương Ý Hàm đều là vẻ mặt thành thật nhìn xem Hách Soái động tác, biểu tình hết sức nghiêm túc.

Sau một lát, Hách Soái ở A 4 trên giấy vẽ ra một cái so sánh mơ hồ hình người bức họa.

Hách Soái vẽ người súc lấy một đầu tóc ngắn, khuôn mặt dài nhọn, con mắt một lớn một nhỏ.

Cụ thể ngũ quan không còn cách nào xác thực đoán được, chỉ có thể nhìn ra mơ hồ đường nét.

"Hách Soái, người cái này... Vẽ là cái gì nha? "

Trương Ý Hàm vẽ mặt tò mò hỏi.

"Hung thủ bức họa. "

Hách Soái lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Trương Quốc An cùng Trương Ý Hàm đều là vẻ mặt kinh ngạc nhìn xem Hách Soái.

"Hung thủ thân cao chừng một thước sáu mươi lăm, lệch thấp bé, nhưng vóc người vô cùng kiện tráng, khí lực cực đại. Cánh tay phải so với cánh tay trái to trên một vòng, thích mặc áo somi màu trắng, đồng thời hung thủ là cái Đồ Tề, hoặc là hần đã từng làm qua Đồ Tề. "

Hách Soái chậm rãi nói rằng.

Nghe được Hách Soái đối với hung thủ miêu tả sau đó, Trương Ý Hàm đơn giản là mục trùng khẩu ngữ, hoàn toàn không rõ ràng lắm Hách Soái rốt cuộc làm sao làm được.

Nàng đối với Hách Soái vô cùng tín nhiệm, nếu như đổi thành những người khác, nhất định sẽ cho rằng Hách Soái nhất định chính là đang ngồi xạo lên chuyện phiếm.

Mà một bên Trương Quốc An, biểu tình càng trở nên hết sức kích động, thiếu chút nữa thì muốn ôm chặt Hách Soái.

Đối với hần mà nói, vụ án này khá quan trọng, nếu như thời gian nửa tháng trong không phá được vụ án này, như vậy hần người đội trưởng này, trên cơ bản coi như không được.

"Người làm như thế nào? "

Trương Quốc An kèm chế chính mình không gì sánh được tâm tình hưng phấn, hỏi.

"Nghe nói qua phạm tội tâm lý bức họa sao? "

Hách Soái lạnh nhạt nói.

Nghe vậy, Trương Ý Hàm vẽ mặt hồ đồ, mà Trương Quốc An dù sao cũng là đội trưởng, kiến thức rộng rãi, đối với lần này cũng có nghe thấy.

"Đang điều tra giai đoạn, căn cứ đã nắm giữ tình huống đối với chưa nổi tiếng người hiềm nghi phạm tội tiến hành tương quan hành vi, động cơ, tâm lý quá trình cùng với nhân viên tâm lý đặc điểm chia đều tích, tiến tới đi qua văn tự hình thành đối với người hiềm nghi phạm tội nhân vật hình tượng cùng hoạt động triệu chứng miêu tả. "

Trương Quốc An thẳng thắn nói nói.

"Không sai, mà ta học tập phạm tội tâm lý bức họa muốn cao hơn một tầng thứ, ta chẳng những có thể dùng ngôn ngữ tiến hành miêu tả, vẫn có thể mở hồ đem hung thủ bề ngoài vẽ ra tới! "

Nghe được Hách Soái lời nói, Trương Quốc An đối với hần bán tín bán nghi, nhưng tình huống trước mắt khẩn cấp, Trương Quốc An cần trong thời gian ngắn nhất đem án từ giải quyết.

Vì vậy hần không thể không đem bảo áp ~ ở Hách Soái thân một hồi trước.

Trương Quốc An đem Hách Soái trường thi vẽ ra bức họa sao chụp rất nhiều phần, cũng xuất động rất nhiều cảnh lực, đi trước các lò sát sinh, tìm kiếm cùng bức họa cùng với Hách Soái ngôn ngữ miêu tả tương xứng người.

Trong nháy mắt cả thị bên trong tất cả lò sát sinh đều bị tổ trọng án tìm qua một lần, đi qua danh sách nhân viên từng cái từng cái so với, nhưng vẫn không có tìm được hoàn toàn phù hợp nhân viên.

Chỉ có mấy người hơi chút thoát nhìn có chút tương tự người, chúng nhân viên cảnh sát đem bọn họ mang về bóc cảnh sát sau, Hách Soái chỉ liếc mắt nhìn liền hủy bỏ.

Đang uống [phạm tội bức họa bao con nhộng] sau, Hách Soái đối với hung thủ đáng vẽ vô cùng Mẫn ~ cảm giác, tuy là hần không còn cách nào chứng kiến hung thủ hoàn toàn đáng đáp, nhưng hần vẫn có thể bằng vào trực giác phán đoán những người đó tuyệt đối không phải hung thủ.

Liên tiếp ba ngày sưu tầm hành động, Trương Quốc An phái ra đại bộ phận cảnh lực ở trong lò sát sinh, hầu như đem hết thầy Đồ Tể tìm khắp một lần, đều không có tìm được thất phối người.

Mất thấy cuộc sống ngày ngày trôi qua, quy định phá án thời gian đã qua năm ngày, nhưng tình tiết vụ án vẫn không có bất kỳ mới tiến triển, Trương Quốc An nhớ kỹ giống như chỉ kiến bò trên chảo nóng, nhưng lại không thể làm gì.

Ở đem vốn là hết thầy Đồ Tể thân phận đều bài trừ không phải là hung thủ sau đó, Trương Quốc An đều có chút hoài nghi, Hách Soái trước nói phạm tội tâm lý bức họa, có phải hay không chỉ là hần tin của chuyện phiếm.

Trên thực tế, cái này phạm tội tâm lý bức họa đương nhiên là Hách Soái chuyện phiếm, vừa lúc hần mấy ngày hôm trước nhìn quyển sách, liền nhắc tới cái này phạm tội tâm lý bức họa, Vì vậy Hách Soái liền trực tiếp lấy tới dùng.

Nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào khác, hần cũng không thể trực tiếp theo chân bọn họ nói, ta là ăn một viên thần kỳ bao con nhộng, sau đó thì có có thể miêu tả hung thủ bề ngoài đặc thù năng lực.

Nói như vậy nói Hách Soái chính là bị Trương Quốc An trực tiếp xoay đưa đến thành phố bệnh viện tâm thần.

Dù sao nói như vậy nghe chỉ có càng giống như là đang nói bậy a !.

"Nếu trong lò sát sinh không có tìm được cùng hung thủ đặc thù bề ngoài người giống vậy, chỉ thuyết minh rồi một vấn đề, liền là hung thủ đã không phải là một cái đồ phụ. "

Hách Soái hướng về phía điện thoại bên kia Trương Quốc An nói rằng: "Nói cách khác, liền là hung thủ trước đây trải qua Đồ Tể, nhưng hần hiện tại đã không làm vậy được rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Hung thủ trở lại hiện trường

"Ta cũng không rõ ràng lắm người dùng rồi thủ đoạn gì, nhưng chỉ cần người có nắm chắc, liền toàn lực đi thăm dò, cần trợ giúp gì mặc dù hướng ta bên

này cùng với bộ kỹ thuật môn bên kia nói. "

Trương Quốc An nói rằng.

Lần này giấu thi án kiện quan hệ trọng đại, Trương Quốc An ba ngày nay xuất động đại lượng cảnh lực đi trước các đại lò sát sinh lực soát hung thủ, nhưng không thu hoạch được gì.

Thời gian cấp cho hắn đã không nhiều lắm, vì vậy hắn không dám lại mạo hiểm như vậy.

...

Cầm tú hoa viên, đệ nhị bắt đầu [ôm gối giấu thi án kiện] vụ án phát sinh lâu đồng.

Bởi đã xảy ra nghe rộn cả người sát nhân sự kiện, toàn bộ bên trong tiểu khu lòng người bàng hoàng, rất nhiều cư dân đều ở đây tung tin vịt hung thủ rất có thể còn có thể lần nữa đi tới tiểu khu sát nhân.

Rất nhiều bất an dân chúng bình thường đi trước bót cảnh sát kháng nghị, cường liệt yêu cầu cảnh sát nhanh chóng phá án, nhưng mà hiện nay tổ trọng án vẫn hào không đầu tư, chỉ có thể trấn an được dân chúng tâm tình.

Nhưng chuyện này cũng không hề có thể giảm thiểu tiểu khu các cư dân sợ hãi tâm tình, bọn họ thậm chí ở bên trong tiểu khu kéo hoành phi, trừ khoản 10 vạn đồng, chỉ cầu có người có thể bắt lại hung thủ.

Cho dù là ban ngày, tiểu khu trên đường phố cũng có rất ít người đi ra đi lại, đi ngang qua phát sinh án mạng lâu đồng lúc, người đi đường đều là thần sắc khẩn trương, cước bộ vội và bước nhanh ly khai.

Hách Soái mang theo Trương Ý Hàm cùng Nhị Cấp đi tới hiện trường phát hiện án, trải qua mấy ngày nữa thông gió, bên trong căn phòng hoa lộ mùi vị của nước đã tán được không sai biệt lắm, mặc dù mùi vị vẫn còn ở, nhưng Nhị Cấp đã miễn cưỡng có thể đi vào hỗ trợ rồi. Nước hoa khó như vậy tiêu tán, ước đoán cùng trên thị trường nước hoa muốn giảm rất nhiều cón.

Tuy là lần trước tổ trọng án chúng nhân viên cảnh sát đã tỉ mỉ thăm dò lại đây, hung thủ quả thực không có ở hiện trường lưu lại bất cứ dấu vết gì, nhưng Hách Soái vẫn là nghĩ đến nhìn nhìn lại.

Ở hoàn toàn không có manh mối dưới tình huống, Hách Soái chỉ có thể từ hiện trường phát hiện án vào tay.

Bước vào hiện trường phát hiện án, Hách Soái biểu tình trở nên hết sức nghiêm túc đứng lên.

Cảm thụ được Hách Soái chăm chú, Nhị Cấp cũng khó nghiêm chỉnh, thấp ôm lấy đầu trên mặt đất qua lại ngửi.

Rất nhanh Nhị Cấp liền đã nhận ra cái gì, hướng về phía Hách Soái trực khiếu nói: "Chủ nhân, ta nghe thấy được hết sức quen thuộc mùi, lần trước ta không có ngửi được lại đây. "

Hách Soái vội vàng hỏi: "Tức giận cái gì vị? "

"Tuy là mùi rất nhạt, nhưng ta nghe thấy được Ngưu mùi máu tươi. "

Nhị Cấp hồi đáp.

Nghe vậy, Hách Soái hai mắt tỏa sáng, nói rằng: "Hung thủ dĩ nhiên đã trở lại! "

Một bên Trương Ý Hàm thì là có chút khẩn trương nói: "Vậy hắn có thể hay không còn trốn ở chỗ này a! Một phần vạn hắn đánh lên chúng ta làm sao bây giờ. "

"Ta ngược lại thật ra hy vọng hắn còn trốn ở chỗ này, như vậy vụ án này là có thể kết thúc. "

Hách Soái cười lạnh một tiếng: "Nhưng tên hung thủ này phi thường giao hoạt, hắn nhất định là thiêu nửa đêm thời điểm trở về, tuy là tạm thời không rõ ràng lắm hắn trở về nguyên nhân, nhưng rất hiển nhiên, ở chúng ta tới mấy giờ trước, hắn cũng đã ly khai. "

Nghe đến đó, Trương Ý Hàm ngược lại thì thở dài một hơi, dù sao hung thủ là một cái liên hoàn gây, đồng thời thích đem đầu thi thể cắt bỏ nấu chín biến thái.

Mặc dù mình là cảnh sát, nhưng nằng dù sao nhậm chức cũng không tính được lâu, hơn nữa còn là một nữ sinh, đối mặt như vậy cơn đồ cùng hung cực ác, đáy lòng khó tránh khỏi sẽ có chút phạm sợ.

Phát hiện hung thủ từng đã trở lại hiện trường phát hiện án sau, Hách Soái càng thêm cẩn thận khám xét đứng lên.

Tên hung thủ này tự tin trình độ vượt xa khỏi rồi tưởng tượng của hắn, lúc trước không có để lại chứng cứ dưới tình huống, hung thủ vẫn còn có lá gan trở lại hiện trường phát hiện án.

Hiển nhiên hần tin tưởng mình dù cho lại một lần trở về, cũng sẽ không cho cảnh sát lưu lại bất luận cái gì có thể nhận ra được chứng cứ phạm tội.

"Hách Soái, người xem nơi đây! "

Trương Ý Hàm thanh âm từ hiện trường phát hiện án trong phòng tắm truyền ra.

Hách Soái vội vàng đi tới phòng tắm, chỉ nhìn thấy Trương Ý Hàm vẽ mặt kinh ngạc nhìn xem dán tại phòng tắm vách tường lên cái gương.

Trên gương dùng màu đỏ xi son viết một cái to lớn than thờ.

Trương Ý Hàm lấy điện thoại di động ra quay chụp lấy trên gương than thờ, nói rằng: "Xem ra cái này than thờ cũng là hung thủ khi trở về lưu lại, bất quá cái này than thờ đại biểu có ý từ đâu? "

"Hắn đang cười nhạo chúng ta. "

Hách Soái chậm rãi mở miệng nói, hần mặt không chút thay đổi, trong ánh mắt lại tràn đầy cái kia tiên hồng sắc than thờ.

"Hung thủ đã sớm đoán được cảnh sát chúng ta còn có thể trở lại hiện trường phát hiện án điều tra, bất quá hần quả thật có tư cách trào phúng chúng ta, dù cho hần đã trở về một lần, ta vẫn là không có tìm đến bất kỳ có giá trị manh mối. "

Trương Ý Hàm có chút ngoài ý muốn nhìn xem Hách Soái, từ khi biết Hách Soái tới nay, nàng vẫn là lần đầu tiên nghe Hách Soái nói ra loại giọng nói này lời nói.

"Thế nhưng lão tử là đập mả có thể để cho người khác ký ở trên đầu người sao! "

Hách Soái lưu manh tức giận muốn nổ, hừ lạnh: "Người khác mời ta một thước, lão tử nhất định phải trả lại hần một trượng! Tên hung thủ này, ta không phải bắt hần lại không thể! "

Trương Ý Hàm ở một bên nhìn xem Hách Soái vẽ mặt cứng giống dáng dấp, chẳng những không có cảm thấy hần thô lỗ, ngược lại cảm thấy thời khắc này Hách Soái, thật sự lăm lăm bạo!

Không sai nha! Đây mới thật sự là Hách Soái, cảnh sát không thể để tội phạm đùa bỡn đang vỗ tay gian, phải có loại này phản cở hung thủ một bữa can đảm cùng khí thế.

Hách Soái chia vào trên mặt kiếng màu đỏ son một lúc lâu, nghĩ đến đây có lẽ là bọn họ hiện nay đầu mối duy nhất, vì vậy hần mang theo cái bao tay, sử dụng công nhân cụ đào từ trên gương cạo xuống điểm nhỏ chút dầu nước son, niêm phong cất vào kho cũng mang về bót cảnh sát.

Trở lại bót cảnh sát, giám kiểm chứng khoa tự nhiên vô cùng coi trọng phần này son tài liệu, tăng giờ làm việc kiểm tra đo lường. Sau nửa giờ, kết quả phân tích đi ra hung thủ sử dụng son tài liệu phi thường phổ thông, trên thị trường khắp nơi đều có thể mua được.

Muốn đi qua son cái điểm này tìm được manh mối cũng là không thể thực hiện được.

Mọi người không khỏi lần thứ hai thất vọng rồi.

Cái này cũng lần nữa thể hiện hung thủ không gì sánh được kín đáo tâm tư.

Đó là một chỉ số IQ cực cao người, mỗi một bước hần đều chính xác mà tính toán coi là tốt, không có lộ ra cái gì chỗ trống.

Đầu mối duy nhất cũng lần nữa đoạn ở nơi này .

Đang ở Hách Soái minh tư khổ tưởng trong lúc, tổ trọng án cái khác tiểu tổ truyền đến tin tức mới.

Cái khác tổ chứng nhân viên cảnh sát phân tích lưỡng tràng án mạng người bị hại, hai người ngoại trừ đều là nữ tính, cùng với đều có trung độ cận thị ở ngoài, tựa hồ không còn có bất kỳ liên hệ nào.

Nhưng trải qua chứng nhân viên cảnh sát cả ngày lẫn đêm điều tra nghe ngóng, phát hiện hai gã người chết có một điểm giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: ông chủ quầy rượu

Hai gã người chết còn có một điểm giống nhau là -- các nàng đều có không đứng đắn quan hệ nam nữ.

Người thứ nhất người chết Lý Mẫn, tuy là không có bạn trai, nhưng lên lút lại cùng bên ngoài một người đàn ông tính thuộc hạ cầu kết, tuy là nàng rất rõ ràng thuộc hạ của nàng đã có gia đình, trong nhà thậm chí còn có cái ba tuổi nữ nhi, nhưng nàng vẫn như cũ cùng tên thuộc hạ vẫn duy trì tình nhân quan hệ.

Người thứ hai người chết Ngô Na, biểu hiện ra cùng bạn trai nàng vô cùng hạnh phúc mỹ hảo, trên thực tế ngầm làm tiểu tam cùng một cái bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên cùng một chỗ, người đàn ông tuổi trung niên đồng dạng đã có gia đình, nhưng hai người như trước vẫn duy trì không đứng đắn quan hệ nam nữ.

Nếu không phải tổ trọng án ra sức điều tra nghe ngóng, cái này hai gã người chết căn bản nhìn không ra có bất kỳ chỗ giống nhau, hung thủ động cơ cũng khó mà phỏng đoán.

Kể từ đó, tổ trọng án chúng ta liền có thể phỏng đoán ra hung thủ động cơ gây án, lục soát phạm vi cũng có thể tiến thêm một bước mà thu nhỏ lại.

Trừ cái đó ra, cảnh sát còn tìm được một người vô cùng trọng yếu manh mối, hai gã người chết đều từng ở xảy ra chuyện mấy ngày hôm trước, đi qua một nhà tên là "Mâm xôi quán bar " địa phương.

Hách Soái chủ động xin đi giết giặc đi trước mâm xôi quán bar tra án, Trương Quốc An cũng không có cự tuyệt, dù sao Hách Soái gần nhất phá án suất cao vô cùng.

...

Mâm xôi quán bar.

Quầy rượu này ở vào một cái vắng vẻ trong đường phố, trong ngày thường người đi trên đường phố rất thưa thớt, nhưng trong quán rượu sinh ý lại rất hot, thuộc về lớn mơ hồ hậu thế cái chủng loại kia.

Hách Soái ngồi lão tài xế xe, một đường chạy như điên đi tới cửa quán rượu, lúc này đây hấn lè loi một mình đến đây tra án, chỉ dẫn theo Nhị Cáp cùng nhau đi tới.

Vừa vào quán bar, mờ nhạt ái ~mei ngọn đèn liền rắc tới, khắp nơi đều là bơ ~xiong Hồng ~ môi, cao cân váy ngắn, to lớn sóng âm vang vọng quầy rượu mỗi một cái góc, thân thể trẻ trung ở âm nhạc nhịp điệu dưới điên cuồng mà gãy dựa.

Hách Soái cũng kìm lòng khôngặng theo gãy dựa vài cái, năm đó hấn vẫn hắc đạo đầu mục thời điểm, nhân xưng hấn quán ăn đêm múa Vua, trước mặt mọi người đầu múa, chưa từng có thua quá.

Nhị Cáp còn lại là theo phía sau hấn, có chút không vừa ý nói: "Nhân loại ngu xuẩn, sao lại thế thích tới chỗ như thế chơi đùa, đây cũng quá ồn ào. "

Phát hiện một bên Hách Soái cũng theo vung lên tóc rồi, Nhị Cáp còn lại là về mặt ghét bỏ nói: "Ngay cả chủ nhân cũng theo làm những thứ này kỳ quái động tác. "

Hách Soái còn lại là xõng Nhị Cáp vẩy tay, nói: "Theo ta Hách Soái hấn, liên tục vượt múa cũng sẽ không sao được, tới, nhất khởi động đứng lên! "

"Nói là bản Cầu gia không biết nhảy, chủ nhân, người có thể cho ta thấy rõ. "

Nhị Cáp hanh mà một tiếng đi tới trong quán rượu, ở ánh đèn tập trung dưới, nó học trước Hách Soái bộ dạng, làm bộ điều đầu hoảng não, còn bắt chợt mà bỏ rơi quấy đuôi.

Rất nhanh, Nhị Cáp liền trở thành rồi cả cái quầy rượu tiêu điểm, mọi người nhao nhao đưa ánh mắt về phía con này thần kỳ Cáp Sĩ Kỳ, biết khiêu vũ cầu bọn họ cũng không phải là không có gặp qua, nhưng còn chưa từng có một con chó có thể nhảy giống như Nhị Cáp tốt như vậy.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, người ở chỗ này quả thực đều không thể tin được đây là một con Cáp Sĩ Kỳ, rất nhiều người thậm chí tưởng có người ăn mặc Cáp Sĩ Kỳ y phục đang khiêu vũ.

"Trời ạ, ta nhìn thấy cái gì, Cáp Sĩ Kỳ đang khiêu vũ? "

"Ta có phải hay không hoa mắt, con này Cáp Sĩ Kỳ dĩ nhiên nhảy so với ta hoàn hảo, điều này làm cho ta về sau ở quán ăn đêm làm sao hấn! "

"Đây là ta đã thấy khiêu vũ nhảy nhất chạy một con chó, không ai sánh bằng! "

"Thực sự là quá trâu chọc, ta vẫn là lần đầu tiên thấy Cáp Sĩ Kỳ khiêu vũ. "

"... "

Trong đám người không ngừng mà bộc phát hàng loạt tiếng vỗ tay cùng tiếng khen, tất cả mọi người đưa mắt tập trung ở Nhị Cáp trên người.

Phát hiện nhân loại bên cạnh đều đang vây xem chính mình sau, Nhị Cáp nhảy càn đái kính, ngay cả lông trên người phát đều đi theo bỏ rơi động.

Hách Soái có chút bất đắc dĩ nhìn xem đèn trụ quang chiếu rọi xuống Nhị Cáp, con này Nhị Cáp rất có thể muốn đem Hách Soái quán ăn đêm múa vương danh hào cho cướp đi.

Thừa dịp Nhị Cáp ở đây trên vòng tình vũ đạo lúc, Hách Soái đi tới quán bar trước sân khấu, hướng về phía phục ~wu sinh nói rằng: "Cho ta một ly rượu bran-đi. "

Phục ~wu sinh nhìn xem Hách Soái, về mặt tiểu ý mà đem một ly rượu bran-đi đẩy tới Hách Soái trước mặt, nói rằng: "Khuôn mặt mới a, lần đầu tiên tới chúng ta măm xôi quán bar sao? "

Hách Soái gạt đầu, bụng ly rượu lên mảnh nhỏ ném một cái, nói rằng: "Ngươi là nơi này lão bản sao? "

Phục ~wu sinh lắc lắc đầu nói: "Ta chỉ là một đi làm mà thôi, lão bản chúng ta không phải thường tại trong điểm, nhưng hần cách vài ngày đều sẽ tới một lần, làm sao, ngươi có chuyện tìm chúng ta lão bản sao? "

"Ta cũng muốn mở quán rượu, gặp các ngươi quán bar sinh ý tốt như vậy, muốn hướng lão bản của các ngươi thỉnh giáo một chút. "

Hách Soái lừa dối nói.

Nếu trước hai cái người bị hại trước khi chết đều từng tới cái này quán rượu, như vậy cái này quán rượu lão bản nhất định thoát không khỏi liên quan, từ trên người của hần rất có thể tìm được đầu mối hữu dụng.

"Lão bản lần trước tới quán bar đã là ba ngày trước rồi, nếu như hôm nay ngươi vận khí tốt, cũng có thể nhìn thấy chúng ta lão bản. "

Phục ~wu sinh ngay thẳng hỏi đáp.

Hách Soái gạt đầu, lần thứ hai bụng ly rượu lên lại uống một hớp lớn, theo quầy rượu phục ~wu sinh câu có không có một câu mà hàn huyên, đồng thời không ngừng mà hướng phía trong đám người quét mắt.

"Xem ra hôm nay ngươi vận khí thực là không tồi, lão bản chúng ta xe vừa mới đình ở bên ngoài, ngươi có cơ hội hướng hần thỉnh giáo. "

Phục ~wu sinh dùng màu trắng sạch sẽ khăn tay lau chùi chén rượu, nói rằng.

Nghe vậy, Hách Soái ngẩng đầu hướng phía cửa nhìn lại, sáng ngời màu đen Santana đang đứng ở cửa quán rượu, một người cao không đến 1m7 tên nam tử lùn chậm rãi từ xe bên trong đi ra.

Hách Soái ánh mắt đông lại một cái, một cái quen thuộc đường nét từ đầu óc hần hiện lên.

"Đây chính là chúng ta lão bản -- ngũ bách. "

Phục ~wu sinh ở một bên nói rằng.

Hách Soái gạt đầu, lập tức đi tới, về mặt tiểu ý mà hướng phía đám đầu đi tới ngũ bách trưng khai hai tay.

"Đã lâu không gặp a, Ngũ lão bản. "

Ngũ bách bị Hách Soái cái này đột như lên ôm hù dọa rồi, hần có chút không giải thích được nhìn xem Hách Soái nói rằng: "Chúng ta. . . Nhận thức sao? "

"Ngũ lão bản thật là quý nhân nhiều chuyện quên, nửa năm trước, chúng ta đã từng cùng uống qua trà ngươi đã quên? Ta còn hướng ngươi hỏi qua mở quầy rượu bí quyết đâu. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Lộ ra chân tướng

Hách Soái tin cửa chuyện phiếm, đối với kiếp trước là hắc đạo đầu mục Hách Soái mà nói, biên bắt đầu lời nói dối quả thực há mồm tức tởi.

Ngũ Bách sờ sờ mình não chước, suy tư một hồi lâu, nhưng vẫn nhưng không nghĩ đứng lên Hách Soái là ai.

Hai người quả thực cho tởi bây giờ chưa thấy qua, Ngũ Bách nếu có thể nhớ tởi, đó có thể là thực sự gặp quỷ.

Ở Ngũ Bách giờ tay lên trong nháy mắt, Hách Soái chú ý tởi, Ngũ Bách cánh tay vô cùng to ~ trắng mạnh mẽ, nhiều sợi gân xanh bạo khởi, đồng thời trên cánh tay còn có vô cùng hiển nhiên vết thương.

Từ vết thương hình dạng có thể nhìn ra là vết đao, đồng thời không phải đao thông thường cụ, chắc là đao giết heo hoặc là mổ trâu đao các loại lợi khí.

Hách Soái lập tức đoán được, trước mắt cái này tên nam tử lùn, đã từng nhất định làm qua Đồ Tề!

Đồng thời nam tử này bề ngoài ngũ quan, cùng Hách Soái trước tâm lý bức họa đáng đáp có chút tương tự, thân cao các loại đặc thù cũng có thể đối được.

Trước mắt nam tử này, có khả năng rất lớn chính là lưỡng bắt đầu án mạng hung thủ!

Hách Soái bất động thanh sắc ôm lấy Ngũ Bách bả vai, một đường đã nói bên cười đi tởi quán bar phía sau đài một cái ghế lô trong.

Kiếp trước làm hắc đạo tiểu đầu mục Hách Soái, ở đến gần phương diện này khá có tâm đắc, không chỉ là nữ sinh, đối với cùng nam tử xa lạ giao tiếp, Hách Soái cũng có mình một bộ.

Thông thường Hách Soái đều là chỉ cần nói mấy câu, là có thể cùng một cái nam tử xa lạ xưng huynh gọi đệ, đây cũng là hắc kiếp trước vì cái gì có thể lên làm đầu mục nguyên nhân.

Ngũ Bách tuy là không nhớ nổi Hách Soái rốt cuộc là người nào, nhưng cùng Hách Soái tán gẫu qua vài câu sau đó, hắc phát hiện mình nhưng lại vô cùng thích cùng Hách Soái nói chuyện phiếm, vì vậy đơn giản cũng liền ngồi xuống cùng Hách Soái hàn huyên.

"Trước ta mở quán rượu kia buôn bán không khá, đảo bể, ta gần nhất lại nghĩ thông một nhà mới quán bar, tên đều nghĩ xong, cứ gọi na Mẫn quán bar, chứng kiến huynh đệ ngươi bên này sinh ý tốt như vậy, đặc biệt trở lại thỉnh giáo một chút. "

Hách Soái bất động thanh sắc nói rằng.

Nghe vậy, Ngũ Bách suy nghĩ một chút, vỗ vỗ Hách Soái bả vai nói: "Huynh đệ, đầu tiên ngươi tên này thu được lại không được a, vì sao làm cái na Mẫn quán bar như thế cái tên kỳ cục? "

"Nói ra có chút ngượng ngùng, ta phía trước nữ bằng hữu tên trong một cái có Mẫn, một cái có na, cho nên ta vừa nghĩ đến dùng tên của các nàng tởi mệnh danh. "

Hách Soái cố ý đem hai cái chịu hại tên của người một bộ phận nói ra thăm dò Ngũ Bách, hắc cẩn thận nhìn chăm chăm Ngũ Bách mặt của, muốn nhìn một chút hắc biết có phản ứng gì.

Nhưng Ngũ Bách phản ứng ngoài Hách Soái dự liệu, hắc biểu hiện vô cùng bình thản.

"Thì ra huynh đệ ngươi cũng là một giàu cảm xúc a, ta nói thật, ngươi lấy danh tự như vậy, đối với ngươi quây rượu sinh ý là không có trợ giúp gì. "

Hách Soái nhú mày, nhưng trong nháy mắt lại thư triển ra, hắc vẽ mặt tiểu ý mà nhìn Ngũ Bách, nói rằng: "Huynh đệ, cái này Mẫn, na hai chữ dùng để làm quán bar tên thực sự không tốt sao? "

Hách Soái cố ý tăng thêm Mẫn na hai chữ thanh âm, nhưng Ngũ Bách tựa hồ hoàn toàn không có nhận thấy được Hách Soái trong lời nói huyền cơ, mà là gât gât đầu nói: "Nếu như ngươi cố ý muốn lấy tên này cũng là có thể, thế nhưng muốn từ những phương diện khác đi tăng mạnh ngươi quây rượu lực hấp dẫn. "

Hách Soái nhìn chăm chăm Ngũ Bách mặt của một lúc lâu, nhưng không có ở trên mặt hắc chứng kiến một tia đầu mối.

Chẳng lẽ nói hung thủ chẳng những chỉ số IQ cao, ngay cả kỹ xảo đều tốt đến ảnh đế cấp bậc?

Tuy là Hách Soái không dám trăm phần trăm xác định Ngũ Bách liền là hung thủ, nhưng nhìn trước mắt tởi, Ngũ Bách đúng là phù hợp nhất hung thủ đặc thù một cái.

Thế nhưng Ngũ Bách lại đối với người chết tên hoàn toàn không có bất kỳ phản ứng, cho dù là tâm lý tổ chất mạnh mẽ nữa người, đang đối mặt người khác trong lúc lơ đãng nói từ bản thân đã từng giết qua người lúc, biểu tình đều sẽ có sở biến hóa.

Lúc đầu Hách Soái là dự định, chỉ cần Ngũ Bách đối với người bị hại tên vừa có phản ứng, chính mình liền lập tức chế phục hắc, đưa hắc mang về bót

cảnh sát chậm rãi khảo vấn, đến lúc đó án tử tự nhiên cũng liền rách.

Nhưng lúc này trước mắt Ngũ Bách biểu tình thoát nhìn, cũng quả thực không giống như là giả bộ, cái này ngược lại lệnh Hách Soái có chút do dự.

Rốt cuộc muốn không nên động thủ đầu.

Một phần vận người trước mắt này thật không phải là hung thủ, đến lúc đó chính mình phiền phức liền lớn.

Nhưng nếu như tuyên trách không động thủ, đã biết một chuyện liền đi không, nếu như Ngũ Bách thật là hung thủ, tiếp theo muốn nếu như vậy nhìn thấy hắn, sợ rằng sẽ trở nên rất khó.

Nghĩ tới đây, Hách Soái quyết tâm liều mạng, qua thôn này, sẽ không có ngôi miếu này rồi, quán hắn mọi việc, trước tiên đem Ngũ Bách bắt trở về rồi hãy nói.

"Kế tiếp, ngươi dự định đối với người nào động thủ? "

Hách Soái bỗng nhiên cười lạnh đối với Ngũ Bách nói rằng.

Ngũ Bách có chút sững sờ mà nhìn phảng phất như là biến thành người khác vậy Hách Soái, có chút không giải thích được nói rằng: "Huynh đệ, ta làm sao nghe không hiểu ngươi đang nói cái gì? "

"Còn muốn trang bị sao? Liên tục hai lần hướng cảnh sát chúng ta khiêu khích, đem người bị hại thi thể nhét vào trong gối ôm, ngươi thật là có nhân hạ thoái mái. "

Hách Soái chậm rãi nói rằng.

Nghe được hướng cảnh sát khiêu khích vài sau, Ngũ Bách biểu tình nhất thời trở nên không gì sánh được lạnh lùng nghiêm nghị đứng lên: "Ngươi là cảnh sát? "

"Đương nhiên. "

Hách Soái trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, Ngũ Bách biểu tình nói rõ vụ án này quả nhiên cùng hắn có quan hệ, hung thủ mười phần tám ~ cửu chính là hắn!

"Cần ta cầm cảnh viên kiểm chứng cho ngươi xem một chút sao? "

Hách Soái vừa cười vừa nói.

"Cò đkm! "

Ngũ Bách biểu tình nhất thời trở nên giận tím mặt đứng lên, hắn một tay lấy trên bàn cái gạt tàn thuốc hương Hách Soái trên người ném đi, đồng thời nói rằng: "Ngươi là tới bắt ta? "

Hách Soái thuận tay bắn ra, đem cái gạt tàn thuốc ngăn, đồng thời néo néo ngón tay, các đốt ngón tay đùng đùng mà rung động.

"Biết, hãy ngoan ngoãn đợi ở chỗ này, không nên cử động, cảnh sát thúc thúc ta sẽ ôn nhu một điểm mà đem ngươi khảo trở về. "

Ngũ Bách không nói hai lời, dẫn đầu xuất thủ, chọt bắt ~ ở Hách Soái bả vai.

Lực đạo của hắn phi thường lớn, vừa nhìn chính là quanh năm ở lò sắt sinh công tác người, hắn nắm Hách Soái bả vai, muốn đem hắn kéo qua tới ngã sấp xuống.

Nhưng Hách Soái thân thủ đồng dạng rất cao, bả vai hắn một tung, trở tay đã bắt ~ ở Ngũ Bách lưng cái cánh tay, đồng thời dùng sức hướng hai bên vận một cái.

Nhất thời Ngũ Bách liền bị đau mà gào lên, nắm Hách Soái cánh tay hai tay cũng không tự chủ được buông lỏng ra.

"Đừng tưởng rằng ngươi làm qua Đồ Tể, ta liền không làm hơn ngươi, tốt xấu lão tử năm đó cũng là hồn lại đây người của hắc đạo! "

Chương 49: Tốc độ cùng kíchqing

Hách Soái một cước đạp trúng Ngũ Bách bụng, nhất thời đem đạp bay xa mấy mét, cuối cùng hung hăng đem cái bàn đánh ngã, chặt vật ngã trên mặt đất.

"Người vẫn còn biết ta làm qua Đồ Tê? "

Ngũ Bách bụng đau đến phản bụng, sắc mặt khó coi nhìn xem Hách Soái.

"Lời nói nhảm, lão tử là cảnh sát. "

Hách Soái từ bên hông lấy ra một tay còng đi hướng Ngũ Bách, không nghĩ tới Ngũ Bách một cái xoay người từ dưới đất bắn ra, đồng thời bỗng nhiên chạy ra bên ngoài bao sương, đồng thời lập tức từ bên ngoài đem cửa bao sương phản khóa lại.

"Ngọa ~ cái rãnh, lại dám gắn Lộ lão tử! "

Hách Soái mắng to một tiếng, cơ hồ là không có bất kỳ do dự nào, dưới tình huống như vậy, lưu cho Hách Soái chỉ có một biện pháp, đó chính là giữ cửa phá khai.

Đi ngang qua vài tiếng kịch liệt sau khi đụng, cửa bao sương rốt cục rầm một tiếng bị phá khai, Hách Soái không nói hai lời đuổi theo, lại phát hiện Ngũ Bách đã mở ra cái kia chiếc màu đen Santana đảo chỉ yêu yêu.

Hách Soái trở lại quán bar, một tay lấy vẫn còn ở trong quán rượu vong tình khiêu vũ đạo Nhị Cấp cho lời đi ra.

"Để làm chi nha, chủ nhân, bản Cầu gia đang nhảy hăng say đâu! Để làm chi lúc này để người ta lòi ra ngoài! " Nhị Cấp bất mãn nói.

"Thiếu theo ta kéo những thứ này, làm chính sự, cho ta nghiêm túc một chút! "

Hách Soái trừng Nhị Cấp liếc mắt, Nhị Cấp nhất thời tinh thần chấn động.

"Làm chính sự? Cái nào? Đi! Nhanh! Ta muốn làm chính sự, ta muốn lớn thật xương! "

Nhị Cấp đáng vẻ kích động, quả thực so với Hách Soái còn tích cực hơn.

Hách Soái thấy thế, vừa định cho lão tài xế gọi điện thoại, liền chứng kiến lão tài xế đã lái xe taxi vô cùng đúng lúc mà đi tới Hách Soái trước mặt.

"Trước ta vẫn luôn ở phụ cận chuyển động, vừa mới ta thấy có chiếc hắc sắc Santana lái được nhanh rồi đi, ta liền đoán được người bên này có tình huống, Vì vậy liền lập tức chạy tới, thế nào, kịp thời a !? "

"Đơn giản là quá kịp thời! "

Hách Soái hưng phấn mà nói rằng, đồng thời mang theo Nhị Cấp ngồi lên lão tài xế xe.

"Khác ta không nói, chứng minh người tài xế kỹ thuật thời điểm đến rồi, đuổi theo cho ta trên chiếc kia màu đen Santana! "

Ngay từ đầu Hách Soái liền thừa dịp cùng Ngũ Bách kẻ vai sát cánh, xưng huynh gọi đệ thời điểm, tiến nhập thương thành mua [ảnh hình theo dõi cameras], cũng thần không biết quỷ không hay đặt ở Ngũ Bách trên người.

Vì vậy tuy là màu đen Santana đã hoàn toàn biến mất ở tại trong tầm mắt, nhưng Hách Soái vẫn có thể biết rõ Ngũ Bách lúc này vị trí.

Lão tài xế không nói hai lời, lập tức động tác thành thạo mang ly hợp, treo ngăn cản, nỗ lực lên môn, xe taxi ở trong bóng đêm đen thui giống như một đạo di động chùm tia sáng, cao tốc mà ở lối đi bộ bay nhanh.

Hách Soái ngồi trên xe, lập tức bấm Trương Quốc An điện thoại của.

"Đội trưởng, tình tiết vụ án có mới khẩn trương, ta ở mâm xôi quán bar phát hiện cùng hung thủ đặc thù trọng hợp độ tám mươi phần trăm trở lên người, tên gọi Ngũ Bách, là mâm xôi quây rượu lão bản. "

Điện thoại bên kia, Trương Quốc An giọng của có vẻ vô cùng kích động: "Bắt được hần sao? "

"Không có, hần nghe được ta muốn bắt hần sau đó, có vẻ mười phần khẩn trương cùng kích động, đồng thời lập tức mở ra sáng ngời màu đen Santana ly khai, bảng số xe làXXXXX, ta hiện tại đang cố gắng cùng ở hần. "

Hách Soái nhất ngữ nhất thập nói rằng,

Nghe vậy, Trương Quốc An cười ha ha, cách điện thoại di động Hách Soái đều tựa như có thể chứng kiến Trương Quốc An trên mặt không cảm được nụ cười.

"Ta lập tức phái người đi trợ giúp người, người tiếp tục cùng ở hân, đưa hân khiên chế trụ! Lúc này đây hân chấp cánh cũng khó chạy thoát, chỉ cần hân còn tại thị khu bên trong, cũng đừng nghĩ chạy mất! "

Trương Quốc An sau khi cúp điện thoại, lập tức bắt đầu điều tiết không chế các đường cái quản chế.

Phát hiện Hách Soái nói hắc sắc Santana tung tích sau, Trương Quốc An lập tức phái ra rất nhiều cảnh lực đi trước các lộ khẩu phủ kín đường, cũng bố trí xong chương ngại vật trên đường, cùng đội Ngũ Bách tự chui đầu vào lưới.

Mà Hách Soái ngồi lão tài xế trên xe, Ngũ Bách tung tích hân toàn bộ thấy nhất thanh nhị sở, ở Hách Soái dưới sự chỉ huy, lão tài xế không gì sánh được thành thạo quai lại đây một cái lại một cái lộ khẩu.

Lúc đầu lão tài xế gặp phải đèn đỏ còn muốn giảm tốc độ chờ, nhưng Hách Soái nói thẳng, phạt tiền phí dụng toàn bộ từ hân tới trình độ, đồng thời biết hướng cảnh sát giao thông bên kia câu thông, sẽ không để cho hân trừ điểm, lão tài xế lúc này mới buông ra lá gan mở ra.

"Thoải mái, ta đã lâu không có mở như thế thoải mái qua! "

Lão tài xế đạp mạnh cần ga, thì tốc bề ngoài lữ thừa đã tới 120 mã.

Chiếc xe taxi này nghiêm nhiên đem phổ coi là đường cao tốc tới đi, bất quá lúc này trên đường xe cộ cũng không nhiều, điều này làm cho lão tài xế cảm thấy có chút thất vọng.

Chỉ chớp lát, màu đen Santana thân ảnh liền xuất hiện ở Hách Soái cùng lão tài xế trước mặt.

Trong Santana Ngũ Bách hiển nhiên cũng là phát hiện phía sau theo đuổi không bỏ xe taxi, hân nhất thời ý thức được xe ngồi phía sau nhất định là Hách Soái.

Ngũ Bách cắn răng nhìn thoáng qua trong kính chiếu hậu xe taxi, chính mình nghiêm nhưng đã cũng bị xe taxi đuổi kịp, hân chợt đạp một cước chân ga, động cơ ầm vang một tiếng, vận tốc quay đề cao đến rồi cực hạn.

Màu đen Santana cũng nhất thời tăng tốc, giống như một tia chớp màu đen thông thường, ở trên đường phố điên cuồng mà bay nhanh đứng lên.

"Yêu ôi, lại vẫn dám nhắc tới tốc độ, thật là làm cho lão tử khó chịu, liều mạng! "

Lão tài xế nhẹ rên một tiếng, đồng thời dưới chân chân ga chợt đã dẫm vào cuối cùng, xe taxi thì tốc đồng hồ đã tới cực hạn 150 mã, đây đã là chiếc này tuổi tác đã cao xe taxi có thể chạy đến tốc độ cực hạn.

Rất hiển nhiên, chiếc xe taxi này cũng không thể thời gian dài bảo trì 150 mã cao tốc, một hồi qua đi, lão tài xế hay là đem tốc độ giảm về tới 120 mã.

Nếu như thời gian dài bảo trì cực hạn tốc độ chạy nói, sợ rằng chiếc xe taxi này chẳng mấy chốc sẽ trước giờ bạo tạc yên hoa.

Xe taxi giảm một chút tốc độ, trước mặt hắc sắc Santana nhất thời cùng nó kéo ra chênh lệch.

Chỉ chớp lát, hắc sắc Santana liền lần thứ hai hoàn toàn biến mất ở rồi trong tầm mắt, ngay cả đèn sau đều không thấy được.

"Thực sự là biệt khuất! "

Lão tài xế về mặt phần uất mà nhìn hắc sắc Santana biến mất địa phương, thở dài, không cam lòng nói rằng: "Nếu để cho ta một bộ tốt xe, ta nửa phút là có thể bỏ rơi hân mấy trăm mét. "

Hách Soái: "Được rồi được rồi, ta đến lúc đó giúp người xin tiền thưởng, thay xong xe. "

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Lớn đuổi bắt

Hồng Dương đại đạo lộ khẩu.

Chúng nhân viên cảnh sát đem Santana khả năng đi về phía trước lộ khẩu phủ kín đường, cũng toàn bộ thiết trí tốt chướng ngại vật trên đường.

Trương Quốc An đồng dạng chạy tới Hồng Dương đại đạo lộ khẩu, cùng đợi Ngũ Bách đến, căn cứ Hách Soái điện thoại theo như lời, Ngũ Bách hướng cái này lộ khẩu lại đây khả năng tới tính lớn nhất.

Gần nhất lưỡng bắt đầu [giấu thi án kiện] làm cho Trương Quốc An cơ hồ không có ngủ qua một cái tốt thấy, con mắt đều ngao màu đỏ bùng rồi, liên tiếp vài ngày hần đều không dám hảo hảo nhắm mắt nghỉ ngơi một hồi, hầu như mỗi một phút mỗi một giây đều ở đây tra án.

Nhưng mà lần này hung thủ thật sự là vô cùng giáo hoạt cùng cẩn thận, thế cho nên tổ trọng án chúng ta một lần không có đầu mối, vì thế Trương Quốc An tóc bạc ở mấy ngày nay đều dài hơn không ít.

Lúc này nghe được Hách Soái nói rằng tìm được hư hư thực thực hung thủ người, Trương Quốc An kích động đến hầu như muốn ôm lấy Hách Soái gặm vài hộp.

Nếu là hôm nay có thể thuận lợi đem Ngũ Bách bắt lại, thành công phá án nói, Trương Quốc An tiền đồ đem bùng sáng.

Nghĩ tới đây, Trương Quốc An toàn thân đều kích động.

Theo tiếng điện thoại vang lên, Trương Quốc An lập tức nhấn nút trả lời.

"Đội trưởng, Ngũ Bách quả nhiên hướng các người bên kia quá khứ, đại khái nửa phút sau các người là có thể chứng kiến hần. "

Nghe vậy, Trương Quốc An mừng rỡ nói: "Làm trông rất đẹp. "

Sau đó hần liền cúp điện thoại, hướng về phía bên người cảnh viên lạnh lùng nói: "Đều bắn bắt đầu hoàn toàn tinh thần tới, mục tiêu lập tức sẽ xuất hiện ở lộ khẩu, các người đều chuẩn bị cho ta tốt, nhất định không thể để cho hần trốn thoát! "

"Là! "

Chúng nhân viên cảnh sát nhao nhao trả lời.

Theo xa xa truyền đến xe hơi tiếng rít, hết thấy chúng nhân viên cảnh sát đều không hẹn mà cùng mà đem ánh mắt ngắm hướng trên con đường phía trước.

Sáng ngời màu đen Santana đang lấy tốc độ cực cao hướng phía đầu đường cuồng phong mà đến, cùng lúc đó, một chiếc xe taxi đồng dạng vẫn duy trì tốc độ cực cao, ở Santana sau xe theo đuổi không bỏ, giống như một con rắn độc thông thường, gắt gao cắn Santana không thả.

"Mỗi bên đơn vị chú ý, mục tiêu xuất hiện. "

Trương quốc lập ở bộ đàm trung nói rằng.

Màu đen Santana xa xa hướng phía lộ khẩu chạy như bay, hần đã hoàn toàn không đường có thể trốn, phía sau có Hách Soái ở bao vây chặn đánh, phía trước chờ đợi hần, là đầy đất chướng ngại vật trên đường cùng với nhóm lớn cảnh sát.

Ngũ Bách đem đường phía trước hướng hồ thấy nhất thanh nhị sở, như vậy lái qua, không khác nào là tự chui đầu vào lưới, vì vậy hần đơn giản đem quyết tâm, ở xe bảo trì hơn 100 cây số cao tốc dưới tình huống đồng thời dồn sức đánh tay lái.

Màu đen Santana nhất thời tới một kịch liệt 90 độ quẹo vào, sầm lốp xe cùng mặt đất điên cuồng ma sát, gần như sắp muốn kích động ra hoa lửa, Ngũ Bách chính mình thậm chí phảng phất cũng có thể nghĩ được sầm lốp xe đốt cháy mùi vị.

Khi hần hoàn toàn không để ý tới những thứ này, hần điều khiển màu đen Santana, như dã như sói vậy, liều lĩnh mà bỗng nhiên hướng phía ven đường vòng bảo hộ đánh tới.

"Chú ý chú ý, hần khả năng dự định bỏ xe chạy trốn, vội vàng đi qua đuổi theo hần! "

Trương Quốc An ngay lập tức sẽ đoán được cục thế trước mặt, sợ không chút dồng dãi ra lệnh.

Sau lưng chúng nhân viên cảnh sát lập tức hướng phía Santana chuyển hướng phương hướng chạy đi.

Ở trên trăm mã cao tốc dưới, Santana nhất thời không huyền niệm chút nào đem vòng bảo hộ phá khai, xe tả hữu hoảng đàng một cái, cũng không có ngã lật.

Nhưng vòng bảo hộ bên ngoài dù cho một mảnh Tùng Lâm, xe căn bản là không có cách lái vào đi.

Ngũ Bách lập tức Mãnh phanh xe, Santana ở trên cỏ đề ra một đầu dài đáng dấp thai ấn, cuối cùng chọt đánh vào một viên cường tráng trên cây khô mới dừng lại.

Ngũ Bách kịp thời giảm tốc độ cứu hẩn mạng, hẩn từ trong xe lộ ra an toàn khí nang trung tránh thoát, tháo xuống trên bả vai giây nịt an toàn, sau đó chốt một cước đoán mở cửa xe, điên cuồng mà chạy trốn đứng lên.

Lúc này xe taxi cũng đồng dạng đi tới Ngũ Bách va chạm vòng bảo hộ vị trí, lão tài xế đồng dạng không hổ là sở hữu vài thập niên điều khiển linh, trong nháy mắt liền làm ra trôi đi động tác, đồng thời lập tức đạp phanh lại giảm tốc độ.

Mấy giây sau, xe taxi ở vòng bảo hộ bên ngoài vững vàng ngừng lại, Hách Soái lập tức mở cửa xe, liều mạng hướng phía mới vừa từ trên xe chạy trốn xuống Ngũ Bách đuổi theo.

Cùng lúc đó, lộ khẩu bên này chúng nhân viên cảnh sát cũng là liều mạng chạy tới, ở Trương Quốc An dưới sự chỉ huy, một bộ phận cảnh viên lập tức mở ra xe cảnh sát đi trước rừng rậm một chỗ khác cửa ra ngồi thủ lấy, mà một nhóm khác thì từ phía sau ngựa không ngừng vó câu đuổi bắt lấy Ngũ Bách.

Ngô Kiến Quốc làm đội phó, ở Trương Quốc An hạ đạt chỉ lệnh trong nháy mắt, hẩn cũng đã lên đường hướng phía Ngũ Bách đưng xe phương hướng chạy đi.

Hẩn là cái cảnh sát thâm niên, ở kinh nghiệm một khối này một số thời khắc thậm chí cũng không so với đội trưởng Trương Quốc An phải kém, vì vậy hẩn là tất cả cảnh viên trung trước hết làm ra phản ứng một cái.

Tuy là tuổi của hẩn cùng những thứ này cảnh sát trẻ tuổi so với, đã có thêm được xem có chút cũ rồi, nhưng lúc này hẩn lại chạy so với các tuổi trẻ cảnh sát còn phải nhanh một chút!

Phá án, là tất cả cảnh sát thiên chức, Ngô Kiến Quốc thật sâu biết điểm này, vì vậy hẩn không chút nào bảo lưu, đem hết toàn lực mà hướng phía Ngũ Bách chạy.

Đang bắt phạm nhân thời điểm, hẩn phảng phát trẻ mười tuổi thông thường.

Ngũ Bách quay đầu nhìn một cái phía sau, Hách Soái cùng Ngô Kiến Quốc là gần gũi nhất hẩn hai cái, bọn họ cùng mình khoảng cách không đến mười lăm thước, mình nếu là một ngày chậm lại, nhất định sẽ bị bắt.

Nghĩ tới đây, Ngũ Bách gần như điên cuồng mà chạy chạy, tại hẩn không muốn sống thức chạy nhanh phương thức dưới, Hách Soái cùng Ngô Kiến Quốc tuy là đồng dạng vô cùng liều mạng, nhưng là vẫn là rất khó đuổi theo hẩn.

Không chỉ có như vậy, theo chạy trốn sau một khoảng thời gian, Ngô Kiến Quốc thể lực bắt đầu chống đỡ hết nổi, hẩn dù sao đã có tuổi, ở phương diện thể lực vẫn là không cách nào cùng thanh niên nhân so sánh với.

Ngô Kiến Quốc tốc độ bắt đầu trở nên chậm, tiếng thở dốc vô cùng được thở gấp.

Mà Hách Soái một bên vẫn duy trì tốc độ thông thường vận vẹo nhìn Ngô Kiến Quốc liếc mắt, tuy là trong ngày thường cái này Ngô Kiến Quốc luôn là nhìn chính mình không hợp mắt, thích dong dài, nhưng đang phá án thời điểm, Hách Soái vẫn là có mấy phần bội phục hẩn.

Từ Ngô Kiến Quốc ra sức như vậy liền có thể nhìn ra được, ở cảnh sát nghề nghiệp này trên, hẩn đã đầy đủ chăm chú cùng phụ trách.

"Người lớn tuổi, vẫn là dừng lại nghỉ ngơi một chút a !, ta sẽ theo sau bắt hẩn lại! "

Hách Soái nói rằng

"Không có gì đáng ngại, ta có thể kiên trì. "

Ngô Kiến Quốc về mặt kiên nghị mà tiếp tục chạy động lấy, trán của hẩn không ngừng mạo hiểm hẩn, môi có chút tái nhợt.

Chứng kiến Ngô Kiến Quốc kiên trì như vậy, Hách Soái cũng không nói gì thêm, đồng dạng kiên trì đuổi theo Ngũ Bách.

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Hi sinh vì nhiệm vụ

Phía trước Ngũ Bách hiển nhiên là bị sợ hãi kích phát rồi tiềm năng, đang đối mặt phía sau cảnh sát theo đuổi không bỏ sau, hấn lại vẫn có thể tăng tốc!

Hách Soái cùng Ngô Kiến Quốc khoảng cách với hấn nhất thời bắt đầu lạp đại, Hách Soái có chút không nói mà nhìn trước mắt Ngũ Bách, mắng to:

"Cái này đạp mã cũng chạy quá nhanh, hoàn toàn có thể đi tham gia chạy bộ so tài a !? "

Mặc dù Hách Soái phi thường cố gắng muốn đuổi kịp Ngũ Bách, nhưng thân thể hấn phảng phất bị móc sạch thông thường, có thể bảo trì trước mặt tốc độ cũng đã là ở bằng vào chính mình ý chí kiên cường lực, cũng không cần phải nhắc tới gia tốc!

Ngô Kiến Quốc thể lực càng là tiêu hao được lợi hại, đã lạp hậu Hách Soái sắp si mòi thước, càng chưa nói muốn đuổi kịp Ngũ Bách rồi.

Sau lưng cảnh viên đều đã nhao nhao mà sắp đuổi theo.

Đang ở Hách Soái quấy nhiễu ứng với nên như thế nào mới có thể đuổi theo Ngũ Bách thời điểm, một tiếng quen thuộc tiếng kêu gào vang lên, một con thân thủ nhanh nhẹn Cáp Sĩ Kỳ không ngừng đuổi theo rất nhiều cảnh viên, sau đó lạp tức vượt qua Ngô Kiến Quốc, cuối cùng từ Hách Soái bên cạnh gấp thoáng qua.

Là Nhị Cáp!

Trước Hách Soái xuống xe quá mức vội vội vàng vàng, đều quên Nhị Cáp cái này tra.

Cũng may Nhị Cáp trải qua huấn luyện của mình, trên căn bản đã cụ bị một con cánh khuyên công năng, nó hướng về phía Hách Soái gào khóc nói: "Chủ nhân, thời khắc mấu chốt, quả nhiên còn phải bản Cầu gia ra ngựa a !! "

Hách Soái nhất thời nói rằng: "Chờ một hồi xong xuôi án kiện thường cho người mười bao thức ăn cho chó. "

"Ba mươi bao! "

Nhị Cáp vừa chạy vừa nói.

"Hai mươi bao. "

Hách Soái trả giá trả giá.

"Thành giao. "

Ở thức ăn cho chó kích lệ phía dưới, Nhị Cáp chạy nhanh hơn, nó bốn vó thật nhanh nhảy động lầy, chỉ chớp lát liền đuổi kịp Ngũ Bách.

Ngũ Bách đang đang điên cuồng chạy thực mạng, nhìn con này đột nhiên Nhị Cáp, hấn hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Cáp Sĩ Kỳ?

Hai bức cầu?

Cái quỷ gì?

Căn bản phản ứng không kịp nữa, liền bị Nhị Cáp nhào tới trên mặt đất.

"Làm trông rất đẹp! "

Hách Soái ở phía sau nắm tay nói.

Ngũ Bách bị Nhị Cáp gục sau, nhất thời từ trên người quất ra một bả dài 20 cm dao gọt trái cây, không chút do dự hướng về phía Nhị Cáp đâm vào.

Cũng may Nhị Cáp trải qua huấn luyện sau, phản ứng tương đương linh mẫn, lạp tức từ bên cạnh hấn nhảy lên mò, ở Ngũ Bách một đao đâm hụt sau, Nhị Cáp lần thứ hai nhào tới căn Ngũ Bách cánh tay.

Ngũ Bách cánh tay nhất thời bị đau, dao găm cũng từ trên tay rớt xuống.

Nhìn xem lạp tức phải đuổi tới bọn cảnh sát, Ngũ Bách chợt hướng phía Nhị Cáp bụng đạp một cước, nhất thời đem Nhị Cáp đá văng tốt xa mấy mét.

Tuy là Nhị Cáp bị đạp trúng, thế nhưng nó đã anh dũng mà vì Hách Soái bọn họ tranh thủ được thật nhiều thời gian, Hách Soái nhất thời xông tới, dự định chế phục Ngũ Bách.

Phát hiện mình đã cùng đường sau, Ngũ Bách viên mắt đỏ lên, nắm lên trên mặt đất sẽ hướng Hách Soái trên bụng đâm.

Mặc dù Hách Soái thể lực đã đã tiêu hao không sai biệt lắm, nhưng hấn kiếp trước dù sao cũng là hắc đạo tiểu đầu mục, kinh nghiệm tác chiến tương đương phong phú, sau khi sống lại lại chiếm được [đánh nhau kịch liệt chuyên gia][sủng ông đại sư] lưỡng hạng kỹ năng, vì vậy hấn vẫn miễn cưỡng

nghe người tránh thoát một đao này.

Nhưng lúc này Ngũ Bách đã mù quáng, gần như điên cuồng trạng thái, một đao không trúng, lại chọt quơ lên rồi đao găm.

Hách Soái lần thứ hai uốn người tránh thoát chùy thủ của hắn sau, chọt bắt được cổ tay của hắn.

"Cho ta thành thật một chút! "

Hách Soái dùng sức lắc một cái, Ngũ Bách cánh tay lần thứ hai bị đau, đao găm cũng rớt xuống đất.

Đang ở Hách Soái dự định gỡ xuống bên hông công tay, đem Ngũ Bách cho còng lại thời điểm, Ngũ Bách dĩ nhiên dùng tay kia từ bên hông lần thứ hai quất ra một cây chùy thủ!

Trên người hắn vẫn còn có một cây chùy thủ!

Ngũ Bách mở miệng trách móc nắm chặt đao găm, chỉ lát nữa là phải hướng phía Hách Soái ngực thọt tới.

"Hách Soái! "

Ngô Kiến Quốc thanh âm ở sau người vang lên, nhưng Hách Soái cảm thấy đã không còn kịp rồi, không nghĩ tới sau khi sống lại chính mình, lại vẫn cũng bị người dùng đao găm một đao đâm chết.

Bất quá kiếp trước Hách Soái là làm hắc bang đầu mục ở trong tranh đấu bị người đâm chết, mà lần này, cũng là dùng cảnh sát thân phận đang bắt hung thủ dưới tình huống bị đâm.

Hách Soái đột nhiên cảm giác được hình tượng của mình không gì sánh được cao lớn.

Cái này nên tính là bởi vì công hi sinh vì nhiệm vụ a !, chính mình sau khi chết, đường phổ lực đền thờ chúng ta ước đoán sẽ cho mình mở lễ truy điệu, lập cái đền thờ gì gì đó a !.

Trong nháy mắt ngăn ngừa, Hách Soái trong đầu tuôn ra một đồng lớn có điểm hai sự tình, dĩ nhiên không có chút nào thương tâm.

"Sống 2 lần, vậy là đủ rồi! "

Giữa lúc hắn nhắm mắt lại tính toán đợi đợi bị đâm thời điểm, chính mình bỗng nhiên bị người đẩy ra, lao đảo một cái ngã trên mặt đất.

Hách Soái chọt hướng Ngũ Bách nhìn lại, một bóng người quen thuộc xuất hiện ở trước mắt hắn, Ngũ Bách một đao kia, vừa lúc đâm vào ngực của hắn.

Là Ngô Kiến Quốc!

Ngũ Bách chọt rút chùy thủ ra, tiên huyết nhất thời vẩy ra đứng lên, đem bốn phía bãi cỏ nhuộm đỏ, hắn xoay người dự định chạy đi, nhưng Ngô Kiến Quốc cánh tay lại chặt chẽ bóp bờ vai của hắn.

Ngũ Bách dùng sức muốn cựa ra, trước mắt Ngô Kiến Quốc sắc mặt tái nhợt, khoe miệng cũng không ngừng máu tươi chảy ra, nhưng cánh tay hắn lại tựa như một cây kim sắt thông thường, Ngũ Bách làm sao cũng không tránh thoát.

"Lão già kia, con bà nó đkm! Cho lão từ buông tay! "

Ngũ Bách điên cuồng mà đem đao găm đâm vào Ngô Kiến Quốc cánh tay cùng trên ngực, Ngô Kiến Quốc nhất thời trở nên vết thương chồng chất, ý thức của hắn đã gần như tê dại, nhưng làm thế nào cũng không chịu buông tay.

Sau lưng chúng nhân viên cảnh sát nhao nhao chạy tới, chế phục ở Ngũ Bách.

Thẳng đến cuối cùng, Ngũ Bách cũng không chịu tin tưởng, trên thế giới dĩ nhiên biết có cái chủng này người, ngay cả chết cũng không chịu buông tay.

Hách Soái sắc mặt thâm trầm đi tới Ngô Kiến Quốc bên cạnh, ngực của hắn trên người cùng với cánh tay bị Ngũ Bách ước chừng đâm hơn mười đao, tiên huyết không ngừng mà tuôn ra, bên cạnh cảnh viên đã vì hắn làm băng bó đơn giản cầm máu, nhưng sắc mặt của hắn như trước vô cùng tái nhợt, ý thức cũng có chút mờ nhạt.

"Từ lão đầu, ngươi làm như vậy đáng giá không. "

Hách Soái cúi đầu nói rằng, giọng nói sớm đã không có ngay từ đầu nhìn thấy Ngô Kiến Quốc lúc kiêu ngạo.

Hắn thật không ngờ, cuối cùng dĩ nhiên là Ngô Kiến Quốc cứu mình.

Cái này trong ngày thường luôn là cùng chính mình cãi nhau, tìm chính mình không thoải mái cảnh sát thâm niên, dĩ nhiên vì mình đi ngăn cản đao.

"Ngươi biết không... Ngươi theo ta con trai... Rất giống. "

Ngô Kiến Quốc khó khăn bài trừ một cái mỉm cười.

"Hắn chính là cái... Cảnh sát, tính khí... Giống như người xú... "

"Hắn hy sinh... "

Ầm ầm, giống như một núi sét bổ tới Hách Soái não hải, Hách Soái lẳng lẳng ngốc tại chỗ, phảng phất có vật gì ngăn ở cổ họng của hắn cửa thông thường, làm sao cũng nói không ra lời.

Ps: Từ chương tiếp theo trở đi bên TQ là file ảnh nên mình sẽ đăng chương khá chậm, các bác thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Hệ Thống Chi Siêu Cấp Cảnh Sát Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.